

DE MONSTRORVM
NATVRA, CAVSSIS,
ET DIFFERENTIIS,
LIBRI DVO,

Aeneis iconibus ornati, et aucti.

Auctore
FORTVNIO LICETO
GENVENSE.

In Patavino Lyceo Philosopho Ord.
AD EMINENTISS: PRINCIPEM
IO: FRANCISCVM
EX COMIT: GVIDIIS
CARDINALEM A BALNEO.

DE MONSTRORVM

CAVSSIS, NATVRA,

ET DIFFERENTIIS

LIBRI DV O:

In quibus ex rei natura Monstrorum historiae, caussae, generationes, & differentiae plurimae a Sapientibus intactae, cum generatim & in plantarum, & belluarum genere, tum seorsum in humana specie tractantur.

Multis illustrium Autorum locis difficil-
limis explanatis

De Masculo parturiente, de feminis in viros mutatis, de Hermaphro-
ditorum natura, de dissimilium specierum Venere prolifica, de
Castratorum fecunditate, de puero lapidescente, de ani-
mantis aurea parte, alijsque admirabilibus.

Secunda editio correctior, auctior, & iconibus æneis
Monstrorum præcipuorum illustrata.

A V T O R

FORTVNIVS LICETVS GENVENSIS

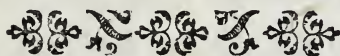
IN PATA. LYCEO PHYSIOLOGVS ORDINARIVS

Eminentissimo Principi

IO: FRANCISCO GVIDIO

CARDINALI A BALNEO

D. D. D.

PATAVII Apud Paulum Frambottum. M. DC. XXXIV.
Superiorum Permissu.

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

REVUE DE LA

M. D. D.

REVUE DE LA

REVUE DE LA

EMINENTISSIMO PRINCIPI

D. D.

IO: FRANCISCO

EX COMITIBVS GVIDIIS A BALNEO

S. R. E. C A R D I N A L I

FORTVNIVS LICETVS

S. P. O.

Plantes illos Libyæ Populos,
quos omnium hominū solos
innominatos propterea nouit
Herodotus in ^a Melpomene, ^{a. cap. 134.}
quia singulis eorum nullum
nomen imponitur, nullaque

nominum vllorum apud ipsos appellatio est
(Eminentiss. Princeps) eas inquam Aethiopiæ
gētes vt nō immerito Plinius ^b accusat iccirco ^{b.lib. 5. cap. 8}

degeneres humani ritus, quod Orientem So-
lem dira quadam imprecatione contuentur,
ac ^c transcendentem execrantur, eique præte- <sup>c. Herodot.
l. cit.</sup>
rea omnia cōiucia ingerūt: ita sane iure ^d Plu- <sup>d. in apoph.
theg.</sup>
tarchus collaudare non potuit dictum Magni

Pom-

Pompeij, qui Triumphum iunior expetens, id
ornamētum sibi neganti Syllæ iam seni, quod
nondū esset in Senatum receptus, obiecit igno-
rare Syllam a pluribus Orientem Solem adora-
ri quam Occidētem; hoc apophthegmate Tri-
umphum ab Imperatore inuito Ingratijs extor-
quens: Si enim Atlātes illi proprii nominis ex-
pertes ab Oriente Iubare summum luminis be-
neficium digni perpetua cæcitate dissimulant;
pari profecto ratione vulgaris gentium multi-
tudo, solam ob spem affuturæ lucis, aduēturæ-
que beneficæ caliditatis, nō sine turpis auaritiæ
nota, Phœbum aduenientem veneratur; & ac-
ceptorum munerum immemor abeuntem ne-
gligit ingrata. Nos autem (incline Cardinalis)
pauciores illos hominum, supra vulgum elatos
laudibus honestādos esse censemus, qui Solem
Orientem, & aduultum quoque suspicientes, de-
clinantem pariter eo potissimum nomine cole-
re cōsueuerunt, quod ab eo salutarem luminis,
& caloris vsuram iam consecuti, debitas grates
pro maximis beneficiis eorum Autori persol-
uere nituntur, auaritiæ simul, & ingratitude
crimē effugientes. Quum itaq; Classici & Scri-
ptores Familiam Comitum Guidiorum a Bal-

neo veluti Coelū quoddam Italicæ Nobilitatis
suspiciant, in quo mirifice coruscarunt semper
Heroicę virtutes, ad se magnorum Principum,
ac Regum etiam cōnubia, summorumq; Pon-
tificum, ac Imperatorū affinium maxima pri-
uilegia, præclarissimamq; dignitatē honorum
allicientes: Ego certe tot inter Heroas veluti
stellas Guidiorum generosissimam Prosapiam
illustrātes, vnum Te, Domine, vitæ probitate,
Mentisq; rara prudētia Christiano Mundo to-
ti spectatissimū Solē reuereor: & eum quidem
Solē in S. R. E. qui nescit occasum, pro qua va-
riis in Europæ regionibus per quaternas ferme
decurias annorū grauiissimis muneribus, nun-
quā apud hominū memoriam intermorituris,
preclare feliciterq; perfunctus es: eumq; Solē
pariter in Litteraria Rep. qui ad medii cæli cul-
men virtutibus euectus, inde in eruditos, ac in
omnes litterarū cultores beneficis gratiarum
influentias demittis, mirificosq; fauorū imbres
depluis: eum deniq; Solem mihi præfertim,
Tuam in clientelam nuper accepto nunc exo-
rientem; a cuius effulgentissimæ benignitatis
radiis id rebus meis aduenire perspicio patro-
cinium, quo tetrioris fortunæ nubes ac tenebrę

penitus

penitus discutiantur. Ingratissimus ergo sim
apud omnes homines, ni signo quopiam non
vulgari Te non mediocria mihi bona molien-
tē venerarer. Annuit hac in re certe votis meis
Deus Optimus, cuius beneficio volumen hoc
meum de Monstrorum caussis natura & diffe-
rentijs, quod iamdiu multos annos sub prælo
torpens nō nisi post plures menses lucem aspi-
cere posse putabā, insperato nunc tandem pro-
diit e typographi torculario, sub Tuis auspiciis
inuulgandum; oportunum etenim id esse cen-
sui, quod in obseruantix erga Te meæ humilif-
simæ testimonium inclyto Nomini Tuo con-
secrarem: Qui namque noui Monstra Naturæ
semper in omnium admiratione fuisse; non in-
gratam fore putavi commentationem hanc
meam Eminentix Tuæ; quam summis virtu-
tibus vere admirabilem non nisi admirabilia
decent: Hanc meam si non admirabilem, certe
rerum admirabilium contemplationem, He-
re, benignus ea comitate foue, qua me, Tibi
nunc maiora dicare nequeuntem, protegere
non dedignaris. Vale Christianæ Reipublicæ
Iubar, Litterarū columen, Litteratorumq; de-
cus ac præsidium. Patauij. M. DC. XXXIV.

INDEX CAPITVM

In hoc volumine contentorum.

PRAEFATIO APERIENS PROPOSITVM,
utilitatem, ac diuisionem totius Operis.

Liber Primus, in quo agitur de Monstris generatim.

Monstri varia significatio; quæ propria est, ac nostri instituti, detegitur. Cap. I.

Monstri etymologia vulgaris, quasi res euenturas monstret, confutatur; vera, & propria proponitur. Cap. II.

De Monstrorum Humanorum reali existentia. Cap. III.

Realis existentia Monstrorum irrationalium naturam non egredientium patefit. Cap. IV.

Ostenditur in scripturis etiã reuera Monstra cõtingere. Cap. V.

De Monstrorum causis generatim, quot, quæque sint. Cap. VI.

Monstrorum causa finalis generatim quotuplex, quæque sit. Cap. VII.

De Monstrorum causa formali generatim, quotuplex, quæque sit. Cap. VIII.

De Monstrorum causa materiali generatim, quotuplex, quæque sit. Cap. IX.

De Monstrorum causa effectrice generatim, quotuplex, quæque sit. Cap. X.

Pro-

I N D E X

Propria Monstri generatim accepti definitio inuestigatur.

Cap. XI.

Inuenta Monstri definitio explicatur. Cap. XII.

Monstri diuisio in suas species supremas multiplex affertur,

sed aptior eligitur. Cap. XIII.

Liber Secundus, in quo speciatim agitur de Monstris

Humanis.

Praefatio artexens dictis dicenda, & dicendorum ordinem promulgans.

Origo, & causa Monstrorum humanorum communis quæ, & quotuplex esse valeat. Cap. I.

Monstrorum in humana specie mutilorum realis existencia ex Historicis elicitur. Cap. II.

Origo, & prima causa Monstri vniformis mutili educitur ex propriae materiae defectu. Cap. III.

Secunda causa, & origo Monstri mutili ostenditur esse ex debilitate, ac defectu virtutis formatricis. Cap. IV.

Tertia causa, & origo Monstri mutili statuitur in angustia vteri, ac loci fatum continentis. Cap. V.

Quarta mutili Monstri causa, & origo ad materiae ineptitudinem redigitur. Cap. VI.

Quinta Monstri mutili causa, & origo est ex parente itidem trunco. Cap. VII.

Sexta causa, & origo Monstri mutili ad morbum foetus attingere dicitur. Cap. VIII.

Monstra mutila ex imaginationis parentum vi exoriri non posse. Cap. IX.

Monstri vniformis excedentis realis existencia ex historijs rem comprobatur. Cap. X.

Mon-

C A P I T V M.

- Monstri excedentis natura, & caussa prima elicitur ex parentum phantasia. Cap. XI.
- Secunda caussa, & origo Monstri excedentis in materię nimio excessu esse perhibetur. Cap. XII.
- Non omnia monstra excedentia ex materię redundantia exoriri; sed aliqua excedentium sui causam tertio loco in vna materię penuria obtinere. Cap. XIII.
- Quarta caussa, & origo Monstri excedentis in superfætatione collocatur. Cap. XIV.
- Quinta caussa, & origo Monstri excedentis resoluitur in iteratam effusionem materni seminis in vterum citra superfætationem. Cap. XV.
- Sexta caussa, & origo Monstri excedentis pertinet ad angustiam vteri. Cap. XVI.
- Septima caussa, & origo Monstri excedentis ex parentibus monstrosi elicitur. Cap. XVII.
- Octaua origo, & caussa Monstri excedentis in vitio nutritionis consistere perhibetur. Cap. XVIII.
- Nona ratio, & caussa Monstri excedentis monstratur in animi passionibus parentes afficientibus: exercitatio cum Cardano, & Paræo. Cap. XIX.
- Decima caussa, & origo Monstri excedentis in violenta materni corporis concussionem reponitur. Cap. XX.
- Vndecima caussa, & origo Monstri excedentis refertur ad morbum fetus. Cap. XXI.
- Monstrorum ancipitis naturę subsistentia realis demonstratur. Cap. XXII.
- Monstri ancipitis origo, & caussa communis insinuat; eruiturque prima ex materiei diuersę defectu, ac excessu. Cap. XXIII.
- Secunda Monstri ancipitis origo, & caussa ex vteri angustia, & defectu virtutis formatricis explicatur. V. Cap. XXIV.

I N D E X

- Tertia Monstri ancipitis origo, & causa in morbo factus, & superfatatione detegitur. Cap. XXV.
- Quarta Monstri ancipitis origo, & causa refertur in materie ineptitudinem, & iteratam materni feminis, & sanguinis effluxionē ad vterum, citra superfatationem. Cap. XXVI.
- Quinta Monstri ancipitis origo, & causa depromitur ex parentum corpore Monstroso. Cap. XXVII.
- Sexta Monstri ancipitis origo, & causa ex vehementi parentum imaginatione, & vitio nutritionis in fatu enuclearur. Cap. XXVIII.
- Monstri ancipitis origo, & causa septima reponitur in arte, peccata Naturæ imitante, ac non sine auxilio Naturæ operante. Cap. XXIX.
- Monstri difformis existentia ex historicis promulgatur. Cap. XXX.
- De Monstri difformis natura, & causis; primaque illius origo resoluitur in malam vteri conformationem. Cap. XXXI.
- Secunda Monstri difformis origo, & causa spectat ad malum sitū placentæ nūcupatæ: cuius vsus explicatur. Cap. XXII.
- Tertia difformis Monstri causa, & origo ex mola depromitur. Cap. XXXIII.
- Quarta Monstri difformis origo, & causa ostenditur ex motu. Cap. XXXIV.
- Quinta Monstri difformis origo, & causa struitur imbecillitas facultatis discretrici. Cap. XXXV.
- Sexta origo, & causa Monstri difformis ad nimiam materie visciditatem redigitur. Cap. XXXVI.
- Monstra informia, debitam membrorum figuram non retinentia, reipsa inueniri. Cap. XXXVII.
- De Monstrorum informium origine, & causa; quæ primum deducitur ex imbecillitate facultatis formatricis. Cap. XXXVIII.

C A P I T V M.

Secunda Monstri informis origo, & caussa ex angustia vteri colligitur. Cap. XXXIX.

Tertia informium monstrorum caussa, & origo in motu inordinato reponitur. Cap. XL.

Quarta informis Monstri origo, & caussa depromitur ex mola, & placenta, tumore vteri, concurrente virtutis formatricis imbecillitate, ac materiae ineptitudine. Cap. XLI.

Quinta informis Monstri origo, & caussa ex imaginatione parentum vehementi explicatur. Cap. XLII.

Sexta informis Monstri caussa, & origo in monstruoso parente detegitur. Cap. XLIII.

Septima informis Monstri origo, & caussa refertur ad menstruorum fluxum tempore conceptus. Cap. XLIV.

Monstri enormis existentia patet. Cap. XLV.

Monstra enormia, & omnino monstra non esse infantes candidos e parentibus Aethiopicis ortos, nec vicissim Aethiopicum more nigros e candidis: & de colore Andromedæ. Cap. XLVI.

Monstri enormis origo, & caussa prima esse in imaginatione parentum perhibetur: & multa de aureo crure Pythagoræ considerantur. Cap. XLVII.

Secunda Monstri enormis aureo femore caussa, & origo reponitur in exhalatione ignea de corpore viuientis effluente. Cap. XLVIII.

Tertia Monstri enormis aureo femore caussa, & origo resoluitur in morbum regium. Cap. IL.

Quarta Monstri enormiter pilosi caussa, & origo ex crassitie, & fuliginum copia extruditur; vbi plura de corde piloso Aristomenis. Cap. L.

Quinta Monstri enormiter pilosi origo, & caussa ex parente pariter piloso petenda est. Cap. LI.

Sexta Monstri enormiter lapidescentis origo, & caussa ex
intima

I N T D E A X

- intemperie, ac materiae ineptudine deducitur. Cap. LII.
- Monstri multiformis in eadem specie subsistentia patefit; vbi de capite virili mulieris corpori affixo; & de Hermaphroditis mira quaedam explanantur. Cap. LIII.
- Monstri multiformis in eadem specie, mulieris nempe virile caput habentis origo; & causa prima ex heterogenea seminis natura educitur; & de feminis vulgo in masculos mutatis; & de masculis effeminatis. Cap. LIV.
- Secunda causa eiusdem monstri multiformis, & origo excutitur ex defectu seminis masculi. Cap. LV.
- Tertia Monstri multiformis in eadem specie origo, & causa refertur ad parentum imaginationem. Cap. LVI.
- Quarta origo, & causa Monstri multiformis in eadem specie ad parentis consimilem naturam attinet. Cap. LVII.
- Monstra multiformia diuersas animalium species in eodem genere proximo referentia, non esse figmenta, sed in rerum natura reperiri. Cap. LVIII.
- Monstri multiformis diuersas animalium species in eodem genere proximo referentis, causa, & origo prima deponitur ex apparentia. Cap. LIX.
- Secunda causa, & origo Monstri, multiplicis specierum animalium referentis, ex imbecillitate generantis pendere demonstratur. Cap. LX.
- Tertia causa, & origo Monstri multiformi animalium specie elicitur ex degenerata feminis anima in naturam alienam. Cap. LXI.
- Quarta Monstri multiformis varias animalium species referentis origo, & causa eruitur ex materiali fetus principio. Cap. LXII.
- Quinta Monstri humani brutalem effigiem habentis origo, & causa ex virtutis alentis vitio elicitur. Cap. LXIII.
- Sexta hominis monstrosee ferinas partes habentis origo, & causa

C A P I T U M.

- causa in alimentaris materiae vitio reperitur. Cap. LXIV.
Septima causa, & origo Monstri humani ferinam effigiem
habentis ex morbo elicitur. Cap. LXV.
Octava causa, & origo Monstri humani, brutorum effigiem
in membris habentis, ex imaginatione parentum desu-
mitur. Cap. LXVI.
Nona causa, & origo Monstri varias animalium effigies ha-
bentis agnoscitur ex parentibus monstrosis. Cap. LXVII.
Decima causa, & origo Monstri partes habentis brutorum
membra, & humana referentes, explicatur ex feminum
mixture, ac nefaria venere. Cap. LXVIII.
Dubitationes propositam theoriam vrgentes diluuntur, & pri-
mum educta ex Aristotele, alicubi negante monstrum fieri
ex animalibus diuersae speciei. Cap. LXIX.
Altera dubitatio Maniliana, & Lucretiana diluitur negans
quid esse nobis comune cum feris, & plantis ad inuicem (nam
Castronianam verbis temere suffultam, non autem ratio-
nibus innixam, late discussimus in opere de Ferijs Altricis
Anima, disput. XXV. & XXVI.) Cap. LXX.
Tertia dubitatio viri eximij negantis ex varijs speciebus posse
quid vni tantum parenti congenue nasci: Exercitatio
cum acutissimo Delrio. Cap. LXXI.
Distincte magis explicatur origo humani monstri ex fera na-
scentis. Cap. LXXII.
Vndecima causa, & origo Monstri, variae speciei animalium
partes habentis, ex caedemonis opa elicitur. Cap. LXXIII.
Monstra multiformia fuisse constructa ex partibus referenti-
bus animantia diuersi generis. Cap. LXXIV.
Monstri humani membra viliorum animalium habentis origo,
& causa prima in apparentiam refertur. Cap. LXXV.
Secunda Monstri diuersi generis origo, & causa ex imbecil-
litate virtutis generantis colligitur. Cap. LXXVI.

Tertia

I N D E X

- Tertia monstri diuerfigenei origo, & causa in debilitate formatrix reponitur. Cap. LXXVII.
- Quarta causa, & origo monstri multigeni ex imbecillitate virtutis separatricis deducitur. Cap. LXXVIII.
- Quinta causa, & origo monstri multigeni refertur ad seminis degenerationem. Cap. LXXIX.
- Sexta causa monstri poligenij materiae ineptitudo esse ostenditur. Cap. LXXX.
- Septima causa, & origo monstri multigeni desumitur ex debilitate virtutis alentis factum. Cap. LXXXI.
- Octava causa, & origo monstri diuerfigenij ex inepto partium alimento educitur. Cap. LXXXII.
- Nona causa, & origo Monstri multigenij ex morbo fetus adducitur. Cap. LXXXIII.
- Decima causa, & origo Monstri multigenij ex parentum imaginatione hauritur. Cap. LXXXIV.
- Vndecima causa, & origo Monstri diuersi generis ad parentes monstrosos refertur. Cap. LXXXV.
- Duodecima causa, & origo Monstri poligenij habetur in seminum permixtione. Cap. LXXXVI.
- Decima tertia causa, originis Medusæ capitis in ouo gallinae. Cap. LXXXVII.
- Decima quarta causa, & origo monstri multigenij ad vim mali Dæmonis refertur. Cap. LXXXVIII.
- Monstri cacodæmonis effigiem referentis existentia patet. Cap. LXXXIX.
- Monstri cacodæmonis effigiem habentis origo, & causa prima desumitur ex parentum imaginatione. Cap. XC.
- Monstri Dæmoniformis altera causa, & origo explicatur ex causis prius adductis. Cap. XCI.
- Peroratio totius operis. Cap. XCII.

FORTVNII LICETI

In suos Libros

DE MONSTRORVM CAVSSIS, NATVRA, ET DIFFERENTIIS.

Præfatio.

A est admirabilem nostratis huius orbis euentuum conditio, ut hominem, rerum indifferenter omnium scientiam connato impulsu, internoq; affectu nunquam non desiderantem, peculiari quadam vi ab alijs quibusq; scibilibus ad sui ipsorum meditationem alluciant non solum, verum etiam attrahant, rapiantque: Quum igitur inter vniuersa sub caelo degentia monströse animantes maxima raritate summam sui admirationem pariant in mortalium animis; non ab re communi iam cupiditate flagrant ubique homines Monstrorum essentiam internoscere. Sed eorum quicumq; ad hec vsque tempora De Monstris contemplationem mundo inuulgarunt, plurimi nudas Monstrorum historias texere sat habuerunt; alij subtiliores quidem, sed admodum pauci eorundem aliquot differentias, & leuiores causas ieiune nimium tetigerunt; a nemine adhuc Monstrorum attributis omnibus exacte declaratis; ut propterea eximia hæc Physiologia seges etiamnum inculta, & fere deserta nos ad sui culturam accuratorem acrioribus dudum stimulis excitauerit. Qua quidem in speculatione licet omnia Monstrorum attributa persequi decreuerimus; quia tamen ex rei natura præcipue causas, originem, & differentias eorum explicare

plicare instituimus, primum quidem generatim monstrorum omnium communem naturam considerantes, deinde vero speciatim eadem attributa in homine monstruoso, velut in ceterarum specierum regula, manifestaturi; proinde vniuersam meditationem De Monstrorum caussis, natura, & differentijs inscriptam, in duos libros partiri opera pretium duximus, eorumq; primum communi monstrorum generi, alterum vero monstris humanis speciatim dicare voluimus, in hac theoria vnā rei naturam iugiter intuentes, & Aristoteli magistro semper adherentes, Platone, Hippocrate, Galeno, atque Auicenna nequaquam neglectis. Difficilem scio me nunc subire prouinciam; Sed quum ea sit Monstrorum ad perfectas animantes habitudo, que priuationis ad habitum, obliqui ad rectum, ac omnino lesi cuiusuis operis ad absolutum; propterea ut ^a Aristotelis observatione, priuationis natura intime dignosci nequit nisi per habitum, cui opponi dicitur; & rectum obliqui scitissime ^b index constituitur; omnesq; norunt, oblesiones atq; operum peccata non nisi ab ijs plene cognosci, qui absolutorum essentiam, & attributa prius non ignorauerint: ita plane quęcunque a nobis in hoc opere De Monstrorum caussis, natura, & differentijs exarata sunt, non exacte, nec facile ab ijs intelligi valebunt, qui prius librum De perfecta constitutione hominis in vtero superioribus annis inuulgatum non lectitauerint; in eo enim plurima iacta sunt fundamenta, & explicata principia dicendorum in præfenti volumine.

Tu Diuine sapientię Mater admirabilis, cuius hodie laeta mirificam Natiuitatem sacrosancta celebrat Ecclesia, in hac ardua contemplatione mihi scientiam veritatis a summo Deo impetra obsecro, Virgo Dei genitrix incomparabilis. Rem igitur in tuo nomine alacer aggredior.

FOR-

3

FORTVNII LICETI

GENVENSIS

DE MONSTRORVM CAVSSIS,

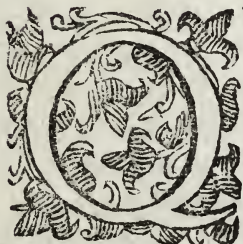
Natura, & Differentijs,

LIBER PRIMVS,

In quo agitur De Monstris generatim.

*Monstri varia significatio, quæ propria est, ac nostri
instituti detegitur.*

CAPVT PRIMVM.

Vacumque raro contingentia communem rerum sui generis ordinem, ac legem magno excessu cum summa hominum admiratione transgrediuntur; ea, siue in bonorum, siue in malorum serie contineantur, publico sapientum consensu Monstra nuncupari consuevere: sic viri virtutibus heroicis mire præstantes, quasi humanam supergressi naturam prope ad Diuinam accesserint; sic ex aduerso ferinis vitijs homines turpissime foedati, quasi belluarum conditionem induentes humanam penitus exuerint; sic mulieres eximia corporis aut pulchritudine admirabiles, aut enormi deformitate abhominabiles, Monstrorum nomine passim a Scriptoribus appellantur. Sed cetera metaphoricè,

Monstra metaphoricè.

atque communiter; physice vero, ac proprie monstra dicuntur, quæ in subcœlestium animantium genere non sponte genita membrorum constitutionem

Monstra proprie dicta.

perfectæ progenitorum structuræ turpiter dissimilem, ac eorum naturæ minime consentaneam sortita fuerunt; vt puellus expes, puella biceps, cinocephalus, centaurus, & alia id generis: Quæ siquidem enormia in rebus inanibus raro contingunt, suarum caussarum

Portenta, prodigia, & ostenta, non monstra.

naturam non referentia, sed alieni generis essentias mire præferentia; vt militum digladiantium, ac leonum imagines in nubibus aliquando apparentes; ea potius portenta, prodigia, & ostenta, quam vere monstra nuncupauero. Quæ autem animantes vnius naturæ in suo genere perfectam constitutionem habentes ex femina diuersæ admodum speciei enascuntur, vt rana, vel serpens ex mulieris utero exiens, puellus albus ex æthiope genitus, ac vicissim ex parentibus albis puella nigra, & similia his, vere monstra non sunt, sed quasi monstra; vt docuit nos egregie Plato in Cratylo; siquidem originem monstrorū habere possunt, non autem substantiam; quippe simpliciter visa intuentium mentes in admirationem non rapiunt. Quæ item dissimilium specierum

Quasi monstra non monstra quæ sint.

membra obtinere videntur viuentia ex parentibus sibi consimilibus orta, vt qui viuere dicuntur in Africa homines monoculi, vnipedes, & acephali, vere monstra non sunt, etsi veris monstris similia sint, ac

Vulgi monstra

vulgo monstra nuncupentur: sed vulgi errorem arguit non rara, nec parentibus dissimilibus, at ex consimilibus, & quotidiana eorum ibi generatio citra vllā incolarum admirationem. Quæ demum paruo excessu a natura parentum viuentia degenerant, vt gibbi homines, claudi, macrocephali, & id generis,

monstra

monstra mihi non sunt, cui nec raro fiunt, nec admirationem ullam incutiunt. Reliquum est igitur vt Monstra, quorum contemplationem hoc opere agredimur, propriissime dicta, sint animantia, speciatim humani aliquid habentia, inusitatae structurae, suis genitoribus valde dissimilia, & raro contingentia; vt homo trimanus, equae pullus humano capite, natus ex muliere semicanis, & id generis alia plurima; quorum differentias † infra promulgabimus.

Vere monstra quae.

† cap. 13.

Monstri etymologia vulgaris, quasi res euenturas monstrant, confutatur: vera, & propria proponitur.

C A P. I I.

Dicuntur autem haec proprie Monstra, non quia sint talia vt hominibus mostrent res euenturas; quod cum vulgo sibi persuasisse videtur † M. Tullius; siquidem in primis pleraque horum vidimus, ad quae in ijs regionibus vbi nata, & alta fuere, nihil in fuetum, aut insigne bonum, aut malum est consequutum, quod ab illis vnquam praemonstrari potuerit. Deinde vero monstra quum sint a Aristoteli, reluctante nemine, peccata, & laesiones naturae non recte operantis; profecto si physice quid portendere possunt, ea non nisi malorum signa esse valebunt: At vero nos agnouimus genitores antea vitam in summa inopia duriter agentes, e nato sibi monstro, nullam perpeffa regione noxam, egestatis malum fugasse, pecunia non modica in filio monstrando a videntibus vndique sibi comparata. Deinceps autem naturalia signa quaecunque necessario sunt eorum, quae ab ipsis monstrari dicuntur, vel caussae, vel effectus: ceterum

Monstra nil monstrant futurum. Monstra errata naturae. Monstra non nisi malorum signa esse valere.

Signa physica duum generum.

monstra

† de Diu.

2. phys.
t. 82.
4. de gen.
an. ca. 4.

Monstra non
indicant fu-
tura quia sint
futurorum
effectus.

Cauffa que
tempore po-
sterior suis ef-
fectibus.

Futura mala
cur non sint
fines mon-
strorum.

Finis perficit
Monstra non
perficiuntur
euentis.

Monstra non
esse cauffas
futurorum.

Actio phyfi-
ca tactu fit.

monstra non indicant futura quia sint eorum effectus; quippe nulla cauffa est secundum tempus suo effectu posterior, vna excepta finali; euenta vero potissimum mala, quæ a monstris significari dicuntur, non possunt constitui monstrorum fines; quia finis essentia cōsistit in bono. ^a Quin & absolute quæ monstrorum exortum sequuntur, eorum fines esse non valent; quoniam finis perficit ea omnia, quæ ad finem diriguntur; monstra vero euentis non perficiuntur, quia sæpe intereunt monstra prius quam illa eueniant, quæ ab ipsis monstrata creduntur; plerique enim monstri partus exorti statim, vel paullo post emoriuntur: & profecto ^b Aristoteles Empedocli negans in prima viuentium constitutione multa genita fuisse monstra, temere in vnum concurrentibus variorum animantium partibus; illi non inficiatur, si quæ monstra exoriantur ex diuersi generis membris male confarcinata, ea statim emori, nec diu in vita seruari. Neque vero monstra censerī debent futurorum nuntia veluti suorum effectuum; siquidem nullam actiuitatem, cauffæue rationem obtinent monstra in res futuras, quas indicare putantur, tum quia plerumque corrumpuntur monstra multo prius quam ea nascantur, quorum indicia esse statuuntur; tum quia monstra procul abesse possunt ab ijs, quorum signa, & cauffæ dicuntur esse; quum omnis actio physica per naturalē ^c contactum obeatur; tum demum quia nihil in se habent monstra, quo futurorum cauffæ statui possint: quid enim rustici puellus biceps mox exortum in Republica dissidium efficiendo præmonstret? Denique vero si monstra signa sunt, quum physica signa futurorum esse nequeant; erunt Diuina: & certe plerique insignes viri opinantur a Deo sum-

^a 2. phyt
t. 23.

^b 2. phyt
t. 76.

^c 1. de
gen. t. 44.
& 45.

summo procreari monstra, vt homines moneat futura calamitatis : Ego quidem vt credo posse Deum optimum, & omnia monstrorum genera mirabiliter procreare, & ijs creatis vti ad monendos homines de futuris, ac imminentibus ærumnis ; ita non arbitramur, quæ re ipsa hucusque nata sunt monstra, ab vno Deo in hunc finem prodijisse ; tum quia in Africæ solitudinibus multa ex brutis exoriuntur monstra, vbi nulli degunt homines, quibus euentura miseria vlla præsignificetur : tum quia frequentia sunt monstrorum exempla apud infideles, qui prodigijs a vero Deo, quem non agnoscunt, neque colunt, non retrahuntur a malis imminentibus : tum quia in sacris literis nullum a Deo monstrum procreatum legimus in hoc genere, licet multa olim prodigia fecerit : tum demum quia pleraque monstra ex nefaria venere originem ducunt, cuius ministerio piaculum sit asserere Deum optimum vti ad monendos homines. Monstra igitur appellantur, non quia sint signa hominibus vltimo pacto monstrantia res euenturas ; sed quia vicissim eiusmodi sunt, quæ ob sui nouitatem, ac enormitatem quamprimum visa cum admiratione, atque stupore ab vnoquoque vnicuique alteri monstrantur : ea est enim hominum conditio peculiaris inter ceteras, vt vbi quis aliquid insigniter enorme conspexerit, statim cuius obuius, aut propinquo illud mirabundus ostendat ; & absente homine, cui illud monstrare queat, miris modis animo excrucietur donec alterum inueniat, cui monstrum commonstret : adeo gestit natura hominis quod rarum nouit, alteri monstrare.

A solo Deo
posse fieri omnia monstra.

Non à Deo
re ipsa fieri
proxime
monstra.

Monstri vera
etymologia.

De Monstrorum Humanorum reali existentia.

C A P. I I I.

Rerum exi-
stentia ut
comprobe-
tur.

Monstra in rerum natura vere consistere, nec esse pura hominū figmenta, non aliunde quam ex historijs, Clarissimorum virorum testimonijs, & experimentis comprobari potest. Multa quidem ficta sub monstrorum nomine circumferri nouimus; at omnia monstra esse Poetarum commenta, aliorumue hominum mendacia putandum est nemini; siquidem Rueffo † natus est homo carens brachijs a natiuitate, pedibus ea omnia faciens, quæ ceteri manibus efficiunt. Et in agro Veienti puer natus est vnimanus & biceps. Quorum has ipse protulit effigies.

†lib. 5. c. 3.

Poly.

lib. 3. de
Prodig.lib. 15.
de re
anat.

Polydorus ^a Virgilius puerum vnimanum ortum esse scribit; & puellam genitam altera manu carentem. ^b Realdus autem Columbus illustris anatomicus Alios, inquit, secui, quibus brachia ab ortu deerant: alios, quibus deerant crura. Præterea corpus integrum intuius sum, cui dimidium alterius cohærebat. Auriculas instar brutorum in hominibus. Et nonnullis interpositis subdit, Monstrum mihi oblatum est Patauij dissectandum, erat infans semestris mas, vt alij mares sunt, cui alius imperfectus infantulus in anteriore parte incumbibat, cruribus, brachijs, dorso, abdominis parte, pene, medioque collo: videbatur autem caput huius imperfecti puelli in thoracem perfectioris intrusum. Hoc monstrum vixit aliquandiu. Si quis imperfectam illam appendicem, & pondus inutile attigisset, ille, quem integrum omnium membrorum diximus, statim perentiscere animaduertebatur. Hoc itaque monstrum, vbi diem suam obiit, ego rei nouitate allectus libenter secui: quæ autem obseruauit, hæc ferme sunt: In imperfecto nonnulla intestina aderant, ex quorum vnus portione tum vesica, tum anus construebantur: nullum ibi aderat iecur, neque cor, neque cerebrum: sed ren permagnus, quem ego hepatis pene munere fungi sum opinatus: nam ab extremo iecore perfecti infantis crassa vena, duraque ad instar arteriæ deducebatur ad renem illum insignem; atque inde venæ aliæ complures passim distribuebantur: at ab arteria dextra axillari perfecti puelli arteria ortum ducebat, quæ postmodum per vniuersam partem monstri imperfectioris deducebatur. Item a neruis dextri brachij exiabant, qui per reliquum corpus imperfecti homunculi disseminabantur. atque hæcenus de monstro Patau-

10 Fort. Lic. de Monstrorum Cauffis,
 no vir egregius. Alius visus est, e cuius vmbilico
 prominebat caput humanum, in has effigies.

Phlegontis e autem Tralliani, Cæsaris Liberti, eius-
 demque scriptoris antiqui testimonio, Ad Neronem
 allatus est infans quadriceps, respondentibus pro-
 portione etiam ceteris membris, Athenis præfecto
 Thrasyllo. Natus est & alius caput habens e sinistro
 enatum humero. Cornelij Gallicani vxor Romæ
 infantem partu edidit capite Anubidis. Romæ qua-
 dam bicipitem abortu edidit fætum, qui Aruspicum
 iussu in Tiberim amnem est abiectus. Diui d Augu-
 stini testimonio, post Babylonici ædificij dissipatione
 diuersi generis hominum monstra producta sunt.

e lib. de
 mirab. &
 longæu.

d 16. de ci.
 Dei c. 8.

Anno Mundi.
 3772.

Apud Ioannem Gualtherium e Belgam ex Rubea-
 quense habemus pueros ingenuos Arimini sine ocu-
 lis,

e rom. 2.
 Chron.
 chr. pol.

lis, & absque naso genitos. In Piceno infantem manibus ab ortu, pedibusque carentem. Arretij puerum natum esse unimanum. Sinuessæ alium a natiuitate altera caruisse manu. Priuerni quoque puellam sine manu enatam. Romæ itidem ancillam puerum vna orbatum manu peperisse. Alia natum habuit sine foramine naturæ, quo humor emittitur. In Veienti puerum natum esse bicipitem. Theani Sidicini alium quatuor manibus, totidemque pedibus, binoque membro femineo ortum refert etiam

3774.
3792.
3803.
3872.
3873.
3792.
3800.
3803.
3823.
3830.

f cap. 71. Iulius f Obsèques.

Eidem Chronistæ Terracinæ pueri trigemini editi sunt. Cera quadrupedes, & quadrumanes infantes orti. Amiterni puellus tres pedes ab ortu habuit.

B 2 Puerum

Abao mun-
di.

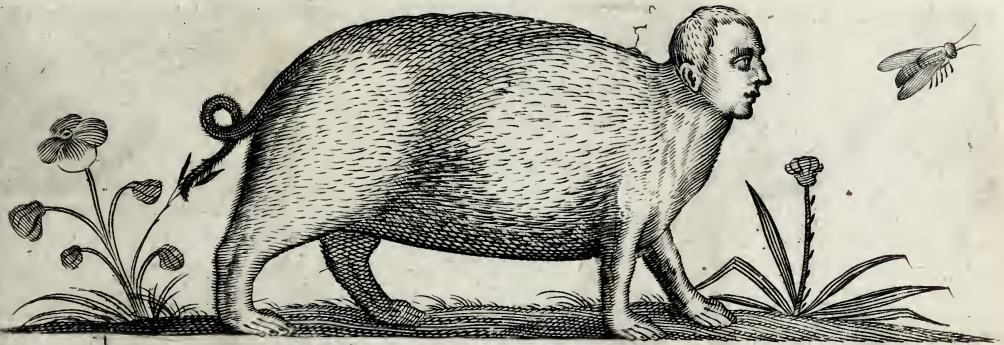
3832. Puerum ancilla peperit quatuor pedes, manus, oculos, auresque totidem habentem cum duplici obscœno; qui Aruspicum iussu crematus est, cinere mox in mare deiecto. Puella etiam quatuor pedes ab vtero matris eduxit. Frusinone ancilla puero bicipiti mater extitit. Puer trimanus, ac tripes ortus est alibi.
3838. Puella biceps, quatuor pedes habens, totidemque manus, & duplicatum feminæ sexum, ex aluo materna sine vita exiuit. Amiterni etiam Iulio Obsequenti & puer tribus pedibus, & vna manu exortus est. § cap. 79. ibidem alter tripes enatus dicitur.

Nursiæ gemini ex muliere nati, puella integris membris omnibus; puer vero podice ad anteriorem regionem transposito; nempe a parte priorē aluo itahante,

hiante, vt nudum intestinum conspiceretur; idem
posteriore parte solidus natus; qui voce missa diem
obiit. Idem Gualtherius ex ^b Aeliano, ^s Volater-
rano, & Rubeaquense memorat Matrem Italiae
accolam pubetenus hominem, reliqua equum retu-
lisse; licet Aelianus arbitretur primum equitem fuisse,
non vere centaurum. Tarquinijs genitum esse
porcum ore, & capite humano. Con simile mon-
strum postea Sinuessae ortum non semel. Ceræ au-
tem Suem humanas manus, & pedes habuisse. Pro-
ximis mensibus in Agro Patauino mulier felem par-
tu edidit, e cuius parte posteriore humana crura pen-
dula prominebant; cuius historiam infra latius com-
modiori loco referemus.

b 9. var.
hsto. ca.
16.
s 17. An-
tro polog.

Plutar-

Plutarchus refert ^k se vidisse centaurum ex equa ^k In con-
 natum, superne ad ceruicem vsque, & manus hu- ^{ui. sep. sap.}
 mana forma, reliquas partes equinas habentem. Asi-
 naeque ^l filiam asinina crura, ceteras partes humanas, ^{Parallel.}
 easdemque pulcherrimas obtinuisse. Aristoteles ^m ^{29.} de
 ipse puerum non diffitetur iam ortum capite arietis, ^m ^{4. de}
 aut bouis; vitulum capite pueri. Quin & aperte con- ^{gen. an.}
 fitetur pueris etiam quibusdam genitalis postre- ^{cap. 4.}
 mum, & meatum qua excrementum vesicae transit,
 non eodem tetendisse; sed infra meatum illum transe-
 gisse; quamobrem eos demissis clunibus mingere, qui
 testibus paullo in partem superiorem retractis, videntur
 a longe simul & maris habere genitale, & feminae.
 Iacobus ⁿ Rueffus infantem se vidisse asserit ortum ⁿ ^{5. lib. de}
 sine manibus, aliumque pedibus carentem. Ioan. Ba- ^{concept.}
 ptista ^o Porta confitetur multos se vidisse quadrima- ^{cap. 3.}
 nos, & quadrupedes, varijsque formis: sed Neapoli ^o ^{2. mag.}
 speciatim viuum puerum, ex cuius pectore alius puer ^{cap. 17.}
 foras exhibat integer, retento solum in pectore prio-
 ris capite; qui cohærebant simul in ventre. Raby ^p
 p Moyses testatur quodam anno mulieres in Sicilia ^p ^{Aphor.}
 peperisse pueros deformes, ac plurimos bicipites. ^{25.}
 Pausanias item refert mulieres ætate sua partu edi-
 disse monstra minotauro longe horribiliora. Sunt
 itaque monstrosæ species plurimæ in humano genere.

*Realis existentia monstrorum irrationalium naturam
 non egredientium patet.*

C A P. I V.

S Ed & in brutorum animantium serie monstrorum
 easdem propemodum contigisse differentias lit-
 terarum

rerarum monumentis prodidere scriptores varij; Polydori ^a enim Virgilij obseruatione fues nati sunt aliquando sine auribus. Mulus tripes genitus. Magno ^b Alberto hircus ortus est pedes tantum anteriores habens, iisque gradiens, posteriore parte corporis solum non verrens. Aeliano ^c Aegyptij ternis aliquando pedibus Accipitrem apud se visum aiunt. Apion Gruem bicipitem, aliamque auem quadricipitem memorat. Aelianus vidit Bouem quinque pedes habentem, & vitulum, cui pes ab humero dependebat; absolutus quidem, sed ad gressum inutilis. Aegyptij ferunt agnum pedibus octonis; & cauda gemina esse natum; ac eundem fuisse bicipitem. Licet Aelianus hoc fabulosum putet, quod humano sermone locutus esse dicatur. Apud Clazomenios Suem alatum exortum fuisse auditum est. Ne huc afferam testimonium Empedoclis ab Aristotele ^d citatum, & ab Aeliano ita scribente, ^d 2. phys. t. 76. Empedocles physicus de animalium proprietate scribens, autor est nasci quædam bigenera, in vnum scilicet corpus natura duplici coalita; sed eius versus audiamus,

- „ *Multa genus duplex referunt animalia membris,*
- „ *Pectore, vel capite, aut alio, sic vt videatur*
- „ *Ante viri, retroque bouis forma, aut viceversa:*
- „ *In pecore humana quondam vestigia forme*
- „ *Insunt, & pecoris humano in corpore contra.*

Quam sententiam non damnat Philosophus. Immo vero ipsemet Aristoteles ^e non negat ouem natam esse capite bouis: sed confitetur animalia orta multis capitibus, & pluribus pedibus quam eorum speciem deceret: ac speciatim ouiparorum gallinas, & columbas peperisse pullos monstrificos corpore, & capite

^a 3. de
Prodigijs.
^b 18. de
animal. tr.
1. cap. 6.

^c 11. de
animal.
cap. 39.
12. de ani-
mal. cap.
3. 3°.

^d 2. phys.
t. 76.

^e 4. de
gen. an.
ca. 4.

capite vno, cruribus quaternis, alis totidem. Conradi Lycosthenis testimonio, M D LII. mense Februario in domo Ludouici Dheitæ, felis domestica inter reliquos fetus numerosos, enixa est catellum viuum, monocephalon, bicorporem, octipedem, vtriusque sexus, corporibus inuicem complexis, & in vnum caput coeuntibus, sic vt se mutuo osculantium speciem referrent. Idemque mox addit, Anno Domini M D LIV. Catus Basileæ mihi domesticus, quum quatuor vno partu catulos edidisset, postquam post octiduum in profluentem proijciendos mandassem, inuenit ancilla vnum ex his pedibus horrendis, ac quasi in spiram varijs reflexibus conuersis. Post biennium autem tres catulos vno partu edidit circa ventrem, non vmbilici vinculo coniunctos, sed reuera in matris vtero vnitos, quos tamen partus dolore enecatatos inuenimus. Eiusdem relatu, M D LII. Bonnæ inferioris Germaniæ, haud ignobilis, atque ad Rhenum quatuor miliaribus a Colonia Agrippina siti oppidi, XVII. Calend. Iunij biceps vitulus, duobus scilicet corporibus, capitibus, caudis, sed tribus tantum oculis natus est. Horumque monstrorum effigies has appinxit.

Sed & hodie Patauij in Collegio Rauennati felis inter multos catulos vnum peperit bipedem, qui carebat cruribus anterioribus; & habebat oris officium prope gulam; obtinebatque quadratas aures: Viuus ortus est, sed breui mortuus, quia carens pedibus, ad mammam reperere nequiuit, vt fratres; quare fame periijt. Vidi ego recens mortuum. Aitq; Arif. visum iam esse serpentem duobus capitibus. Conspectamque fuisse capram cornu in crure gerentem. Meatum etiam alimenti sicci coaluisse quibusdam bestijs, scilicet ouibus, & nonnullis alijs; nam &

C vaccam

4. de gen.
an. C. 4.

vaccam fuisse Perinthi accepit, cui cibi excrementum extenuatum per vesicam transfinittebatur, dissectusque anus denuo propere coalescebat, nec refecundo euincere vitium poterant. Subtili *f* Scaligero canis bipes ortus est; & anaticula vno crure nixa. Rueffo in Heluetijs *g* equa a tauro subacta pullum peperit equinis tantum pedibus, forma vero crinibus, & cauda boui similem. In Gallia vero equa à ceruo subacta pullum edidit posteriori parte equæ similem, quem nullus alius equus cursu æquare potuit; ipsumque Ludouicus Rex a possessore dono accepit. Ælianus bouem quinque pedibus præditum vidit. Rhafes tricipitem canem aspexit. Gualtherij relatu

f in i. de
plant. A-
riit. com.
g 5. de
concep.
c. 3.

Anno Mûdi.

3755.

3763.

3766.

3767.

3769.

3789.

3838.

3841.

3861.

3873.

Anno Christi

573.

1268.

1269.

1270.

1433.

1456.

1490.

agnus Tusculi natus est cum vbere lactanti. Equuleus Reate quinque pedibus ortus. Alium similem postea in Lucanis genitum asseuerat, & alium in Brutijs. Pulli gallinacei nati cum ternis pedibus. Sueffæ Liuio etiam natus est agnus biceps. Aculo agnus biceps cum quinq; pedibus. Mulus tripes Reate natus. Anguis quadrupes visus. Calatiæ natus est asinus tripes. Gallus gallinaceus quinque pedibus inuentus. Saturæ vitulus biceps natus. Alter in Gallia. In Lucanis duo agni equinis pedibus nati, alter siminino capite. Pullus gallinaceus quadrupes. Bos recens natus initio belli Romani contra Persas conspectus est, ex cuius ceruice duo capita eminebant. Ex ovo prouenit anser monstrosus, quem se vidisse refert Albertus cum duplici collo, quaternis pedibus & alis, dorso vno, vt videretur anser vnus alium deferens; sed non diu vixit. Calissæ natus est vitulus cum duobus caninis capitibus, atque dentibus, & septem pedibus vitulinis; capitum autem maius quidem in loco suo, minus vero ad caudam situm erat. Ex Anna-

libus

libus Dominicanorū Colmariensem Christiani Vv-
 stitij fide & industria editis, habemus In Tham forum
 fuisse pulliculum quatuor pedes habentem ex ouo
 gallinæ. Vvyle in Turgauix opido vitulus biceps na-
 tus est. Alter postea in Sabinis. Pontanus testem ci-
 tat, qui affirmavit allatum sibi arietem exenteratum,
 qui præcordia, & intestina geminata obtinuerit. In
 Suntgoix pago Lanfer natus est porcus vno capite,
 quatuor auribus, duabus linguis, octo pedibus,
 corpore a capite ad vmbilicum vno, ad posteriores
 partes gemino. Laurentius Pignorius, historix ve-
 ritatis, & antiquitatis cultor eximius, in suis notis ad
 „ Alciati emblemata scribit, Locustæ anno Domi-
 „ ni M D LII. die XVIII. Augusti Insubriam
 „ & Venetiam depopulatæ sunt: id vero quoad an-
 „ num adco verum est, vt ambigere non liceat. Præi-
 „ bat porro illarum agmen (vti traditum est) mon-
 „ strum, quod nos hic appingendum curauimus,
 „ cum locustæ imagine, vt rei memoria perennet,
 „ videantque Prouidentix Diuinæ hostes, syntaxim
 „ Dei Opt. Max. in pœnis etiam infligendis, ad
 „ quas non sine mente & consilio prodit sapientissi-
 „ mum illud Numen. Et huiusmodi parergo vsi
 „ sunt tunc temporis Phrygiones (vti ego non se-
 „ mel animaduerti) in aulæis exornandis.
 Pictura vero talis est, superuolans monstro suillo, de
 quo nuperrime.

1496.

- In pago Argentinensi Sugenheim anser in ovo in-
 uentus duplici capite, collo vno, quaternis pedibus,
 quorum duo erant in alarum loco; podex geminus.
1499. Ibidem sus ortus anserinis pedibus. Cracouiæ Vi-
 1533. tulus biceps natus. In Heluetiorum opido Tella in
 aluo leporis inuentus lepusculus quatuor auriculis,
 & octo pedibus, quorum quatuor in dorso emine-
 1541. bant, alij suo loco stabant. In Sardinia, qua nocte
 1551. Carolus Quintus in Africam soluturus venerat, na-
 tus est vitulus biceps. Alius postea ortus prope Fri-
 bergum. In Thuringia vitulus natus est sextipes mas-
 sam carnis e latere dependentem gestans. Bernæ, &
 Basileæ visus equuleus quinis pedibus. Apud Rau-
 racos

racos circulator bouem quinque pedes habentem, circumducebat. In Gallia gallinæ pulli comperti sunt quatuor alis, totidem pedibus; ast vno capite præditi: Paræi i testimonio, Metis in Lotharingia, in hospitio, cui Sancti Spiritus imago pro insigni est, sus nephrendum peperit octenis cruribus, quaternis auribus, & capite canino præditum: posteriora corporum a ventre deorsum tanquam gemellorum distincta erant; anteriora fursum vnita; duas in ore linguas habebat cum dentibus quaternis in superioris maxillæ, totidemque in inferioris lateribus: Haud satis expressa erat sexus distinctio, ita vt masne, an femina id monstrum esset dignoscere nemo posset: vnica enim sub cauda rima: singula quæque corporum posteriora fissa, & aperta erant. Paræo etiã Anno Domini 1573. in Zezanæ Urbis suburbio, loco qui dicitur campus Benedictus, in ædibus Ioannis Poleti, salis menforis, natus est agnus, hac qua cerinis effigie: editus in lucem mox interiit; nec vitæ, nisi exiguo motu, vlla signa dedit: sub auribus osculum ipsi visebatur, lampetræ osculo simile.

1572.

1573.

Venetijs 1575. ortum monstrum
sub vno capite duo catellarum
corpora continens. Alibi
serpens visus dupli-
ci capite in
has effi-
gies.

1575.

1577. Eodem ^k autore in eodem pago Blandio Meloduni ortus est agnus triceps; medium caput reliquis crassius erat; balante vno reliqua pariter balabant capita. Id monstrum sibi visum affirmavit Ioannes Bellangerius. In mea domo, Patauij, anno M DC XXIV. famula præpinguem gallinam mihi deplumans excoquendam, reperit in eius pedibus vtrisque quinque digitos cum suis vnguibus distinctos. ^k lib. 24.
cap. 12.

Ita ergo certissimum est in brutorum animalium serie multa reperiri monstra.

Ostenditur in stirpibus etiam reuera monstra contingere.

C A P. V.

QUUM inter homines, & inter animantia ratione carentia liquido iam constet Naturam multorum generum monstra procreare mira facie, membrisque,

a Lucret. lib. 5.

a Orba pedum partim, manuum viduata vicissim, Multa sine ore etiam, sine voltu caca reperta, Vincitque membrorum per totum corpus adhaesu;

b 2. de an. r. 6.

in stirpium genere quoq; consimilia peccata, lapsusque naturæ contingere apertissime videntur; licet multo rarius; & hoc, quia plantæ b simpliciorum naturam fortitæ, minoraque, & rudiora instrumenta corporis, in sui constitutione generanti naturæ magnam peccandi occasionem adimunt; facilius enim est errare in pangendis operibus variarum partium magno artificio inuicem connexarum, vti sunt animalium membra; sed paucas plantarum partes recte componere non est ita difficile; quocirca in plantis multo pauciora quam in animalibus monstra contingunt; aliqua tamen in ijs etiam exoriuntur: In

Cur in plantis monstra rariora quam in animalibus.

Facilius cur sit naturam errare in plantis formandis quàm animalibus.

c 2. phys. r. 83.

primis etenim doctore Aristotele c habemus in stirpibus, perinde atque in animalibus, monstra necessario contingere, dum aduersum veteres ait, si ab initio temere concurrentibus rerum principijs fiebant bovigena viriprora in animalibus, oportuisse in plantis etiam consimilia monstra fieri vitigena oleoprora. Sed apertius reipsa fieri alibi docet monstra in plan-

d 4. de gen. an. ca. 4.

tarum fructibus, vt in animalibus inquiens, d *Monstra multimembra raro admodum fiunt in ijs, que singulos pariunt, sed crebrius in ijs quorum partus est numerosus,*

merofus, & precipue in auium genere, earumque potiffimum in gallinis; ijs enim partus numerofus, non modo quod ſepe pariant, ut columbæ; verum etiam, quod multos ſimul conceptus intra ſe continent, & temporibus coeunt; hinc gemina etiam pariant plura; coherent enim conceptus, quoniam in propinquo alter alteri eſt; quomodo interdum fructus arborum complures. Ac reuera in ficibus, in perſicis, in prunis talia nonnunquam vidimus monſtrorum genera; vidimus & in limonibus. Petrus Bertellius bibliopola mihi familiaris in pepone monſtrum huiusmodi conſpexiſſe ſe conſitetur. Proſper Alpinus eximius plantarum naturæ perſcrutator hæc de monſtrorum natura conſcribenti mihi teſtatus eſt obſeruaviſſe ſe in fructu cucumeris mire monſtroſam deformitatem; & in folijs trachelij vulgaris, virgæ aureæ, ac vlni; & in folijs, floribusque roſarum; & in floribus bliti rubri, & amaranthi: miſitque diebus elapſis ex horto medicinali ſpicam indici frumenti, cui a latere adnati viſebantur veluti cæparum cortices albi, craſſi, viſcidam ſubſtantiam habentes, nigra capillamenta, furuamque fuliginem intra ſe continentes. Gualtherius ex Rubeaquenze Sigibertum autorem affert, cui arboris, quæ dicitur Sambucus, flores, grana, & fructus in flores, grana, & fructus vitis transformantur; præclarum ſane monſtrum ſambuci vuas ferentis. Ferrantes Imperatus in ſuo Muſæo Carduum monſtroſum ſe habuiſſe ſcribit, qui mirifice cornucopiæ imaginem præſerebat. Frumenta in arboribus nata teſtatus eſt † Plinius, & Liuius. In Germania prope Alberschuuiler, non longe a Landauio oppido, vuæ in vindemia inuentæ ſunt barbatae, quæ primum ad Ludouicum Bauariæ ducem electorem,

doneo

Columbas
ſæpe parere.

Varia ſtirpiū
monſtra re-
cenſentur.

e 28. li. na
Hilt. c. 1.

† lib. 5. 18.
cap. 18.

i. de pro-
g. &
tent.
 dono missæ, anno Domini M D XLI. deinde ve-
 ro a Ferdinando Rege, ac Imperij Principibus in Co-
 mitijs Spirensibus miraculi loco conspectæ; ibidem-
 que ab Henrico Ziogther, insigni pictore, ad viuum
 in hunc modum expressæ; vt ait Lycosthenes. Qui
 mox addit, In Germania prope pagum Malsch non
 procul a Spira, Imperiali oppido, in vinea quadam
 culmus quindecim spicarum, suis aristis egregie or-
 natarum, absque vlla fatione inuentus est. Quo-
 rum imagines hæ sunt,

In fungis etiam, quos infimum vegetalium gradum obtinuisse cenſeo, monſtra interdum naſci autor eſt Porta *f* in ſua Villa ſcribens afferri Neapolim ex Veſuvio monte lapides fungiferos, & Surrentum ex Fageto, & Abellini ex Parthenio, & in Apulia ex Gargano; qui lapides terra dodrâte aperti fungos reſtibili ſecunditate gignunt, qui ſeptem diebus perficiunt, & ſexies anno demetiuntur; naſcunturq; fungi ex his petris aliquando non pileati, ſed turiones, vt aſparagi, & in ramos diuifi. Theophrastus & Terebinthum memorat in olea natum. Laurus item aliquando genita eſt in platano, quercu, & ceraſo; ficus, & platanus, & palma in lauro; iuglans, & ceraſus in ſalice; vt cū Plinio, *b* ac Theophrasto ¹ Scaliger, & Porta teſtantur. Pausaniæ in Arcadicis ex vna & eadem radice ilex, & olea enatæ ſunt. Plutarchus in opusculo de Pythiæ oraculis ait ſub Sicilienſem Athenienſium calamitatem aureas glandes de palma de fluxiſſe. Non carent igitur monſtrorum differentijs plantarum genera.

f lib. 10. cap. 70.

g 2. de cauſ. plâc. cap. 23.

b lib. 5. ca. 17. & lib. 17. c. 14. & 25.

i 2. de hiſt. plant. c. 3. & 5. de cauſ. plant. c. 3 & 4.

De Monſtrorum cauſis generatim quot, quæque ſint.

C A P. V I.

Monſtra quatuor habere cauſas.

Natura omnia efficit ex materia.

Naturæ opera omnia formam habet.

HAbent profecto monſtra, vt quibus alius effectus naturæ, quatuor ſumma cauſarum genera; materiam, formam, effectricem cauſam, atque finalem: materiam quidem, quia naturaliter ex nihilo nihil fieri poteſt; & quicquid natura molitur, ſiue id ſubſtantia fuerit, ſiue accidens, non niſi ex præexiſtente ſubiecto, vt ex materiali principio, efficit, ^a Ariſtotele autore. Habent etiam monſtra, ceteraque omnia naturæ opera, cauſam formalem; quia eorum a natura conſtitutio, quæ generatio eſt, Ariſtoteleo ^b monſtratu, idcirco natura nuncupatur, quia eſt via in naturam

a 1. phyl. t. 62. & 63.

b 2. phyl. t. 14.

præci-

2. phys.
12. &
meta. t.

præcipuam, quæ forma esse constituitur ab eodem Philosopho: habuit autem hoc rerum naturalium generatio ad differentiam constitutionis rerum artificiosarum, quia operatio artis non semper eam formam assequitur, ad cuius adeptionem ab artifice dirigitur; quocirca denominationem ab ea forma non habet; sed ab artifice solo denominatur, a quo nunquam non provenit: sic plane operatio Medici non sanatio, sed medicatio nuncupatur; non enim semper sanat medicus operans; semper autem medetur: At generatio rerum naturalium, quia est via in formam, quam semper quoquo pacto consequitur; quæque natura est præcipua rei generandæ; propterea natura nuncupatur: Quæcumque igitur a natura fiunt, omnia suam obtinent formalem causam; monstra ergo formalis causæ non sunt expertia, quum a natura gignantur. Immo vero & effectricem necessario causam habere oportet quæcumque quouismodo producantur; siquidem nihil fit vsquam, quod ab aliquo efficiente non procreetur; nullusque reperitur effectus absque agente causa: Quum etenim effectio cuiusque rei mutatio sit; mutatio vero nulla sit ^d Aristoteli sine motore, quod absolute definitum est esse principium primum vnde motus quilibet proficiscitur; propterea effectus omnes ab aliqua effectrice causa pendere necesse est. Sed quorum natura est autor, ea finalem causam etiam obtinere illud manifestum cuique reddit, quod natura ex ^e Aristotelis decreto nihil agit frustra: sed omnia, quæcumque producit, propter determinatum procreat finem. Monstra igitur, quum sint effectus naturæ; omnia obtinere causarum genera, materialem, formalem, efficientem, atque finalem. De quibus singillatim agendum est nobis, & primum

Generatio
cur natura di
catur.

Natura præ
cipua forma
est

Ars non
semper asse
quitur inten
tam formam.

Artis opera
tio vnde de
nominetur.

Natura sem
per formam
consequitur.

Nullum fa
ctum caret
caussa effe
ctrice.

Effectio rerū
mutatio est.

Mutatio nul
la sine moto
re.

Motor quid.
Natura sēper
agit propter
finem.

Nihil frustra.

8. phys.
4.
phys.
29.

1. coel.
32.
phys. t.
9. 75. &
29.

quidem generatim, deinde vero etiam speciatim, Aristotelem methodum sectantibus; quæ a communibus, & confusis ad specialia, & distincta progredi consuevit.

Monstrorum causa finalis generatim quatuorplex, quæque sit. C A P. V I I.

Monstra sunt effectus naturæ.

Naturæ finis in generatione viuentium qui. Species a generante intenta quatuorplex, quæque sit.

Generis essentialia singula speciei adfunt. Monstri finis remotus, & communis.

Alma rerum nostratium Natura parens, cuius effectus monstra sunt omnia, decreto Aristoteleo, ^a quum semper alicuius finis gratia præstet quodcunque operatur; quippe quæ nihil vsquam frustra ^b efficit: quemadmodum in procreatione subcælestium animantium nullum sibi finem alium consequendum proponit, nisi perennem conseruationem speciei eorum, quæ ob materiæ participationem in indiuiduo ^c perpetua esse nequeunt: quo fine potitur generans vnumquodque, procreando aliud sibi simile in specie aut essentiali, & accidentali simul; quæ figura dicitur; consistitque in proportione partium corporis, quod notauit ^d Porphyrius: aut saltem in essentiali: & in hac aut specialissima, aut subalterna, quæ genus etiam nuncupatur: Ita plane quum Monstra species sint viuentium nostratium; nullum alium in sui procreatione finem obtinere debent nisi speciei generantium æternitatem: attributa enim cuiusque generis essentialia singulis aptantur speciebus ^a Aristotele doctore. Sed iste finis totius generis animalium, vt communis est tum perfectis, tum etiam viuentibus monstris; monstrorum finis proximus, ac proprius esse non potest; erit igitur communis, atque remotus. At vero finis proprius, ac proximus, quo a perfectis animantibus monstra discernun-

^a 2. phys. t. 42. 49 75. & seq. ^b 1. de part. cap. 5. ^c 1. coel. t. 32. ^d 2. de an. t. 31. 2. de gener. an. cap. 1.

^d cap. d. speciei.

^a 2. top. 2. loc. antep. c. 1. de plâ cap. 1.

scernun-

scernuntur, alius est; nempe animantium perfectorum finis proprius est procreare sibi similia in specie secundum formam, quæ animam respicit; tum etiam secundum materiam, quæ in figura, & in membrorum corporis constitutione, atque organizatione consistit: organizatio enim quum sit dispositio corpus apparatus ad animam, quæ propterea definitur actus primus corporis naturalis^b organici, ad materiam viventium refertur. Quum autem monstra sint errata naturæ in operatione sua impeditæ ne possit finem hunc totum integre consequi: non valens efficere quod vellet, natura eadem vult, ac efficit quod valet; procreatque in eadem specie substantiali sibi simile animatum, sed in membrorum constitutione sibi dissimile. Quare finis proprius in generatione monstrorum, ac proximus est conseruare perpetuitatem vnus speciei essentialis generantium in indiuiduis dissimilis conformationis; quum finis perfectorum animantium sit conseruare perennitatem speciei & secundum formam, & secundum materiam, siue speciei essentialis simul, & accidentalis: In eo enim solo monstrorum finis a fine perfectorum animantium dissidet; quod monstrorum finis est portio finis perfectorum animatorum; si quidem peccatum naturæ monstra generantis est, quia non integrum finem consequitur sibi propositum, & a se desideratum; sed alteram illius partem; perfectiorem quidem, ac magis essentialem, nimirum formam specificam, & animam, & in ea speciei substantialis æternitatem; non adepta euidentiori parte, quæ constituta est in simili conformatione corporis. Vt ex his appareat non esse cum vulgo simpliciter asserendum; Naturam in monstrorum procreatione suo sine frustrari; totali quidem

Finis animantium perfectorum proprius.

Organizatio disponit corpus ad animam.

Monstrorum finis proprius.

Peccatum naturæ monstra generantis, in quo consistat.

Naturam in monstrorum procreatione vt suo sine frustraretur.

b. 2. de an. t. 7.

quidem sine frustrari videtur quoquo pacto, quia vnam illius partem non assequitur, quæ sensui est euidentiior; quod vulgo imposuit; at reuera non frustratur suo fine; quia illius partem essentialem, ac potiorrem assequitur Natura monstra progignens. Ita ergo finis monstrorum est conseruare speciem essentialem suorum genitorum in materia dissimiliter organizata.

De Monstrorum caussa formali generatim, quoduplex, quæque sit. CAP. V I I I.

Forma cum sine concidit.

V Ista finali monstrorum caussa, par est vt ad contemplationem formalis accedamus; quum hæ caussa plerumque in vnum coincidunt^a Aristoteli: Quo factum est vt, quemadmodum de fine dudum ostensum est, monstra etiam obtineant duplicem causam formalem; remotam, & proximam. Est autem remota monstrorum forma communis & alijs in eodem genere degentibus; quum enim ab^b Aristotele inter causas remotas, & proximas discrimen illud essentialiale positum sit, quod omnis caussa proxima est propria solius eius effectus caussa, cui proxima dicitur; at remota est communis etiam alijs effectibus in eodem genere contentis; quumque id vniciuque causarum generi aptetur; propterea quando monstra sunt peccata naturæ in genere viuientium; monstrorum forma remota communis erit forma cunctis animantibus, atq; adeo forma proxima viuientium quatenus viuentia sunt; ea vero ad aures Aristotelis est in genere^c substantiæ sita, & omnino anima; quæ definita est esse actus primus corporis naturalis organici. Forma igitur monstrorum remota est anima, quæ

^a 2. phyl. l. 7c. & 81.

Monstrorum forma duplex.

Discrimen caussa proxima a remota. Caussa proxima quid habeat essentialiale. Monstra in quo genere sint.

^b 1. post l. 5. & 30.

^c 2. de an. l. 2. 4.

com.

communis est viuentibus etiam perfectis, quæ speciem constituunt monstro congeneam: diuiditur enim animatum subcaeleste in monstruosum, & bene conformatum. Sed animam esse monstrorum formam remotam illud etiam aperte demonstrat, quod anima definitur esse actus corporis naturalis organici; quo sitam esse materiam monstrorum remotam, *d* ostendemus; a deo enim se se mutuo respiciunt materia & forma, vt materiam remotam perficiens actus nequeat esse nisi forma remota. Ceterum specifica, & proxima monstrorum forma, viuentia nostra in esse monstri constituens, nulla est alia, quam mala corporis constitutio, deformisque membrorum organizatio, & omnino vitiata partium conformatio; quandoquidem Aristoteli monstra formaliter sunt peccata, & errata naturæ generantis: Modo natura generans monstra errare ac peccare nequit in forma monstri remota: quum etenim ea sit anima; & anima sit natura vna, & similis, siue simplex; simplicia vero, & vna vel assequantur omnino, vel penitus non assequantur causæ productrices; nec ea partim assequi valeant, partim non assequi: si natura generans in constitutione viuentis animam consequatur, iam viuēs procreat nullo errore in animæ productione: sin autem animam procreare nequeat, plane haud gignet viuentem substantiam; quare nec monstruosam. Quum igitur natura monstrum procreans constituat viuens, cuius forma est anima, quæ visa est esse monstri forma remota; iam constat naturam in monstri exortu non errare circa formam eius remotam. Sed error naturæ in monstri procreatione consistit post animationem materiæ in eius organizatione; siquidem natura generans animantia nostratia in sub-

Forma monstrorum remota quæ.

Monstri forma specifica.

Natura non peccat in forma monstri remota.

d cap. 6.
e 2. phys.
t. 26.

f 2. phys.
32. &
4. de gen.
an. cap. 4.

sub-

Error naturæ
monstrum,
generantis
in quo fit.

Varij errores
naturæ in
monstrori-
gine.

Monstrorum
forma speci-
fica quid sit.

subditam sibi materiam, præter animam, quæ substantialis forma nuncupatur, miram accidentalem construit formam; quæ multiplicem membrorum variorum structuram, nexum, figuram, molemque complectitur: in qua conformatione varijs modis potest natura peccare aliter efficiens ac efficere deberet admirabilem hanc animati corporis fabricam, siue numerum, aut molem partium diminuendo, ad augendou; siue membra transponendo e naturali sede; siue ijs debitam figuram, aut connexionem non attribuendo; siue partium substantiam in alienam commutando: de quibus erroribus & postea figillatim fu-
sus commodiori loco agemus. Quum itaque natura generans animantia nostratia in nulla re alia peccare valeat non recte operans, præterquã in partium organizatione; quumque monstra sint formaliter naturæ peccata; iam euidens est formam propriam, & specificam monstrorum nihil esse aliud quam vitiatam membrorum corporis subcælo viuentis conformationem.

g cap. 13.
& toto 2.
lib.

De Monstrorum caussa materiali generatim, quotuplex, queque sit. C A P. I X.

A Monstrorum forma transeundum nunc nobis est ad eorum caussam materialem. Porro materialis monstrorum caussa generatim, vt aliarum rerum omnium corporearum sub cœlo degentium, a Aristotele autore, duplex est; altera remota, & communis; altera vero proxima, & propria: Quod vel ex eo elicere possumus, quia quum materia essentialem respectum habeat ad formam, b Aristotelis decreto; e-

a 8. met.
t. 12.

b 2. phy
t. 26.
c cap. c
Ad aliqd

toti-

Materia sub-
cælestium
duplex.

Relatiua pa-
ria.

totidem dicatur & alterum: quando nuper visum est monstrorum formam duplicem extare, aliam quidem remotam, aliam vero proximam; geminam quoque materiam monstrorum esse necesse est, remotam pariter, & proximam: Inter huiusmodi vero causas, vt dudum *d* vidimus, positum illud est essenziale discrimen ab *e* Aristotele, quod causa proxima est propria solius eius effectus causa, cui proxima dicitur; ast remota est communis etiam alijs in eodem genere positis: quum igitur monstra sint peccata naturæ in genere animatorum contingentia; idcirco materia monstrorum remota communis erit materia cunctis animantibus subcælestibus, atque adeo materia proxima viuentium nostratium, quatenus viuentia sunt in genere substantiæ; vnde, vt verbis *f* Aristoteleis vtar, corpus naturale organicum constitui debet monstrorum materia remota; materia namque proxima generis euadit materia remota speciei. Materia vero monstrorum proxima est ipsum corpus animatum, seu viuens subcæleste; id enim nullius alterius rei præterquam monstrorum materia est; vt cuius inductio-
ne per omnia materialia conpertum fieri potest: quare monstri causa materialis propria, & proxima generatim est corpus viuens subcæleste. Quod inde quoque demonstratur aperte, quia quum monstri ratio in mala conformatione consistere visa sit; organizatio vero a natura fiat operante in conceptum iam factum: quum *g* Aristotele doctore conceptus sit corpus viuens; quippe quod fit vbi excrementum feminæ receperit a semine maris principium, quo animatum est: quod principium nil nisi anima esse potest, quæ vitæ principium est *h* Aristoteli: profecto materia vitiatæ organizationis susceptiua, & proinde ma-

Causa remota quid habeat essenziale.

Materia monstri remota quæ.

Materia proxima generis est remota speciei.

Materia proxima monstri quæ.

Organizatio fit post conceptionem. Conceptus quando, & quomodo fiat.

Anima vitæ causa.

E
teria

cap. 5.
I. post.
5. & 30.

2. de
an. t. 6. &
7.

2. de
gen. an.
a. 3.

2. de
an. t. 36.
17.

teria monstrorum proxima necessario est corpus viuens subcaeleste : Subcaeleste inquam, quia monstra sunt ortui, & interitui obnoxia ; cuiusmodi non est caelum : corpus viuens, quia in solis viuentibus proprie monstra contingunt ; quum in ceteris inanimis prodigia, & ostenta, portentaque contingere valeant in plerisque monstris similia, sed non vere monstra : viuens inquam absolute, quia quum organizatio corporis humani fiat non solum in vtero, & primis diebus, quando ⁱ Aristoteli conceptus viuens vitam stirpis, vnicam habet animam vegetalem ; & procedente tempore, quando insuper suscepit sentientem, quae postea fit animal ; verum etiam extra vterum dum rationalem habens animam homo alitur ; siquidem alimentum conuertitur in partium substantiam, & earum configurationem recipit : quumque natura errans in conformatione membrorum semper monstrum constituat, siue peccet in organizatione prima dum factus solam habet animam vegetalem ; siue in media, dum etiam sensitricem obtinens animal est ; siue in vltima, dum homo natus est ; vt nos docuit etiam ^k Aristoteles ; quod infra ^l latius apparebit : Propterea monstri materia proxima generatim non est vegetans solum, non animal tantum, non homo ; sed corpus viuens subcaeleste vniuerse sumptum . Id ipsum ex eo item clare demonstratur, quia non solum in humana natura monstra contingunt, verum etiam in brutis, & in stirpibus : quod ^m supra latius apparuit. Sic ergo monstrorum materia proxima est corpus subcaeleste viuens generatim . Insuper autem quum materia proprie a Physiologo non nisi per ⁿ formam cognosci valeat ; namque potentia non nisi per habitum cognoscitur ; materia enim potentia est ^o Aristoteli

ⁱ 2. de gen. an. cap. 3.

^k 4. de gen. an. cap. 3. ^l lib. 2. 18.

^m cap.

ⁿ 1. phys. t. 69.

^o 1. phys. t. 82. & de an. t. 2.

Organizatio fit etiam in adulto viuente extra matris aluum

Monstra in brutis, & stirpib.

Materia vt a physico noscatur proprie . Potentia noscitur habitu.

p. 9. mera.
t. 20.

q. 2. phys.
4. & 2. de
an. t. 4.

r. 2. de an.
t. 9.
4. de gen.
an. c. 1.

Materia est
potentia.
Actus est ra-
tio cogno-
scendi.
Forma vt in
materia sit.
Organizatio
in quo subie-
cto sit.

Viuentis tri-
plex conside-
ratio.

Monstra Her-
culi domita
quid fuerint.

stoteli; cui p actus est absolute ratio cognoscendi,
& intelligendi: si materia monstrorum proxima ni-
hil aliud est, quam id in quo inest eorundem forma;
quod monuit q Aristoteles asserens materiam sim-
pliciter vniuscuiusque id esse, in quo velut in subie-
cto insidet forma, ceu natura potior in viliori: pro-
fecto quum forma propria monstri dudum visa sit
nihil aliud esse quam deformis organizatio, mala-
que membrorum corporis conformatio: quumque
organizatio, conformatioque deformis forma sit in-
existens, non quidem in anima viuentis; non in cor-
pore vt est quid ab anima contradistinctum; quia
oculus, aut pes animam non habens æquiuoce ocu-
lus, aut pes est r Aristoteli perinde ac lapideus, vel
pictus; sed mala organizatio quum sit in toto com-
posito ex anima, & corpore organico; constare liqui-
do iam potest materiam monstrorum proximam ni-
hil esse aliud quam corpus subcæleste viuens. Ce-
terum quia corpus subcæleste viuens trifariam con-
siderari potest, primo quidem vt animatum est, at-
que omnino ratione animæ; deinde vero vt corpo-
reum quid est, seu ratione corporis; deinceps autem
vt tertium quid est ex anima, & corpore æque con-
stitutum. Materia monstri proxima Physiologo non
est viuens quoad animam; nam corpus viuens ratio-
ne animæ male conformatum monstrū est metapho-
rice, ac poeticum; illi enim vitiosos homines ab Her-
cule interemptos monstra ab eo edomita concinunt:
Nos autem hic agimus de Monstris naturæ ad Phy-
sicum attinentibus. Neque vero materia monstro-
rum proxima est totum viuens, vt tertium quid ex ani-
ma & corpore æque constitutum; quia id monstrum
est integrum, non autem monstri pars materialis,

Monstri materia proxima quæ.

Monstra quæ fiunt extra vterum, quæ in vtero.

si monstri formam obtinuerit: sin minus, iam nihil habet monstri, & est viuens perfectum. Reliquum est igitur vt monstri materiam proximam dicamus esse viuens subcæleste quoad suum corpus animæ subiectum, ac potius corpus viuentis subcælestis, quam corpus viuens subcæleste. Cuius ea ratio est, antea tacta; quia in hoc solo proprie inest monstri forma essentialis proxima; quum enim forma hæc monstrorum essentialis, eademque proxima, sit mala membrorum conformatio; membraque sint partes corporis viuentis, s. Aristotele doctore; propterea monstrorum materia proxima nil nisi corpus animati subcælestis esse dicenda est. Adde iterum monstrorum alia oriri ab initio in aluo matris simul cum organizatione fætus, alia fieri extra vterum adultis iam animalibus ob malam organizationem alimento inditam in monstri naturam degenerantibus, obseruatione Aristotelis; quum autem adultum animal monstruosam formam non induat nisi in suis membris quatenus sunt partes corporeæ subiacentes animæ; atque in aluo matris non organizetur nisi conceptus, in quo inest anima vt forma, quæ sibi præparat, & architectatur corpus, formatque idoneum ad operationes vitæ recte obeundas; vt " alibi fuse demonstrauimus; plane manifesto iam constat materiam monstrorum proximam non esse animam viuentis, non illius corpus vt ab anima contradistinctum, non ipsum viuens totum vt æque ex anima & corpore constitutum, non idem viuens vt animatum; sed viuens idem subcæleste vt corporeum quid, siue animans mortale quoad corpus, siue clarius corpus animantis mortalis animam in se habens.

f. 2. de gen. an. cap. 1.

t vide in f. cap. 18. 4. de gen. an. cap. 3.

" lib. de ort. an. hum. & lib. De Vita.

*De Monstrorum caussa effectrice generatim, quotuplex,
 quaque sit. CAP. XI.*

SVperest, post aliarum explicationem, nunc manifestanda monstrorum caussa efficiens generatim. Sunt autem in effectrice monstrorum caussa eadem agentis proximi, & remoti differentia: sed praeterea non nullae aliae; quia proximum efficiens subdividitur in primum, coadiuvans, secundarium, & instrumentale. Porro caussae monstrorum effectrices remotae duae sunt; prima quidem est Deus Optimus eminenter cum agentibus omnibus naturalibus ad eorum effectus omnes producendos, functionesque obeundas nunquam non concurrens; a quo propterea rebus omnibus pendere esse, & vivere, his quidem clarius, his autem obscurius, pro vniuscuiusque

Monstrorum efficientis differentiae. Proximum efficiens eiusdem rei multiplex. Monstricaussa effectrices remotae quae.

i. coel. 100. capacitate, docet ^a Aristoteles. Secunda vero monstrorum caussa effectrix remota est caeleste corpus, quod motu suo perenni, & luminis opera physice gubernat omnia efficientia nostratia; quod novit,

i. meo. cap. 2. monuitque nos idem ^b Aristoteles alicubi statuens necessarium fuisse mundum hunc inferiorem contiguous extare supernis lationibus, ut omnis huius virtus gubernetur inde. Proximum vero efficiens instrumentale monstrorum generationi deseruiens est calor maternorum viscerum. Secundarium vero monstrorum efficiens est matris uterus. Coadiuvans monstrorum efficiens, quod in eorum generatione primario agenti cooperatur, est matris anima. Primum vero monstrorum efficiens adhuc subdividitur in principium quod agit, in Scholis adaequatum dicitur, & est feminis portio magis spirituosa; vnde sperma-

Coelum vtsic nostratium, ac monstrorum caussa.

Monstrorum instrumentale efficiens. Secundarium efficiens. Coadiuvans caussa. Primaria duplex.

Fecunditas
vnde femini.
Efficiens mō-
strorum im-
mediatum,
& principa-
le.

ti fecunditas inest, ^c Aristoteleo dogmate; atque in principium quo primo adæquatum efficiens agit, & est anima feminis, illi a parentibus indita, quatenus est facultas organorum corporis viuentis constitutiua, non quidem absolute, sed impedita ne finem sibi propositum integre consequatur: secus enim vis organizatrix non impedita semper animantis membra sine vlllo errore constituit; at errat in eorum conformatione solum, quando aliqua ex causa impeditur quo minus valeat munus suum recte obire, ac proposito sibi fine integre potiri. Sic ergo efficiens proximum Monstrorum generatim est virtus formatiua, constitutiuaque, siue organizatiua partium corporis viuentis, residens vt anima, & forma in parte spirituosa feminis, illi a parentibus indita in suo munere obeundo impedita; quæ virtus in animante etiam adulto remanet nutrimento membrorum conformationem communicatura; vt ^d alibi fuse a nobis est demonstratum. Impedimenta vero huic virtuti membrorum viuentis corporis conformatrici multa, multifariamque adueniunt a multis causis; quas ^e infra commodiori loco, agentes de speciali cuiusque differentia monstrorum causa effectrice, ac origine, late considerabimus.

c 2. de
gen. an.
cap. 3.

d li. de
ort. an.
hum.

e lib. 2.

Propria Monstri generatim accepti definitio inuestigatur. C A P. X I.

EXhactenus allatis monstrorum causis nunc nobis proximæ omnes sunt feligendæ, quibus aptam Monstri generatim accepti definitionem contexere valeamus, intimam eius essentiam, prius quam ad specierum contemplationem descendamus, intro-
spe-

specturi: seligendæ sunt autem causæ monstrorum,
 propriæ, quia communes, & remotæ procul absunt
 a definitione; quæ definitum a quocumque alio di-
 1. post. terminare debet, a Aristoteleo præcepto. Quum
 2. 20. autem eodem autore b definitio quæuis ex genere
 1. phys. t. 5. proximo rei definiendæ, ac tot differentijs essentiali-
 3. met. bus contexti debeat, quarum si vnaquæque seorsum
 10. sit re definienda communior, omnes tamen simul con-
 7. meta. t. iunctæ illi c æquipolleant; quumque Aristoteli e-
 13. tiam ad inuestiganda rerum attributa latentia quæ-
 2. post. cumque in definitionibus assumenda sunt, mirifice
 17. conferat vna d Diuisio; necessarium nobis profecto
 2. post. fuerit abditioem Monstri definitionem Diuisio-
 4. & 21. nis auxilio indagare. Porro monstra vel in accidentium
 7. meta. genere aliquo, vel inter substantias collocanda sunt:
 43. ea vero non esse accidentia id apertum facit, quod
 2. de an. corpora sunt vitam habentia, & animata; quæ om-
 3. & 4. nia in genere substantiæ ab e Aristotele reponuntur.
 2. de an. At vero substantiarum corporearum, quæ omnes f A-
 2. ristoteli ex materia & forma constituuntur, aliæ sunt
 substantiæ non solum ex parte materiæ, verum etiam
 ex parte formæ, vt homo, leo, & id generis alia; quæ
 propterea pure substantiæ, ac maxime substantiæ
 recte dicuntur: aliæ vero substantiæ sunt solum ex
 parte materiæ, non item ex parte formæ; vt domus,
 nauis, statua, quæ constituuntur in esse per figuram,
 quam esse accidentalem qualitatem nemo non nouit
 ex g Aristotele; cui talia fieri h simpliciter, & esse
 substantias aperte decretum est; licet minus substan-
 7. In Præ- di. qualit. tias esse i alibi confiteatur. Quum itaque Monstra
 1. phys. t. 62. & constituantur in esse per miram deformitatem, quæ
 63. item ad qualitatem quartæ speciei redigi consueuit;
 2. de an. non pure, ac maxime substantiæ, sed erunt substan-
 1. 3. tiæ

Causæ com-
 munes non
 sunt in defi-
 nitione po-
 nendæ.
 Definitionis
 officium.
 Definitio ex
 quibus textur.

Diuisio vt
 definitioni
 conferat.
 Monstri defi-
 nitio vt in-
 daganda.
 Monstra non
 esse acciden-
 tia.
 Viuentia om-
 nia substan-
 tia sunt.
 Substantiæ
 corporeæ
 omnes com-
 posite.
 Pure substā-
 tiæ quæ
 Substantiæ
 solum ex
 parte mate-
 riæ, non ex
 parte formæ
 quæ.
 Monstra
 quo in esse
 constituuntur.
 Monstra
 substantiæ
 sunt non ra-
 tione formæ.

tiæ

tia ratione materiae solius, vt nauis, domus, & statua, formam accidentalem obtinentia; quam esse miram, & abhominabilem deformitatem in membrorum constitutione ^k antea nouimus. Quoniam vero huiuscemodi viuentia insigniter enormia possunt vel frequenter, seu etiam semper; vel raro exoriri: monstra ex eorum genere non sunt, quae semper, & frequenter eueniunt, sed raro admodum contingunt: quod & ^l Aristoteles perspicue nos docuit, & ratio ^l 4. de gen. an. ca. 4. quae siquidem frequenter, aut semper accidunt, nullam videntibus incutiunt admirationem, quae necessario vbique prouenit ex monstrorum inspectione; illa itaque raro nascuntur. Quia vero raro contingentium alia fiunt ex primario naturae instituto; alia non: certum cuiuis esse oportet monstra

k cap. 6

l 4. de gen. an. ca. 4.

m 1. phyl. t. 81.

n 2. de an. t. 34. 35. t. magn. mor. c. 10

Raro contingunt.

Frequentia non miranda, sed rara.

Monstra non ex primario naturae instituto.

Quae sunt praeter naturam quotuplicia, quaeque sint.

Quae fiant ex secundo naturae instituto.

Non potens facere, quod vellet, natura & ars effici-

non fieri ex primario naturae instituto; quia natura primario bonum, ^m pulchrum, & perfectum, sibi que omnino ⁿ consimile procreare intendit non solum in specie substantiali, sed etiam accidentali; quoniam ex aduerso monstra sunt naturae parentum singulorum dissimilia, imperfecta, & mire deformia. Sed quae non fiunt ex primario naturae instituto, adhuc in duplici differentia versantur; nam alia fiunt omnino praeter naturam; alia vero ex secundo naturae instituto: Quae praeter naturam fiunt, ea sunt quaecumque proueniunt ab efficiente violentiam naturae inferente; vel ab eo, quod naturae quomodocumque copulatum fuerit, nulli horum in actionibus naturae cooperante: Quae autem fiunt ex secundo naturae instituto, a natura fiunt impedita ne possit optatum finem omni ex parte consequi: vbi enim natura efficere nequit opus perfectissimum, quod vellet; efficit imperfectum quod potest: Immo vero & hoc natura

turae

cit quod potest.
Monstra non esse præter naturam.

Sed ex secundo naturæ instituto.

Monstri definitio.

2. phys.
5. pag.
col. 3.
phys.
g. 32.
l. 1.

turæ commune cum arte video, vt non potens facere quod vellet, efficiat vtraque quod potest. Scio plerosque cum o Philopono monstra simpliciter asserere præter naturam; quibus non esse assentiendum ex eo patet, quoniam a natura fiunt, eaque non solum vniuersali, vt existimauit Ioannes Grammaticus, sed etiam a particulari suorum genitorum, licet impedita ne possit opus in suo genere perfectissimum, ac sibi simillimum procreare. Quare constituendum est monstra fieri ex secundo naturæ instituto propter aliquod impedimentum, ob quod quum nequeat illa perfectum, & pulchrum viuens constituere; potius quàm nihil efficere, vult deforme monstrum procreare; si non in membrorum conformatione, saltem in essentia, & forma substantiali sibi consimile. Monstri ergo definitionem essentialem iam ex his texere possumus asserentes Monstrum esse subcæleste viuens membrorum enormi constitutione videntibus horrorem cum admiratione incutiens, raro admodum nascens, ex secundo naturæ instituto genitum propter aliquod impedimentum in principijs suæ conformationis.

Inuenta Monstri definitio explicatur.

C A P. X I I.

AD exactam vero essentia Monstrosæ dignotionem operæ pretium est allatam definitionem particulatim magis ex Aristotelea doctrina manifestare. Monstri sane genus proximum, quod Porphyrio in definitione substantiæ definiti materiam propriam explicare debet, nihil aliud est quam subcæleste viuens; a quo genere tum cælestia corpora, in quibus

Genus in definitione substantiæ quid explicet Monstri genus proximum.
Cælo nulla deformitas.

cap. de diff.

F bus

Inanimata
non sunt ve-
re monstra.

Amplitudo
generis mō-
strorum.

Differentia
monstri spe-
cifica a for-
ma deducta.
Materia quæ
immediate
sibi uniri
formam po-
stulat.

Monstra
quæ non sint
licet male
constructa;
& parenti-
bus dissimilia
in essentia.

Origo mon-
strorum eorum
quæ monstra
non sunt.

bus nulla deformitas, nullaque inest partium mala
conformatio; tum inanimata omnia excluduntur; in
quibus etsi monstrorum imagines aliquando repe-
riantur, vt in nubibus centauri; vera tamen monstra
vnquam fieri non possunt. Includitur autem in hoc
genere monstri non solum humana species, bruto-
rumque animalium genus, verum etiam stirpium
vniuersa natura; quæ tres numerantur viuentis sub-
cælestis supremæ species: In plantis autem perinde
atque in animalibus monstra contingere aperte col-
ligas ex *b* superioribus. Est itaque monstrum gene-
ratim Subcæleste viuens. Cui quidem generi statim
adiecta est in definitione differentia essentialis a spe-
cifica monstri forma desumpta: materia enim proxi-
ma quum essentialem, & immediatam habeat habi-
tudinem ad formam, immediate illam sibi uniri po-
stulat; consistit autem monstri forma specifica in
membrorum corporis enormi conformatione, horro-
rem, & admirationem, ob rei nouitatem, videnti-
bus incutiente: Qua differentia procul arcentur a
monstrorum numero tum gibbi homines, & claudi,
& sedigiti nascentes, qui frequenter oriuntur; non
minus quam nigra vua exorta ex vite capneo albam
ferre solita ex *c* Aristotele; quique sine horrore, aut
admiratione visuntur: tum quoque porcus, rana,
serpens, elephas, quibus mulieres fuere matres, &
lepus ab equa editus, & puella candida ex æthiopi-
bus parentibus orta, & vicissim nigra ex candidis;
quia in horum viuentium corporibus nulla deforma-
tas extitit, malaue conformatio, nullaque configura-
tio videntibus horrorem, aut admirationem afferens;
quamuis horum origo ex parentibus adeo dissimilis
naturæ monstrosa fuerit: quare Plato *d* scitissime

b cap. 5

c 4. de
gen. an.
cap. 4.

d In Cra-
tylo.

non

non absolute monstra, sed quasi, monstra, & veluti monstra nuncupavit Vitulum ab equo genitum, & equum a boue ortum. Idipsum censeas de leone ab oue genito, cuius historiam retulit ^e Cælius in antiquis suis lectionibus. Ceterum nos hic monstra propriissime dicta definimus, non autem res quomodocumque monstrosas. Est itaque Monstrum viuens subcæleste membrorum vitiata constitutione videntes in horrorem, & admirationem illico rapiens, raro admodum enascens. At vero quia definitionis perfectæ munus est ^f Aristotelis præscripto distinguere in singula, nempe tum singula definiti attributa essentialia distincte explicare; tum rem definitam a singulis alijs determinare; propterea in monstri, definitione haud satis est genere proximo materiam propriam, & differentia priori formam illius expressisse; verum ulterius oportet formali differentia duas alias adiungere, quarum altera exprimat monstrorum causam finalem, altera effectricem; quo possit integra monstrorum essentia comprehendendi. Ac sane finalis causa monstri generatim per id insinuatur, quod monstrum fieri dicitur ex secundario nature instituto; quum enim ex ^g Aristotelis obseruatione haud vno in loco, agentia cuncta naturalia, & speciatim viuentia nostratia omnes operationes suas in eum finem dirigant, vt pro suæ cuiusque naturæ captu æternitatem assequantur, cuius participatione Deo summo similia quoquo pacto fiunt; peculiari tamen ratione viuentia caduca nequeuntia se se in indiuiduo perpetuare, per generationem solibolus sibi similis omni student ingenio æternitatem in specie consequi, eaque sibi & in essentiali, & in accidentali forma consimillima; quod est primarium

Definitionis perfectæ munus.
Locus Arist. Illustratus.

Agentium cunctorum naturalium finis.

Mortalia vt æternitatem assequantur.

ib. 13.
s. 14.

I. phyl.
s.

2. de
t. 34.
2. de
n. an.
I.

agentis institutum in generatione sobolis: vbi autem nequeat, quod primario intendit, sempiternitatem speciei specialissimæ per consimilis omnino indiuidui generationem adipisci; secundario quodam instituto efficiens quod efficere potest, se se vergit ad conseruationem aut generis propinquioris, aut etiam suæ speciei quomodocumque in indiuiduo, si in conformatione corporis dissimili, saltem in identitate speciei secundum substantialem formam non vario. Causa denique monstrorum effectrix, quæ impedit ne agens subcæleste generans prolem sibi consimilem ad amissum procrearet, sed coactum fuerit vitiata membrorum constitutione monstrum generare, vitium est in aliquo principio eorum, quæ animantis conformationi sunt necessaria; siue id sit materiæ inopia, siue copia, siue praua dispositio, siue instrumentorum ineptitudo, siue primarij agentis imbecillitas, siue cooperantis affectio vehementior, siue quid aliud; atque ideo scite Aristoteles monstra sanxit alicubi esse oblesiones quasdam, siue præuaricationes, & excursus naturæ, ac omnino peccata eius efficientis, quod propter aliquid agit. Et fa-

Vulgi monstra per allatam definitionem excludantur a monstrorum cetu.

ms.
10226

nostro

m De Vita) & alia multa siue in mari, siue

-10226

in

b 2. de
gen. an.
cap. 4.
2. phys.
82.

i 16. de
ciuita. De
cap. 7.
k lib. 7.
c. 2.
l Descrip
Reg. Gu
ian.
m li. 1. c
18.

in mari, siue in terra viuentia, ex parentibus eam-speciem, & membrorum constitutionem naturaliter habentibus in Africa, in Asia, & speciati n apud Indos originem ducentia; nullam etenim hæc vulgi monstra obtinent monstri conditionem, vna excepta membrorum structura monstrorum constitutionem æmulante; nam & in suis regionibus frequentissime, immo vero quotidie nascuntur, vt apud nos homines perfecti; nullamque incolis admirationem, nullumq; inferunt horrorem; ac fiunt ex primario naturæ instituto, vt parentes in specie per omnia consimili perpetuentur; nec in eorum conformatione vllum reperitur vitium impediens organizantia principia. Ita ergo tota veri monstri generatim accepti essentia quoad singulas sui partes & causas ea definitione mirifice comprehenditur, qua constitutum est Monstrum esse viuens sub-cæleste membrorum vitiata constitutione videntibus horrorem cum admiratione afferens, raro admodum nascens, genitum ex secundo naturæ instituto propter aliquod impedimentum in causis suæ originis.

Monstri diuisio in suas species supremas multiplex afferatur, sed aptior eligitur. CAP. XIII.

HActenus de Monstrorum causis generatim: comminus aggredi nunc oportet ad singulas eorum differentias, seu species; hæc autem Diuisionis opera sunt primum inueniendæ, mox sigillatim explicandæ, atque in suas quæque causas referendæ. Tria vero quum sint in monstro, penes quæ in varias species partiri potest, materia proxima, tem-

Monstrorum theoria specialis.

E tribus fontibus monstri diuisio in species.

pus

A materia
monstri du-
plex diuisio.
Prima.

pus originis, & forma essentialis: Quando materia
monstri proxima dudum visa est esse subcæleste vi-
uens, siue corpus viuentis nostratis; penes eam du-
plex diuisio monstri fieri potest: prima quidem Mon-
stri diuisio est in tria suprema genera, quæ sunt Mon-
strum vegetatiuum, sensitium, & intellectiuum; si
quidem totidem sunt subcælestium viuentium su-
premæ species, planta, brutum animal, & homo.

Exploditur.

Verum quoniam homo ita est rerum omnium mensu-
ra, vt in eius origine theoria nostratium viuentium
reliquorum apte contineatur; & quia in analogis sat
est scientifico notitiam habere de præcipuo, in quo
cetera omnia virtute dignoscuntur: propterea quum
in monstrorum genere humana principem sibi locum
vendicent, de humanis Monstris speciatim agere
volentes, parum ab allata diuisione adiumenti hau-
riri valemus: alias itaque monstri diuisiones con-
sulamus. Altera vero diuisio monstri a materiali prin-
cipio petita erit pro varietate membrorum corporis,
in quibus conformatio vitiari potest: penes quam
licet solius humanæ naturæ omnia monstra recense-
ri valeant, vt homines monstroso capite, pectore,

Quia sat est
nouisse caus-
sas monstri
humani.

In primo
analogato
nosci cætera
virtute.

Monstri di-
uisio secunda.

Exploditur.

brachijs, ventre, cruribus, & id generis; minus ta-
men apta est methodo scientificæ, quia quum plures
partes eandem speciem malæ conformationis habe-
re possint, cogemur inutiliter easdem monstrorum
origines, & causas in varijs partibus repetere. Qua-
re nobis vsui non sunt Monstri diuisiones a materia
petitæ; ad alias ergo accedamus. Porro tempus o-
riginis monstrorum duplex obseruatur ab Aristotele; quippe aliqua monstra fiunt a natura extra vte-
rum maternum; sic Athletas quosdam prius bene
formatos in monstra degenerasse testatur Præceptor

Quia repeti-
tionis inuti-
lis origo est
in theoria.

Monstri di-
uisio tertia:
Monstra ex-
tra matris
vterum fa-
cta.

4. de
gen. an.
cap. 3. &
4.

eximius; aliosque item faciem humanam in vultum
 cap. 18. diuersi animalis commutasse; qua de re latius *b* in-
 fra cum Aristotele tractabimus: sic expositum infan-
 e lib. 18. fantem factum quadrupedem iudicat *c* Cardanus,
 de subtil. educatumque in syluis ferarum indulgentia ferinos
 cum lacte induisse mores, vultus, vngues, & cau-
 dam emisisse; taleque monstrum in Misnia captum;
 & eiuscemodi etiam Magni Alberti æuo duos ma-
 sculum, & feminam homines quadrupedes in Ger-
 mania nemore captos multo antea, subiungit Car-
 danus: cui tamen assentiri nequeo, quia Magni etiam
 d 22. de Alberti *d* testimonio hæc feræ fuere de Simiarum ge-
 animal. nere in multis partibus humanam figuram referen-
 r. 3. cap. 1. tium; nam homini caudam e syluestri victu enasci
 probabile non est. Nec similiter verum putamus,
 e 10. de quod in proposito affertur ex *e* Platone de Glauco
 Republ. marino, eum scilicet fuisse hominem piscatorem, cu-
 ius posteriora membra in piscem mutata sunt, veteri-
 bus corporis partibus partim fractis, partim contri-
 tis, & a fluctibus penitus obruncatis, vt cuius magis
 bestia similis sit, quam qualis natura erat: nam me-
 ra est fabula hæc, non historia Glauci; nouimus e-
 nim Platoni apologos esse vsitatioses. Verum tamen
 Dan. c. 4. habemus e sacra pagina *f* Nabuchodonosor Regem
 ab hominibus eiectum septem annis nemora cum be-
 stijs habitasse, sænum bouis instar comedisse capil-
 lose eius in similitudinem aquilarum creuisse, & vn-
 gues illius quasi auium: sed hoc supra naturæ me-
 tas dici potest fuisse miraculum; adeo vt Athletaæ fo-
 4. de li, & alij homines ab *g* Aristotele commemorati ex-
 gen. ah. tra vterum degentes ex perfectis viuentibus in mon-
 c. 3. stra degenerauerint nulla dubitatione puris naturæ
 viribus; quum certo constet longe plurima in vtero

Infans expo-
 situs in ferã
 degenerauit
 Cardano.

refellitur
 Cardanus.

Glauci mari-
 ni monstrosa
 forma.

Purum fig-
 mentum.

Nabuche-
 donosor fe-
 ram vt in-
 duerit.

Reijcitur
 tertia mon-
 stri diuisio.
 Quia nimis
 confusam
 theoriam
 faceret.
 Quarta mō-
 strorum di-
 uisio recipi-
 tur a varieta-
 te formæ.
 Actus distin-
 guit, qui, &
 quomodo.
 Monstrum
 vniforme
 quod fit.
 Multiforme
 quod.
 Monstrum
 mutilum.
 Excedens.
 Anceps.
 Difforme.

matris monstra procreari. Ceterum hæ duæ mon-
 strorum species nimis confusam, & communem eo-
 rundem theoriam nobis exhibent; quum exquisitam
 propositi argumenti desideremus in hoc opere. A
 formæ igitur essentialis varietate monstrorum spe-
 cies omnes præcipuas hauriamus; sic etenim scienti-
 fica magis diuisio fuerit; siquidem actus est, qui se-
 parat, & distinguit, apud ^b Aristotelem; potissi-
 mumque actus essentialis specificas differentias con-
 stituit. Quum autem essentialis monstrorum forma
 sit vitiata, insueta, & mira membrorum corporis com-
 positio; penes eam primo diuiditur monstrum in vni-
 forme, ac Multiforme: Monstrum vniforme illud est,
 quod habet partes referentes membra viuentis vni-
 us speciei; Monstrum vero multiforme constat ex
 partibus membra viuentium diuersæ speciei æmulan-
 tibus. Subdiuiditur autem hoc vtrumque genus mon-
 stri proprie dicti varias in species; nam monstrum
 vniforme aut est mutilum, vt infans absque cruribus
 ortus, absque brachijs; aut est excedens, vt puella
 biceps; aut est monstrum ancipitis naturæ, vt infans
 duplici capite sine pedibus; aut est monstrum diffor-
 me, vt infans habens membra transposita, oculos in
 pectore, manum in collo, testiculos intra ventrem
 reconditos; aut est monstrum informe, vt infans ro-
 tundus; Hippocratis; aut est monstrum enorme, vt
 infans semilapideus. Monstrum vero multiforme
 subdiuiditur in illud, quod constat ex partibus vario-
 rum indiuiduorum in eadem specie, vt mulier virili
 capite; atque in illud, quod coagmentatur ex parti-
 bus membra viuentium diuersæ speciei in eodem
 genere propinquo referentibus, vt infans semicanis,
 centaurus, minotaurus; & in id, quod constat ex par-
 tibus

b 7. n e
 ta. t. 49.

Informe.
 Enorme.

Multiforme
 in eadem
 specie.
 Multiforme
 in diuersa
 specie.
 Multigene-
 ris.

i 2. sect.
 epid. 2.

tibus membra viuientium diuersi generis propinqui æmulantibus, vt puer anserinis pedibus, & alatus, & faciem habens ranalem, ex humanis membris & auium, imperfectiorumue animantium partibus constitutus: ac denique monstrum multiforme constare poterit ex membris referentibus partes viuientium in vario genere penitus; vt homo semidæmon ex muliere natus. Dæmon enim assumpto corpore viuens est æquiuoce, vt fuse demonstrauius in libris ^k *De Vita*. Decem itaque sunt supremæ monstrorum species, ex formæ illorum specificæ varietate deductæ, nimirum Monstrum vniforme truncum, excedens, ancipitis naturæ, difforme, informe, enorme, Multiforme constans ex partibus diuersa viuientium in eadem specie indiuiduorum membra referentibus, constitutum ex partibus diuersas viuientium in eodem genere proximo species æmulantibus, confarcinatum ex partibus diuersi generis proximi, & coagmentatum ex partibus diuersi generis omnino naturam æmulantibus. Atque hæc de Monstrorum Causis, natura, & differentijs generatim dicta sint satis.

Semidæmon.

ib. I. c.

Monstrorum species omnes ad decem redactæ.

Finis primi Libri.

FORTVNII LICETI

DE MONSTRORVM

CAVSSIS, NATVRA, ET DIFFERENTIIS

LIBER SECVNDVS

In quo speciatim agitur de Monstris humanis.

P R Æ F A T I O

Attexens dictis dicenda, & dicendorum
ordinem promulgans.

*E*xplicatis in superiori contemplatione
caussis, natura, & differentijs Mon-
strorum generatim; ordo natura po-
stulat, ut ad eadem attributa in sin-
gulis monstrorum generibus aperi-
enda nunc aggrediamur. Verum
quoniam quaecumque in plantarum,
& brutorum animalium monstris considerari possunt,
eadem illustriora de proposito, & locupletiora sunt in
Monstris humanis; propterea opera pretium fore arbi-
tramur, si ex professo, primarioq; instituto de his spe-
ciatim agamus; originem Hominis monstrofi, & causam
communem in primis adeuntes; illius differentias mox
sigillatim patefacientes; ac unamquamque demum in
suas causas immediatas ex rei natura resolventes ea
methodo, ut uniuscuiusque speciei seorsum primo existen-
tiam

1. lib.
3. riam, a dudum leuiter tactam ex historicis, fusius comprobemus; deinde vero generationem propriam ex suis causis proximis deducamus, rei naturam semper consulentes; & propositum ^b antea ordinem in ijs differentijs inuestigandis obseruantes.

Origo, & causa monstrorum humanorum communis que, & quoruplex esse valeat.

C A P. I.

Q Vum tot, taliaque sint principia ad humani corporis fabricam ædificandam concurrentia, quot qualiaque vidimus in opere *De perfecta constitutione hominis in Vtero*, semina parentum, eorumdem animæ, imaginationes, maternus sanguis, Vterus, Intelligentiæ, Cælum, Deus Optimus; vt certum est vnicique, vbi ea omni labe caruerint, hominem perfectum constituere; ita vbi eorum aliquod, vel plura quomodocumque vitiata fuerint, humanum genus in varias monstrorum species plane deformant. At de monstrorum generatione speciatim acturos, illud in primis, quoruplex, quæque sit eorum communis origo, & causa, explicare oportet. Quæ quidem in re triplicem absolute putamus fieri posse monstrorum procreationem; vnã quidem supranaturalem a summo Deo in pœnam perpetrati sceleris homines deformante; quod legimus in sacra pagina Nabuchodonosor ^a Regi contigisse: alteram vero infra naturam, a Dæmone malo illudente sensus humanos; vt accidit maleficio transformati; tertiam autem mere physicam, ob aliquod vitium, ac impedimentum in principijs naturalibus humanorum corporum conformationi destinatis.

Monstrorum generatio triplex absolute.

Supra naturalis. Infra naturam.

Physica.

Eligitur ex-
plicanda po-
strema.

Monstrorum
quatuor cau-
sarū genera.

Caussa effi-
ciens vna
communis
esse potest
omnibus mō-
stris.

Monstra non
omnia vni-
formia.
Materia non
vna omnium
monstrorū.

Caussa fina-
lis monstro-
rum omnium
non vna.

Deus vt mō-
strorū caussa.

Deus vbi
Aristoteli.

est neque miraculosam, neque illusionem a malo dæ-
mone fictam monstrorum originem perscrutari; age-
mus autem solum de naturali. Monstra vero quum in
sua physica generatione quatuor obtineant caussa-
rum genera; vna tantummodo caussa efficiens repe-
ritur, quæ eadem numero monstris omnibus commu-
nis esse potest: Quum etenim monstri forma essentia-
lis vna sit corporis figura, & conformatio; certum
cuius est non vnā communem monstris omnibus
esse figuram, & conformationem; quando alia sunt
quadrupedia, sine pedibus alia; alia brachiorum ex-
pertia, duplici alia capite, alia bicorpora, & alia con-
formationum aliarum. Materia vero monstri com-
munis vna est subcæleste viuens, quæ non indiuidui,
sed generis habet vnitatem: monstri vero humani ma-
teria omnes monstrorum species recipiens nec ipsa
est vna numero, nec specie, sed genere solum; nam
pleraque monstra humanorum homines sunt; alia ex
congressu hominis nefario cum belluis orta, quæ iam
ex parte humanam effigiem referentia, bestiæ sunt; a-
lia semibestiæ homines; vt ^b infra patebit. Caus- ^b Cap.
sa item monstri finalis non est vna specie, sed genere
tantum; immo vero duplex; conseruatio alias solius
speciei essentialis, alias vnius generis; & vitæ opera-
tio. Vna caussa efficiens Monstris omnibus commu-
nis est tum Deus Optimus, tum Intelligentia motrix,
tum etiam cælum. At vero Deus Optimus caussa est
remotissima, & communissima supernaturalis & su-
pernaturaliter, ac eminenter concurrens cum omni-
bus agentibus infra se positis ad quorumlibet effe-
ctuum productionem; vt monuit aliquando ^c Ari- ^c I. Co
stoteles, asserens a Numine supra extimam lationem, ^{t.} 100.
vbi neque tempus, neq; motus, neque locus, neque
corpus

corpus, neque vacuum est, beatissimam, & sibi sufficientissimam vitam viuente, rebus omnibus alijs pendere esse, & viuere, his quidem clarius, his autem obscurius: cum ceteris autem agentibus Deum summum non physice, sed eminenter concurrere diximus, quia sine motu concurrat; omnis autem *d* actio physica vel motus est *e* Aristoteli, vel non sine motu. Intelligentia vero infra Deum motrix causa est item post Deum maxime communis, & remotissima omnium effectuum corporeorum; a qua veluti a principio & cœlum *f* Aristoteli, & tota natura dependet physice; *g* quia per motum a se in cœlesti corpore factum cuncta corpora conseruat, & moderatur, generabilia vero etiam producit. Cœlum item est causa tertio loco remota, & communium euentuum subcœlestium *h* physica, & physice agens; quia & corpus est mobile, & non sine motu operatur; quod alibi *i* docuit idem Aristoteles inquiring necessarium fuisse mundum hunc inferiorem contiguum extare supernis lationibus, vt omnis huius mundi virtus gubernetur inde. Verum quoniam decreto *k* Aristotelis causæ communes, atque remotæ non pariunt exquisitam propositi scientiam; propterea his ommissis ad propinquas monstrorum singulorum causas accedamus, a quibus illorum differentia singulæ proueniunt.

Actio physica est cum motu.

Intelligentia vt sit monstrorum causa.

Cœlum vt sit monstrorum causa.

Cœlum non agit sine motu.

Causæ quæ conpariant scientiam.

Monstrorum in humana specie multorum realis existentia ex historicis elicitur.

C A P. I I.

NE quis autem arbitretur inuentas in *a* precedenti libro Monstrorum differentias esse quidem

d Gilb. porr. ca. de Actione

e 9. meta. t. 7.

f 2. Eudemior. c. 5. 12. meta. t. 38.

g 2. phys. t. 26.

h 1. Cœl. t. 5. & seq. 1. meteo. cap. 2.

k 8. meta. t. 12. 1. post. t. 19. 20. 23. 24. 2. phys. t. 38.

a cap. 13.

dem intellectu excogitabiles, at reuera nunquam omnes in rerum natura fuisse, ac præsertim nunquam in humano genere compertas esse, aut inueniri posse; licet olim pleraque illorum exempla ex historicis *b* 1. lib. *c* 3. attulerimus; operæ pretium, immo verius necessarium duximus nunc distincte magis singularium specierum monstrosæ figuræ in hominibus realem existentiam comprobare ex monstris ortis maxime post aduentū Christi Domini; nam superiorum plurima nata sunt ante Diuini Verbi Incarnationē. Sic ergo a monstris mutilis exordio sumpto specialem hanc theoriam aggrediamur. Porro in Monstrorum mutilorum genere Ctesias Gnidius in Persicis asserit Roxanē Cambyfis vxorem peperisse puerum capite carentem: cui Magi dicebant, hanc prodigii significationem esse, nullum regni successorem a Cambyse relictum iri. Dein Ioānes *c* Gualtherius diligens Chronista ex Rubeaquense multa recensuit inquiring, In pago Dirli- *c* tom. 2. Chron. Chroni. polit. storf natus est puellus corpore quidē bene compacto, cui tamen brachia, pedesque ob naturæ defectum non conueniebant; dextra enim manus quum omnino deesset; eo loco, quo polles esse solet, carnosus tumor instar verticuli, aut nucis parvæ eminebat; sinistrae autem manus pars dimidia in tres tantum digitos, sed plane coniunctos, vt pedes quoque in totidem digitos desinebant: Educatus autem non tantum cibum potumque monstrosis manibus capere; sed numerare pecuniam, subducere rationes, easdemque elegantissimis litterarum characteribus rationum libro assignare potuit; quemadmodum alia omnia, quæ alias manuum auxilio ab hominibus fieri solent: Vixit vltra sexaginta annos viuידus, ac obeso corpore senex. Infans etiam in Hassia ceteris bene distinctis

mem-

Anno Dñi.
1492.

1503.

membris natus est, auribus tamen, oculis, ac nari-
 bus omnino carens, solumque oris hiatum obtinens
 in facie. Alius Vuirtembergæ sine capite ortus. Pu-
 ellus alibi postea exoritur, qui brachijs penitus or-
 batus, reliqua corporis forma rectissima fruebatur; pe-
 dibus, quum ad vigesimum ætatis annum peruenif-
 set, vice manuum mire utebatur, accipiendo, secan-
 do, ori inferendo, nec non etiam alea, & chartis col-
 ludendo: Hunc se Lutetiæ vidisse *d* Paræus confi-
 tetur quadragenarium; quadrato corpore, omnia
 quæ manibus perfici solent, munia obeuntem; hume-
 ri enim trunco, & capite, colloque vibrato securim
 in palum oppositum tam certo, & valido ictu, quam
 manu quiuis alius vir eiaculabatur; aurigæ flagellum
 tanta vi distringebat, vt aere validius percusso reso-
 naret; ceterum pedibus edebat; bibebat, chartis lu-
 forijs, & talis colludebat. Tandem latro, & sicarius
 deprehensus ex furca strangulatus rotæ affixus est.
 Infelici natura benigna parens brachia, manusque
 tradere noluerat, ne furta, & cedes patraret;

in quæ tamen vitia seu siderum, tempera-
 mentiue inclinatione; seu potius ma-
 la educatione turpiter colla-
 psus, meritas infami vitæ
 poenas capite luit.

Eius hanc effi-
 giem antea
 vidimus.

1525.

1528.

lib. 23.
p. 6.

1531.

In eadem specie monſtri mulier eiusdem agilitatis Paræo, & alijs viſa eſt, quæ manibus omnino carens, arrepta pede pluma litteras non tantum elegantiffime pingere; ſed tractare colum, nere, numerare pecuniam, ac ſubtiliffima quæque pedum digitis conficere potuit. Auguſtæ Vindelicorum e Del e Diſg. mag. to. 1. lib. 2. q. 14. rij quoque teſtimonio mulier primo peperit caput humanum membranis inuolutum; mox bipedem ſerpentem, cui Lucij piſcis caput, corpus ranæ, pedes & cauda lacertæ; tertio porcellum. In villa Nepritz non procul ab oppido Vurtzenſi ad Moldam ſito natus eſt infans ſine pedibus Iobi etiam f Fincelij teſtimonio. f lib. de mira.

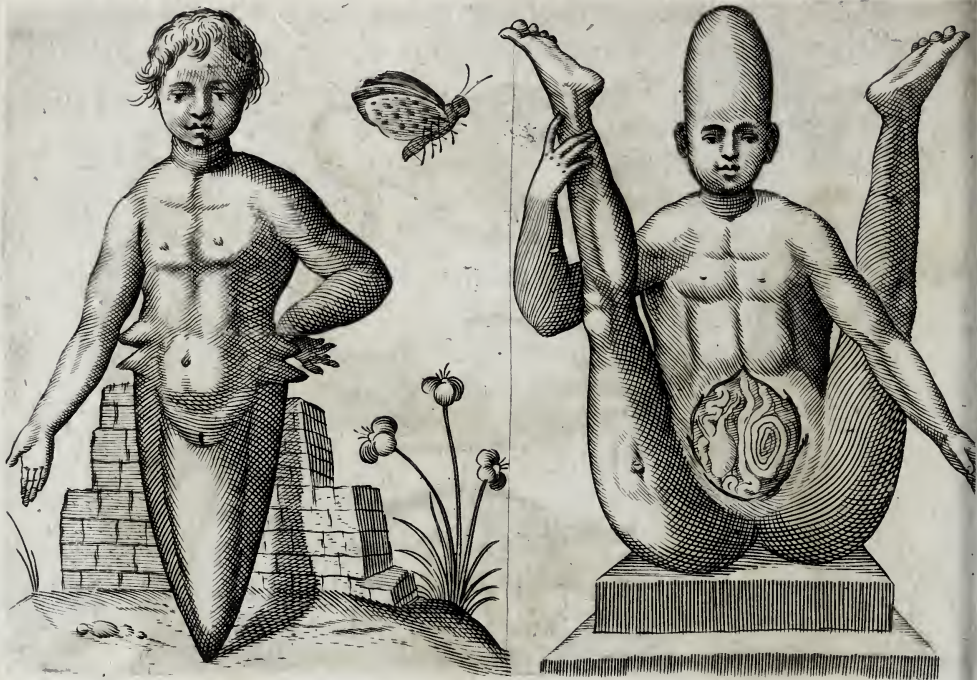
My.

Myſenæ ortus eſt infans diuiſo in fronte craneo, vnico crure, ſine labijs, oris loco exiguum habens foramen, reliquo truncatus corpore. In ditione Principis Palatini Electoris, in pago Horcshan, in valle Zellina infans muliebri ſexu ortum habuit monſtroſo aſpectu, ſine oculis, carens auribus, aperto, & lato ore, corpore vbique lacero, ac in plerisque membris excoriato ſimili. Vuidensbachi, quod parum a Schleuſinga diſtat, Fincelij quoque relatu, monſtrum natum eſt ex muliere, quod infantem abſque pedibus referebat, eorum loco habens demiffam cuſpidem; a femoribus etiam cuſpides prominentes obtinens in hanc effigies.

Anno Dñi.
1552.

1553.

1554. Romæ anno Domini M D LXXXV. visus est vir trigesimum secundum natus annum, coxis, & cruribus, pedibusque infantis nuper nati partes confimiles magnitudine non æquantibus, supernis membris debitam ætati molem obtinentibus. In Misnia infans natus est absq; capite, oculorum effigie in pectore expressa, Fincelij relatu. Basileæ infans natus
1556. est masculus, carens auribus, earum loco habens duo tantum foramina, sic tamen clausa, vt nihil inde audire potuerit: vixit octo menses. Ibidem postea infans etiã natus corpore satis quidem bene compacto, sed sine collo, monstrosa plane facie, oculis insolitæ magnitudinis, quasi in fronte sitis: superior capitis pars illi omnino deerat: in occipitio foramen erat factis

tis amplum, ex quo sanguinis aliquantulum fluebat
 statim ab ortu occidit. Paræo refente, qui se id mon-
 strum Lutetiæ vidisse testatur, puer nouem annos na-
 tus in Parpauilla pago, sex a Guisio oppido miliari-
 bus, Petro Renardo, & Matre Marqueta genitus est,
 cui duo tantum digiti in dextra manu erant; brachi-
 um haud inuenuste a summo humero ad cubitum
 vsque deformatum; sed inde ad extremos duos digi-
 tos valde deforme visebatur: cruribus carebat; quam-
 quam a nate dextra pedis imperfecta quædam velut
 figura quatuor tanquam digitis distincta proferre se
 videbatur: a sinistra vero natis medio duo digiti pro-
 filiebant; quorum vnus genitali virili haud erat
 absimilis. Puellâ ortam sine brachijs, quæ
 pedibus omnia propemodum officia
 muliebria peragebat, nos Pa-
 tauij habuimus non ita
 pridem a circulatoro
 per orbem spe-
 ctaculo
 propositam.

1564.

Romæ anno M D LXXXV. visa est octennis puella decora facie, ceteris membris bellissime formata, cui ab origine deerant crura, & coxarum partes inferiores. Reuera igitur sunt monstra mutila.

Origo, & prima caussa monstri uniformis mutili educitur ex proprie materie defectu.

C A P. I I I.

Pygmei cur
non sint
monstra.

Monstra in humano genere vniformia mutila non sunt pumiliones, quos vulgo nuncupant Pygmæos; tum quia hi frequentes sunt, & ex pusillulis parentibus orti naturam non referunt suo sine vlla ex parte frustratam; tum quia nullam deformita-

tem

tem habent, nec vitium in cauffis suis: fed monstra mutila sunt, quibus cum turpitudine insigni aliqua pars deest, vel adest imminuta: Horum originem referunt omnes in purum materiae defectum; nec ulterius afferunt viri sapientes, cuius materiei defectu, & quomodo talis defectus contingat in materia, confusam nimium, ac rudem propositi doctrinam exhibentes: quum effectum non resoluant in causam primam; quod negotium iniunxit naturali Philosopho Aristoteles; quærare namque possumus quæ, quomodo, & cur deficiat materia in constitutione fetus aliqua determinata parte mutili. Nos hic distinguendum putamus; aliud enim est monstrum mutilum, cui deest magna pars corporis, vt exos ille foetus Hippocraticus, ex pes puella, vir sine brachijs, & caput membranis inuolutum partu editum ab Augustana muliere; aliud est monstrum cui deficit non ita magna portio corporis, vt monoculus infans, vnimanus, auribus, nasoue ab origine carens: Profecto monstrum magno truncatum membro nascitur semper ex defectu materiae, non quidem cuiuscumque, sed illius determinatae, quæ illarum partium constitutioni proprie dicata est a natura, primam sui originem habens ex eo, quod superabundauit partibus eiusdem ordinis in corpore parentum; scilicet infans exos in sui constitutione non habuit in semine parentum eam portionem crassam, quæ ortum ducere solet ex alimento redundante nutritui paternorum, ac maternorum ossium: defecit autem ea portio feminis parentum, vel quia nutritioni suorum ossium ob aliquod vitium nihil superabundauerit; vel quia superabundans materia inepta fuerit ob sui crassitudinem, quæ in venas arctissimas regrederetur, per

Monstra mutila, quæ sint

Effectus inquam causam sint resoluendi.

Monstri mutili diuifio.

Monstra mutila quæ sint ex defectu materiae, & cuius.

Infans exos cur genitus. Deficere cur possit determinata portio feminis.

quas

2. phys.
27. &
38.

sect. 2.
id. 2.

quas ad vltimam feminis prolifici officinam peruenire posset; vel quoniam ad testes delata in semen perfectum commutari nequiverit, seu sua, seu testium culpa; vel quoniam ab aliquo seu calore vteri nimio dissipata, seu frigore ambientis concreta; vel quia in alium vsum consumpta fuerit, reliqua feminis, & sanguinis substantia bene se habente. Consimiliter sine coxis, & cruribus illa fere semipuella genita fuit ex defectu partis crassioris genituræ parentum, menstruique sanguinis, quæ ortum habere debuit ex alimento superabundante nutritui crurium, & coxarum genitorum. Idem iudicium esto de viro, & de puella sine brachijs; mutili enim ortus est ex defectu materiæ illius particularis, quæ a partibus eiusdem generis in corpore parentum effluere debebat, ortum ducens ex alimento earum nutritui superabundante: secus enim natura, quæ de possibilibus efficit quod melius *c* est, non monstrum, sed hominem perfectæ conformationis generare debuisset minoris quantitatis cum omnium membrorum apta proportione. Caput autem illud membranis inuolutum, quod ab Augustana muliere partu editum affirmatur, mihi purum caput non est; quia caput sine corde, ac hepate physice viuere non potest multum temporis, nec in vtero; pars autem omnis formata est viuens *d* Aristoteli: sed in ea mole cor, & hepar etiam fuere, aliaque principalia viscera; licet facies totam materiam extrinsecus in formam capitatis occuparet; reliquæ autem partes deerant in monstro, deficiente materia spermatica, & sanguinea, ex qua determinate generari debebant; vt pote originem trahens ab eo, quod redundare consuevit nutritui earumdem partium in corpore parentum: defecit autem, quia cōsum-

Infans carens cruribus vnde ortum habeat.

Infantis absque brachijs causa originaria.

Natura semper efficit quod melius est, de possibilibus.

Caput membranis inuolutum quam naturam habuerit.

Caput sine busto, nec in vtero diu viuit.

c de an. cef. c. 10
1. polit
cap. 5.

d de ge. an. c. 4.

pta est in ortum spontaneum serpentis, quem mulier illa post capitis monstrum peperisse dicitur; & in constitutionem animalis alterius bruti, quod post serpente[m] edidit in has effigies.

eli. 19. c. 3.
f de oc.
na. mir.

Abire autem parentum semina ex mala siue sua, siue vteri qualitate in materiam, ex qua serpentes in vtero sponte nascantur, nouum non est, eo experimento comprobatum, quod e Paræus a f Leuino recepit in hanc sententiam scribente, Superioribus annis me vsa est medico mulier quædam insularis, quæ ex congressu cum nauta quum concepisset, celeriter illi adeo aluus intumuit, vt ad præscriptum a natura

Ex semine in vtero mulieris serpentes gigni quomodo possint.

Secunda caussa, & origo monstri mutili ostenditur esse ex debilitate, ac defectu virtutis formatricis.

C A P. I I I I.

Monstrum idem vniforme aliquo membro mutilum, vt puer vnimanus, vnipes, monoculus, nascarens, aurindigens, præter materiæ illarum partium propriæ defectum, ab aliqua ex propositis caussis prouenientem, fieri etiam potest ob imbecillitatem virtutis formatricis eorundem membrorum: si etenim pars illa feminis parentum spirituosa, cui vim constitutiua[m] fætus inesse vidimus, imbecilla fuerit; reliquas partes efformare poterit, præter eas, quæ monstro desunt: determinate vero potius has quam alias efformare desinit ob imbecillitatem multiplici de caussa: vna quidem est, quia portio feminis parentum spirituosa, cui proprie talium membrorum efformatio demandata est, quum habeat originis suæ materiam a consimilibus generantium membris; si quapiam ex allatis caussis in tota feminis massa foetum constituyente non reperiatur, vim ea massa non habebit eas partes in foetu generandi; vt pote carens temperamento simili, quo earum partium naturam constituat: Quæ caussa belle ad efficientis defectum redigitur, vt prior ad inopiam materiæ. Altera vero est, quia in massa spirituosa feminis ea portio, ad quam eiusmodi membrorum efformatio pertinet, sit vel nimio calore vteri dissoluta, & eneruata; vel nimio ambientis frigore proprio calore priuata, a quo fecunditatem habebat a Aristoteli; alijs partibus feminis intactis; vel etiam quia non vltimum feminis complementum in testibus habuerit;

Vt monstrum deficiens oriatur ex defectu virtutis formatricis.

Semen vnde fecunditatem habet.

I vel

vel demum quia olim a partibus confimilibus in parente, quarum nutritu superabundauit, vi tertiæ coctionis non adepta fuerit exactum illarum partium temperamentum, quo ad confimiles in foetu procreandas indiget ceu necessario penitus instrumento. Id autem vitium simul inesse debet cum paterni, tum etiam materni feminis illi portiunculae, quæ a confimilibus parentum membris materialem originem ducentes, confimilium membrorum foetus constitutioni a natura destinantur: Quod quia raro admodum contingit, ideo frequenter monstra non oriuntur, paterno semine materni vitia sæpenumero corrigente, atque non raro vicissim materno spermate paternæ genituræ defectum supplente. Tertiam causam refert ^b Aristoteles in caloris, quo semen pollet, excessum, aut defectum inquiens, *Inest hic calor in incremento seminali, tantam, talemque habens motionem, & actionem, quanta modice ad quamuis corporis partem accommodetur. Quod si vel deficit, vel excedit, rem, que fit, aut deterioiorem efficit, aut lasam, & mancam.* Atque hac sane ratione ortum reor monstruosum puerum, quem anno Domini M D LXXIII. Paræus ^c Lutetiæ vidit nouem annos natum, in Parpauilla pago, sex a Guisio miliaribus, Petro Renardo, & matre Marqueta genitum; cui tantum duo digiti in dextra manu erant; brachium haud inuenuste a summo humero ad cubitum vsque deformatum; at inde ad extremos duos digitos deforme valde visibatur: cruribus carebat; quamquam a nate dextra pedis imperfecta quædam veluti figura quatuor tanquam digitis distincta proferre se videbatur: a sinistra vero natis medio duo digiti profliebant, quorum vnus genitali virili haud erat absimilis. Cuius hæc erat effigies,

Ter-

Vnius parentis semen alterius vitium corrigere posse.

b 2. de gen. an. cap. 4.

c lib. 24. cap. 6.

Tertia causa, & origo monstri mutili statuitur in angustia uteri, ac loci fœtum continentis.

C A P. V.

SEd trunca etiam hominum corpora quibusdam partibus oriuntur nullo materiæ defectu, nullaque virtutis agentis imbecillitate, ob solam uteri, membranæve fœtum ambientis angustiam in ea regione, quæ constituendæ partis in conceptu locus esse deberet: si namq; uterus quapiam in parte sui nimis coarctetur, aut ob aliquem tumore scyrrhosum,

Cauffa vte-
rum angu-
stantes.

siue in sua substantia natum, siue in tunicis intra eum sitis, & embrio circumpositis: siue in visceribus extra vterum degentibus, sed illi propinquis exortū, a quo comprimatur: aut ob nimis arctam ventris adstrictionem studiose a muliere factam, seu conceptus occultandi cauffa, seu quauis alia ratione: aut ob placenta nuncupatae, aut molae cum foetus coniunctae immodicum incrementum: aut quia duo sint foetus magni, pluresve duobus in vtero; nequeunte materia in ijs angustijs locum habere, in quo determinata pars illa foetus generetur; vel consumitur in halitus, vel in humores diffluit, vel in membranas foetum ambientes, siue placentam, siue in alias partes cosimilis naturae alio loco ampliori genitas commutatur; vel demum intra vicinarum partium cavitates, ac laxiorem substantiam introducitur; factu a natura mutilo ijs membris, quibus in amplo loco constituendis ea materia destinata fuerat: Et hac sane ratione foetus expes, auricaptus, absque brachijs, nasindigus constructui potest; ac tunc maxime, quum duo, vel plures conceptus iustae molis fuerint in vtero.

Quarta mutili monstri cauffa & origo ad materiae ineptitudinem redigitur. CAP. VI.

SI quando autem vtero existente satis amplo, & expedito; virtuteque formatrice valida, & integra; quin & materia debitae quantitatis; aliqua tamen materiae portio inepta fuerit, quae animetur, & in substantiam viuentem conuertatur; aut quae animata determinati membri figuram induat, siue quia vltimas dispositiones, ac temperametum necessarium ad animam, vitamque, aut membri figuram

Ineptitudinis materiae fetus cauffa variae.

ram subeundam non habuerit: siue quia tales dispositiones, ac huiusmodi temperamentum, ob aliquam intemperiem sibi quomodocumque ab ambiente corpore impactam, amiserit: quando actus actiuorum

de an. t.
4. 26.

Aristoteleo ^a decreto non fiunt nisi in patiente disposito, & in propria vniuscuiusque materia, quæ non nisi per vltimas dispositiones determinatur ad vnū quodque, ex se indeterminata existens ad omnia; proinde ceteris materiæ portionibus bene se habentibus monstrum in vtero constituitur sine illo membro, cui constituendo pars illa materiæ inepta secundum naturam ideo destinata erat, quoniam ab eiusdem generis membro parentis suam originem, & per eam consimile temperamentum temperaturæ partis gignendæ habens, in eo vltimam ad eius naturam induendam propensionem obtinere debebat.

Actus actiuorum in patiente disposito fieri.
Materia ex se indeterminata, vt determinetur.
Materiæ ineptitudo vt sit monstrorum causa.

Hac de causa vnoculus infans oritur sine alterius vestigio, vnipes,
vni manus; immo vero etiam
carens insigni mole corporis, vt captus brachijs, & cruribus, coxif.
que.

Quinta monstri mutili causa, & origo est ex parente itidem truncato. CAP. VII.

Porro si parentes ambo truncati fuerint eadem aliqua suorum corporum parte ab origine; atque adeo in genere monstri contineantur; necessario prolem monstrosam suscipient eadem parte carentem; quippe conceptui nec a patre proueniet pars illa efficiens spiritiuosa seminis, cui dicata est eiusmodi membri conformatio; nec a matre materia eidem parti constituendæ necessaria: Quocirca ex duobus vnoculis, aut vnimanis, aut cruricaptis, brachijsue caren-

Cur, & quando ex monstrosis parentibus mostrofi filij nascantur.

li. 24.
6.

carentibus partus omnes enascentur necessario mon-
strofi, monoculi, vnimani, crurindigi, brachijsue ca-
pti: si ergo carenti brachijs illi sicario Lutetiæ stran-
gulato nupta fuisset mulier illa, quæ a Parçi testi-
monio visa etiam Lutetiæ fuit non ita pridem sine
brachijs orta; ex tali coniugio non nisi proles bra-
chiorum exors exoriri potuisset.

Sin autem vtrique parentum eiusdem membri
mutilatio post ortum morbi alicuius sæuitia contige-
rit, non erit necessarium ex illis monstrosam pariter
sobolem procreari; poterit monstrosa tamen ex illis
itidem soboles provenire ob causam nuper allatam:
At vero non erit hoc necessarium, quia fieri mutila-

Ex monstrosis
parētibus cur
& quando fi-
lij non mon-
strosifiaur.

tio

tio potuit in parentum corpore quando iam ad eorum testes, & ad venas prope ventrem peruenerit materia feminalis cum sanguinea, quæ sperabundaue- rat olim nutritui earum partium, quibus postea parentes orbatu fuere; tunc enim ex mutilis parentibus integra potest exoriri soboles; quo nomine Aristoteles alicubi vere dicere potuit taurum a castratione vaccam impleuisse; tunc enim vasa eiacularia inter testes & penem media taurus ille femine plena obtinere potuit, quod vel ex testibus in vterum feminae iaculari valuit, & ex illa prolem integram suscipere: Tale quid enim cani cuidam contigisse olim audiuius a Papyrio Cabalsetto præclaræ indolis viro; canem scilicet Veneris œstro percitum, dum femellam sui generis ad coitum insectaretur, inuitis catellæ dominis, intra valuæ cuiusdam angustias comprehensum medium, ac vi detentum forcipe statim ab hero catellæ testiculos amputatum, & illico dimissum, a castratione cum obuia sibi canem venerem non detrectante corpus miscuisse. Sin autem vni tantum ex parentibus membrum aliquod defuerit, si quidem femina sit carens aliqua parte, præsertim non spermatica, vel ex utroque genere partium constituta, necessario fætus enascetur monstrum eadem parte truncum; quia materia illius membri constitutioni apta non nisi a matre integra inest suam originem ab eius parte consimili obtinens: neque huic defectui cōsulere poterit masculi semen, quia id in materiam carnosarum partium illi membro necessariorum concedere non valet. At vero si pater fuerit homo aliqua parte mutilus, is ex femina integra poterit quidem monstrum æque truncum procreare; at non necessario mutilam prolem suscipiet, quia ubi deficit

Taurus castratus quomodo vaccā potuerit grauidam efficere.

Canis castratus venerem exciuit.

Paternum semen quando supplere nequeat defectū maternæ materię.

b 1. de g.
an. c.

Femina cum
possit omne
masculi defe-
ctū supplere.

de gen.
cap. 3.

deficit spirituosa pars paterni feminis illius membri formationi destinata, præsto esse potest a consimili parte materni corporis materialem generationem habens feminei spermatis spirituosa portio, quæ in eius membri conformatione suppleat defectum patris; qua ratione Aristoteles alibi monuit ex læsis parentibus interdum læsos, interdum non læsos filios prouenire. Ita ergo ex coitu cum monstro mutilo monstrum consimile generatur.

Sexta causa, & origo monstri mutili ad morbum fetus attinere dicitur. CAP. VIII.

Postremo loco monstrosus partus ab integris parentibus edi poterit, nulla vel deficiente, vel inepta materia; nulla continentis vteri angustia; nullaque virtutis formatricis imbecillitate; vbi fetus integer efformatus in vtero aliquem morbum patitur; quo integra illius aliqua pars absumatur: Ut enim homines adulti luis Venereæ veneficio plerique nares amittunt, ac virile membrum; vtque sphacelismo integris brachijs aliquando, vel cruribus priuantur; vtque nimio frigore nonnulli pedibus truncantur; vt alijs membris ferro amputantur, igneue consumuntur; qui omnes obducta vulneri, vlcериue cicatrice, monstra mutilata nobis apparent; ita sane tenerrimum fetus corpusculum in vtero aliqua parte detruncari valet, siue adurente inflammatione consumpto pede, siue corrodente humore aliquo exesa manu, siue sphacelismo absumpta virga, siue quomodocumque aliter alia parte detracta; qui morbus a natura, Hippocrati medicatrice, mox qua qua ratione curatus, obducta corpori fetus cicatrice, relinquitur puellus truncus, qui suo tempore nascitur mon-

Monstrum ve
vi morbi ori-
atur.

epid.
5.

strum eo membro destitutum. Raro autem contingit exoriri eiusmodi monstrum, quia raro contingit fœtum in vtero tenellum adeo graui morbo affici, & non interimi, sed ab amisso vi morbi membro integro obducta corpori cicatrice conualescere. Sic igitur ex vi morbi oriuntur pleraque monstra mutila.

Monstra mutila ex imaginationis parentum vi exoriri non posse. CAP. IX.

NEquè vero plerisque alijs assentimus, quibus omnia cuiusque speciei monstra, atque adeo mutila, vi vehementioris phantasiæ parentum enascuntur: Quum enim phantasia quantumuis intensa vim non habeat detrahendi quidquam materiei generandi conceptus: nec virtuti generatrici: nec formatrici feminis: nec loci amplitudini, vterum nimis quam par sit angustando: nec sanitati fœtus, morbum membrorum consumptorem procreando: sed solum valeat figuras, & colores partium variare vehemens imaginatio: liquido iam patet nullum ab ea monstrum mutilum posse procreari: at omnia in eo genere fieri a causis antea propositis cum seorsum acceptis, tum etiam multo magis si plures in vnum conuenerint, siue in eadem parte, siue in pluribus: siquidem trunci monstrose a natura homines sunt simul pluribus membris carentes: quorum vno vteri angustia destitui possunt, altero vi morbi priuari, altero defectu materiæ orbari, altero imbecillitate agentis causæ spoliari: & ita de alijs. Ita ergo ex tot causis physice nascuntur omnia monstra mutila: quorum originem Clarissimi viri indifferenter referunt in vnum materiei defectum.

Monstri vni-
formi.

Mon-

*Monstri Vniformis excedentis realis existentia ex histo-
rijs item comprobatur. C A P. X.*

AT in eodem genere monstri vniformis ex ad-
uerso multa reipfa comperiri monstra in ali-
qua parte aut secundum numerum, aut secundum
molem mirabiliter excedentia, iisdem historicis con-
firmari potest; namque apud eundem Ioannem Gual-
therium Infans duplici capite ortus est. Quin etiam
Theodosio imperante, Arcadio, & Honorio Coss.
in orientali plaga in castello Emaus Palestinæ natus
est puer ab umbilico deorsum vnum corpus obtinens,
sursum bicorporeus, duo habens pectora, duo capita
proprijs pollentia sensibus adeo discreta, vt altero
comedente, ac bibente, alterum abstineret monstri
caput; altero vigilante, alterum somnus oppressum
detineret; licet nonnunquam simul dormirent, si-
mul colluderent inuicem; sed & inter se aliquando
rixabantur, seque inuicem percutiebant. Vixit mon-
strum fere biennium; & alter semipuer alteri mor-
tuo quatrimum superuixit. Huius monstri testimo-
nium perhibuit D.^o Augustinus luculentissimum.

Constantinopoli puer natus est quatuor pedes ha-
bens. Alter duos vertices a natiuitate obtinuit. In
Thracia pariter natum infantem quatuor pedes ha-
bentem populi viderunt. Alterum ibidem duo ca-
pita gerentem; quorum vterque ferro concisus est.
Henrico Tertio imperante in confinio Normanniæ,
ac Britannæ portentum visum est in vna, vel potius
in duabus mulieribus; erant duo capita, & quatuor
brachia, cetera gemina vsque ad umbilicum: infe-
rius singula omnia, comedebat, ridebat, loqueba-
tur vna, dum altera interim abstineret, fletet, atque

K 2 taceret;

Anno Dñi.

140.

398.

601.

1044.

taceret; ore gemino comedebatur, sed vno meatu venter eijciebat; vni defunctæ superuixit altera pene triennio mortuam portans, denique pondere molis, & nidore cadaueris occubuit. Historiam texere quoq; Vincentius ex Guillerino, & Matthæus Palmerius, quamuis tempus natiuitatis varium reddant.

lib. 2
cap. 38

1063.

Constantiæ ad lacum Acronium nati sunt duo infantes, masculus & femina, duobus capitibus, quatuor brachijs, totidemque pedibus, membris omnibus absolutis, sed coniunctis corporibus imo ventre

1104.

circa vmbilicum. Homines alibi postea nati bicipites.

1112.

In Anglia ortus est puer geminus a clune vsque ad superiores partes ita diuisus vt duo haberet capita,

1118.

duo corpora integra ad renes cum suis brachijs,

1297.

qui triduum superuixit. Monstrum etiam Namuti exortum est infantem bicipitem referens tam sexu duplicem, quam ceteris partibus, sola corporis compage simplicem.

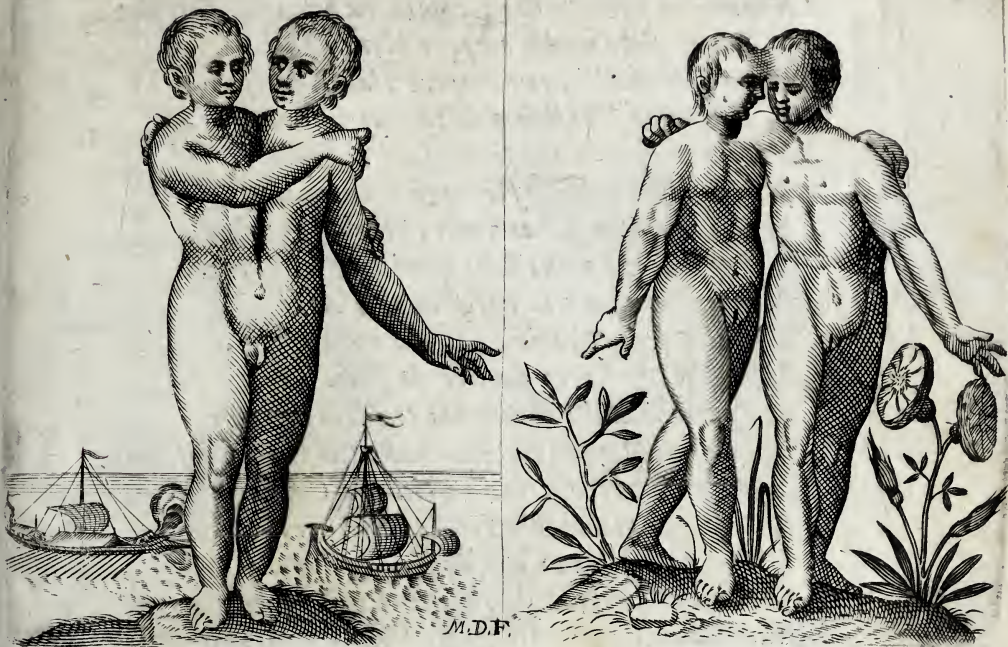
1310.

Novi ex Annalibus Dominicanorum Colmariensium Mulierem in Sclecistat peperisse puerum cum duobus pitibus.

Anno Dñi.

195.

Trithemius in Chron. Sponheimensi ad ann. 1236. Hoc anno q. fuit Iuari Abbatis in villa Gebrad natus est puer masculus biceps monstrosus valde, vixitq; mensib. sex & q. dieb. cuius duo erant capita a parte posteriori sibi opposita, vnum vero corpus, duo ventres confusi, & inferius mirabiliter in vnum redacti, pedes duo.

1316.

In agro Florentino puer natus bicorpori effigie, geminis capitibus, quaternis manibus, circa genitales partes ita connexus, ut in duos tantummodo pedes terminaretur; a partu matris paucos dies vixisse perhibetur: de quo *b* Franciscus Petrarca Lyricorum italorum Summus meminit, asserens, eiusdem monstri effigiem Florentiæ in Hospitali ad scalas exculptam, epigramma sequens inscriptum habere.

„ *Hac Petrus Paulusque, uno sub corpore bini,*

„ *Fabrica nature mira iacemus humo.*

„ *Cuique suum fuit & manuum, fuit oris opusque;*

„ *Vesica, est unum ventris opusque fuit:*

„ *Iunxere*

b lib. 4.
rer. me-
morand.

- „ Iunxere extrema partes nos corporis ambos
 „ Quas neuter simul, & dicat uterque suas.
 „ Neutra ex parte pedes; capita ex utraque fuerunt
 „ Bina; sed e medio corpore planta fuit.
 „ Bina fuit medio, quæ corpore planta deorsum
 „ Pendebat, sursum quinta erat una manus.
 „ Non vero nobis vnus somnusque, cibusque,
 „ Nec risus nobis, fletus & vnus erat:
 „ Somno membra dabat vnus, ridebat & alter,
 „ Sugebatque vnus flens quoque & alter erat.
 „ In Florentina natos nos fluminis Arni
 „ Valle dedit Patriæ, nos pia cura Patris.
 „ Inde alti, & Sacro pariter de fonte leuati,
 „ Viximus ambo decem bis totidemque dies.
 „ Quid nunc Neptunum, quid nunc Ianumque bisfronte
 „ Miraris? Stygij terna quid ora Canis?
 „ Et quid Geryonis tria corpora? scilicet vnum
 „ Nos corpus, binas nos animasque lege.

De hoc etiam monstro Kornmannus libro suo de Miraculis viuorum. In pago Vallis Arni superioris nomine Tertanio môstrum exortum est duos puellos vno umbilico ad inuicem iunctos habens, cui ab vno latere & genitalia erant membra, & bina quoque pendebant inualida crura; ab altero vero latere crus solum exhibat imperfectum; fuitque monstrum hephe merum. Alibi natus est in Italia infans sub vno capite quatuor brachia, totidemque crura diuaticans; cui vita exiguo tempore durauit; de quo & Ambrosius ^c Paræus, & ^d Ioannes Riolanus Fil. testimonium perhibuere. Puella biceps in Boioaria Aquilonari inter Danubium, atque Alemannum fluuios in Sanderfdorf nata est in mola pagi, quæ & quaterna brachia, bis geminas manus, & totidem pedes habuit.

^c li. 24, c.
^d de mô-
 str. Iur.
 cap. 8.

1389.

Anno Dñi.

1413.

habuit. In agro Piceno exortus est infans dentibus
sex, & facie insolitæ magnitudinis. Bernæ puella

1472. orta est vno capite, duabus posterioribus corporis
1475. partibus, totidemq; pudendis.

In Veronensi agro infantes feminæ duæ natæ sunt
binis genitalibus, duplici ventre quaternis brachijs,
sed sibi dorso ab imis humeris, vt inquit Paræus,
adnates vtque arctissime cohærentes; quod mon-
strum parentes diu multumque per Italiæ vrbes,
quæstum inde sibi comparantes circumtulere.

1486. In pago Rorbachio non procul ab Heydelberga, Paræi etiam relatu, gemini vtriusque sexus obuersis tergoribus annexis orti sunt. Biceps infans Patauij natus est, in quo præter naturæ luxuriam nihil aliquoquin fuit foedum aspectu. Romæ gemini orti sunt, simulque vno corpore coniuncti, aduersis inter se manibus, ac facie; qui pauculos vixerunt dies. Berheldiæ in ditone Principis Palatini Electoris nati sunt gemini pectoribus sibi affixis, vnico vmbilici dependentis vinculo constricti. Germaniæ in oppido ad syluam Hirciniam sito infans duobus capitibus, quatuor manibus, & duobus pedibus na-

tus

tuse est. Prope Vuormatiam ad dextram Rheni partem in Villa Birstad, quæ sita est inter Vuormatiam, & Benshaim, mulier quædam enixa est duas puellas corporibus integras, sed in vertice fronte tenus inseparabiliter connexas, & sese mutuo inspicientes; eas e Munsterus Maguntia se in sua Cosmographia scribit vidisse sexennes; cogebantur simul incedere, simul cubare, ac surgere; & quum vna procederet, altera retrocedebat: nasi vtriusque se se fere contingebant: oculi vero non in directum, sed in latera tantum torqueri poterant. Vixerunt ad annum decimū; quo tempore, quum vna defuncta refecaretur a superstite, viua hæc aut ex accepto in capite vulnere, aut potius ex vulneris foetore & putrefactione corrupta in cerebro, paullo post etiam diem obiit extremum; cuius imaginem paullo supra vidimus. In ditione Vuerdemberga monstrum feminei sexus ortum est duplici capite, quaternis brachijs, pectore, ac ventre vno, pedibus duobus. In agri Tigurini pago Gossauu apud Heluetios mulier honesta masculos duos duobus capitibus, vno quidem corpore, umbilici vinculo coniunctos, quatuor manibus, & quaternis pedibus enixa est. Colmaria Imperialis Alsatia oppidi ad Illum fluuium siti natus est infans virili sexu, ex cuius pectore aliud integri hominis, eiusdemque sexus corpus omnibus membris absolutum ad genua vsque propendebat, solo capite in alio corpore infixo. In Germania visus est iustæ vir ætatis, cui aliud caput ex umbilico exertum prominebat; quod in morem superioris etiam cibum assumebat: Huius meminerunt itidem Iacobus s Rueffus, & Ambrosius & Paræus.

1495.

1498.

1403.

1514.

1516.

1519.

Ianus Vitalis Panormitanus in suo Teratorizone
de monstro isto, e cuius pectore propendebat collo-
tenus abdito capite alter infans ait,

- „ Ecce oritur, dictu horresco, prope curua cauerna
„ Ora puer mentis mens haud ignara Deorum
„ Protinus ergo ingens telluris creuit aceruus
„ Tollitur ex ima gramen compage reuulsum
„ Mox ruit abrupto cumulo; mirantur arista,
„ Mirantur gleba, Cyprios tum terra capillos
„ Decepit, aurati dudum patuere cylindri
„ Nec monstros similes pauidis, crescitque tuendo
„ Ocius, & truncum sub pectore librat inanem
„ Egressus puer, & sine nomine pectore corpus
„ Imminet, huic collum caput est, & brachia parua
„ Pro manibus sunt, terga polum spectare videntur.

Ex Sabaudia in Heluetiam migravit quidam iusta ætate, integra forma, membris bene compactis, ex cuius tamen ventriculo præterea aliud hominis corpus ita propendebat, vt caput totum, atque brachia sola deessent: circumtulit vir bonus hanc molem magno hominum vndique confluentium spectaculo, & admiratione, per regiones diuerfas ex corpore mirabili quæstum faciens.

1525.

In Hirciniæ syluæ quodam pago non procul a Kniebis infans monstrosus natus est virili sexu, in cuius corpusculo circa pectus aliud præterea corpus membris omnibus absolutis propendebat ad genua vsque, solo capite in alio corpore tecto. Peruenit hoc monstrum ad virilem ætatem pererrans orbem.

1529.

Prope Esselingam Neccari natus est infans vno capite, quatuor aures, quaterna brachia, bisgemma crura, totidemque pedes obtinens; cuius & Iouianus Pontanus, & ^b Paræus etiam meminisse videntur, non geminato aurium ordine. In Heluetiæ pago Gossauu, prope Groningam ortus est infans duobus capitibus, ternis brachijs, totidemque pedibus.

1531.

Theani Sidicini Rueffi relatu natus est infans, manibus quatuor, pedibusque totidem, capite & ventre vno, binoque membro femineo.

1534.

In oppido Seckingen, prope Basileam ad Rheni ripam sito, gemini nati sunt coniunctis lateribus, qui propter matris grauiter parturientis angustias nimium compressi, fere oppressi non diu vixerunt. Bremopyrgi Marchiæ vrbe, notante Fincelio, natus est infans ita in corpore circumflua, & laxa carnis mole, vt militari sago Germanico indutus appareret. In agro Tigurino natus est infans ei plane similis, qui in Heluetijs etiam, in pago Gossauu ante sexcentium

1535.

1536.

1538.

ortus est, vno corpore scilicet, duobus capitibus, tribus manibus, totidemque pedibus. Natus est homo, & ad perfectam viri staturam excreuit, capite, ac humeris tantummodo geminus, ita vt caput alterum ante, alterum retro prospiceret, mira inter se similitudine; barbibus etiam, & oculis se se mutuo referentibus; idem erat vtrisque cibi appetitus, vox simillima; idem vxoris, quam monstrum habebat, desiderium; eadem excernendi cupiditas: annum excedebat trigessimum.

Simile

Simile monstrum in Bauaria conspectum est ; fuit mulier viginti sex annorum , duobus capitibus , quorum vnum satis deforme erat ; hæc dum mendici habitu ostiatim sibi victum quæreret , ne grauidæ confimilia monstra id admirantes parerent , dato viatico iussa est e finibus abire. Fœtum natum vidit Hafsia geminis capitibus reflexis in dorsum ; quorum se se facies obuersæ inuicem minaci vultu conspexerunt . Friburgi Mysorum editi gemelli totius thoracis anterioris cohæsu inuicem iunctis . Textoris vxor in Misniæ Friburgo in vico Franciscano gemellos peperit anterioribus corporis partibus in mutuo complexo coniunctos . In Ducatu Vuirtembergensi nati sunt gemini coalitu pectoris ad vmbilicum vsque connexi . Schauffiæ Heluetiorum ortæ sunt infantes duæ vno solido corpore a collo ad vmbilicum vsque , vmbilici subtus vinculo propendente ; ceterum capitibus geminis , quaternis brachijs , totidemque pedibus monstrum pollebat . In pago Rinach non procul a Basilea Rauracorum , mulier geminos edidit concretis corporibus duobus supra vmbilicum , quaternis brachijs ; quæ tamen corpora a lumbis in duos pedes coniuncta desinebant ; fuit Monstrum à Munstero descriptum , & postea quoque a Stumpfio . Mediolani , referente Cardano , puella biceps orta est , reliquis membris vnum corpus referentibus ; nam bina crura , bina brachia , vulua vna fuit : Sed quum Gabriel Cuneus Chirurgus mortuam dissectauisset , primo quidem gulam interiorem (sunt qui Meri vocant) & cum ea ventriculum inuenit duplicem ; qui tamen in fundo coibant ; ibi etenim pylorus vnus ; nihilominus ex eo intestina gemina exoriebantur , vt illorum vterque ordo duplicatus esset ,

1540.

1541.

1542.

1543.

vno

vno excepto recto, in quem vnum coibant omnia, qui ad vnum anum terminabatur: erant autem fœces in ambobus intestinorum paribus: Pulmones gemini visebantur, atque hi nulla ex parte in vnum coibant; Cor paullo altius quam in alijs esse solet ^r litteram græcam referens bifidum scilicet; sed tamen in vna sede; an vterque ventriculus superior in eo esset, non explorauit: Iecur crassum, valde oblongum, sed absque lobis: Spina dorsi duplicata; distabatque vna ab altera digiti magnitudine, vnaquæque suo subdita capiti; & vsque ad crus, quod sibi in directo erat, ferebatur. Dentes inferiores anteriores quatuor, superiores duos habuit, sed magnos, & inferioribus duriores; qui tamen dentium duritiem non exquisite præferebant. Renes erant duplicati: vterus, & vesica minime. Orta est mense nono & absoluta, & corpulenta: verum in ipso exortu ob errorem obtorto collo vnus ab obstetrice idem dies, eademque hora fuit, qua tenebras mortis, & vitæ huius lucem experta est. Manifestum est igitur idem in his contingere, quod in fructibus: duas tentauit natura creare puellas; in ipso exortu principalium membrorum collisa atque constricta sunt omnia, præter caput: omnia igitur principalia præter cerebrum, in vnum coiuerunt; fuerunt tamen potentia duo; quæ autem posterius creata sunt, velut vterus, brachia, & extrema, ab vno tantum principio, & tanquam in vno fœtu sunt absoluta. Heydelbergæ apud Neccarum flumen orti sunt infantes duo coniuncti, & masculi, duobus corporibus ventre conglutinatis, duobus capitibus, quatuor manibus, & pedibus quaternis; vixerunt sesquidiem: dissecto monstri cadauere, cor vnum extitisse visum. In A-

1544.

1546.

chen

chen oppido Saxonix ad Albim duo infantes femo-
ribus laterotenus concreti visi sunt qua crura sub-
nectuntur coxæ, eo situ, vt dexter sinistra manu hu-
mero dextro alterius incumberet, sinister dextram
toraci alterius transfuersim prætenderet. Louanij
gemellinati distinctis corporibus vni adhærentibus
capiti. * Paræi obseruatione mulier Lutetix sexto
graviditatis mense foetum peperit geminum caput,
bina brachia, & quatuor habentem crura; in cuius
mortui cadauere dissecto cor vnicum repertum fuit.
In ditone Abbatis Vrsini, pago Riedesi, prope Kauf-
sburen Sueuix oppidum, fabri vxor gemellas omni-
bus partibus absolutas, sed ventre ad collum vsque
coniunctas peperit. Mildelstoni in Anglia natus est
infans duobus corporibus, atque capitibus, quatuor
manibus; vnico ventre, vmbilico, & aluo ad eijci-
enda excrementa: ab vna parte corporis duobus pe-
dibus iusta proportione formatis: ab altera vnico pe-
de tantum; sed ex duobus conflato, ac nouem digi-
tis munito. Ioannes / Riolanus Fil. in tractatu de
monstro Lutetiano testatur in Anglia, non procul
ab Oxonia natum esse monstrum biceps, quatuor
manibus donatum, sed ventre vnitum, & partibus
inferioribus vnicum. Ex istis gemellis vno vigilan-
te, alter dormiebat; dum hic latam faciem ostende-
ret, ille tristis, & mœstus apparebat; quindecim dies
vixere; sed alter vnico die alteri superuixit. Memo-
rabilis est, subiungit vir ^m doctus, historia monstri
cuiusdam in Northumbria orti, quod ventre cohæ-
rebat, gemino capite, quaternis manibus; sed infe-
riores partes communes habebat.

1547.

1550.

1552.

Circa hæc tempora, inquit Rerum Scoticarum
Historiographus, † monstrum noui generis in Sco-
tia

lib. 4.
cap. 1.

Cap. 6.

Hect.
Boe. 1. 2.
hist. Sco.

Georg.
Buc. 1. 23.
hist. Sco.

tia natum est, inferiore quidem corporis parte maris, nec quicquam a communi hominum forma dispans; umbilicum vero supra, trunco corporis, ac reliquis omnibus membris geminis, & ad vsum & speciem discretis: Id Rex diligenter & educandum, & erudiendum curavit, ac maxime in musicis, qua in re mirabiliter profecit: quin & varias linguas edidicit: & varijs voluntatibus duo corpora, secum discordia dissentiebant, ac interim litigabant, quum aliud alteri placeret; interim velut in commune consultabant. Illud etiam in eo memorabile, quod quum inferne crura, lumbis offenderentur, vtrumque corpus communiter dolorem sentiret; quum vero superne pungeretur, aut alioqui læderetur, ad alterum corpus tantum doloris sensus perueniret: quod discrimen in morte fuit magis perspicuum: nam quum alterum corpus complures ante alterum dies extinctum fuisset; quod superstes fuit, dimidio sui computrescente, paulatim contabuit. Vixit id monstrum annos viginti octo, ac decessit administrante rege Scotiae Ioanne prorege. Hac de re scribimus, ait, eo confidentius, quod adhuc supersint homines honesti complures, qui hæc viderint. In Hassia Germaniæ Vuitzenhausiæ infans masculus biceps, collo duplici, corpore infero hene compacto exortus est. Conradi Lycosthenis testimonio, Genevæ apud Allobroges, monstrum, quale hic subiectum vides, ex Galla quadam muliere, Genevæ tunc habitante, natum est: quod materiæ redundantis indicium fuit: Id monstrum binas habuit facies, hoc est bifrons erat, qualem Iauum pinxit antiquitas: quod vtrimque pendet inflatum, intestina sunt ex dorso prodeuntia: quod autem ex ventris inferiore parte pendet

det, id iecur est, ex feminæ vulua prolapsum: monstrum hoc vtrumque habet sexum, ad dextram mas est, ad læuam femina: Ad viuum expressit Gaspar Maserius pictor, qui tum ibidem cum multis alijs aderat. Eidem Lycostheni, apud amœnum illud & ambitiosum Antiochiæ suburbanum, visu relatuque horrendum natum est Constantij Imperatoris temporibus monstrum, infans scilicet ore gemino, dentibus cum binis, & barba, quatuor oculis, breuissimis duabus auriculis in has effigies.

Herbeslebij in Thuringiæ pago gemellæ natæ sūt 1553.
 ventre concreto, ac fascia carnea in vnum quasi col-
 ligatæ, medio corpore se mutuis amplexibus reti-
 nentes,

M

nentes,

1555.

1570.

nentes: quæ paucas post horas obierunt. In Misniæ pago Ziehest, non longe a Pimauu natus est infans duo habens capita. 7 Paræus autem Lutetiæ in vico Graullierorum ex Petro Germano, & Mathea Petronilla natos esse ait duos infantes perineo ad nates coniunctos, communem vmbilicum in loco sexus obtinentes: sexum illis distinctum fuisse asserens. 7 li. 14

Anno Dñi.

1572.

Addit in Viabani Parœcia, qua Carnutum Lutetia itur, in pagulo Paruarum Bordarum, Cyprianam Girandam Iacobi Mercatoris agricolæ vxorem peperisse gemellas ad nates iunctas; quibus vnicum fuit commune femineum pudendum; vnicum abdomen;

&

& in eius medio vnicum umbilicum: ceterum duo pectora, quaterna brachia, sed terna crura monstru fuisse; illudque pauculos superuixisse dies. In insula obscuri lacus, Ferrariensi ditione, ortum est ex muliere monstrum vno capite, cui ad occipitium frustum grande carnis dependebat: in ore duæ linguæ, acuta latiori insidebat: vno collo, duobus pectoribus in vnum iunctis: ex anteriori parte duas mammas exrens: ex altera nullas; quaternis brachijs hinc independentibus: epigastrijs paullo infra umbilicum disiunctis: sexu femineo distincto vtrique ventri a natura concesso. Doctissimus Riolanus filius disertum edidit opusculum De monstro nato Lutetiæ, quod coagmentatum fuit ex duabus puellis amplexu mutuo, lterno, & ventre ad umbilicum vsque coniunctis;

1579.

1605.

in quibus dissectis repertum est cor, & iecur vnum. Nouissime autem nos Patauij puel- lum quadrimum vidimus circum- ferri capite maximo, nullam

1611.

fere cum pusillo corpore
proportionem ha-
bente. Ami-
terni

Rueffo natus est puer
tribus pedibus.

Reperiuntur itaque in natura rerum Monstra uniformia excedentia tum in discreta, tum in continua membrorum quantitate.

Monstri excedentis natura, & causa prima elicitur ex parentum phantasia. CAP. XI.

Gigantes nō
esse monstra
& cur.

Monstra quid
sūt.

Monstra vero in humano genere uniformia excedentia non sunt vastæ molis Gigantes proportionatam corporis, ac membrorum rectam conformationem habentes; quippe in eorum origine nullus adest error ullius causæ naturalis; quum Aristotele a doctore monstra generatim sint naturæ peccata, & oblationes ob vitium in aliquo principio

a 2. p.
82.
de ge
cap.

ex ijs, quæ viuentium generationem quomodocumque promouent. Sed monstra excedentia vniformia sunt homines multo plura, vel multo maiora quædam tantummodo membra obtinentes quam vnus indiuidui perfecti natura postulet, & reliquarum corporis partium proportio requirat; sic monstrum excedens Cardani *b* testimonio in Daphne vrbe regionis Antiochiæ Constantij tempore natus est; infans fuit enim ore duplici, duobus dentibus, quaternis oculis, duabus exiguis auribus, barbaque præditus: sic in Britannia eidem ortus est infans, cuius genitalia genitalibus inserta erant, crura commista, vt in duo redirent; cetera duorum, caput, brachia, venter, æque ex aduerso positi: sic puer biceps; mulier bifrons; sic omnes illi, quorum exempla quamplurima *c* dudum retulimus: quibus ex D. Augustino, *d* Paræi quoque obseruatione, adijcimus suo tempore natum in Oriente infantem, qui a ventre sursum duplicia omnia membra obtinebat, deorsum vero simplicia: duo namq; habuisse capita, quatuor oculos, pectus duplex, manus quatuor; cetera reliquorum infantium similem extitisse, & aliquandiu vixisse. Quum autem huiusmodi monstrorum excedentium plures causæ naturales esse valent; inter eas primum locum Phantasiæ dabimus; quæ monstris mutilis efficiendis inepta *e* nuperrime visa est: Neque vero potest Phantasia omnia excedentium monstrorum genera procreare: sed ea tantummodo, in quibus sunt geminatae partes, quæ tamen simul iunctæ membrum non efficiant maius quã deceat proportionem ceterarum partium vnus integri fatus: siquidem phantasia vt materiam imminuere, sic neque ipsam potest adaugere: quum au-

Monstra excedentia quæ sint.

Monstri excedentis causæ plures. Phantasia quæ monstra parere possit

Phantasia non potest materiam minuere, nec augere.

15. de cap. 77.

cap. 10. lib. 24.

cap. 9.

tem

tem valeat formam accidentalem partibus indere ad libitum : iam poterit cum virtute discretrice , ordinatrice, ac formatrice partium foetus operans ministerio spirituum bifronte foetum more Iani constituturē ; vt propterea scitissime feminam illam bifrontem Bauariæ Principes ostiatim victum sibi quæritantem dato viatico a finibus abire iusserint, ne illius conspectu grauidæ mulieres consimilia monstra parent.

Agens omne
gestit sibi si-
militate consti-
tuere.

Poterit etiam quadrupes , ac biceps puella nasci diuisa materia capiti constituendo apta in duas partes, consimili spectro a phantasia indito alte spiritibus virtuti formatrici deseruentibus; adeo gestit omnis natura generans rem sibi *f* consimilem constituere. f 1. mag
mor. c. 1

Secunda caussa, & origo monstri excedentis in materia nimio excessu esse perhibetur

C A P. XII.

Puella biceps
cuius mate-
rici excessu
genita.

Sed longe communior excedentium monstrorum caussa est materiei excessus, nulla distinctione, solus in proposito ab omnibus decantatus : Nos autem eum ita explicamus, quia puella biceps caussam obtinuit redundantiam illius materię determinatæ, cui soli demandata erat a natura capitis constitutio; hæc autem est portio illa crassior vtriusque seminis, & sanguinis, quæ ortum habuit ex alimento superabundante nutritioni capitis parentum ; quæ materia si a discretrice virtute seminis, aut aliqua alia caussa diuidatur, seorsum induens formam capitis, bicipitem foetum constituit ; sin autem in vnam massam coniuncta maneat; foetui caput in det non nume-

ro geminato, sed improporcionata magnitudine monstrosum. Sic puer trimanus, triaue gestans crura, fœtusque quadrupes constitutus est ex redundantia illius materiæ tum sanguinæ, tum seminalis, quæ in parentibus ortum habuit ex alimento superabundante nutritui partium earumdem.

Secus enim si vndecumque a parentum corpore defluxa materia in vtero apta esset, ex qua singulæ partes embryonis progignerentur; iam nunquam ob excessum materiæ fieret puellus trimanus, aut biceps, aut quadrupes; fieri enim deberet paullo maior infans toto corpore nullam monstrosam obtinens turpitudinem, a natura de possibilibus semper quod melius *a* est efficiente: quæ omnia late *b* superius, & *c* alibi. Ita ergo monstrum excedens siue in continua, siue in discreta membrorum quantitate, oritur ex abundantia materiæ defluxæ a partibus parentum eiusdem ordinis cum ijs, quæ in monstro excedere conspiciuntur.

c Materia monstrum excedens constituens quæ.

Non omnia monstra excedentia ex materia redundantia exoriri; sed aliqua excedentium sui causam tertio loco in vna materia penuria obtinere.

C A P. X I I I.

ORiri posse monstrum excedens citra materiæ rei redundantiam plerisque difficile videri poterit; sed monstra excedentia nasci ob vnam materiæ penuriam, cunctis fortasse falsum, ac primo aspectu in Physiologia monstrum apparebit: Vtrumque tamen verum esse intime rei naturam intuenti constabit aperte: Ac primum quidem ea ratione, quia monstrum bicorporeum sub vno capite adeo magnum vt duo-

Monstrum excedens vt ex materia penuria nascitur.

IUM

rum iustæ molis capitum magnitudinem æquet; quin & Riolani monstrum gemellarum vno corde, diaphragmate, ac iecore magno, quasi ex duobus constituto, pectore, ac imo ventre coniunctarum, ab exundantia materiæ non exortū fuisse ideo dicendum, quia gemellorum origo monstrosa non est, neque in redundantis materiæ culpam referenda est; sed materia nihil excedens si in duas vel plures partes quavis de causa in vtero scindatur, plures vno foetus constituet; vt alibi demonstratum est, dum *De Perfecta hominis conformatione* ageremus. cap. 6. Secundum vero ea ratio probat, quia materia duobus foetibus constituendis insufficiens vnum monstrose nimium excedentem constituere potest. Ac sane aliquando instituens natura in vtero geminorum procreationem, eamq; agressa, vbi formatis quibusdā partibus materiam postea sufficientem non habeat pro duplici corpore constituendo, seu ea sit in vtero consumpta, seu ad ipsum aliqua ex causa non peruenerit; quod vellet efficere non valens natura efficit quod valet, residuum materiæ in vnus corporis formam gemellorum partibus antea formatis adiungit, & monstrum excedens constituit ob defectum materiæ necessariæ gemellorum generationi primario intentæ a natura, & dudum inchoatæ. Iurarem ita ortum fuisse monstrum excedens & Mediolanense a Cuneo dissectum; & in Northumbria ortum, & Anglicana duo, & Viabanese, & pleraque alia; quorum superius historias adduximus nunc tibi relegendas. Ita ergo fiunt etiam monstra excedentia ob vnus materiæ defectum.

Quarta causa, & origo monstri excedentis in superfatatione collocatur. CAP. XIV.

Raro superfatationem contingere experimento comprobatur; eam vero rari euentus illius, quod monstrum dicimus, à Physiologo constitui posse, difficile non est ratione conuincere. Fieri enim potest superfatatio primo gestationis tempore; tunc autem virile semen ad priorem conceptum si applicetur, in eo nouam partem constituere potest ea regione, qua contigerit præexistenti foerui copulari; sic exortus fuisse verisimile est infans, e cuius ventre caput alterius hominis exerebatur. Fieri quoque superfatatio valet secundo, vel tertio mense grauiditatis; tunc enim secundo foetu iugiter crescente, quum in vtero pleno is locum non habeat ab alio grandiori conceptu vacuum, in quem adolescat; nec durio rem vteri substantiam perfodere queat, in tenerrimum gemelli corpus, sensim abdomine discisso, aliqua sui parte penetrat, illique in vnum monstrum copulatur. Ita genitum fuisse hominem illum adultum, e cuius abdomine puellus pro statura corporis longe minoris ætatis abdito capite collotenus prominebat, mihi probabile est; nam gemellorum vno, & eodẽ tempore conceptorum non est adeo dispar magnitudo, vt dum vnus vigesimum agit ætatis annum, alter vix decimum attingentis magnitudinem referat: gemellos autem omnes eodem congressu satos æquali, aut parum admodum inæquali magnitudine comperiri certum est vnicuique, siue discretos ab inuicem, siue coniunctos in monstri formam considerauerit: vt

Superfatatio
rara.

Superfatatio
quando, &
quomodo
fieri valet

Superfatatio
vt monstrum
efficiat.

N apparet

apparet in monſtro Lutetiano Riolani, & alijs quamplurimis. Ceterum ſenioris foetus maiorem molem adaugere potuit nutritionis modus; nam ſolus ille comedens appenſo ſibi non niſi reſiduum ſubminiſtrabat: quare hic alimenti penuria non tantum adaugeri valebat; vt in propoſito locum habeat tritum illud a vulgo prouerbum: qui aliena manu cibum porrigente comedit, raro nutrimenti copia ſuffocatur. Verum & alia longe faciliori ratione huiusmodi monſtrum per ſuperfætationem, ſine hac violenta prioris puelli perforatione fieri potuit; nempe facta ſuperfætatione primis illis diebus poſt anteriorem conceptum; tunc enim facto illi priori conceptui ſuperinductus alter nullo negotio, propter vtriuſque materiae mollitiem ac viſciditatem, conglutinatur; forteque contingit vt male ſita muliere, vel quomodo-
docunq; aliter caput minoris, aut aliam quam-
uis partem cum alio membro maioris

puelli monſtroſe natura coniungere

cogatur. Sic ergo vi ſuperfœ-

tationis monſtrum exce-

dens oritur coniun-

cto poſteriori

conceptu

cum

priori, vel perforatione,

vel adhæſu, ita

Quinta causa, & origo monstri excedentis resolvitur in iteratam effusionem materni seminis in uterum citra superfætationem.

C A P. X V.

Quando superfætatio non fit nisi per nouam mulieris grauidæ cum masculino miffionem, ac per conceptum a primo penitus distinctum: licet secundus illi postea copulari valeat; quia tamen citra compressionem a mare factam potest mulier in seipsam semen effundere, vt in pollutione contingit siue nocturna, siue diurna: profecto si grauida mulier paul-

Superfætatio non sine coitu iterato.

Mulier sine coitu quomodo possit in seipsam semen effundere.

Secundus
conceptus
vt sine coitu
iterato fiat.

lo post conceptum iterum, siue dormiens, siue vigilans venerorum imaginatione intra vterum semen effuderit, menstruumque sanguinem; nullo negotio potest in hanc materiam extrinsecus adhaerentem priori conceptui vis masculi feminis in illo seruata iterum operari, & secundum conceptum constituere; qui priori adiunctus cum illo sensim adolescat in monstrum excedens vniforme.

Sexta caussa, & origo monstri excedentis pertinet ad angustiam vteri. C A P. X V I.

Monstrum
excedens vt
ex vteri an-
gustia prou-
eniat.

Angustia
vteri ex qui-
bus caussis
pendeat.

AT vero etiam prouenire monstra excedentia ob vniam vteri angustiam rationi consentaneum est: vbi scilicet natura gemellos incoeperit constituere, habens ad eorum generationem idoneam, & sufficientem materiam, citra vllum excessum, aut defectum, viresque robustas: si locus, in quo talis materia continetur, angustus extiterit, ex duobus fit vnum corpus in imaginem monstri excedentis: Angustia vero hæc vteri monstrorum excedentium orui occasione tribuens varijs de caussis exoriri potest: nã vel aduentitia ex tumore intra vterum eius cavitatem aliqua ex parte occupante; siue vteri substantiæ tumor adhaereat, siue membranæ foetum inuoluenti, siue etiam placentæ foetui substratæ: aut hic tumor est extra vterum in vicinis membris eius culpa vterum nimis comprimentibus: sed & arcta ventris inferi contractione fascijs, aut vestium muliebrium structura, vterus nimium angustari poterit, & inde monstrum exoriri. Hanc sane ob caussam, præter alia plura, monstrum Riolani genitum fuisse mihi verisimile est, quod duplicis puellæ corpora in vnum a sterno

ad umbilicum iuncta continebat, vno corde, vno diaphragmate, ac vno iecore quidem; sed quorum singulum magnitudinem duorum iustæ molis adæquat: quum ceteras partes omnes discretas habuerit æqualis, & proportionatæ inter se quantitatis.

Septima causa, & origo monstri excedentis ex parentibus monstrosus elicitur. CAP. XVII.

A Deo fatagit nostratum rerum quarumcumque natura semetipsam in specie saltem perpetuare, vt hac ratione si qui parentes ambo fuerint in eadem specie monstri excedentis, nullo negotio iam possint sobolem mostrosam pariter ortui dare: dummodo ex eo sint monstorum genere, cui a natura interdita non sit procreandi functio: sic profecto ex ambobus bicipitibus biceps enascetur: sed tamen hoc necessarium non est, quia ex eorum capitibus omnibus adeo exigua materia semini communicari potest, vt vni constituendo capiti puelli sufficiat, duplici non sufficiat: & hoc tum quia ex vno tantummodo capite ad testes seminaria materia transmitti valet: tum maxime quia vnus parentis ventriculus duobus capitibus non adeo vberem transmittit alimoniam, vt illorum nutritui magna portio utilis alimenti superabundet, quæ ad testes delata, & in semen absolutum versa, indeque in vterum effusa, ibi plurium capitum constitutioni sufficere valeat. Sin autem alteri soli ex parentibus contigerit natura monstrosa excedens, rarius adhuc ex eorum congressu monstrum eiusdem generis, ob easdem causas; enascetur. Ita sane oriri poterit puellus triumanus, aut tripes, tricepsve a parentibus confimilibus, vt ex sedigitis sedigitus enascitur: non tamen

Monstrum
excedens vt
ex parente
monstroso.

fem.

Ex læsis interdum læsos, interdum non læsos oriri.

semper, ac necessario; quod obseruasse monuimus Aristotelem ^a alicubi dicentem ex læsis parentibus interdum læsos, interdum non læsos filios exoriri. a 2. d
ge, an. c.

Octaua origo, & causa monstri excedentis in vitio nutritionis consistere perhibetur.

G A P. X V I I I.

Nutritionis vnus culpa monstrosam homines in excessu induere naturam Aristoteles, experimentum, & ratio docet; ^a Aristoteles quidem alicubi statuens, *Degenerare quod patitur, nec superatur, aut defectu facultatis eius, quod coquit, & mouet; aut copia frigiditateque eius, quod concoquitur, & distinguitur; quum enim partim superet, partim non superet; facit multiforme quod constituitur, ut Athletarum nonnullis per vsum cibi nimium accidit; quum enim per copiam pastus natura nequeat superare, ut proportione augeat, formamque seruet eandem, diuersa efficiuntur partes, & adeo interdum, ut nihilo fere similes primis euadant.* Experimentum autem ostendit nobis in puero quadrimo, cuius caput ingens erat adeo, ut magnitudinem reliquarum partium molles nulla ferme proportione superantem haberet ad dultorum hominum duo magna capita simul iuncta excedentem; testimonio namque patris, qui cum mensibus elapsis circumferebat visendum, ad stipem inde sibi corradendam, audiuius illum ab ortu natum capite paruo ceteris membris proportionato; sed in dies puello caput mire creuisse, corpore reliquo consuetam in alijs augmenti celeritatem, seu verius tarditatem recipiente; nulla tam celeri, ac magno capitis incremento febre, destillatione, sensuum læsione,

Monstrum sola nutritione ut efficiat.

Monstri Patruini nutritione.

a 4. de
gen. an.
c. 3.

sione, aut alia vitæ offensa molestatür infans; sed
 sanus solummodo iacere cogitur pusillo corpore a-
 deo vastam capitis molem non ita facile sustinere ac
 regere valente: Quare nos arbitramur cum Aristote-
 le ceteris partibus corporis debitam nutrimenti quã-
 titatem in sui substantiam conuertentibus, vnum ca-
 put nimiam alimenti copiam in sui naturam commu-
 tares; quacumque ex causã eo tanta pabuli tendat v-
 bertas, siue a capite veluti a magna cucurbitula tra-
 hatur, siue in caput non ita validum a partibus in-
 fernis quod eis superabũdat transmittatur: quæ qui-
 dem alimentaris materies a propria capitis natura
 in sui substantiam per nutritionem vertitur; vnde
 nulla symptomata, nullique morbi exoriuntur in
 puero; sed tamen vitians proportionem capitis in
 magnitudine cum corpore reliquo puerum monstro-
 sum constituit. Ratio demum nobis aperitissime sua-
 det, quod huic puero iam nato contigit; puellis in
 vtero matris adhuc existentibus eodem plane modo
 contingere posse: sic ergo quauis de causã in vtero
 ad aliquam foetus particulam, nullo parentum vitio,
 vbi maior alimenti vbertas peruenerit, alijs membris
 decenti mole nutrimenti fruuntibus; eaque pars to-
 tam huiusmodi pabuli massam in se conuerterit; pro-
 portionem suam cum residuo corpore destruere po-
 test ea pars in maximam adaucta quantitatem, ac
 monstrum vniforme in excessu constituere: atque
 hac ratione oriri potuit puer maximo capite, ingen-
 ti manu, immani pede, naribus, vel auribus, vel o-
 culis supra cuiuscũque hominis adulti quantitatem
 monstrose grandibus, nullo penitus intercedente
 morbo.

Ad caput
 quomodo
 nimia mate-
 riæ copia
 tendat.

*Non ratio, & causa monstri excedentis monstratur
in animi passionibus parentes afficientibus:
exercitatio cum Cardano, & Parao.*

CAP. XIX.

Animæ partes viliores in actionibus suis à nobiliorib. gubernari. Vis femine formatrix vt operetur.

Parentum vt imaginatio vt monstra excedentia efficere valeat.

A Nimi passiones vehementiores, seu ad sensitricem, seu etiam ad intellectricem animam attineant, potissimum in matre grauida, posse monstrorum causam existere, probabile satis est; quum enim animæ partes inferiores omnes a superioribus in eodem viuento ad proprias operationes obeundas gubernentur; quod sine adimento; nobis explicatum est in opere † *De Vita*; quumque in semine degens † l. 2. virtus formatrix conceptuum vtatur ministerio caloris sibi assidue a matre per spiritus communicati; profecto simulacra rerum quæcumq; vehementia fuerint in animo, & spiritu materno (vtrouque hoc ad fœtus organizationem cum paterni seminis virtute cooperante) poterunt in conceptu consimiles imagines efformare, ob rationes alibi allatas in opere ^a *De perfecta constitutione hominis in utero*; sed monstrum excedens vni forme nunquam constituere valebunt, nisi vel geminatis mēbris, vt ^b dudum ostendimus; ^a Ca. 26. ^b Ca. 11. vel quum gemelli concepti fuerint, quos varie in vnum monstrum copulent; nam sola parentis cogitatio, solaque imago rei visæ in spirituum substantia residens, vbi conceptus vnicus extiterit, ex eo monstrum efficere non potest vni forme, neque excedens in mole, neque deficiens; quia talis imago in matris animo, aut spiritu substantiam fœtus vlla ex parte nec augere, nec diminuere potest; duos autem conceptus inuicem cohærentes in consimilem imaginem efformare potest: atq; hac sane ratione Moguntinum mon-

2. de
tit.

monstrum effingi potuisse censemus cum solertissimo Cardano, c qui alicubi hanc protulit historiam, In Moguntio quoque nostris temporibus accidisse constat vt duæ mulieres, quarum altera prægnans esset, inuicem colloquerentur; currens alia superuenit, quæ loquentium capita inuicem collisit; quæ grauida erat, dum pareret, signa timoris in infantibus expressit; siquidem duas puellas peperit a summa fronte, vsque ad nasum iunctas in facie, sic vt non nisi oblique spectare possent.

Superuixit hoc monstrum tamen vsque ad annum decimum: Altera mortua, atque ab alia viuente excisa, quæ supererat & ipsa mortua est; seu timore, seu

○ pudore

pudore, seu animi molestia; quam misera, dum altera ægrotaret contabescens, susceperat, incertum est: (Paræus *d* opinatur eam obiisse propter inflictæ plagæ diuulsificæ malignitatem) Certius illud est, quod a multis quæsitum est sæpius, prænantum affectus foetus, qui in vtero sunt, posse vitiare; vnde tot maculæ in infantibus vini, suillæ cutis, punicorum malorum, ac talium: Nam quum mater harum puellarum concussa timore imaginem collisi capitis retineret, capita puellarum in vnum coalerunt: Neque enim id concussionem sola factum credibile, quamquam non parum ad hoc contulerit; quoniam sæpius mulieres magis casu collidunt ventrem, quam tunc, quum caput illa collisit; nec tamen gemini vna coeunt: Nam si modo concussio causa huius fuit, non iam capitis, sed dum caput alliditur, dorsi, vel ventris. Hæc ad verbum Cardanus. In quibus pleraque habebat subtilissimus Scaliger exercitationis incitamenta; sed negotium forte detrectauit; quia de propositis Cardano consentiebat. Nos tamen illud in primis priori mortua superstitem ab ea excissam nec timore, nec pudore, nec animi molestia breui extinctam fuisse damus; quippe inde illas passiones adeo vehementes ipsi non contigerunt, vt eam neci tradere potuerint: Nec Paræo concedimus ipsam sorori suæ non diu superuixisse propter inflictæ plagæ diuulsificæ malignitatem; tum quia medici opera inflictæ plagæ malignæ non sunt, vt hostiles a telo venenato; tum quia rationabile est a perito medico talem sectionem ad arcendum sanguinis fluxum peractam fuisse candenti ferro, quo nulla inferri, sed si quæ forte subesset à præcisa parte deberet malignitas, & possit

d Lib.
 cap. 2.

Cardanus notatur.

Paræus notatur.

Plagæ quæ malignæ non fiunt.

Plagæ vt a medico infligi debeant.

posset omnis auferri. Arbitramur itaque per illam coniunctionem capitum, per quam mutuus erat præcipuorum membrorum vtriusque puellæ consensus, ab ægrotantis corpore halitus, & spiritus morbificos in alterius membra præcipua transfusos esse morbi consimilis in superstite procreatores; quæ propterea eodem morbo mox interierit. Quin & ea de causa interiisse potuit, quia cum tali communicatione causæ morbificæ, sororis coniunctione destituta soror priuata erat auxilio, quo per mutuam conspirationem alterutrum corpus ab alterutro gaudere consueuerat; nouimus enim assuetorum adiumentorum priuationem morbos, & mortem inferre consueuisse; quot suppressis mensibus, quot assuetis hæmorrhoidum, narium, & fonticulorum fluxionibus destitui delabuntur celeriter in morbos mortales? Mirum cur a Cardano Scaliger non postulauerit in tantæ subtilitatis occasione, qua ratione, quoque modo prægnantium imaginationes, & affectus animi consimilium rerum imagines in corpore fœtus efforment: & cur ipse suo e secundo penu tantam subtilitatem lectoribus omnibus cupientissimis more suo non porrexerit: Nos de proposito mentis nostræ cogitata nuper tetigimus; sed latius in libro *e De constitutione fœtus* explicauimus. Illud præterea distinguendum erat Cardano subtili de tempore, quo contigit materni capitis collisio, si enim statim a conceptu, & ante organizationem gemellarum in vtero, antequam formationem capitum discretorum prægnans capite allisa fuit; id certe fieri potuit, vt postea matris anima, & spiritus cooperans virtuti seminis formatrici monstrum effingeret, ac materiei gemellis constituendis sufficienti similem imaginem imperti-

Assuetorum
adiumentorum
priuatio mor-
bos, & mortem
inducit.

Monstri ex-
cedentis ori-
go varia.

retur. Id ipsum censeas si mater capitis collisionem passa est in ipso articulo conformationis capitum puellarum in utero. At vero si contigerit vltimis grauiditatis temporibus, ac omnino iam efformatis puellis ab inuicem discretis, caput maternum cum mulieris sibi colloquentis capite collidi, iam pura imago in animo, spirituq; materno haud potis fuit disiuncta gemellarum capita in vnum conglutinare. Sed hoc longe aliam habet rationem; quæ nobis ex rei natura nunc est indaganda.

Parentū phan-
tasia quando
nequeat ge-
mellos cōglu-
tinare.

Decima causa, & origo monstri excedentis in violenta materni corporis concussionem reponitur.

C A P. X X.

V Bigemellis in utero iam formatis, iisque distincta omnino corpora obtinentibus, posteriori gestationis tempore capitibus, aut quavis alia parte corporis, ob matris percussione copulari contigerit; hoc certe monstrum haud aliam originem, & causam habere poterit, nisi quia gemella capita in utero e regione sibi inuicem opposita, & prope sita fuerint, quæ in magna illa materni corporis concussionem ipsa quoque inuicem collisa fuerint, & confricatione excoriata, sanguinisque glutine nudatæ externa cute partes sese contingentes ac iugiter crescentes facile coaluere; vidimus enim sæpe, dum Bononiæ studijs operam nauaremus, eximium præceptorem Taliacotium nares hominum præcisas resecturum prius excoriare cicatrices nasi, deinde brachij partem decorticatam naso ad vñionem coaptare, ac suere ad plusculos dies. Quin & arborum variarum partes decorticatæ, ac inuicem ligatæ coeunt

Gemelli in
utero forma-
ti vt copu-
lantur.

Nares præci-
se, & labia
curta vt resi-
ciantur.

Arbores va-
riae vt in vñi
cohaereant.

in

in vnum corpus glutine succi alimentaris ad eas partes ab vtraque arbore defluentis. Nec tamen obest Cardani oppositio de mulieribus, quæ sæpe casu magis colliduntur, quam illa Moguntina, in quibus tamē gemini non vna coeunt; siquidem in primis haud probat vir egregius grauidas geminos vtero gestantes vehementius collisas geminos copulatos non peperisse. Deinde vero constituimus hoc ideo inter monstra nobis connumerari, quia raro contingit; & quo rarius accidit, eo magis monstri naturam obtinere: sat nobis est causam attulisse, a qua talis effectus proficisci valeat: Immo vero causam monstrorum indeterminatam, & raram necesse est esse. Deinceps autem gemelli non semper eandem seruant in vtero positionem, vt ex concussu materni corporis conglutinari valeant in monstrum. Denique negamus viro subtili causam coniunctionis gemellorum in monstrosam formam esse non posse ventris, & dorsi materni collisionem, non autem capitis; nam simul cum capitis violenta, & vehementi collisione totum corpus, & quæ in materno corpore continentur gemellorum corpuscula inuicem valide concuti necesse est; ac magis in collisione capitis, quam ventris, aut dorsi; quia capitis dura substantia minime cedens, sed ictui resistens, violenter percussa, retrocedit; secumque retrahit corpus vniuersum; at venter, & dorsum ob mollitiem cedens ictui collisionem perpeti potest etiam vehementem, corpore reliquo quiescente, nec agitatis in vtero gemellis.

Monstrorum
caussa inde-
terminata, &
rara.

Capitis ma-
terni violen-
ta concussio
cur môstrum
efficiat magis
quam dorsi,
aut ventris.

Vndecima causa & origo monstri excedentis refertur ad morbum fetus. CAP. XXI.

Ex morbo fetus ut fiat monstrum excedens.

Natura morborum medicatrix.

Ceterum alia eidem monstro, citra materni corporis collisionem, percussione vel vllam, origo esse potuit; nempe si gemellorum corpora in vtero prius distincta vel ambo, vel eorum alterum fronte tenus, defluxa in eum locum, aut ibi genita, ut fit, materia quapiam erodente, exesum fuerit; communicato corrosiuo humore vicino capiti alterius; nullo negotio tenella vtriusque cutis consumitur; capita vero propinqua, se seque contingentia excoriata facile conglutinantur: Quare consumpto a natura (a Hippocrati morborum medicatrice) illo humore noxio, inductaque partibus vndique cicatrice, gemellæ conglutinatæ in monstrum ex vtero prodire: cui origo vulgo relata est in materni capitis ad alterum allisionem, quia forte contigerit matrem eas vtero gerentem capite collidi; quum tamen hac etiam de causa citra vllam capitis collisionem eiusmodi monstrum illa parere potuerit. Ab hac itidem causa in eodem genere pleraque alia monstra excedentia exoriri potuerunt; siquidem gemellorum fatuum & pectora, & latera, & tergora, & brachia, & crura, & nates aliaque membra sic primum excoriari, suborta in ijs inflammatione, ac deinde vniri; sedatoque morbo coniuncta monstrum demum constituere; cuiusmodi multas historias dudum recensuimus. Sic igitur ex tot causis physice generantur monstra vniformia excedentia; quorum originem plerique omnes indifferenter in vnam referunt materiae redundantiam.

a 6. Epid sect. 5.

Mon-

Monstrorum ancipitis natura subsistentia realis demon-
stratur. C A P. X X I I.

AT vero præter deficientia, & excedentia mon-
stra in vniformium genere nonnulla fuere a-
lia naturæ cuiusdam ancipitis; quæ scilicet in vna
parte mutila, in alia excedentem sortita sunt quan-
titatem; quandoquidem ^a Gualtherij Chronistæ a-
nimaduersione in pago Freyuuerck, non procul ab
Adorffio Voitlandiæ oppido, natus est infans biceps,
quaternis manibus, totidemque pedibus: sed carens
vtroque sexu; in cuius loco vmbilicum habebat: ma-
ter illi fuit vxor Fabriferrarij. ^b Paræi quoque ob-
seruatione in ponte Sæo, ad Andes oppidulo, pro-
dierunt in lucem gemellæ feminæ membris omnibus
perfectæ, nisi quod alterutrius manus sinistra qua-
tuor tantum digitis distincta erat; cohærebant au-
tem anterioribus partibus a mento vsque ad vmbili-
cum; qui vtriusq; vnicus, vnicum item cor erat;
hepar in lobos quatuor diuisum: vixit
monstrum semihoram. Apud eum-
dem ^c autorem monstrum aliud
inspeximus; ancipitis na-
turæ infans erat du-
plici capite,
sed fini-
stro
carens brachio in
hac effigiem.

Anno Dñi.
1555.

1572.

1575.

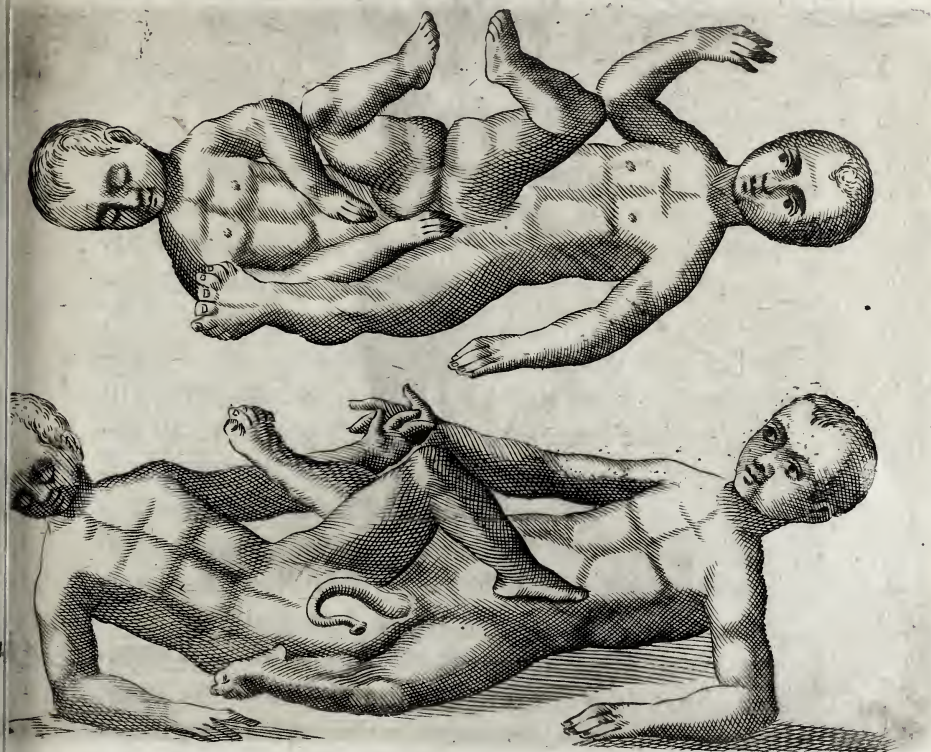
Chron.
ron. po.
t. tom. 2.

Lib. 24.
p. 2.

Lib. 24.
p. 6.

a Rueffo in Veienti agro puer natus est vnimanus, d lib. 5. c.
 & biceps . Eidem in Anglia non procul ab Oxonia
 MDLII. natus est partus duobus capitibus, bra-
 chijs quatuor, manibus totidem, ventre vno, mem-
 bro muliebri, fede vna: ex vna parte pedes trans-
 uerfi duo erant, ex altera vnus tantum, rite expor-
 rectus, forma duorum pedum digitos habens decem;
 Horum alter diebus quindecim, alter vero vno su-
 deruixit: Lacrymarunt hoc tempore raro. Alter
 ex his lætus admodum, alter autem somniculosus
 & tristis extitit: Viginti digitos transversos erat lon-
 gitudò, & latitudo ipsorum. His simile natum est
 monstrum Cutiliani, ditione Pistoriensi, anno Do-
 mini

Venetijs mulier hebræa monstrum peperisse fertur
ex duobus infantibus ad nates copulatis, utroque 1617.
sexu carentibus, & vnico vmbilico gaudentibus:
tale quid; ortum est etiam Genuæ monstrum fuit
infans perfectus, cui alter imperfectus inferiori ven-
tre coniunctus adhærebat corpore longe minor, al-
tero crure carens, captus oculis; nihil omnino la-
ctans: ambo simul meiuunt. De quo monstro recens
nato mihi talem epistolam scripsit olim Augustinus
Pincetus Genuensis Medicus.

D. FORTVNIO LICETO
PATAVIVM.

Augustinus Pincetus Medicus Genuensis. S.D.

» **O**ccasione noui cuiusdam monstri nouissime
» hic apud nos Genuæ nati, ad te pauca scri-
» bere placuit de illius historia, Vir Excellentifs.
» tuum de ipso iudicium expectans. Pellegrina v-
» xor Baptista Colloreti die XI I. Martij MDCVII.
» in Paroecia Sancti Bartholomæi de Costa, in Di-
» tione Genuensi duos filios peperit simul inuicem
» iunctos in ventre inferiori, alijs partibus ab in-
» uicem disiunctos: ambo sunt masculi; vnus est
» altero duplo maior: & minor mancus est vno cru-
» re, in alijs partibus est bene conformatus, nisi
» quod oculos non habet apertos. Baptizati fue-
» runt vt duo corpora; vnus appellatus est Io: Bapti-
» sta, & alter Lazarus: Parentes eorum sunt opti-
» me sani, & ante hds genuerunt alios filios bene
» formatos. Quod autem mirabile reddit hoc mon-
» strum, illud est, quod vnus solus lac fugit, & am-
» bo nutriuntur ac viuunt; & dum maior fugit lac,
» obseruatur minori lac peruenire vsque ad labia,
» quibus ipsum lambere pergit: quam rem ego vi-
» di, & obseruauit. Dicunt hos duos filios eodem
» tempore foras emittere excrementum vrinæ. Cu-
» pio te mihi aliquid hac de re scribere. Vale. Ge-
» nuæ. die XIX. Martij. M DC XXII.

Cui

Cui viro responsum tunc ego dedi in hac sententiam,

Perill. & Excellentifs. D. Obseruadis.

D. A V G V S T I N O P I N C E T O

Medico Genuensi

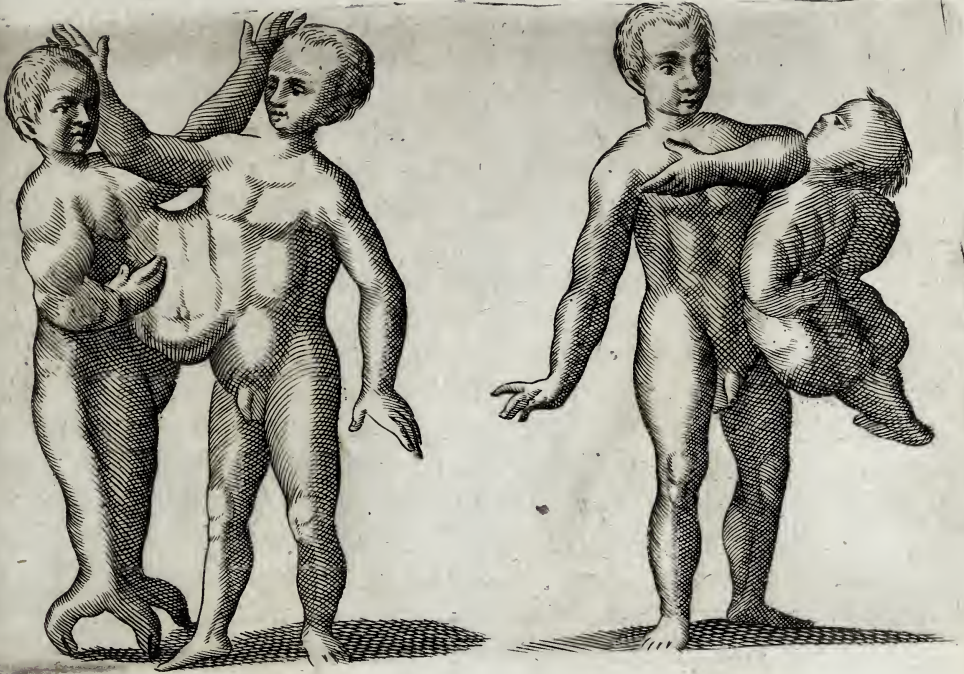
F O R T V N I V S L I C E T V S

S. D.

PAuca dicam de Monstro recens nato istic apud vos, vir egregie, te remittens ad ea, quæ vulgatumus de natura monstri ancipitis explicata lib. 11. cap. XXI 1. & sequentibus: puto enim esse Monstrum anceps a me ibi descriptum: Si foret ambobus vnus ventriculus, facile, vno lactante solo, viuerent & alerentur ambo; & minori e communi stomacho non difficulter ad os regurgitaret substantia materni lactis, quam ille mancus seu lambit, seu veluti ruminat, ne destitueretur illa priori nutrimenti digestione, quam in ore fieri monuit Auicennas: si etiam, haberent commune iecur, vt habuerunt duæ femellæ Riolani in monstro Lutetiæ nato MDCV. ambo simul vrinam reddere possent apud eos, qui putant vrinam excrementum esse coctionis illius, quæ celebratur in stomacho, dicentes vrinam separari a sanguine, peracta iam ea coctione nutrimenti, quam obimus in hepate. Aliorum monstri attributorum causas habere poteris vir egregie ex ijs, quæ nos de monstri ancipitis natura late differuimus in edito libello. Potest autem hoc monstrum diu viuere, quemadmodum diu vixit homo monstrosus ille, cui e pectore prominebat caput infantis intra præcordia

reconditi; nec non viceuerfa illius alterius, cui e pectore collotenus abdito capite propendebat infans integer mire pendulus. Verum inspectione structuræ partium coniunctarum coniectari melius cauffa poterit in viuente monstro; quæ vt ex nuda relatione satis aperta non potuit haberi, sic ex anatome cadaueris apertissime posset intueri. Vale vir eximie, & mei studiosum ama. Patauij. Calendis Aprilis M DC XVII.

Hoc idem Monstrum ego postea non semel vidi Venetijs, & Patauij quadrimum; cuius ostentatione Genitores eius erronee per orbem sibi victum comparabant, a spectatoribus sibi stipem erogantes. M DC XIV. III. Kal. Iunij. hora diei xx. circiter, in Villa Porcetti prope Coloniae opidum ex rusticis parentibus orti fuere gemelli monstrose coniuncti veluti per tertium abdomen; quorum alter masculus fuit bene conformatus; alterius non fuit sexus distinctus, sed eius vice cavitatis quædam ad vsque genua protendebatur, signum potius distinctionis coxarum, quam feminei sexus: coxæ, cruraque in vnum iungebantur, vt referre viderentur truncos duos plantarum coalescentes: loco pedum tres habuit carnosas propages prominentes in extremitate scissas ad instar ferme vnguium suis, aut ouis. Obierunt a natiuitate. Horum duum monstrorum has fuerint imagines.

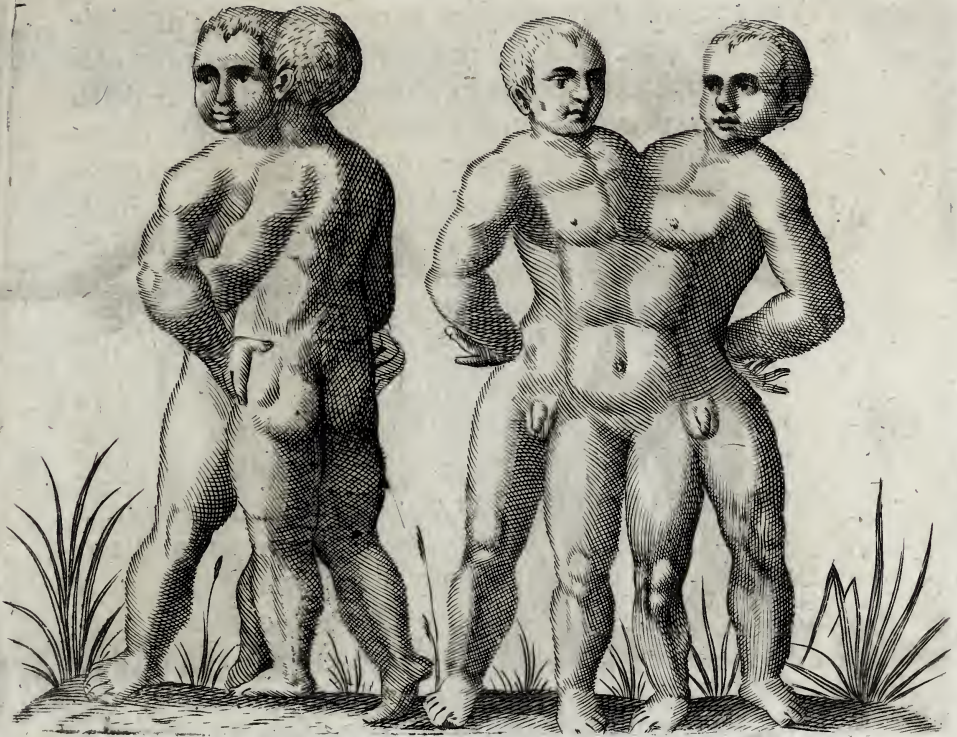

Rueffo puer Amiterni natus est vno brachio, sed pedibus tribus in hanc effigiem.

Paræi

Paræi vero relatu, anno Domini M D LXIX. Turonensis quædam mulier gemellos peperit vnico capite coniunctos, & se mutuo complectentes: Horum ad se sceleton misit Renatus Ciretus, tota Turonensi regione famatissimus. Et multo prius eidem auctori, anno Domini M D XLVI. mulier Luteitiæ sexto grauiditatis mense, fatum peperit, geminum caput, bina brachia, & quaterna crura habentem. Cuius monstri cadauer quum dissecuisset, vnicum cor reperit. Ex quo scire licet, vnicum eum infantem extitisse.

Monstri ancipitis origo, & causa communis insinuatur; eruiturque prima ex materiei diversa defectu, ac excessu.

C A P. X X I I I.

Monstrum ancipitem naturam obtinens, quod & excedentis, & deficientis in varijs sui corporis partibus imaginem refert, plures agnoscit originis suæ causas; quas ex traditis assequi difficile non erit; simplicium etenim naturæ compositorum essentias manifestant: complicando igitur excedentis, ac deficientis monstri primordia, & generationes, quæcumque se se inuicem compatiuntur, nullo nego-

Monstri ancipitis causæ variæ.

negocio cauffas monstra naturæ ancipitis proxime Prima ex
 constituentes habere poterimus: Et sane prima ta- catur.
 lium origo esse potest ex abundantia materiæ desti-
 nata constitutioni vnus membri, & defectu mate-
 riæ, natura dicatae origini alterius: sic profecto exor-
 tus est puellus biceps altero carens brachio; cuius i-
 maginem sine historia nobis depinxit Paræus cuius-
 que imagini attexuit historiam Rueffus asserens in
 Veienti agro puerum natum esse vnimanum, &
 bicipitem; si modo is ille idem fuerit, de quo Pa-
 ræus: scilicet si parentum feminis, & sanguinis ea
 portio, quæ ab alimento superabundante nutrica-
 tioni capitis originem traxit, vterum adierit ea vber-
 tate, qua duobus capitibus in foetu constituendis
 sufficiat; ea vero portio, quæ a genitorum altero
 brachio ex vltimi alimenti superabundantia oriri
 consuevit, aptaq; esse constituendo consimili bra-
 chio in conceptu, in vterum non irrepsit; siue quia
 parentum illi brachio nihil superabundauerit ali-
 menti, ex quo tale semen, talisque sanguis effici po-
 tuerit, vnde brachium puelli constitueretur: siue illa
 materia obstructis venis ad testes, ac vterum deferri
 nequiuert: siue quia contracta intemperie aliqua di-
 spositionem amiserit, qua in semen, & sanguinem
 brachio puelli constituendo aptum nata erat com-
 mutari: siue quia calore partium consumpta fuerit:
 tunc sane conceptus expers fiet illius brachij, & bi-
 ceps, si materia capiti constituendo apta in duas par-
 tes intra vterum quacumque de caussa diuidatur: se-
 cus enim vnâ in massam cohærens vnicum efficiet
 caput maius quam par sit pro ceterorum membro-
 rum proportione: atque ita fiet monstrum anceps, seu
 biceps absque altero brachio, seu carens vno brachio
 sub maximo capite.

Secunda monstri ancipitis origo, & caussa ex vteri angustia, & defectu virtutis formatricis explicatur. CAP. XXIV.

AT vero monstrum anceps exoriri etiam potest ob vteri angustiam, & defectum virtutis formatricis simul conuenientibus: quibus enim feminis vterus angustior aliqua ex ^a antea relatis caussis contigerit, quam vt in eo commode gemelli contineantur, & augeantur: si portio feminis halitiosa ex aliqua parte parentum determinata materiam suæ originis trahens, cum reliquo femine ad vterum non confluerit, aut in parua nimis quantitate confluerit: inde sane monstrum ancipitis naturæ generabitur, vteri angustia copulante gemellos, & formatricis imbecillitate aliquorum membrorum constitutionem prætermittente. Sic profecto monstrum in p. 21. ponte Sæo ad Andes oppidulo dudum ex ^b Paræo relatum exoriri potuit: nempe feminis vtriusque pars crassior, & materni sanguinis portio tanta fuit, vt gemellorum constitutioni sufficeret: sed spiritiuosa spermatis portio duplici cordi, & absoluto digitorum numero constituendo pares vires non habuit, seu ob alias caussas, seu quia portio illa feminis spirituosior a digitis parentum priorem materiam suæ generationis hauriens in vterum quacumque occasione non irrepserit; quare concurrente vteri angustia gemellæ cohærentes vno corde, ac digito captæ in sinistra manu originem facile habuerunt.

Q *Tertia*

*Tertia monstri ancipitis origo, & caussa in morbo
fœtus, & superfœtatione detegitur.*

C A P. X X V.

IN eodem genere monstri ancipitis pleraque oriri
etiam possunt ex superfœtatione, ac maxime prio-
ris conceptus ægritudine simul conuenientibus; vbi
enim superfœtationem grauidas perpeti contigerit,
& nouum conceptum pristino quauis ratione cohæ-
rere; atque alterius embrij particulam aliquam vi
morbi sanabilis absumi: tunc sane monstrum exo-
rietur ancipitis naturæ, deficiens quidem aliqua par-
ticula vi morbi consumpta, siue nimium emaciata
nutricatum debitum sibi ad vitæ munia obeunda, &
ad aliarum partium proportionem incrementum
habere nequiuert: siue corrodentis alicuius humc-
ris malignitate penitus exesa fuerit: exundans autem
euadet idem monstrum ob superfœtationem, qua
posterior conceptus pristino copulatus, & coagmen-
tatus viuentes duos vnit in monstrosam figuram.
Immo vero etiam sola superfœtatione citra vllum
interuentum morbi monstrum ancipitis naturæ ge-
nerari poterit, si posterior conceptus priori copu-
latus, vel prior, vel vterque ab origine sua quopiam
membro caruerit quacumque alia ex caussa.

Quarta monstri ancipitis origo, & caussa refertur in materia ineptitudinem, ac iteratam materni seminis, & sanguinis effluxionem ad vterum, citra superfætationem.

C A P. X X V I.

S In autem grauida mulier citra veneris actum, solo imaginationis venereorum stimulo incensa, vel etiam ob seminis abundantiam, siue dormiens, siue vigilans, iterum seminis portionem, ac menstrui sanguinis intra vterum effundat ea ratione, vt hæc materia præexistenti conceptui quomodocumque agglutinetur, atque cohæreat; iam poterit vi seminis paterni adhuc in primo conceptu existentis spirituosâ pars feminei seminis adiuta nouelli foetus partes animare, atque constituere aut omnes, aut aliquas, pro materiæ quantitate, ac aptitudine; si quidem omnes integri fœtus partes efformare posset; monstro excedenti occasionem daret; quod in ancipiti genere collocaret aliqua pristini conceptus materiæ portio inepta, quæ alicuius membri naturam induere non potuerit: atque ita eo membro spolians conceptum, defectu excessui adiecto, ancipitis naturæ monstrum enasci oporteret; sin autem fœtus posterior priori additus aliquo membro destitueretur, siue ob materiæ illius partis constitutioni a natura destinatæ ineptitudinem, siue ob eiusdem materiæ absentiam, monstrum itidem ancipitis naturæ procrearet aliqua parte redundans, aliqua deficiens, vt puerum tripedem vnimanum, vel vnicipitem infra bicorporeum altero crure carentem; & id generis.

*Quinta monstri ancipitis origo, & caussa depromitur
ex parentum corpore monstrofo.*

C A P. X X V I I.

SI vero parentes ambo ancipitis naturæ monstrofa corpora feu a natiuitate, feu ob ægritudinem habuerint, adeo vt Venerem agere, ac ex actu venereo prolem suscipere valeant; proculdubio foetus procreare poterunt ancipites cum in eadem, tum etiam in diuersa monstrorum specie: in eadem sane, si parentes in consimili monstri specie contineantur: siquidem ex trimanis vnipedibus trimanus vnipes orietur: in diuersa vero, si parentes ancipitem monstri naturam diuersæ speciei obtinuerint: nam ex vnoculo, & tripede genitore, ac matre vnimana, & octodigita monstrum enasci poterit vnoculum tripes, vnimanum & octodigito in manu habens; si ex omnibus parentum membris materia feminalis ad foetus constitutionem concurrere contigerit: sed fieri etiam potest vt varietur monstri species in foetu, quia ob aliquod impedimentum ex ijs, quæ supra enumerata sunt, aut quæ partes in vno parente sunt, suppleant defectum earum, quæ in altero non existunt, vberem seminarij principij copiam exhibentes: aut quæ partes in vtroque sunt generante, nihil transmittant ad vterum pro constitutione partium foetus sibi consimilium.

*Sexta monstri ancipitis origo, & causa ex vehementi
parentum imaginatione, & vitio nutritionis
in fetu enucleatur.*

C A P. XXVIII.

Vehemens quoque imaginatio parentum, ac
speciatim feminæ, ob rationes allatas in
libro *a De Humani conceptus constitutione,*
Cap. 26. monstri ancipitis originem promouere potest; nimi-
rum si mulier gemellis concipiendis materiam suffi-
cientem in vtero habuerit, virtutemque vtrique
conceptui efformando idoneam; vehemens imagi-
natio gemellorum in vna quapiam parte corporis
copulatorum, si adiunctam habuerit in fetu alicuius
membri atrophiam, facile iam tibi producere pote-
rit ex geminis turpiter in vnum iunctis monstrum
anceps tabefactam obtinens particulam quampiam,
reliquarum magnitudini nullum proportionis signum
obtinentem.

*Monstri ancipitis origo, & causa septima reponitur
in arte peccata natura imitante, ac non sine
auxilio natura operante.*

C A P. XXIX.

Artem etiam esse ancipitis monstri conficien-
di, mirum fortasse videbitur alicui, & ad
nostrum institutum minime pertinens, qui
Physiologiam tractamus in hoc opere. Verum quo-
niam Philosophum naturalem decet omnia naturæ
opera

Physicam
quæ deceat
contempla-
ri.

Ars monstra
non efficit si-
ne opera na-
turae.

Ars vt mon-
stra efficiat.
Ars monstra
vt efficiat in
stirpibus.
vt in homini-
bus.

opera contemplari, seu solitarie operetur, seu alteri
cuiquam efficienti cooperetur: quando ars, si aliqua
est monstra effingere valens, hoc ipsum sine opera
naturae praestare nequeat: immo vero quum origo
monstrorum a natura praecipue pendeat; artis autem
operatio sit solum applicare actiua passiuus natura-
libus: iam physici muneris est monstra in viuentium
genere artis ministerio facta considerare. Porro ar-
tis beneficio, seu verius maleficio, viuentia monstra
effingi posse primum obseruamus in stirpibus; siqui-
dem agricolae variarum arborum insitione, colli-
gationeue, quo magis vnitae stirpes specie inuicem
dissideant, eo ex ijs coniunctis viuens monstrosam
magis naturam obtinebit. Deinde vero in mentem
subit solertissimum praecceptorem Taliacotium per
insitionem consueuisse curtas aures, & nares, curta-
que labia curare, brachio primum partibus illis ex-
coriatis coniuncto; quod poterat nullo negocio in-
ducta cicatrice ijs partibus, coniunctum relinquere
in monstrosam effigiem: vt apparet ex eius disertis-
simo libello. Non dissimili plane ratione factum est,
vt Anno Domini quadringentesimo sexagesimo sex-
to, referente ^a Iordane, & Cuspiniano, in Gallia
duo iuuenes fulmine tacti adustione in vnum con-
cretis corporibus inuenti sint. Sed & homines adu-
stione pedum, manuumque, aut capitis, male curatos
monstrosam effigiem praeserentes plurimos conspe-
ximus. Non ergo mirum sit, si ambulones aliquot
prouincias peragrantes monstra mirifica ostensuri
ad lucrum, ea prius sibi confecerint puellorum cor-
pora miris modis aliqua ex parte, potissimum car-
nosa, vt dorso, natibus, & brachijs, decorticata, in-
vicemque colligata, & a natura per transfusum san-
guinem

^a Lib. a-
nal. in c.
sul.

guinem, ac nutritionem in vnum coagmentari permissa; alia quapiam parte amputata, ad horridiorem monstri aspectum. Auerruncet Deus, & seuerè puniant Principes tales Sicophantas. Sed etiam sine villo scelere ob Chirurgorum aliquorum imperitiam, atque aliquando ob ægrotantium negligentiam, membra corporis vulnerata, excoriata, e naturali loco dimota, ad pristinum statum haud probe restituta monstrosam hominis formam representant. Hæc autem extra vterum monstra gignuntur, quæcumque artis ministerio constituuntur. Tot igitur, ac tales sunt, & his aliæ consimiles vnicuique ex superioribus deductu faciles origines, & causæ propriæ monstrorum humanorum ancipitis naturæ. Iam ergo ad alias monstrorum species in eodem genere patefaciendas accedamus.

Monstri difformis existentia ex historicis promulgatur.

C A P. X X X.

Multa in eadem vniformium serie fuere Anno
monstra, partes de naturali sede transpo- Domini.
fitas turpiter habentia; quæ difformia
nobis appellare libuit. Namque Venetijs ^a Petro
Iustiniano historico insigni, Rubeaquense, Gualtherioq; autoribus, puer editus est corpore pluriuariam
scisso; qui, præter multa sædiora relatu, genitale mem- 1487.
brum habuit vertici adnatum; atque ob eam rem
non placuit in apertum referri. ^b Coelij Rhodigi-
ni testimonio natum est in patrij soli vico, nomine
Sarzano, magnitudinis inusitatæ monstrum; infans 1514.
fuit

^a Hist. Venet. lib. 10.

^b 24. lect. ant. ca. 3.

fuit biceps ; multa in eo mira ; quadrimestris magnitudo , membra omnia cum proceritate responsum habentia ; & amussitata ; facies vtraque similitudinis prope indiscretæ ; in capitibus crines aliquanto longiores, ac nigricantes ; inter vtrumque caput ex collimitio humerorum tertia manus exerebatur, sed quæ aures longitudine non excederet, nec integra visebatur omnino : Quia vero non solum ob excessum geminatorum capitum ; sed ob transpositionem tertiæ manus inter colla , visenda res erat , mitti placuit ad Hispanorum Ducem , qui in proximo vicaria Regisungebatur potestate : Id autem vt citra-

putredinis notam possset obiri ; exenterare præ-

mortuum necesse fuit : inibi ergo mirum

aliud ; cor quidem simplex , vt asso-

let ; at iecur duplex , sicuti &

lien ; nam in viscere

hoc visam

quando-

que

duplica-

tionem cre-

dimus c Ari-

stoteli ;

verum

in hoc ge-

nus monstris mi-

ra quidem , sed naturalis

tamen a peritis rerum ratio afferri solet.

c 4. de gen.
an. cap. 4.

In Ploa Voilandiae oppido, Rubeaquensis testi-
 monio infans natus est, in quo neque dorsum, ne-
 que venter apparuit; intestina circa pectus ex aper-
 to corpore longe dependebant; caput versus
 pedes inclinavit; umbilicus fuit in mo-
 la dextrae tibiae; caput acuminat-
 um fuit ad similitudinem
 cidaris, aut tiaræ,
 in hanc effi-
 giem.

1547.

R

Lune-

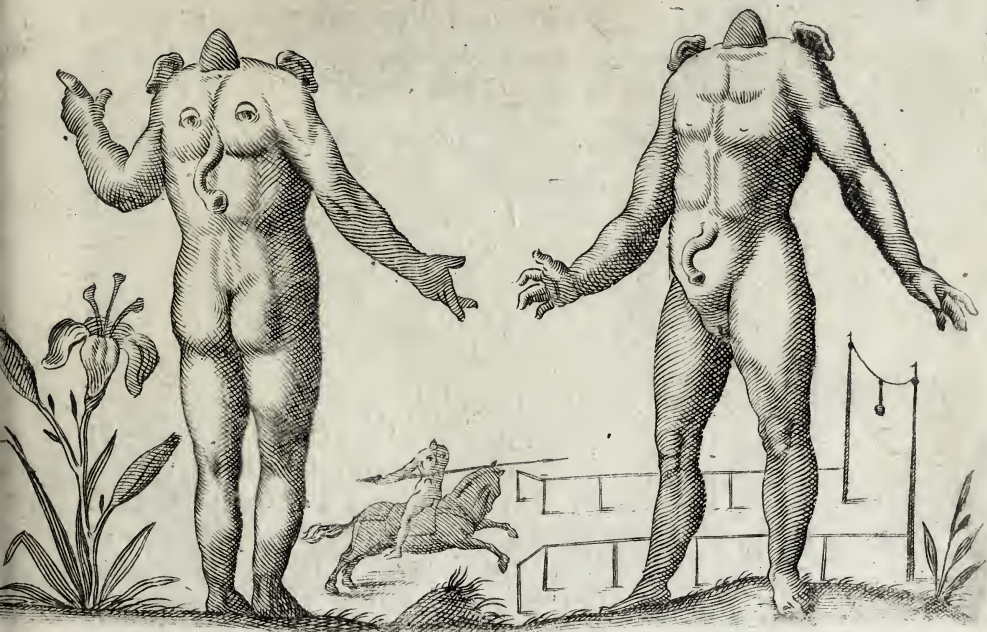
1550. Luneburgi ortus est infans ore distorto ; vnde
 1553. lingua fissa , quasi duplex , exerebatur . Simile mon-
 1554. strum ibidem triennio post exortum est . Stetini ,
 autore Fincelio , in suburbio monstrum enatum est ,
 cui capitis loco massa informis erat , mobilis , vt ex-
 ta ouilla ; loco vnus auriculæ brachium stabat ; loco
 faciei cincinnus similis pilis felinis ; & lupi piscis o-
 ua , per quæ inferius lucebant ocelli vitrei , & reni-
 dentes ; os contractissimo erat foramine , sine labijs ;
 nasus quoque minutissimus erat ; absque collo ; alte-
 rum brachium e latere prominebat : sed neque pe-
 ctoris , neque dorsi effigies aderat ; lineola solum no-
 tabatur rachi ; nullus erat omnino sexus : brachia ,

&

& longa crura continuo rigeant offe sine iuncturis, cubitis, & poplitibus : manus, & imi pedes erant molles, & penduli, tanquam bis fracti, similes vnguibus curuis, & aduncis Lutræ : mortuum mater peperit, licet in vtero viueret. Cuius imago initio capitis visa est cum monstro Sarzanense. Ambrosius Paræus confitetur Villæ Francæ in Vasconia ortam esse puellam sine capite, habentem aures in scapulis retro, nasum inter eas in spina, qui proboscidem paruam referret; oculos in humeris retrorsum aspicientes; & linguam fursum exertam, vnde collum prouenire debuisset : cuius monstri effigiem a Fontano Agenensi Medico, qui se id vidisse sancte affirmabat, acceptam a Ioannes Altinus Doctor Medicus Paræo tradidit huiusmodi.

1562.

lib. de
rab. &
ogæ.

Sed & testimonio Phlegontis Tralliani Cæsaris Liberti multo prius infans ortus est caput habens e sinistro enatum humero.

M DC XXIV. die XI I. Iulij, Firmi, quæ ciuitas est Italiae in Æmilia, dum Vrbi Præfectus esset Octavius Riparolia Genuensis, exorta est puella toto corpore bene organizata, excepto capite, quod est aspectu fædissimum; nam videtur in occipite velut oculus obscurus: alter oculus visitur elatus in capite supra futuram coronalem, referens oculum humanum, & paulo maiorem, sed sine palpebris, & absque cilijs, quorum vice sunt capilli capitis. Monstrum id habet frontem rugosam, sub qua vtrimque spectantur paruæ quædam cavitates, vbi debebant naturaliter esse oculi. In media facie, ad locum nasi, erumpit frustum carnis, quod pendet veluti membrum virile (licet mihi videatur potius pyri carnei figuram æmulari) & est aliquantulum crassiusculum in apice; vbi spectatur etiam quoddam foramen: quod carneum frustum, velut appendix quædam, a vultu monstri pendulum separatur omnino præterquam in radice: sub hoc seu naso, seu pyro, seu cole, seu proboscide, residet quædam rubea pellis quasi figuræ quadrangularis, & vtrimque in ea spectantur oculi duo, velut oculi gallinæ. Ab ortu statim puella monstrosa sacro fonte baptizata fuit: & prius interijt, ac sepulturæ mandata, quâ eius origo vulgaretur. Ego (scribit Riparolia) ad primum nunciû, eam curavi exhumandam, vt balsamo condiretur: sed inueni iam illi mures consumpsisse vultum, & ferme totum caput. Quidam Pictor, qui monstrum & viuum, & mortuum aspexit, eius imaginem pinxit: Quæ cum serie facti, tunc Romæ
trans.

transmissa, ad Eminentiss. ac Reuerendiss. S. R. E. Cardinalem Franciscum Barberinum S. D. N. Urbani VIII. nepotem, nunc demum ex Vrbe Roma Patauium missa fuit ab eximio Equite Cassiano a Puteo eiusdem Cardinalis Pincerna ad Clariss. Virum Laurentium Pignorium; qui mihi nostro volumini dedit inferendam, cum historia nuper fide relata ex autographo Riparoliano: Monstri vero eiusdem, vt pictor ille, sic & nos triplicem damus figuram, vt possint perspici pars anterior, posterior, & lateralis, in quibus ad sunt partes a naturali situ, & sede, atque figura prorsus abiunctæ.

Huic

Huic monſtro ſimillimam faciei effigiem obtinet aliud, quod habuit caput Iani bifrontis; & vtraque facies loco naſi membrum virile; quod altera quoque fortita eſt cum teſtibus in loco menti: ad radices portentofis naſi parte inferiori vtraque facies pariter habuit geminos oculos; altero vultu aures longe infra locum naturalem, altero illas ad ſedem naturalem obtinente: incertum an maſculeo ſexu natum, an femineo: certum eſt ortum paullo ante quam Rex Galliaſe ſuperiori ſaeculo cum exercitu non ita fauſtis auſpicijs in Italiam veniſſet. Imaginem nuperrime tranſmiſit Patavium ex Vrbe Roma vir eruditiffimus eques Caſſianus a Puteo, ſcribens eam deductam fuiſſe ex icone Leonardi Vincijs, ſerua--
to in Muſæo Eminentis. & Reuerendiſ.

Cardinalis Franciſci Barberini, qui pi--
cturam emit vna cum alijs plerif--
que rebus eximij ſculptoris,
ac pictoris Villamenæ,
non ita pridem vita
defuncti. Monſtri
vero effigies
talis e--
rat.

Sic ergo reipsa fuere monstra partes transpositas
habentia, quæ Difformia nuncupauimus.

De Monstri difformis natura, & caussis; primaque illius origo resoluitur in malam vteri conformationem.

C A P. X X X I.

Monstri difformis ob partium e naturali sede transpositionem, ac speciatim puelli caput exerentis ex humero sinistro caussa, & origo est ex vteri mala conformatione: quia scilicet ea pars vteri, quæ capiti puelli naturalem locum præbere debebat, aliquo duriori tumore quomodocumque repleta, siue is in eius substantia insideret, siue intra illam in contenta membrana foetum ambiente, siue extra ipsam in aliqua parte abdominis interiori prope vterum sita: nequeunte enim parte illa materiæ, quæ constituendo capiti dicata est a natura, reliquæ massæ conceptus in eo loco adiungi, quo deberet, eum alieno corpore minime cedente repletum inueniens, cogitur in vicinas quantum potest sedes decumbere: ibique propriam formam capitis a vi formatrice adipiscens, importuno in loco collocato capite monstrum difforme constituit.

Secunda monstri difformis origo, & caussa spectat ad malum situm placenta nuncupata: cuius usus explicatur.

C A P. XXXII.

E Idem monstrorum generi consimiliter originem præbere poterit moles illa carnea placenta referens imaginem, & vterini iecoris bellissimum obtinens in grauidarum vtero, ex menstruo sanguine sensim ab orificijs vasorum effluente, & crescente genita; vteri fundo, & superiori parti adnexa; in qua maternus sanguis fœtui nutriendo vltiori elaboratione aptior efficitur; quod scite primus omnium anatomicorum obseruauit Arantius: nempe si placenta hæc maiorem in magnitudinem intumescat, maioremque duritiem contrahat, quam par sit; & alienum a natura situm, quacumque ex causa, fortiatur; tunc locum occupans debitum alicui parti formandi conceptus, eam a naturali sede pellens orientem, ac proinde ob summam mollietiam duriori corpori concedentem, membrorum naturalem situm vitiat, monstrumque difforme constituit. Atque hac ratione ortum habere potuit monstrum ore distorto, partibusque turpiter nimium hiantibus, ac scissis, transpositisque; interposito nempe duriori placenta corpore, ac molliores illas de sibi debitis locis expellente; cuiusmodi monstra dudum notauimus Nursiæ, ac Stetini genita.

Placent a vteri iecur. vt gignatur. Cuius finis gratia. Vt monstrū difforme constituat.;

Tertia difformis monstri cauffa, & origo ex mola depromitur. CAP. XXXIII.

Mola quid, & unde orta. Ut monſtrum difforme faciat.

Non diffimilem conſimili monſtrorum ſpeciei cauſſam, & generationem tribuiſſe poterit & mola, carnea ſubſtantia nonnunquam in vtero mulieris ex vitiatō ſemine genita; ſi contigerit eam ſive per ſuperfatationem poſt conceptum, ſive ante conceptum, ſive ſimul etiam procreari; ipſa enim poteſt tum mole ſua nimia, tum duritię ſua peruiſaci, tum motu ſuo incondito, & inordinato, tum pondere ſuo graui varias partium fetus tranſpoſitiones effecere monſtroſas, nunc diſtorquendo membra, eorum pulſu ad vicinas ſedes; nunc ſcindendo partes; nunc ad loca remotiora illas pellendo: nunc in alia membra velut intrudendo: & hac ſane ratione procreari potuit monſtrum ſine capite oculos habens in pectore a Paræo relatū; ſcilicet a magna, & dura mola comprimente pulſa, & intruſa materia capitis conſtitutioni deſtinata in regionem thoracis.

Quarta monſtri difformis origo, & cauſſa oſtenditur ex motu. CAP. XXXIV.

Mortuus ut monſtrum difforme producat.

Difformium monſtrorum origini cauſſam exhibere poterit etiam motus materię, quę determinatarum partium fetus conſtitutioni dicata eſt a natura; vbi etenim ſive a flatibus in vtero genitis, ſive a percuffione ventris grauidarum, ſive ab earum caſu, ſive a vehemēti aliquo alio earundem motu molliffimi conceptus aliqua portio de priſtino loco, ſituque naturali violente diuellatur, & in alienam ſedem tranſferatur, ibi non cognatis ſibi membris veluti

veluti per insitionem adhærescens monstrum membrorum turpi transpositione difforme in esse constituit. Sic plane dixerim olim enata fuisse monstra

ap. 30. quamplura, quorum supra^a memorauimus historias.

Quinta monstri difformis origo, & causa statuitur imbecillitas facultatis discretivæ.

C A P. X X X V.

Quoniam partes omnes vtriusque seminis, & materni sanguinis ex quibusque parentum membris materiam sibi ab eorum nutritionis superabundantijs haurientes, dum in vtero ad primam conceptus constitutionem conueniunt, simul in vnum confunduntur, ac exactissime permiscuntur; necesse est in semine præter vim formatricem membrorum, adesse quoque aliam facultatem, quæ rudis, atque confusæ illius massæ partes singulas discernat, & quasque suis locis applicet, qui a natura debentur ijs membris, quorum constitutioni sigillatim partes illæ inferuire debent: vti latius a nobis ostensum est in opere *a De humani fœtus constitutione*: Si vero contigerit in semine vim quidem formatricem robustam esse, at facultatem separatricem, discretivamque partium materiæ conceptus, siue ob ineptitudinem instrumenti proprii, siue ob vitium temperamenti, quo nititur, adeo imbecillam esse, vt nequeat proprium munus adimplere: tunc vis formatrix valida infirmam separatricem habens adiunctam, & munere suo non functam, ociosamque, in confusis illis absque ordine partibus varia membra effingit, quorum eæ naturali sua propensione capa-

Necessitas virtutis discretivæ in femine.

Facultas discretivæ vt monstra difformia producat.

ces existunt, non obtento eorum situ naturali: quo circa monstrum partium conuenientem situm, & ordinem inter se non habentium difforme generatur: cuiusmodi generationem inter cetera obtinere potuit Stetini monstrum.

Sexta origo, & causa monstri difformis ad nimiam materia visciditatem redigitur.

C A P. XXXVI.

SIn autem cum formatrice facultate discretrix in semine virtus valida satis extiterit, quantum postulat naturalis, & ordinaria materiei, quam subigere debet, constitutio: at vero in massa conceptus aliqua particula, siue redundans, siue non redundans, fuerit tenaci adeo létore alicui particulę diuerso a sibi consentaneo loco sitæ, vt iuncta inde nulla vi, neq; valida facultate reuelli, & in conuenientem sibi regionem transferri valeat: tunc virtus formatrix membrum ex ea formans, ad quod illa materia determinatam, & naturalem habet propensionem, difforme monstrum effingere cogitur: virtus enim partium uiuentis formatiua est agens mere naturale; agentia vero pure physica vbicumque locorum materiam dispositam compererint, munere suo ex necessitate funguntur, illique materiei debitam formam conciliant: & profecto hac ratione ortum fuisse potuit Sarzani monstrum tertiam manum inter duo colla retinens: & alia quoque in hoc genere plurima.

Materia visciditas vt monstrum difforme constituat.

Agentia pure physica vt ex necessitate operentur.

Monstra informia debitam membrorum figuram non retinentia reipsa inueniri.

C A P. XXXVII.

INforme illud monstrum appellauimus, cuius vel toti corpori, vel alicui parti præcipuæ, conspicuæque non inest figura naturalis, sed alia ab ea longe dissidens. Fuisse vero & in hoc genere monstra humana constat apertissime apud ^a Hippocratem, qui Antigenis vxorem peperisse fatetur carnosum puerum, exossem totum, crassum, & rotundum; qui membris, & præcipuis corporis partibus distinctus, magnitudinem quatuor digitorum non excedebat. Multo post ex Rubeaquensis, & Gualtherij Chronistæ relatu in Saxonia infans natus est horrendo aspectu, contusis, laceratis, atque laxatis membris omnibus: capite oblongo, & quasi Turcico pileo insignito. Tundorsij quoque figuli vxor monstrum peperit horrendum: erat autem a vertice ad hypochondria hominis figura, ore tamen prominente ad instar canis: facie torua: ab vmbilico vero destitutum reliquis partibus corporis humani, descendit in formam pyramidalem, in cuspide referens similitudinem caudæ suis inflexæ: in dorsi autem spina vmbilici alia imago prætensa erat: erecta tamen instar caudæ: sexus nullus omnino apparebat, non masculi, non feminae, non androgyni. In agro Piceno Iacobi Rueffi ^b testimonio natus est infans absque brachijs, a genitalibus itidem desinens in conum quasi Pyramidis, nullis coxis, tibijs, aut pedibus: erat autem sexu masculino, ceteras partes integre forma-

Anno Dñi

1545.

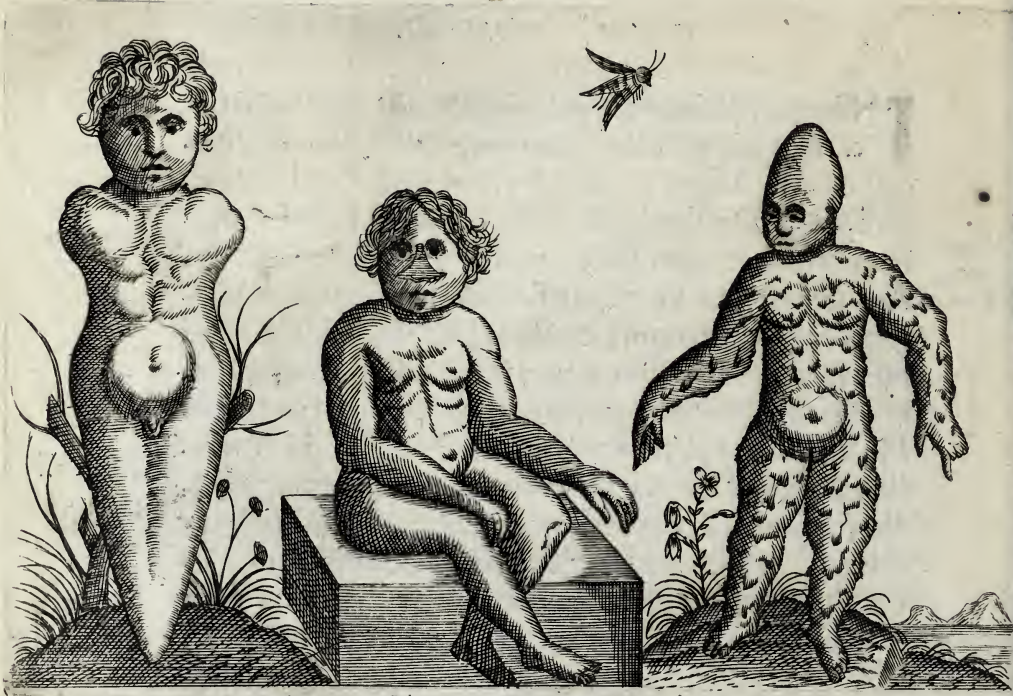
1556.

tas

^a de mor-
bis vulg.
sect. 2.

^b 5. de
concep.
ca. 3.

Fort. Lic. de Monstrorum Cauffis,
 ras obtinens. Basileæ verò Gualtherio infans adeo
 scissis, & apertis naribus ortus est, vt inde illius cere-
 brum facillime sit conspectum.

Diuo c Augustino apud Hipponem natus est homo quasi lunatas habens plantas, & in eis binos tantummodo digitos, similes & manus. Non sunt itaque figmenta monstra informia naturalem corporis totius, vel partium aliquarum conuenientem figuram non habentia.

c. 16. de
 ciuit. Dei
 cap. 8.

De Monstrorum informium origine, & causa; quæ primam deducitur ex imbecillitate facultatis formatricis. CAP. XXXVIII.

AT vero monstrum informe, quod in eo totam sui naturam constitutam habet, vt aliqua portio corporis figuram maxime alienam gerat a naturali, alias obtinuit suæ generationis causas: quarum primam esse putamus virtutis formatricis imbecillitatem: quum enim ad hanc virtutem solam, & maxime pertineat effingere singularum partium figuras: vbi quæ in feminis ea portione residet, cui præcise alicuius membri determinati conformatio destinata est a natura, ita debilis extiterit, siue ob caloris inopiam, siue ob spirituum, quibus innitur, intemperiem, siue ob aliam quamcumque causam, tunc sane parti sibi efformandæ naturalem, ac debitam suæ speciei figuram non imprimens, monstrum conficit informe. Et sane de caloris excessu, & defectu in proposito meminit a Aristoteles alicubi scribens, *In est hic calor in excremento seminali tantam, talemque habens motionem, quanta modice ad quamuis corporis partem accommodetur. Quod si vel deficit, vel excedit, rem, quæ fit, aut deteriores efficit, aut lasam, & mancã.* Sic b Hippocraticus ille puellus ex Antigenis vxore rotundus totus enatus est.

Cuius virtutis interstitio efformare membrorum figuras.

2. de e. an. c. 4.

2. de orbis ulg. sect. 2

Secunda monstri informis origo, & causa ex angustia vteri colligitur. CAP. XXXIX,

HVic informi monstrorum generi procreando satis dici non potest quantum vteri conferat angu-

Vteri angustia vnde pendere valeat.

angustia, vndecumque illa dependeat: siue a naturali matricis exilitate, siue a ventris affectata contractione, compressione ve; siue a vicinarum partium, aut vteri duro tumore; siue a multitudine foetuum simul conceptorum: quum etenim crescens indies embryo locum amplum non habeat, in quo pro ratione sui augmenti partes omnes corporis extendere commode valeat; prominentiores ob suæ substantiæ mollitiem angustiae loci facile cedentes, varijs, mirisque modis in seipsas contorquentur, & ad continentis loci figuram turpiter conformantur; quam informitatem diu in vtero sustinentes, habitualem reddit caussa censeuans illam multo tempore; vnde monstra enascuntur turpi distorsione informia. Sic exortum dixeris puerum pedibus, manibusque mire distortum a ^a Paræo, ^b Rueffo descriptum.

Lib. 24.
cap. 2.
b 5. de cõ-
cep. ca. 3.

Tertia informium monstrorum caussa, & origo in motu inordinato reponitur. CAP. XL.

OB materiæ foetus in vtero degentis teneritudinem cum visciditate coniunctam fieri quoque potest vt quacumque de caussa membrum aliquod infantis inordinato, ac vehementi motu cieatur, pars ea corporis mire in monstrosam figuram distorqueatur; siue materna culpa enormes corporis agitationes fiant, vt in validioribus choreis, & saltationibus; siue ab externo aliquo motore grauida violente concutiatur; siue temere foetus ipsemet in aluo sponte moueatur: & eo sane magis monstro informi vehementior motus originem præbere poterit, si motum fieri contigerit in angusto nimium vtero. Sic profecto genitum dixeris infantem illum adeo scissis,

scissis, & apertis naribus, vt per eas cerebrum inspicienti manifeste pateret; intrusis nimirum intra nares puelli digitis, & post digitulos etiam manibus integris, odorandi meatus mire sensim sine sensu in monitrosam informitatem diducentibus.

Quarta informis monstri origo, & causa depromitur ex mola, & placenta, tumoreque vteri, concurrente virtutis formatricis imbecillitate; ac materia ineptitudine.

C A P. X L I.

SEd informitas illa maxima, quæ obseruata fuit in puello habente partes ab vmbilico infra in pyramidalem figuram desinentes, nullamque membrorum humanorum imaginem præferentes, plures habuit in vnum concurrentes causas monstrificas; nimirum virtute illarum partium formatrice debili suam functionem intermittente; rudique, ac inepta illa materia hinc a dura mola, illinc ab excrecente placenta, & tertio ex latere a tumore vteri compressa in conum pyramidis; cuius cuspis acutior ab angustia loci in suillæ caudæ similitudinem contorta esse potuit. Quæ quidem causæ vt difficili negotio in vnum coeunt; ita monstrorum origini adscribi optime possunt; quorum natura est vt raro admodum proueniant.

Quinta informis monstri origo, & caussa ex imaginatione parentum vehementi explicatur.

C A P. X L I I.

Ceterum aliquas etiam monstrosas informitates a vehementi parentum imaginatione, potissimumque matris, seu vigilantis, seu dormientis, embrij corpusculo praesertim organizationis tempore imprimi posse, nihil est quod prohibeat satis; & eo minus, quo facilius est vigenti, vrgentique phantasiae spectro conceptus alicuius membri figuram distorquere, atque a naturali constitutione turpiter variare, quam partis alicuius aut magnitudinem adaugere, aut numerum geminare, aut situm permutare: At vero & ^a alibi fuse demonstrauimus imaginationis generantium simulachra vehementiora facile posse in embrij substantiam alienissimarum rerum imagines, ac figuras insculpere; quae theoria inde huc nobis transferenda non est. Ita ergo fieri potest vt visi monstri consimilis a parentibus, vel etiam per somnium, simulachro imaginationi eorum alte defixo; indeque spiritibus, ac virtuti formatiuae impresso consimilis figura in membris embrij generetur.

a De hufat. con cap. 26.

Sexta informis monstri caussa, & origo in monstroso parente detegitur.

C A P. X L I I I.

SIn autem parentum aliquis, aut ambo monstrosam informitatem in corpore, siue ab ortu, siue post

post ortum a morbo contraxerint ; næ ipsi filios sibi consimiles , atque adeo monstrosos procreare poterunt ; non quidem semper , quia vnus informitati parens alter consulere poterit , si aut non ambo informes extiterint , aut non eadem corporis parte , aut non longe a concubitu vi morbi in talem informitatem inciderint ; adeo vt seminis ante informitatem geniti aliquid habeant fætui constituendo sufficiens. Sin minus , ex monstrosis parentibus informes itidem filij procreabuntur : mire namque pertinax est cuiusque natura viuentis in generanda sobole sibi quantum fieri potest quamsimillima : Quin & lapsam parentum essentiam in generatione filiorum errare non est difficile.

Septima informis monstri origo, & causa refertur ad menstruorum fluxum tempore conceptus.

C A P. X L I V.

QUum autem parentes liberorum procreationi menstruæ purgationis tempore operam dare voluerint , monstrorum generationi se se obnoxios reddunt , vel e sacrarum litterarum testimonio ; siquidem nobiscum & ^a Paræus apud ^b Esdras Prophetam se legisse confitetur , Mulieres , quæ fluentibus mensibus viro se miscuerint , monstras parituras : ^c Solinus etiam in suo Polyhistorico ex Democrito Physico asserit mulieris profluvia menstrualia non paruis spectata documentis inter monstrifica merito numerari : cuius ea ratio est , quia tunc menstruo primæ partium fætus constitutioni apto , vt puta ex residuo vltimi alimenti membrorum

omnium parentis exorto, cōmiftum est menftrum, alimentare, nondum vi tertiæ coctionis vltimam, difpofitionem adeptum ad induendum naturam cuiusque membri determinate: quare ex illa menftrui vtriusque confufione non nifi monftrum informe, potefit exoriri. Sic fane ortum dixero Rueffi monftrum, & alia.

Monftri enormis exiftentia patefit.

C A P. X L V.

Humana corpora, eorumue membra, quibus nihil defit, nihilque fupèrfit; nec fitus, aut figuræ vllum adfit erratum; fed in fola fubftantia ordinarium naturæ curfum non feruantia, & videntibus admirationem parientia, ea nobis Enormia Monftra cognominantur, quorum tres tantum differentias videre licuit apud Auctores: Prioris exemplum eft vetuftiffimum illud Phythagoræ, cui femur aureum extitiffe credidit Antiquitas; † Diogenes enim Lærtius afferit famam eſſe nudatum Pythagoræ femur aliquando aureum apparuiſſe: de cuius cauffis fuo loco *a* latius. *b* Aelianus huius rei aſſertorem facit Ariſtotelem dicens, Ariſtoteles dicit a Crotoniatis Pythagoram Apollinem Hyperboreum cognominari, & hæc addit ille Nicomachides, Quod aliquando eadem die & eadem hora viſus fit a multis & in Metapontio, & in ludis Crotone furgere: vbi Pythagoras etiam alterum femur aureū oſtēdit: Dicit idem ille quod Neſſum fluium tranſiens appellatus fit; & multos ait hanc appellationem audiuiſſe. Alterius exempla recentiora ſunt; & primum a *c* Cardano adducitur aſſeuerante Conſtantij tempore in vrbē Daphne

† lib.

a cap.

48. 49.

b lib.

c. 2.

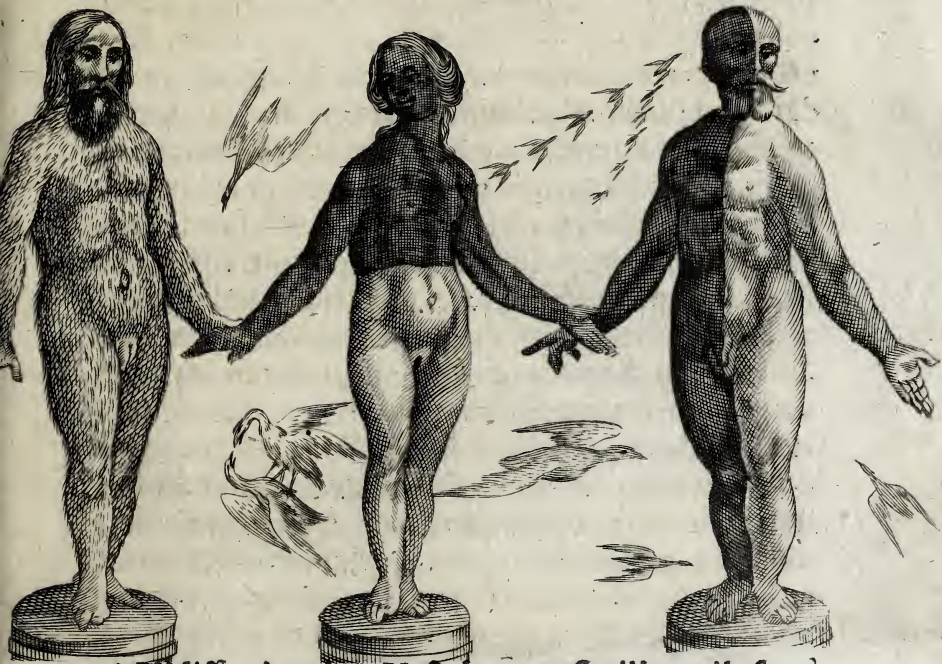
c 15. d

variet.

77.

Daphne regionis Antiochiæ natum infantem barbaturum præter alia monstrosa. Secundum proponitur a *d* Damasceno, qui testatur visam sibi puellam corpore toto instar Vrsi villosam in agri Pisani oppido Petrasancta genitam. *e* Realdus item Columbus insignis anatomicus ait se vidisse Hispanum quemdam pilis refertissimum in omni corporis parte, præter quã in facie, & manuum parte; vt in prima figura huius imaginis apparet.

Maiol.
er. canic.
illo. 3.
li. 13.
2.

Vidisse ait etiam Vestalem consimiliter pilosam Rubeaquensi, & Gualtherio pariter, Martino Quarto Pontifice, ex illustri quadam femina natus est puer villosus, & in speciem vrsi vnguiculis armatus; quo monstrifico partu permoti matronæ necessarij omnes vrsorum imagines, quæ forte in eius do-

mo fuerunt, deleri iussere; manifesto argumento receptæ ab ea imaginationis in conceptu. Sueuam mulierem peperisse infantem ad instar vrsi pilosum testantur duo Magni Vpsalenses Episcopi, consentiente Delrio. Sed & in sacra pagina legimus *f* Esau *f* Genes. filium Isaac hominem fuisse pilosum; quem vt æmularetur Iacob materno impulsu pelliculas hedorū circumdedit manibus, & colli nuda protexit; & a patre tactu putatus est Esau. Tertiæ differentiæ monstri Enormis duo exempla recentissima proponuntur a Iacobo Augusto & Thuano in hanc sententiam, Anno 1582. res incidit quo magis mira, eo minus fidei apud posteros habitura, nisi certissimis veritatis testimonijs niteretur; quam quia pro comperto habemus, hoc loco, ne in dubium olim reuocetur, amplius asseri officij nostri & instituti esse duxi. Mulier quædam Agendici Senonum, quæ Celticæ nostræ metropolis est Archiepiscopali dignitate ornata, Columba Charria nomine Ludouico Caritati Sartori nupta, quum ad annum trigessimum octauum valetudine integra peruenisset, neque adhuc veterum gestasset, certissima habuit concepti fætus indicia, mensuris purgationibus non iam vt antea, statis temporibus erumpentibus, & frequenti vteri motu iam manifesto, ac tumore lumborum & abdominis paullatim succrescente, mammisque lacte turgentibus. Tandem decurso statæ gestationis curriculo, graueis puerperij labores, & alui tormina experiri cœpit, vrina ad aliquot dies suppressa, quæ postea currente veluti alueo magna vi erupit, profuso illo ichore nō tam ex vesicæ meatu, quam ex muliebribus oculis scaturiente, & tunica disrupta vna cum serosis recrementis sanguinis coacti quasi rhombus

Signa grauiditatis certissima.

gil. 17. hist. par. 4. to. 2. to. 11. lib. 76.

bus emerfit: ex eo mammæ concidere viſæ; & motus infantis aut ignauus, aut nullus, ac labores mulieris tolerabiliores fuere; quæ a ludibrio illius foeturae totum triennium in lecto decubuit, ſemper de valetudine aduerſa, de duritie, de tumore, de torminibus alui, ac de inutili illo pondere, quod per ſe mobile pro vario geſtantis motu, modo in hanc, modo in illam partem procumbebat, quandiu vixit, conqueſta. Quum rideretur a vicinis, vt erat ſatis lepido ingenio, reſpondere ſolita erat, fore vt foetus, quem vtero geſtabat, cum parentis exitio aliquando prodiret: Fato poſt vigefimum octauum geſtationis illius annum functæ diſſecto abdomine, vterus rugoſus apparuit, & verſicolor, tactu durus, ac veluti teſtaceus; ſectoque rurfus eo vix tandem renitente ad nouaculae aciem, portentofa mole gypſea eductus foetus bene conformatis membris, ac eodem prorfus quo ceteri poſitu, de cetero pene lapideus; ita tamen vt oſſa capitis quaſi cornea interlucerent; partes autem internæ, viſcera, cor, cerebrum naturalem habitum ſeruabant; niſi quod vltra modum induruerant, non tamen vt externæ. Hodie adhuc corpusculum illud Agendici a prætereuntibus miraculi inſtar viſitur, expers putredinis, & teredinis. De eo ſcripſere Ioannes Aliboſius Auguſtodonenſis, qui poſtea Henrici Quarti Archiatros fuit, & Simo Prouencherius Lingonenſis, præſtantes Medici, cauſas concretionis, & poſt extinctum foetum duritie contractæ, quum potius putrefieri debuiffet, ex arte rimati; quas rerum naturalium peritis amplius diſcutiendas relinquit Hiſtoricus. Huius infantis ſemilapidei lapideſcentis teſtimonium etiam perhibue

Foetus lapideus in vte-

ro.

Hiſt. a. re Laurentius celebrati nominis anatomicus,

at. q. 36.

Quer-

Quercetanus ; Iatrochimicus insignis, k Bonami-
 cus egregius Philosophus, & nouissime omnium
 l Riolanus Medicus eximius. Subiungit autem aliud
 in hoc genere monstrum Thuanus inquiring, Tan-
 tum addam huic gemellum fere naturæ miraculum
 proximis annis Lutetiæ in illustrissima femina visum;
 sed post quinquennium seu medicamentis, seu fer-
 ramentis frustillatim eductus foetus fuit, eundem
 proculdubio exitum, si diutius in vtero hæssisset, ha-
 biturus; quippe qui iam lapidescere incipiebat.

*Monstra enormia, & omnino monstra non esse infantes
 candidos ex parentibus æthiopibus ortos; nec vicis-
 sim æthiopum more nigros ex candidis;
 & de colore Andromedæ.*

C A P. X L V I.

Filios albos
 ex æthiopib.
 ortos non ef-
 se monstra.
 Nec æthio-
 pes ex albis.

AD hoc genus monstri sunt, qui censeant redi-
 gendos esse foetus albos ex genitoribus æthio-
 pibus ortos, & vicissim nigredinem æthiopicam ha-
 bentes ex candidis natos; quam sententiam tueri vi-
 detur doctissimus a Paræus; nam de Monstris agens
 vi parentum imaginationis conformatis, Puellæ vil-
 losæ a Damasceno visæ duo alia hæc attexit exempla
 inquiring, Proditum ab Heliodoro legimus Persinam
 Aethiopiæ Reginam ex Hidaspe marito pariter
 æthiope filiam suscepisse albo colore insignem, quod
 quum in viri amplexibus, ex quibus grauida euasit,
 esset, fixis oculis, intentoq; animo in oppositam pul-
 chræ Andromedæ imaginem se cōuertisset: & paucis
 de puella pilosa interpositis subdit, Narrant Hippo-
 cratem hac cauffarum explicatione principem quam-
 dam

a Lib. 2
 cap. 7.

dam mulierem, quæ alba ex marito pariter albo prolem æthiopis instar nigram ob id susceperat, quod concumbens oculis obuersantem æthiopis imaginem fortiter, & assidue animo comprehendisset, adulterij suspitione explicuisse. Hæc vir insignis: cui vt consentio sola vi phantasiæ posse parentes albos nigram prolem suscipere, ac vicissim æthiopes albam; vtque damus ex Platone ^b huiusmodi originem esse monstrifam, & sobolem veluti monstrum; non tamen dabimus albam filiam, licet ex æthiopibus ortam, aut nigram ex albis genitoribus, esse monstrum; quia videntes se non rapit in admirationem, nihilque in suo corpore absolute considerato, ac non in relatione ad parentes, obtinet monstrifosi: monstrum enim substantia est, & absolutum quid, ac per se monstrum, non per comparisonem ad aliud: Neque vero sola raritas originis eam puellam inter monstra reponet; siquidem multa raro fiunt, quæ monstra non sunt; nec sola raritas monstrum constituit; vt ^c dudum nouimus ex monstri definitione. Deinde vero vt recipimus exemplum Hippocratis, ita exemplum Persinæ, quæ ex Hidaspe marito in æthiopia candidam filiam peperit solo Andromedæ intuitu, non belle duxit vir eximius in argumentum; siquidem Heliodori nomine historia inscripta, re ipsa mera est Poetæ fabula: quod vnicuique constabit illud opus totum legenti; etsi enim soluta oratione conscriptum sit; methodo tamen poetica res fingit, non factas narrat Heliodorus; vnde poeta, non historicus præcepto Aristoteleo ^d dicendus est. Nec minus poeta fuit Achilles ^e Statius, cui Andromeda item candida pingitur. ^f Manilio etiam ex poetica libertate Andromeda

Incraty-

Monstrum non semper est, cuius origo monstrifosa.

Monstra sunt absoluta, non relativa.

c. 9. &

Sola raritas monstrum non constituit.

Heliodorus non historicus, sed poeta est.

Poet. 7. lib. 3. lib. 5. trorum.

nivea ceruice reclinis

Molliter ipsa sua custos est sola figura.

Multo verifimilius apud Ouidium & Sappho Phao-
ni suam nigredinem excufans scribit, 8 Epist.

Andromeda
æthiops.

Candida non sum, placuit Cepheia Perseo

Andromeda patriæ fusca colore sua.

Vnde Petrarcha in Triumpho Amoris belle mutua-
tus lepidissime concinit,

Perseo era l'vno; e volli saper come

Andromeda gli piacque in Etiopia

Vergine bruna i begli occhi, e le chiome.

Petrarchæ
locus diffi-
lis.
Ioppe ciui-
tates duæ.
Syriaca om-
nium anti-
quissima, di-
luuium præ-
cessit.

Quæ sententia plerisque difficultatem parit, eo quod
Perseus Andromedam Ioppe, in maritima vrbe Pa-
lestinae, non in Æthiopia scopulo deuinctam a ceto
liberauerit: sic testantur ^b Solinus, ⁱ Pomponius, ^h In co-
Hieronymus, ^k Plinius, ^l & ^m Boccatus: Nos ^{lectan.}
apud autores duas eodem nomine Ioppe ciuitates ⁱ 1. Co-
maritimas legimus, alteram in Palestina omnium to- ^{mographi}
tius orbis vrbiū antiquissimam; vt pote ⁿ Solino, ^k De di-
& ^o Plinio ante Diluuium vniuersale conditam: cu- ^{locor.}
ius olim ^p Contarenorum primus comes fuit, in ^{lib. 9. c.}
extinctæ coniurationis præmium a vidua Cypri Re- ^m 11. c
gina titulo recepto, Georgius vir magni animi, ac ^{geneo. de}
Reginæ pernecessarius, eius successoribus natu ma- ^{cap. 25.}
ioribus in æternum eadem dignitate decorandis: in- ⁿ in coll
ter quos nunc amplissimum Senatorem Venetum, ^o lib. 5.
& Equitem Io. Thomam, virum integritate, ac pru- ^{cap. 13.}
dencia summe conspicuum, veneramur: Alteram ^p Petr. It
vero Ioppe in Æthiopia, relatu P. Ouidij ^{stin. hist.}
Nasonis, cui ^{venet.}
^q lib. 9.
^{1. de art}
^{aman,}

Perseus Andromeden nigris portauit ab Indis.

Veteres enim Æthiopiam Indiæ nomine appella-
bant: & vtrouique Andromedam scriptores alij ma-
rinae

rinæ belluæ dicunt expositam, & a Perseo liberatam. Si quidem Petrarcha Ouidio consenserit, nihil habet difficultatis eius assertio; censuit enim Andromedam in Æthiopici maris oppidi saxo alligatam Perseo placuisse: sin autem cum Solino, & alijs Andromedam in Syria expositam crediderit: bifariam eius carmina dubitatione liberantur; primo quidem si vertamus particulam *in* in particulam *di* legentes

Andromeda gli piacque d' Etiopia.

Deinde vero seruata littera contextus asserentes poetam Æthiopiæ meminisse, non tanquam loci, vbi Perseus Andromeden viderit, amauerit, a ceto liberauerit; sed tanquam regionis, in qua nigerrima inter omnes accolas Andromeda videretur; licet oculos pulchros, non rubentibus venulis foedatos, & capillos longos, non breuiore, vt æthiopiæ feminæ habent, obtineret; qui sensus euidens in codice, vulgato, euidetior fiet, si sic interpungatur,

Petrarchæ le-
cus difficilis
elucidatur.

Perseo era l'vno; e volli saper come

Andromeda gli piacque, in Etiopia

Vergine bruna i begli occhi, e le chiome.

Accerte Andromeda orta ex Cepheo, & Cassiope Regibus Æthiopiæ nigra Physiologo censebitur: Alioquin enim ex nigris parentibus quauis de causa candida extitisset; quum id aut priuilegium Regum Æthiopiæ natis datum esse oporteret (quod nonnullos opinatos memini; qui propterea Tasso succensebant, quasi rei huius ignarus miraculo, aut maternæ imaginationi Clorindæ Regibus Æthiopi- bus natæ candorem adscripserit) aut spectro albæ virginis parentis phantasiæ alte defixo contigisse necesse esset: quorum neutrum latuisse Persinam, & Hidaspem probabile est; atque adeo ab illa candidâ

Charicliam expositam fuisse verifimile non est. Quū autem Palestina sit Æthiopiæ contermina; in ea facile potuit Cepheus ditionem oppidi habuisse; atque ibi vel vt in temperatiori loco feruidioribus anni diebus habitasse; vel sacrificia statis temporibus Aras, quas vetustissimas Cephei, & Phinei fuisse refert ex ^r Pomponio ^s Boccatius, peragendi causa illuc aduenire, ac diutule cum tota Regia permanere consueuisse. Eo loci Solinus, & Pomponius Saxum esse scribit Andromedæ, seruataque immania belluæ marinæ ossa; quæ inde Romam translata M. Scauro Ædili memorat ^t Plinius. Sed hæc obiter. Sat nobis sit ex æthiopibus ortam candidam puellam, & vicissim ex candidis parentibus atram, de qua ex Galeno, Auicenna, & Magno ^u Alberto Maiolus, ^x licet monstrose genitas, ac veluti monstra, vere tamen monstra non extitisse; ac proinde a nobis, qui de Monstris proprie dictis agimus, non de quasi monstris, nec de sola generatione monstrosa, inter monstra referri non debuisse. Idem iudicium feras de Leone ex oue nato; cuius meminit Cælius ^y Rhodiginus inquiring, *In Co. insula, rarum dictu apud veterem autorem fidei integra, & gravitatis non diluta legimus monstrifica, & ideo mira precipue, vt vix non ficta videantur, & de ingeniorum Græcia afflata producta ratione: de grege Ouiario Nicippi, Ouem non ritu natura agnum, sed Leonem peperisse. Prodigiale id, vt erat, visum multis; siquidem Nicippo tyrannidem portendit, quam mox is est consecutus; quum edito monstro, priuatum adhuc ageret. Ac vt demus ex oue Leonem oriri, monstrosum esse partum; Leonem natum monstrum esse non dabimus. Sed & apud ^z Aelianum in varia historia legimus*

r 1. Co
mograp
f 11. g
neolog.
deo. ca
25.

t Lib. 1
cap. 5.

u 1. 22. 21
mal. tr. 1
ca. 3.
x loqu.
3. di. c
nular.

y lib. 1
cap. 14

z lib. 1

hoc idem in hæc verba, *Coi dicunt, in Pascuis Nicippi Tyranni ouem peperisse: peperisse vero non agnum, nec agnam, sed leonem: atque id Nicippo, qui tum priuatam adhuc vitam agebat, futuram tyrannidem portendisse.* Consimilis est origo monstrosa rei non monstrosæ; de qua in *Annalibus Colmariensibus*, ubi legimus, *MCCLXXVI. In Turegolupa domestica peperit duos lupos rufos, duos veltres albos & tres catulos maculosos, generum diuersorum.* Non alia plane ratione, vt admonet alicubi Aristoteles, *K Fieri potest vt quis licet iniuste agat, iniustus tamen non sit: nam concumbere cum muliere quis posset non ignarus qua cum rem habeat: non tamen ex electionis principio, sed ex affectu id faceret: qui sane iniuste quidem agit: non tamen est iniustus: sicut neque fur, licet furatus sit: neque adulter, licet adulterium commiserit. simili modo etiam de alijs.* Ex his itaque patet ad aures etiam Aristotelis monstrose fieri posse id, quod re ipsa monstrum non est: monstrosamque generationem esse valere viuientis minime monstrosi: vere tamen inter monstra numerabitur tum illa muliercula, a capite vsque ad mammas nigra, infra vero vsque ad pedes alba; de qua *Philostratus in vita Apollonij*; *b* quam visam ceteri veluti portentum extimuerunt: tum etiam vir ille bicolor, cuius medietas ex æquilibrio summe foret nigra reliqua portio albedinem præferret eximiam; ad cuius hominis ita coloribus distincti a *Ptolomæo Lagi Aegyptijs in Theatro* propositi intuitum, vt ait *c Coelius*, partim fufius riferunt, partim vt monstrificum quiddam auersati sunt.

9. Ethic.
ap. 6.

lib. 3.
ap. 1.

lib. 7.
ca. 18.

Monstri enormis origo, & causa prima esse in imaginatione parentum perhibetur; & multa de aureo crure Pythagora considerantur,
C A P. XLVII.

Crus aureum
 Pythagoræ
 vel apologus
 est.

Allegoria ex-
 plicata.

E Norme vero monstrum præsertim, quod in Pythagora obseruauit antiquitas, quem ferunt aliquando nudatum femur aureum habere visum: si modo id inter apologos referendum non est, aut potius allegoricam, quam naturalem causam habuisse dicendum non est; significare siquidem volentes prisci sapientes Pythagoram in via morum, & sapientiæ nequicquam errare, sed bene incedere, femur aureum illi scitissime attribuerunt: namque Platonem

nem legimus afferentem a apud Scythas eos felicissimos, optimosque viros esse, qui in sui capitibus ossibus aurum multum continent: quodque magis est mirum, suis ex capitibus deauratis bibunt: & hac inspicunt, verticem, frontemque suam manibus attolentes. Et b alibi ex Hesiodo statuentem hominum primum genus aureum dici, non ex auro productum, sed bonum, & pulchrum: coniectura hinc facta, quod idem nos, heu quam a prisca illis degneres! ferreum genus esse dicit: aureos vero, & bonos ipse solos sapientes constituit, qualem Pythagoram maxime coluit antiquitas; quem propterea non inepte sanxit aureo crure incedere. Sed si huius causam physicam assignare liceat, eam primo afferemus parentum imaginationem: si enim sola phantasiæ vi passim videmus in natorum vultibus, alijsq; membris suilla, vini rubri, nigri, aliarumque rerum imaginem depictam: quid ni matre Pythagoræ vel vini flauo aureum colorem referentis, vel aureæ alterius cuiusque rei desiderio flagrante, pueri sui femur aureo colore pingere potuit? Eadem sane causam habuisse Damasceno scribitur puella villosa, quam ex eo quod mater in ipso excepti conceptique seminis articulo in Diui Ioannis camelina puelle induti figuram ex lecti oppositis fulcris, seu verius in Ecclesia pendentem, acrius esset intuita; vt aperte testatur ex Petr. Hip. Sylu. c Maiolus. Et profecto eadem ratione sola vi vehementioris parentum imaginationis aliquando ex æthiopibus parentibus foetus albus enatus est, ac vicissim ex candidis æthiops.

Scythæ cur bibant ex caluaris deauratis

Primi homines cur aurei dicti.

Aurei femoris causa prima naturalis vt sit parvum imaginatio.

*Secunda monstri enormis aureo femore caussa, & origo
reponitur in exhalationem igneam de corpo-
re viuentis effluentem.*

CAP. XLVIII.

Alia vero insuper aurei femoris Pythagoræ, at-
que adeo monstri enormis origo, & caussa na-
turalis constitui potest exhalatio ignea, & crassa ex
eo membro quum nudaretur confricato emergens,
ipsumque ambiens in auri speciem; qualis est inter
meteora Physicis relatus ignis ille fatuus non vrens,
qui aliquando ambulantes homines insequitur: &
sane proflire quandoque ignes huiusmodi ex ani-
mantium corporibus non semel obseruantum est:

Ignes ex hu-
mano corpo-
re mire profi-
lientes.

Cælius etenim Rhodiginus ^a in suis antiquis lectioni- ^a Lib. 5
bus Tiberij equum notat eius extitisse naturæ vt ore ^{cap. 5.}
flammigare videretur. Ioachinus etiam ^b Fortius
Ringelbergius confirmat sæpenumero per nigri equi ^b Lib. e.
collum se manum sursum, ac dorsum in tenebris du- ^{perimen}
xisse, & vndique ignium scintillas erumpere conspe-
xisse. Theodorici pater ex toto corpore quoque
scintillas dicitur profudisse. ^c Apuleius, & ^d Va-
lerius Maximus testantur Seruilio Tullio etiam tum ^c Lib. de
puerulo dormienti flammam circa verticem emicuis- ^{Deo So-}
se. Quin & ex Lucij Marij Ducis duorum exercituum ^{crat.}
capite concionantis flamma eluxit. ^e Cardani etiam ^d lib. 1.
relatu quidam monachus Carmelita id per annos tre ^{cap. 6.}
decim perpetuos passus est, vt quoties capitium re- ^e 8. dere
ducebat ad occiput, scintillæ ignis e capillis erumpe- ^{var c. 43}
rent: atque ea de caussa ad conuiuia frequenter vo- ^f 2. æne.
caretur. ^f Virgilius etiam id Ascanio contigisse, ^{ver. 680}
& Lauiniæ memorat; Ascanio quidem,

*Cum subitum, dictuque oritur mirabile monstrum;
Namque manus inter mæstorumque ora parentum,
Ecce leuis summo de vertice visus Iuli
Fundere lumen apex, tactuque innoxia molli
Lambere flamma comas, & circum tempora pasci.
Nos pauidi trepidare metu, crinemque flagrantem
Excutere, & sanctos restinguere fontibus ignes.*

æneid. Lauiniæ vero, dum & posterius concinit,
*Præterea castis adolet dum altaria tedis,
Et iuxta genitorem astat Lauinia virgo,
Visa (nefas) longis comprehendere crinibus ignem,
Atque omnem ornatum flamma crepitate cremari;
Regalesque accensa comas, accensa coronam
Insignem gemmis; tum sumda lumine fuluo
Inuolui, ac totis Vulcanum spargere tectis.
Id vero horrendum, ac visu mirabile ferri.*

.cæl.t.
.n. 31. Alexandrinus Medicus ^b Philalthei testimonio as-
seuerat a vertebra coxæ in laborante coxendice i-
gnem exiluisse, oculosq; insipientis combussisse. At
vero ego pluries audiui a Iosepho patre, se, dum iu-
uenis in Insula Corsicæ Medicinam faceret, Fran-
cisco Guido Iurisperito, artificiosæ memoriæ mon-
stro memorabili, nullique hominum comparabili,
familiariter vsum; quem sæpenumero, dum nudus
in lecto recumberet, casu brachia frictione manu-
um læuigantem, flammam euidentiùs excutere con-
sueuisse, quam si aridæ truncum hederæ virentis lau-
ri baculo vehementissimo, concitatissimoque nisu
attriuisset. Quinimmo dum Pisis agerem publicus
Philosophus superioribus annis ab Antonio Cian-
sio Bibliopola Pisano audiui se bis, dum subucu-
lam nuncupatam exueret arctiorem, flammam e dor-
so, & brachijs cum crepitu efflasse ita vt vniuersa fa-

Secunda causa
physica
cruris aurei
Pythagoræ

milia præfens miraretur. Hoc idem frequentissimo in more positum fuisse Maximo Aquilano medico insigni Petrus Lupius inter Pisani Gymnasij professores non indoctus eius nepos amplissimo testimonio mihi retulit. Sic ergo Pythagoræ contigisse potuit vt dum nudaretur, frictione femoris confertim ex apertis poris flammulenta exhalatio prodiens aureo colore membrum illud inficere videretur.

*Tertia monstri enormis aureo femore causa, & origo
resoluitur in morbum regium.*

C A P. XLIX.

Potuit etiam Pythagoræ femur aureum astitibus apparuisse, quia in eam partem quauis de causa flauæ bilis portio decubuerit icteritiam, morbumq; regium particularem in eo membro procreans; nouimus etenim arquato illo morbo affectos aureo colore mirifice cute tenus infectos esse; ac citra vllam erysipelatis præsentiam solummodo tingi: Quod autem ceteris passim toto corpore ab obstructione fellei meatus flauus, aureusque color innaescitur, quid ni Pythagoræ soli femori contingere potuit? aureas vero illas glandes Plutarchi testimonio e palma defluxas, putauerim esse fructus palmæ ob nimiam maturitatem flauescentes in lapidosam substantiam commutatos; fungos enim, & stiprium frondes, fructus, & stipites nonnunquam lapidescere, notum est viris mirabilium naturæ studiosis; flauos autem palmarum fructus lapidescentes in substantiam aureæ consimilem permutari neminem latere censeo.

Aureæ glandes vt e palma physice defluerint.

Opus
Pyth. c
rac.

QUARTA

*Quarta monstri enormiter pilosi causa, & origo
ex crassitie, & fuliginum copia extrudi-
tur; ubi plura de corde piloso.*

C A P. L.

AT vero monstri ob corporis villosi, aut barbæ precocis enormitatem origo, & causa alia ex conditione materiæ deduci poterit; quum enim videamus infantes mollissimis pilis cute tenus enasci; sed evidentissime in capite, supercilijs, & palpebris; quod obseruat etiam *a* Aristoteles; vbi materia illa fuliginosa in materno sanguine plurimum abundauerit, ex quo foetui corpus constituitur; rationi consonum est multo pluribus, & crassioribus longioribusq; consueto more totum corpusculum infantis enascentis pilis conuestiri: si enim homo in trinfecus monstrum enorme fieri potuit piloso corde; quum in eo viscere nullus a natura pilus enasci consueuerit; profecto quum monstrosa enormitate ob solam exuperantiam excrementosæ fuliginis in humano corde pili multi aliquando generari potuerint; quid ni ab eadem causa foetus humanus, cuius cuti naturaliter pili, etsi ob tenuitatem, ac breuitatem cæcutientibus insensibiles, enascuntur; toto corpore piloso, vel etiam vultu barbato, evidentibus ob crassitiem, longitudinem, ac multitudinem velleribus, exoriri poterit? pilorum enim abundantiam, & hirsutiem prouenire ab excrementorum copia, quam vt effectus causam suam indicat, monet *a* Aristoteles. Sed plerosque homines corde piloso extitisse, vel *b* Bonamici obseruatione monent

Infantis, pilosi origo.

Homines corde piloso qui.

clariffimi fcriptores; Cælio ^c enim Rhodigino scri-
 bunt autores Græci Hermogenem, cuius de Rhetorica
 libri extant, cor habuiffe hirsutie, ac magnitu-
 dine extra mortalium reliquorum rationem infigne.
 Id ipsum fere de Leonida in Paralellis afferit Plutar-
 chus ^d ex Aristidis Primo Persicarum rerum; nem-
 pe quum Persæ in Græciam adduxiffent innumera-
 bilem hominum exercitum, missus est Leonidas a
 Spartanis cum trecentis militibus: Is ingruente pran-
 dentibus barbarorum multitudine, ijs conspectis,
 dixit ad suos; sic prandete vt cænaturi apud infe-
 ros; factoque in barbaros impetu, multis confixus
 hastis in ipsum Xerxem contendit, eique diadema
 auellit: Mortui cor barbarus secans, hirsutum re-
 perit. ^e Plinius item Aristomenem Messenium, qui ^e Lib.
 tercentum occidit Lacedæmonios, memorat con-
 uulneratum, & captum semel per cauernam Lato-
 miarum euasiffe, angustos vulpium aditus secutum;
 iterum captum, sopitis custodibus fomno ad ignes
 aduolutum lora cum corpore exuffisse: tertio capto
 Lacedæmonios pectus dissecuiffe, hirsutumque cor
 repertum fuisse. Si ergo enascuntur homines hirsu-
 corde ex fuliginoso excremento non purgato, &
 lentore nimio cordi adhærente; quid ni fieri
 possit infans in vtero pilosus, atque etiam
 barbatus, fuliginum copia vel
 per vniuersum corpus
 disper-
 sa,
 vel ad faciem
 delata?

Leonidæ for-
 titudo.

Aristomenis
 fortitudo.

^c Lib.
 cap. 16.

^d Paral

^e Lib.
 cap. 37

*Quinta monstri enormiter pilosi origo, & caussa
ex parente pariter piloso petenda est.*

C A P. L.

EX pilosis parentibus vel vtrisque, vel vno filios hirsutos exoriri probabile fatis est; quum semper natura studeat effectus suis caussis consimiles pro creare; quam veritatem mirifice comprobatur pilosus infans ex muliere glabra ab vrsu compressa editus; cuius historiam ex Delrio, Saxone Grammatico, Ioanne, & Olao Magno, vtroque Vpsalensi Episcopo, licet alibi tactam, hic breuibus repetere necessarium duximus: nempe in Suetia puellam eximie pulchritudinis, ancillis comitatam, quum extra oppidum ad recreandum animum exiisset, ab vrsu mire magnitudinis ancillis consternatis, amplexam, raptamque, & molliter vnguibus receptam ad specum in nemore abditum delatam fuisse; atque in summo timore ab vrsu amante ad concubitum ex-
 petitam; bruto commistam, a quo carnibus crudis quotidie venatu captis enutriebatur, vtero gestasse, ac partu edidisse monstrum pilosum membris humanis; quem infantem, a venatoribus interfecto vrsu, ad patriam delatum patris nomine vrsu appellauit: ille autem parentis necem inultam non passus est; adolescens enim venatores illos interemit: Postea vero ex accepta vxore filium genuit nomine Tregelum Sprachaleg, a quo Vlfo genitus est Suenonis Danorum Regis pater. Ita ergo fatis constat ex piloso parente hirsutum filium posse procreari.

Puella ab vrsu compressa pilosum infantem peperit.

Sexta monstri enormiter lapidescentis origo, & causa ex intemperie, ac materia ineptitudine deducitur.

C A P. L I I.

Monstrum autem illud foetus in utero materno enormiter lapidescentis aliam profecto nullam causam habere potuit, quam eam, ex qua in humano corpore lapides procreantur, siue in renibus, siue in vesica, siue in iecore, siue in alio viscere; huiusmodi vero causa gemina est nempe materia crassa; densa, terrenarumque partium ubertate affluens; & calor seu etiam frigiditas excedens; calor enim resoluens tenuiores partes in halitus, crassiores in tophaceam substantiam indurat; sic plerisque a renum calore nimio creantur lapides; vt ex terrae luto ab igne in fornace lateres: frigus etiam nimium exprimens partes tenuiores, crassas item cogit in lapidiosam duritiem; sic noui Genuæ bis e genibus e ductam tophaceam substantiam Catherinae cuidam vetulae, cuius historiam in Doctissimo suo *a De* *a* Lib. 4. c. 6. inf. *Consultatione Medica* libro attexuit solertissimus, idemque, dum viueret, mihi obseruatissimus Bartholomæus Turrianus in hanc sententiam, *Hoc anno M DC. Catherina nostra ætatis suæ nonagesimo abscessus in utroque genu habet; quorum alter a Dominico Locella Chirurgo nostro legitima occasione sectus, pro humore materiam non solum gypseam, sed fere lapideam in frustula diuisam, marmoris ruptis fragmenta referentem, protulit: quæ materia adeo tenaciter adharebat, vt ope vossellæ fuerit paulatim seiungenda.*

Pueri lapidescentis origo.

Calor excedens vt lapides in corpore creet.

Frigore vt lapides fiant in humano corpore.

genda In qua sane vetula, & in qua parte corporis non nisi ab intemperie impense frigida in crassam, & viscidam materiam agente huiusmodi lapidea substantia generari potuit. Sic plane semilapidei puelli, quorum superius historias attexuimus, non aliunde ortum habuere, quam ex materia seu feminaria, seu menstruali, seu etiam vtraque nimium viscida, & crassa, terrenæque substantiæ particeps; in quam vel impense calida vteri intemperies agens, eius partes subtiliores dissipauerit in halitus, crassiores vero adusserit in taphum; vel frigidior siue vteri eiusdem constitutio, siue aeris eo quomodo-cumque ingressi consimiliter operans, partes tenuiores expresserit, & crassiore indurauerit in lapideam consistentiam. Quod enim a Disertissimo ^b Bonamico affertur eorum foetuum ita dispositam fuisse materiam ut mortua femina, concreceret, & exiens ex vtero lapidesceret, historiae non respondet; nam alter Thuani foetus e matre viua lapidescens eductus est ope chirurgica, qui durus in vtero sentiebatur: alter vero Alibosij non modo lapideus ipse fuit per viginti & octo annos a conceptu in vtero manens durus, & grauis; verum etiam vterus testaceus compertus est: indicium non ab aere solo, sed ab intemperie vteri frigida saxeam duritiem foetui communicatam fuisse. Nouimus plerasque materias intra viscera terræ molliorem substantiam nactas, quæ securi facile secantur; aeri expositas protinus in durissimos lapides commutari: concedimus item viro subtili pituitam gypseam ex capite in dentem extrinsecus illapsam, tacto aere, statim dentis duritiem accepisse; at confiteri non possumus ita repente a solo aere infantes illos monstrosos lapidosam duritiem

de ali.
z. in fi.

Bonamicus
notatus.

ritiem contraxisse; quando experimento constat eos illam nondum aere tacto intra vterum habuisse. Ceterum humana corpora ob solam ambientis aeris intemperiem lapidescere autor est ab experimento doctus c Aristoteles; *Ad Lydia metalla* <sup>c de adm
rand. c. 5</sup> inquit *apud Pergamum existentia, quæ antea Cæsus confecerat, bello quodam exorto, opifices confugisse ferunt, qui obstructo illius loci ostio suffocati sunt; posteaq; longo temporis intervallo metallis adoperitis, vasa, quibus pro manibus abluendi oportunitate utebantur, in lapides conuersa inuenta fuisse; & amphora, & vasa reliqua huiusmodi, quocumque liquore plena fuerant, vna cum hominum cadaveribus præterea in lapides conuersa vulgo produntur.*

Monstri Multiformis in eadem specie subsistentia patet; ubi de capite virili mulieris corpori affixo; & de Hermaphroditis mira quedam explanantur.

CAP. LIII.

Sunt nihilominus in monstrorum genere viuientia illa reponenda, quæ membris constant diuersæ naturæ cum deformitate raro contingentia; quæ propterea multiformia nuncupantur. In hoc autem cœtu ea primum se se nobis offerunt, quæ membra obtinent in eadem specie diuersum sexum referentia; quæ monstra duas habent differentias; in prima quidem speciei mulieres ponendæ sunt barbato capite; superiori enim ætate huiusmodi tulit, & aluit Germania monstrum caput habens a femineo distantiſſimum, virile prorsum, capillis crassis breuibus, & nigris; barba spissa, crassa, nigra, præmissa; facie torosa,

torosa, vno verbo, tota & summe masculina; sed reliquo corpore femineo, molli scilicet, glabro, candido, mammis in pectore turgentibus, abdomine, coxisq; magnitudine femineis; nullo membri, sexusve masculini vestigio; pudendo vno femineo. Talem fuisse Venerem, cuius simulachrum barbatum apud Cyprios memorat + Macrobius. In altera specie monstrorum plerique viri clarissimi reponunt omnes Hermaphroditos. Nos non audemus omnes Hermaphroditos inter monstra collocare, tum ob eorum frequentiam, tum quia plerique nullum præferunt naturæ peccatum; in quo monstri naturam suam præ se consistere vidimus. Et certe si vtriusque seminis, paterni scilicet, ac materni vis ita vigeat, vt in organizatione conceptus vtrumque suum sexum integre constituat; quomodo natura generans peccare dicenda est, si sibi simile vtraque perfecte procreat? certe omnes vno iam concinunt ore Philosophi, generare sibi simile esse perfectissimum opus naturæ; *b* Aristotelesque vim generandi sobolem sibi consimilem solis perfectis animantibus concessit: Quare inter monstra non refero cunctos Hermaphroditos, assentiente Plinio, *c* qui eos in prodigijs habitos, sua vero tempestate in delicijs haberi monuit: speciatimque illos Androgynos monstra esse non dixerō, quos in Africa ex Aristotele admonet esse Plinius *d* dextra mamma virili, sinistra muliebri, vicibus inter se coeuntes. Et quæso quæ deformitas est in corpore habente vtrumque sexum, eumque completum, & naturali sede? Quam notam imperfectionis, quodve peccatum admisit natura, aut qua ratione impedita fuit, dum procrearet Hermaphroditū illum, qui testimonio *e* Montui viro nupse-

Hermaphroditos omnes monstra non esse.

rat, ex eoque filios, & filias susceperat; & suas ancillulas comprimere, ac in illis generare solebat? Peccauit non certe natura, dum alteram Androgynam constituit, quæ anno Domini M D LXI. in Scotia herili filiæ vterum impleuit: Peccauit certe Androgyna tum prior illicita sibi ancillarum venerens: tum hæc posterior suæ custodiæ commissam heram constuprare ausa. Sed Androgynos illos monstra existimo, quibus neuter sexus ob exilitatem perfectus est: aut quibus alter longe a naturali suo loco transpositus est: prioris generis illud monstrum fuit, de quo historiam texuit Columbus *f* illustris *f* Lib. 1 anatomicus inquiring, Femina erat æthiopica mulier, earum quas Cingaras vocant Longobardi: hæc neq; agere, neq; pati cõmmodè poterat: nam vterq; sexus imperfectus illi contigerat suo magno malo: penis namque minimi digiti longitudinem, crassitudinemque non excedebat: vuluæ autem foramen adeo angustum erat, vt minimi digiti apicem vix intromitteret: optabat misera vt hunc illi penem ferro euellerem: quippe quem sibi impedimento esse diceret, dum cum viro coire exoptabat: optabat enim vt vuluæ foramen illi amplificarem; vt viro ferendo idonea esset: ego vero, qui horum vasorum discrimen intueri sæpius cupiebam, verbis detinui. Hæc ille. Duo autem alia, quæ refert Androgynorum exempla, mihi ob rationes allatas proprie monstra non sunt. Sed posterioris generis monstrum Androgynum illud est, quod habet vteri foramen in podice: quemadmodum enim *g* supra vidimus, Nursiæ *g* Lib. 3 natum fuisse puerum, cui podex nullus erat in postica parte: sed apertus visibatur in anteriori corporis regione: Et quemadmodum ex *b* Aristotele *b* 4. d. gen. a. 4. in fi. acce-

Androgynū
monstrum,
quale sit.

accepimus tum iecur in sinistris, & lien in dextris visum esse locis permutatis: tum pueris quibusdam genitalis postremum, & meatum qua excrementum vesicæ transit, non eodem tetendisse: ast infra meatum illum transegisse; ac propterea illos demissis clunibus mingere, qui testibus paullo in superiorem partem retractis, videntur longe distans simul & maris habere genitale, & foeminæ: tum vaccam fuisse Perinthi, cui cibi excrementum extenuatum per vesicam transmittebatur: dissectusque anus propere coalescebat, nec refecando euincere vitium poterant, scilicet recto intestino finiente a prima constitutione vaccini fetus cum collo vesicæ in ostium matricis: Quin vt nouissime retulit mihi Iacobus Zabarella. Simplicium Lector in Patrio Lyceo clarissimus, famulã habuit ipse, quæ carebat ani foramine, ac nulum toto suæ vitæ tempore alui excrementum emisit; sed vrinas mingebat crassas ac turbulentas in magna copia; idque post mortem eius mulierculæ, quæ ad senectutem vixit incolumis, audisse se testatur a propria matre, insigni mattona, & lectissima femina; vt inquam ancilla hæc sine podice alui excrementa per vrinam excernebat; quid ni fieri possit hermaphroditus, cuius sexus muliebris foramen habeat vel in podice, vel illi copulatum? Huiusmodi certe fuisse duos illos oportuit, quorum historias texuit Phlegon Trallianus inquiring; *i Dorotheus Medicus in commentarios suos retulit Alexandria in Aegypto Cinadum peperisse: fetumque conditam miraculi causa asseruari. In Germania quoque in exercitu Romano, quem T. Curtilius Mancias duxit, seruus militis peperit: Athenis Conone praside, Roma Q. Volusio Saturnino, & P. Cornelio Scipione Coss. scilicet hi parere, &*

ib. de
f. &
gæ.

Cinædus qui
parere potuit
rit.
Seruus mi-
litis vt pare-
re potuerit.

antea concipere potuerunt, qui hermaphroditi erant monstrose vteri meatum occultum in podice, vel potius cum podice coniunctum obtinentes ab ortu. Ab his parum sane abfuit hermaphroditus ille, qui Columbi anatomici relatu foramen habebat vuluæ con similem, sed non penetrantem, inter anum, & testes, vbi sectio fieri consuevit ad educendum vesicæ lapidem. Sunt itaque monstra multiplicia in eadem specie diuersæ naturæ partes obtinentia.

Monstri multiformis in eadem specie, mulieris nempe virile caput habentis origo, & caussa prima ex heterogenea feminis natura educitur; & de feminis vulgo in masculos mutatis: & de masculis effeminatis.

C A P. L I V.

Multiforme illud monstrum, quod in eadem specie sub virili, & mire barbato capite glabrum, molle, ac plane femineum corpus gestabat, cum mammis, sexu, & alijs partibus muliebribus, nullaque alia sub capite masculica; maxime oriri potuit eo quia virile semen, quod capiti constituendo, & efformando ex paterno capite materiam hausit, pollens viribus paterno capiti simillimum probe suo munere functum in conceptu genuerit; at vero paterni feminis portio e corpore reliquo materiam adeptæ, & alijs infra collum patribus efformandis destinata, vires languidiores obtinuerit (seu inopia, seu temperamenti discrasia) quam vt potuerit masculicum bustum constituere: atque adeo femineum truncum virili capiti attexuerit in monstrum, in quo

Cer-

Cernicem capiti voluit Natura virili

Iungere femineam, geminasq; inducere formas;
 quia non potuerit masculum integrum, ac inceptum
 perficere. Sed neque iurarem hoc monstrum esse in-
 trinsecus androgynum: cuiusmodi puellæ, ac nuptæ Mulieres vt
 in viros mu-
 tari queat.
 illæ fuere plures, quæ virili membro emisso in ma-

Pli. l. 7. sculos vulgo commutatæ ^a dicuntur: de quibus ce-
 4. leberrimi scriptores luculentissimum testimonium

Lib. 7. perhibent: siquidem Plinius ^b alicubi scribit, *Ex*
 4. *feminis mutari in mares, non est fabulosum. Inueni-*
mus in Annalibus P. Licinio Crasso, C. Cassio Longi-
no Coss. Cassini puerum factum ex Virgine sub paren-
tibus: iussuque Aruspicum deportatum in insulam de-
sertam. Licinius Mutianus prodidit, visum a se Ar-
gis Arescontem, cui nomen Arescusa fuisset, nupsisse
etiam, mox barbam, & virilitatem provenisse, uxore-
remque duxisse. Eiusdem sortis & Smyrna puerum a
se visum. Ipse in Africa vidi mutatum in marem nu-
ptiarum die L. Cossotium Ciuem Tisdritanum. Plini-
nianum hoc testimonium comprobatur Agellius in

Lib. 9. Noctibus Atticis inquiring, ^c *Libitum tamen est in*
 p. 4. in *loco hoc miraculorum notare id etiam, quod Plinius*
Secundus, vir in temporibus atatis suæ, ingenij, di-
gnitatisque gratia, auctoritate magna preditus, non
audisse, neque legisse, sed scire se se, atque vidisse, in
libro Naturalis historia VII. scripsit. Verba igitur
hec, quæ infra posui, ipsius sunt ex eo libro sumpta;
quæ profecto faciunt, ut neque respuenda, neque ri-
denda sit notissima illa veterum poetarum de Canida
& Caneo cantilena. refertque statim verba Plinij
nuper allata, sed posteriora parum immutata sic,
Eiusdem sate & Smyrna puerum a se visum. Ipse in
Africa vidi mutatam in marem die nuptiarum L. Cos-
sotium

ſitium ciuem Tiſdritanum : viuebatque quum prode-
 rem hec. Hunc locum Plinij confirmat in ſuis Anno-
 tationibus Dalechampius ita, Pontano Caietana mu-
 liercula piſcatoris per annos XIV. vxor, repente vir
 facta eſt. Idem contigit Aemilia coniugi Antonij Spen-
 ſæ, ciuis Ebulani anno XII. poſtquam nupſerat: ſexu
 mutato ea duxit vxorem, & liberos ſuſtulit. Idem
 & alteri muliercula accidit, quum iam ſemel peperif-
 ſet, temporibus Ferdinandi primi Neapolitanorum re-
 gis. Baptiſta Fulgoſius e olim Genuenſium Dux in- e lib. 1.
 clytus, Valerij Maximi clarus æmulator, agens de
 rebus Mirabilibus inſit, Miranda quoque res etate no-
 ſtra contigit, Neapoli regnante Ferdinando primo: nam
 quum Ludouicus Guarna Salernitanus ciuis quinque
 filias ſuſcepiffet; quarum natu maioribus duabus, alteri
 Franciſcæ, Carola; alteri erat nomen: poſteaquam ad
 quintum decimum annum peruenerunt, ambabus ge-
 nitalia membra in marium morem erupere: mutato-
 que habitu pro maribus habiti ſunt, Franciſcus, &
 Carolus nuncupati. Item Ebuli ſub eodem Rege puel-
 la, qua iam quatuor annos viro tradita, cum eo cubuit,
 ſiue ex confricatione, ſiue ob aliam cauſſam, qua igno-
 ta ſit, effractis membranæ, qua vt mulier videretur,
 efficiebant, virilia membra prodierunt; domumque re-
 uerſa in iudicio dotem repetiuit; virorum numero po-
 ſtea habita. Albertus Magnus etiam huic rei fidem
 facere videtur inquiens, ^d In quodam etiam noſtri d 18. de
 temporis nato teſticuli intra pellem contenti erant ſu- animal.
 perius, ita quod prominentia eorum repreſentabat duo tr. 2. cap.
 3.
 labra vuluæ muliebris; & fiſſura videbatur eſſe in me-
 dio clauſa per pellem; & quum putaretur eſſe puella a
 parentibus, & deberet eſſe fiſſura vt habitaretur ad
 coitum, incifione facta, proſilierunt teſticuli, & virga;
 &

& postea duxit uxorem, & genuit ex ea plures filios.
 Sed hæc non est mutatio sexus feminei in mascu-
 leum, qua de agimus; at masculei latentis explicatio.
 Volaterranus in Philologia e scribit his consentien-
 tia. Nos Rome vidimus Alexandri temporibus infan-
 tes geminos simul coniunctos aduersis inter se vultibus
 ac manibus in eodem corpore; qui tamen parum vi-
 xerunt: Nec longe post duo successere prodigia, que
 fidem omnem excedunt: Duarum virginum altera,
 ex canis concubitu semicanem peperit: altera nuptia-
 rum die subito erupto genitali vir marito apparuit.
 Vterque igitur casus ad eundem Pontificem expiatio-
 nis gratia meo fratre Mario conciliante relatus, & Mi-
 notaurum quondam monstrum, & Plinij verba credi-
 bilia fecere, L. Cossutium in Africa factum ex femi-
 na marem in simili die se vidisse testantis.

In Bibliotheca etiam Angelica plures habentur
 „ Scriptores de mutatione puellarum in masculos, iux-
 „ ta historie naturalis veritatem comprobata, & de
 „ Androgynis, vel Hermaphroditis; quorum omnium
 „ multa recitantur exempla: viget autem nunc exem-
 „ plum Rome ad Turrin Sanguineam, ita vulgo voci-
 „ tatam, de Aromatarij filio, qui ex femina circiter
 „ menstruorum eruptionem anno atatis XIII. factus
 „ est masculus; quum genitalia, que in feminis, ut
 „ aiunt Medici, & Anatomista, intus manere solent,
 „ ordine inuerso, exierint. Hic in Baptismate Anna
 „ sub nomine femineo nuncupatus fuit, atque ad XIII.
 „ atatis vsque annum, femineum retinuit vestitum;
 „ nunc vero masculo vestitu indutus, idem retinet no-
 „ men, imberbis tamen, ac mirum in modum corpulen-
 „ tus, & obesus, tertium ac vigesimum annum agens.
 Hunc se vidisse nuper mihi testatus est eruditus

L. Pignoriſus, duam Romæ eſſet annis non ita multis. Ac nouiſſime legere potui ex Annalibus Colmarienſibus M CCC XI. mulierem prope Bernam in villa decem annis viro cohabitâſſe; & quum a viro cognoſci non poſſet, iudicio ſpiritali a coniuge ſeparatam fuiſſe: quæ Romam proficiſcens anno Iubilei, Bononiæ a Chirurgo ſcinditur in vulua; e quo vulnere virga virilis cum teſticulis egreditur: Domum reuertitur; vxorem ducit; opera ruſtica facit; cum vxore congregitur legitime ac ſufficienter. Ceterum in propoſito vulgari plurium Medicorum ſententiæ non ſubſcribo de cauſſa mirabilis huius mutationis nuper tacta; non enim vulgo aſſentiri poſſum aſſerenti collum vteri foras in virgam proſilire, & teſtes abditos exeri: tum quia collum vteri nullam cum pene habet magnitudinis, aut figuræ proportionem: tum quia collum veſicæ prope vuluam in vteri collo implantatum non longe a præputio noui maſculi conſpiceretur: tum quia teſtes nullo ſcroto integerentur; quum extra vterum ſint, in corpore femineo, quod oculata fide nos docuit anatomes. Quare dicendum, androgynos abditum ſexum maſculeum per vteri foramen exerentes illo occluſo ex feminis in viros vulgo commutari: at nobis occultum ſexum exerere, & priſtini foramen nouo implentes ferme obliterare. Nec alia ratione maſculus viciffim femineam naturam induere potuit, quam quod Hermaphroditus occultum feminae ſexum exeruerit, aperto imo ventre: cuius hiſtoriam non vnicam attulit Aufonius. c

c Epig
68.

„ Vallebonæ res nota, & vix credenda Poetis;

„ Sed quæ de vera promitur Hiſtoria:

„ Feminæ in ſpeciem conuertit maſculus ales,

„ PA-

- » *Pauaque de Pauo constitit ante oculos :*
 » *Cuncti admirantur monstrum ; sed mollior agna*
 » *Astitit in tenerum de grege versa marem :*
 » *Quid stolidi ad speciem nota nouitatis habetis ?*
 » *An vos Nasonis carmina non legitis ?*
 » *Cænea conuertit proles Saturnia Consus ,*
 » *Ambiguoque fuit corpore Tiresias :*
 » *Vidit semivirum fons Salmacis Hermaphroditum*
 » *Vidit nubentem Plinius Androgynum .*
 » *Nec satis antiquum quod Campana in Beneuento*
 » *Vnas Epheborum virgo repente fuit .*
 » *Nolo tamen veteris documenta arcessere fama .*
 » *Ecce ego sum factus femina de puero .*

*Secunda caussa eiusdem monstri multiformis , & origo
 excutitur ex defectu seminis masculi .*

C A P. L V .

Idem vero monstrum in eadem specie multiforme fieri quoque potuit ob defectum paterni seminis quoad illam partem, quæ a membris masculis infra caput existentibus materiam, primamq; sui originem sumere consuevit; & eiusdem conditionis, ac naturæ membra in fœtu efformare; quippe semen a solo patris capite materiam, ortumque deducens viribus integris masculo capiti efformando in conceptu sufficere potuit; sed aliarum partium constitutionem, conformationemve feminei seminis parti spirituosæ relinquens, licet eam in operando gubernet, vel necessario ei quomodocumque agenti cooperetur, ad masculæ tamen partium procreationem

Z

attob.

attollere non potest; unde monstrum enascitur, in quo construendo natura masculeo capiti bustum muliebri coniunxit, ac tumidas induxit mammas, cunctis emollitis membris inferioribus; ut propterea defierit in feminam masculus barbatus superne: Consimili plane ratione haud raro factus fuit opposito modo infans solo sexu masculus in corpore molli, ac plane femineo; quia semen masculeum e paternis genitalibus primordiale materiam habens, ijsque formandis in foetu destinatum, viribus pollens, conceptui sexum masculeum indidit; cui reliquum femineum corpus attexuit, ob imbecillitatem, ac penuriam reliquarum partium feminis, quae a residuo corpore patris primogeniam naturam obtinere; in quam originem lepidissime Poeta lusit inquiringens,

*Dum habitat Natura marem, faceret ne puellam,
Factus es o pulcher pene puella puer.*

Tertia monstri multiformis in eadem specie origo, & causa refertur ad parentum imaginationem.

C A P. L V I.

VEhemens quoque parentum imaginatio multiplici huic in eadem specie monstro causam originis exhibere potest, spectro nimirum monstroso eiusdem speciei phantasiae parentum alte impacto, & inde spiritibus impresso, quicumque in femine foetum organizaturo comperiuntur; atque animae feminis, virtutisque formatrici communicato; siquidem talis imago facile corpusculo foetus imprimi poterit, ac monstrum multiforme in humana specie

constituere : si enim parentum phantasia potest in humano conceptu fructuum, brutorum animantium, vini, & aliorum inanimorum imagines procreare, quæ tantopere dissident ab humana substantia; quid ni parentum imaginatio monstrosæ figuræ formam, in eadem specie multiplicem, masculeo capiti femineum corpus subijciens, efformare poterit ?

Quarta origo, & causa monstri uniformis in eadem specie ad parentis consimilem naturam attinet.

C A P. LVII.

SI quis autem parentum monstruosam figuram habuerit in eadem specie multiplicem, næ consimile sibi monstrum, si sobolem suscipiat, generare valebit; adeo satagit omnium quarumcumq; rerum natura consimilem sibi effectum procreare: ac certe si Germanicum illud monstrum quispiam maritus subactum impleuisset, nullo negotio monstrum eiusdem naturæ filium suscepisset; haud quidem necessarium; quia si paternum semen validum fuisset, viribusque maternum superasset; masculus perfectus inde genitus videretur; at monstrosæ matris semine masculeo semini præualente, inde nil nisi monstrum pariter in eadem specie multiforme oriri valeret. Ita ergo pluribus de causis exoriuntur monstra in eadem specie multiformia. Reliquum est modo vt ad multiformia monstra, diuersas animalium species referentia, deueniamus, ante omnia illorum realem existentiam ex historicis haurientes.

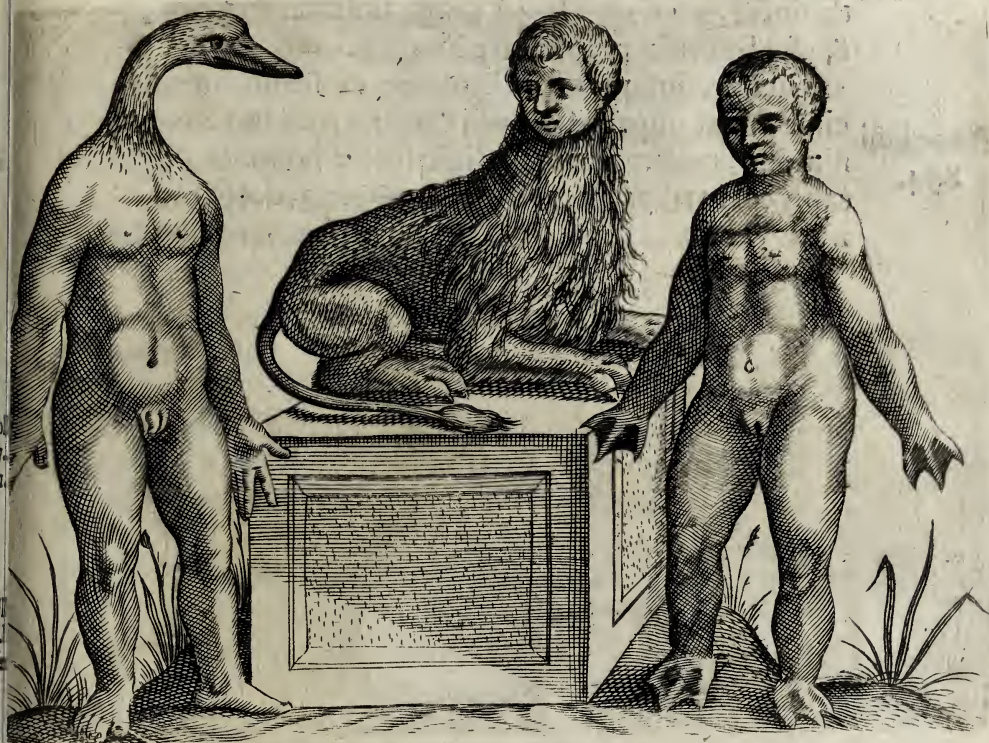
Monstra multiformia, diuersas animalium species in eodem genere proximo referentia, non esse fragmenta, sed in rerum natura reperiri.

C A P. LVIII.

Multo sane plura leguntur apud auctores monstra in humanorum serie constituta ex partibus mirifice referentibus dissimilia, variaque nimium membra viuentium diuersæ speciei, at eiusdem generis proximi; genus autem idem proximum appellamus animal terrestre gressibile perfectę naturæ; siquidem ante omnia ^a Maiolus Episcopus in opere suo Dierum Canicularium, & ante illum Fulgosius ille olim Genuæ Dux inclytus, asserit Frusinone ortum fuisse agnum humano capite C. Aurelio, & P. Sulpitio Coss. Belluina capita hominibus fuisse confitetur idem ^b Episcopus: ac speciatim equino capite comperptos homines testatur Arrianus apud Ramusium. Narrat Petrus Damianus Archiepiscopus Rauennas, & Cardinalis, Robertum Gallorum Regem propinquam sibi copulauisse in vxorem; ex eaque suscepisse filium anserinum per omnia collū, & caput habentem. C. Lycostheni, In agro Cōstantiensi mulier humano capite leonem peperit. Eidem auctori, In Germania prope Lauffenburgum oppidum in finibus Heluetiorum ad Rhenum fluuium situm, natus est infans manibus ac pedibus anserinis, horrendo capite, in has effigies.

a Co
qu. 7
lib.

b col
2. t. 1
de m

e Spec. na-
tu. li. 31.
cap. 126.
d colloq.
7. li. 8. c.
42. cap.
46.

Vincentius • afferit ætate sua delatum esse Regi
Franciæ Ludouico monstrum, nempe hominem can-
nino capite. d Maiolus Episcopus Iulio Cæsari
fuisse equum humanis anterioribus pedibus; neque
alium dorso excepisse legit apud Suetonium, Plutar-
chum, Plinium, Solinum, afferentes mira illum cele-
ritate ex Italia in Belgas profectum. C. Lycosthenis
relatu, In Albania ignobilis muliercula monstrum
bis gemini corporis est enixa, auersis vultibus, &

cor-

corporibus sibi cohærens : Ante quidem effigies hominis integra , corporisque membrorum homine distincta , retro vero facies canis , similiter corporis , & membrorum proprietate integra .

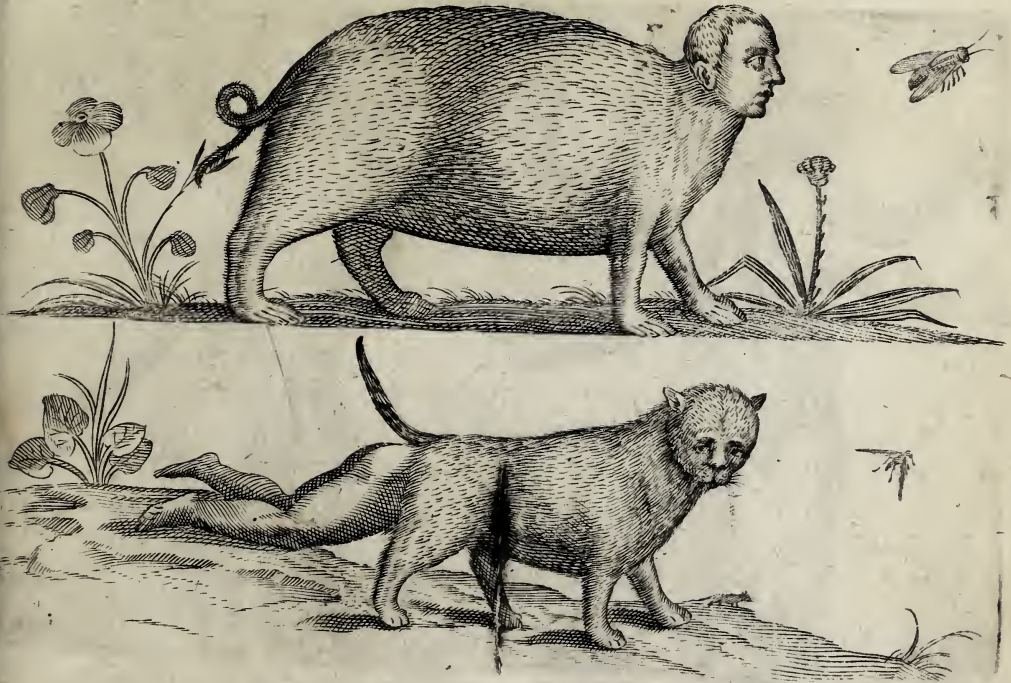
Anno Dñi 854. Gualtherio quoque chronistæ ex Rubeaquense circa finem imperij Lotharij Cæsaris , qui fuit Saxoniz dux , mulier partum edidit specie hominis , & canis corporibus integerrime coniunctis , dorso connexis , ac dorsis spina solidissime conglutinatis .

Porca enixa fetum edidit humana facie. Idem genus monstri paucos post annos exortum. Henrico imperante sus fata porcum peperit humano capite. In Paroecia Legiensi matre sue natus est porcellus habens faciem hominis. Paræi e relatu & Lycosthenis in Eburonum quodam pago sus nephrendem edidit facie, pedibus, manibusque humanis; reliquo autem corpore suem referentem. In Gallia consimile monstrum enatum.

1011.
1018.
1055.
1109.
1110.
1118.
1126.

Lib. 24.
ap. 12.

Maio.
colloq. 7.
Fulgof. 1.
de prodig.
p. 124. c. 1.

In Rathstadio oppido in alpihus Noricis, quas Taurum incola vocat, infans cornutus natus est. Monstrum aliud in agro Veronensi editum, Paræi g etiam obseruatione: fuit autem equæ partus quadrupes humano capite, ad cuius murmur, vagitum

1233.
1254.

gitum, & confusum humanæ vocis sonitum accurrens ruris illius accola, & nouo attonitus spectaculo, exacto ingenti gladio monstrum occidit: quam ob causam ad iudicium tractus, & de monstrofi partus

Anno Dñi

1274.

1297.

1315.

1493.

origine, deque occidendi caussis interrogatus, horrore, atque abhominacione rei tantum se fecisse respondit: quo audito iudices suspicionem omnem deposuerunt. In factis Dominicanorum Colmarienfium, natus est puer prope Lauffinberck habens manus & pedes anferis, & caput monstrosum per omnia. Ibidem legitur paullo post in Columbaria equum fuisse, qui formam in se mulieris, marisque comprehendit. Albertinus Mussatus Patauinus Historicus, nuper Mss. Cod. recensitus, & Notis per-

h VII. de Gestis Italicorum post Henricum VII. Cæs. Rubrica VI. pag. 52.

petuis illustratus ab eruditissimo Felice Osio *b* ait, Per hos dies, (Mense scilicet Maio Anni 1315.) in Porcilio Colonia Veronensi ex equa prodigium insignne exortum est, Foetus scilicet viuus, quadrupes equini corporis cum ceruice, & capite humanæ figuræ, quem cum balbutientem horrendo vagitu vir agrestis, cuius tugurio editus est, conspexisset, rurali simplicitate conterritus harpe continuo mutilauit, præfixo capite in pali acie secus accessum tugurij ad transeuntium spectaculum: qui insinuatione aliquorum ad Curiam euocatus, atque de generatione, & singulis inquisitus, curue sic repente ipsum necauerit; nihil præsumptione dignum, nisi quod metus folius inuasionem id fecerit, in illo compertum est. amota cuiusque alterius delicti suspicione, quod sic in patulum monstrum edidisset, cui rem occultauisse tempus, & locus facultatem obtulerant.

Romæ puella innupta filium semicanem peperit, qui ab umbilico sursum versus humanam, inde vero deorsum

24. ti. efica.
 de rer. deorsum canis exquisitam haberet effigiem: id mon-
 a.c. 64 strum memorant Volaterranus, Cardanus, Pa-
). 24.
 . 12. ræus, & alij plures.

Scriptum Volaterranus in Commentarijs Vrba-
 nis reliquit, sub Pio huius nominis III. Pont. Ma-
 ximo, in Hetruria puellam quamdam, quod cum ca-
 ne adamato stupri consuetudinem habuisset, graui-
 dam esse factam, ac semicanem fætum edidisse, hoc
 est pedibus manibus ac auribus caninis, cetera vero
 hominem; remque expiationis gratia ad Pontificem
 fuisse delatam. Memoriae proditum est, relatu Magij
 suis in + Miscellaneis, Auenione, anno salutis hu-

A a manæ

ib. 1.
 20.

manæ M. D. XLIII. ex simili concubitu editum esse monstrum, humano quidem capite præditum, sed auriculis, collo, brachijs, manibus veretro, partibusque alijs quibusdam caninis: puerperam vero fassam esse se a cane initam; ideoque mox prid. Calend. Aug. iussu Francisci Gallorum Regis vna cum cane amasio, vindicibus flammis facinus expiasse.

1444. Cracouiæ in suburbana villa, cui Nigræ nomen est, mulier puellum edidit collo, & auribus leporinis: diducto rictu spirantem: vno grandiore intestino totum ventrem occupante: ceteris membris humanam figuram habentibus. Anno M. CC. XXXIII. vt antea notabamus, in Rathstadio oppido in Alpibus Noricis, quas Taurum incola vocat, infans cornutus natus est; vagitus atque ploratus eius quatuordecim ante dies quam ederetur, auditus: Hæc Lycosthenes. At Plutarchus Paradoxorum libro secundo refert ex Aristotele, Aristonymum Ephesium, filium Demonstrati, mulieres exosum, asinam inijsse; quæ suo tempore filiam peperit formosissimam, Onoscelim nomine, quod sonat, asininis cruribus præditam, in has effigies.

Ad oppidum Bitterfeld vitulus in agro repertus est oculis, naribus, & auribus humanis: vertice tonso, & miniato; rictu, & pectore vitulino: cruribus anterioribus vitulinis, posterioribus humanis, & brevibus admodum: sed vtrisque desinentibus partim in vngulas vitulinas, partim in humanos digitos, qui vngulis suberant, & separatim propendebant. In Marchiæ villa Dammenuualde, prope Vvistock, coloni cuiusdam coniux monstrum edidit a Fincelio ita descriptum, infans toto corpore fuit spadiceo colore; capite cornuto; oculis crassis, prominentibus; carens naso: patulo ore, quod longitudine spitamæ

1551.

distentum erat ; in cuius medio lingua candida emi-
nuit , & quadrata ; colli expers ; caput enim scapulis
accreuerat ; corpus totum inflatum , & rugosum ; bra-
chia in lumbis hæferunt ; pedes longe tenuissimi : ab
vmbilico autem species laxi intestini dependebat ad
pedes . In villa Pomeraniæ Rekouu , vicina Rudio
ad ostium Viadri , equi pullus natus est capite horré-
do , oculorum loco maculæ fuere subrufæ ; aures pen-
dulæ , quales sunt canum sagacium , infimis auriculis
cuti accretis ; os erat monstrosum labris inflexis , vt
duæ tudiculæ compositæ , vnde lactari non poterat :
collum erat tortum , & sinuosum , distinctis colori-
bus veluti catenis variatum ; iuba implexa , plena
plegmatibus : eo hinniente putabatur hinnie ma-
gnus caballus : accedentibus nobilibus toto corpore
mouebatur , terram pulsabat , velut in rabiem versus ,
& quasi impetum in ipsos facturus , erectus stabat
hinnitu terribilis : ciues , aut colonos ferre poterat ,
ijs accessum liberum permittens : cutis erat asperior ,
& villosa : in locum caudæ alta crista erigebatur , etiã
mortuo pullo : pes imus anterior vnus erat humanus ;
alter nullus erat , sed tantum tibia manca , pedes po-
steriores erant equini : extinctus in triuio sepultus .

Anno Dñi In Pomeraniæ villa Rossauu , prope Passelunalck sita ,

1555. femina monstrum edidit horrendum ; corpus erat vi-
tulinum ; caput glabrum , ac rotundum instar globi ,
ad simiæ similitudinem ; mentum hirsutum ; promi-
nens lingua ; pedes anteriores absque vngulis , solis
globulis rotundis ; posteriores bouilli ; cauda sine
nodis , ossea , & omnino immobilis . Basileæ Raura-

1556. corum puellus natus est crudeli aspectu ; corpore
quidem satis bene compacto , sed capite hirsuto ca-
nem,

nem, aut cattum magis, vel simiam, quam hominem referente: vixit semihoram circiter. In pago Cleisdorf, non procul a Pamberga, in prædio Viduæ nobilis, Fincelio autore, Vacca enixa est monstrum pedibus quatuor vitulinis; capite humano, virili, atra barba; geminis auribus humanis; modicis capillis; pectore humano, & mammoso. *m* Paræi quodque testimonio Bruxellæ in ædibus Ioesit Dictzpeert,

Lib. 24
p. 12.

Vico Vuarmoesbroectz sus sex peperit nephrendes, quorum primus monstrum erat capite, facie, anterioribus pedibus, & omoplatis hominem referens, reliquo toto corpore nephrendem: nam & genitalia feminæ suis habebat; ceterorum more suilla

156.

vbera
fugebat: sed secundo sui ortus die a plebe monstri diritate incitata cum matre confosuse est.

Horum monstrorum huiusmodi fuerunt effigies.

Alberti Magni temporibus in villa quadam vacca vitulum semihominem peperit ; pagani concursu facto pastorem quasi tanti sceleris conscium in iudicium rapuerunt mox cum vacca comburendum : sed oportune adfuit Magnus Albertus ; cui propter Astro-nomicæ artis multiplicem experientiam crediderunt non humano aliquo scelere , sed stellarum certæ constitutionis efficacia id generis monstrum editum fuisse . n Plutarchus adolescentem pastorem memo-
 rat , qui sibi monstravit equæ partum , superne ad cer-
 nices vsque , & manus humana forma ; reliquas par-
 tes

n In Sy-
 posio.

parallel.
ib. 25.
. 32.
de Pro
ijs
e cad.
7.
. 1. c. 6
de
cep.
tes equinas habentem; in morem hominum recens
natorum vagientem. Idem in Aristotelis ^o Parado-
xorum libro secundo, quem desideramus, legit asi-
nam peperisse puellam formosissimam, sed asininis
cruribus præditam. P Cælij Rhodigini obseruatio-
ne apud Sybarim capella infantem peperit humana
facie, caprinis cruribus, ac veluti satyrum. Ex Po-
lydoro ¹ Virgilio legimus, ex Liuiio, ^r Fabio con-
sule, ex Valerio ^s Maximo, & ex Rueffo ^r puerum
natum cum elephanti capite, in hanc effigiem.

Paræi relatu, monstrum in Italia peperit, mulier
Hebræa; quod erat infans ore leonino, intusque eo
dentibus duobus candidioribus, & alio quodam osse
pectori gallinaceo non absimili deformatum poste-
rius

rius ad regionem, vbi alias cauda propendere solet, paullo tamen superius, habebat Characterem instar veruæ, ceteris omnibus erat homini ad naturæ leges nato conforme; viuumq; septimanas quinque manebat.

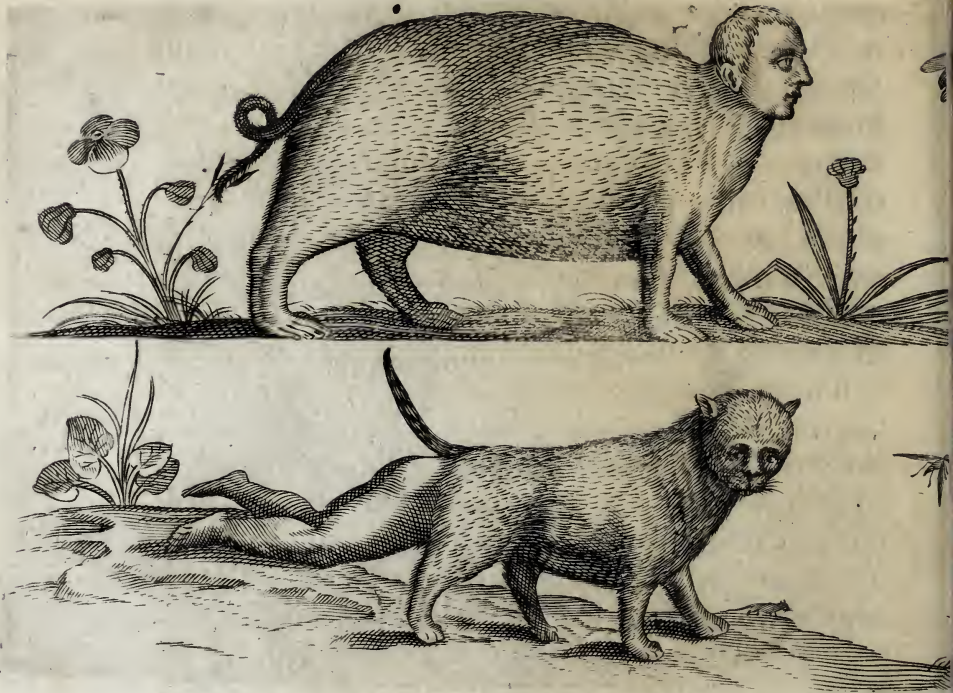
In ditone Nouariensi ex muliere vetula natum proditur monstrum cruribus, & pedibus bouinis, residuo corpore humano; sed septem habens brachia, totidemque capita vni busto affixa; vno caput auriculas hircinas, & oculum vnicum habente, illumque in medio frontis ad instar cyclopum.

Puellam natam Leonina facie testatur
Paræus.

Herodotus in Melpomene scribit, Herculem in antro quamdam inuenisse virginem ancipitis naturæ, humanæ, ac serpentinæ; superne quidem femorum tenuis, feminam; inferius autem viperam: eam conspicatum Herculem, atque admiratum interrogasse nunciu suam equas errabundas vidisset; illamque respondisse, se quidem illas habere; sed non prius reddituram ei, quam cum ipsa coiuisset; Herculem pro ea mercede cum femina concubuisse. Huic simile monstrum natum dicit Philostratus ex Pallade ac Vulcano Erichthonium nomine. Nouissime anno M DC XXIX. mense Iulio, in Ditione Patauina, prope opidum Montissilicis, in Villa, cui nomen, Amolaradiema, vxor bubulci Domini Bernardi Grifalconi (vt mihi testatus est in scriptis clarissimus Laurentius Pignorius, & voce contestatus eruditione probitateque spectabilis Martinus Sandellius) peperit puellam, & exiguo tempore intercedente mox enixa est monstrum, quod erat integer felis, cui a parte postica dependebant duo integra crura cum partibus coxarum hominis; quam humanam appendicem catus retro post se trahebat:

Monstrum hoc in Urbem Patauinam delatum, proiectum fuit in fluuium Medoacum, ibique demersum; cuius ea fuit effigies, iuncta cum icone monstri suilli, de quo superius.

Constat igitur reuera fieri aliquando in natura
partus membra obtinentes diuersarum specierum
animalium perfectiorum partes repræsentantia.

*Monstri multiformis diuersas animalium species in eo-
dem genere proximo caussa, & origo pri-
mum depromitur ex apparentia.*

C A P. L I V.

AT vero monstri multiformis diuersæ speciei a-
nimalium perfectorum membra referentis o-
rigo est multiplici caussa; ceterum in primis illud ob-
seruatum volumus, non omnia, quæcumque in hoc
genere monstra videntur, vere monstra existere; si-
quidem

Monstra non
omnia vulgo
apparentia.

de an. 4. quidem vt, ^a Aristotele doctore, ferarum partus nonnunquam caput habent; haud vere humanum, sed tamen humano simile; sic existimandum est mulieres edere posse fetus, qui capite, aut alia quapiam corporis parte varia brutorum animalium membra referant: Hinc plane, Physiognomi varios hominum mores, & inclinationes coniectantur ijs affectibus, ac passionibus cōsimiles, quibus eiusmodi bruta obnoxia esse conspiciuntur; quod apertissime constat ex ipsomet Aristotele in Physiognomicis. Verum ea similitudo, quæ multitudini plerumque de identitate imponere consuevit, virorum doctorum iudicio, quorum interest rerum existentiam, non apparentiam solum internoscere, ab identitate separari debet. Si qua ergo mulier foetum ediderit, cuius caput canis, aut bouis referat imaginem, ille haud protinus inter monstra reponendus est, nec puer dicendus vere cinocephalus, aut bouillo capite, sed humano ad ferini effigiem inclinante. Idem prorsus esto iudicium de plerisque belluarum filijs, quorum capita humana, vel alterius speciei esse videntur. Quod enim scribitur ab ^b Aristotele, vnumquodque generans subcaeleste in animantium serie viuens generare sobolem sibi consimilem, huic sententiæ minime refragatur; tum quia id assertum est de similitudine, seu potius identitæ speciei essentialis, & formæ interioris, quam substantialem nuncupant; non autem de similitudine speciei accidentalis, exteriorisq; formæ, quam figuram dicimus, & imaginem; de qua nunc agimus: quod vtrumque legimus ex ^c Aristotele: tum quia ibi solis viuentibus perfectis, ac non mutilis hoc attribuit ^d Aristoteles, vt generent viuentia sibi consimilia: Ceterum

Physiognomi vnde mores hominū coniectentur.

Similitudo vulgo non discernitur ab identitate.

Dubium.

Solut.

de an. 4. de an. 3.

quæ sibi diffimilia procreant, id habent ob aliquod impedimentum, quo prohibentur ne possint suum finem integre consequi; agentia vero impedita referenda sunt ad imperfecta, & mutila; quippe illis deest virtutis robur, quo tale superent impedimentum. Sic ergo pleraque monstris consimilia non bene vulgo inter vere monstra collocantur.

Secunda causa, & origo monstri, multiplicia species animalia referentis, ex imbecillitate generantis pendere demonstratur.

C A P. L X.

Generantis
virtus vt va-
ria fit.

ALtera vero caussa monstri partus animalium varias species præferentis in parentibus comprehensa ex ^a Aristotele pulchre haberi potest; cui virtus generantis aliquando robusta est, aliquando autem imbecilla, & secundum varios imbecillitatis gradus differenter affecta: Quum itaque generans homo simul sit viuens, animal, homo, masculus (exempli gratia) Lucretius, & tali figura, conformationeque corporis constitutus; ab istis omnibus attributis, & formis essentialibus proprias sigillatim vires obtinentibus in vnum iunctis conflatur vniversa vis generantis in se complectens omnium propositorum virtutes omnes; quorum vis etiam singula in actu generationis, alijs quacumque ex caussa sociantibus, operari potest. Quamobrem Lucretius ille, vbi virtute polleat, optime subigens materiam feminæ, seu fetus, ex ea generat viuens animal, & hominem masculum sibi etiam in exteriori figura consimilem: vbi autem primum gradum imbecillitatis contraxerit in virtute configuratrice, atque
adeo

a 4. d
gen. ar
c. 3.

p. de
ic.

adeo virtus indiuidui langueat (indiuiduum hic cum Porphyrio *b* sumo ex collectione omnium accidentium) non ita omnino materici dominans hominem masculum procreat, sed tamen in figura non sibi omnino consimilem: vbi vero maiorem adhuc obtineat imbecillitatem, & cum indiuidui virtute prostratum sit etiam robur ad sexum attinens, tunc homo Lucretius nec sibi similem in figura, nec marem, sed hominem feminam sibi dissimilem procreat: sed vbi cum virtute sexus imbecilla vis indiuidui valida coniungitur, a Lucretio gignetur femina sibi consimilis in externa corporis, ac faciei figura: Verum speciatim deiecta in Lucretiano femine virtute speciei, foetum constituet ille non homini, sed animali consimilem vel in parte aliqua, vel in toto etiam corpore: atque hinc oriuntur ex mulieribus virtute masculi hominis imbecilla monstrosi partus variorum animalium naturam praesferentes, modo viliorum, modo nobiliorum, prout virtus generatrix maiorem, vel minorem contraxerit imbecillitatem; ac modo in vna parte corporis, modo in alia; modo in pluribus, modo in paucioribus; prout modo languet virtus in vna particula feminis determinatum membrum foetus apta constituere, modo in alia; & modo in pluribus, modo in paucioribus; vndecumque illam imbecillitatem contraxerit, siue ante ortu feminis in ea parte determinata, ex cuius residuo alimento primordiale materiam habet; siue in testibus, dum semen efficitur: siue post feminis ortum in vtero mulieris. Insuper autem si adhuc debilior extiterit virtus agentis, eo quod iaceat eneruata virtus indiuidui, sexus, speciei, ac proximi generis; ac speciatim si langueat virtus animalis productiua; ab illo gene-

rante nec homo, nec animali ſimile, ſed viuens quod-
dam generabitur carnis fruſtum rude, nomine mola:
& hac ſane ratione procreatum dixerō monſtrum
illud, quod hoc anno M DC XXX. die xxv. Maij
veſpere natum eſt Romæ; vbi proxenetæ cuiuſdam
vxor, in Platea Sciarræ nuncupata, quum duas edi-
diſſet molas, peperit magno cruciatu animal, cuius
caput, & pedes anteriores bufonē referebant, reliqua
pars corporis repreſentabat piſcē illum, quem Feſtus
Lingulacā, Plinius † Soleam, Paſſerem Venetus Fo-
lium, vel Paſſerem: quam hitoriā ex Vrbe Roma nu-
per habitā mihi communicauit eruditus Pignorius.
Sin vterius etiam Lucretij virtus generatrix in debi-
litate prouehitur, iam nihil omnino generat ille ho-
mo, ſed infecundum ſemen ſterilis effundit. Mon-
ſtra itaque varia generantur in humana ſpecie vario-
rum brutorum effigiem habentia, ob generantis ſe-
minis imbecillitatem deiecta virtute ſpeciei, quæ in-
firma non poteſt partum parenti ſimilem effingere;
quum illi adiuncta virtus animalis viuida conceptui
figuram animalis imperfectioris indere valeat; ſiqui-
dem omne agens Ariſtotele c doctore agit quatenus
eſt actus: agens autem imbecillum quum ſe habeat ad
validum vt id quod potentia eſt, ad id quod eſt actus;
quippe robur omne agendi eſt ab actus; propterea de-
bile agens robuſto cedit in operando. Propoſitam
vero theoriam inſinuauit aperte nobis d Ariſtoteles
alicubi dicens monſtra exoriri a ſemine corrupto in
vtero; corruptum autem ſemen alienam habere na-
turam a generante; ac proinde illius ſeminis opera
non gigni ſimilia ei animanti, a quo effluxit: corrup-
tum autem ſemen non intelligit putreſactum; ſed
illud, in quo langueat virtus ſpeciei, vigeat ſola ge-
ne

† lib.
cap. 20

c 3. Pl
t. 17.

d 4.
ctio. 1
bl. 13.
14.

Robur omne
agendi ab
actu eſt.

nerica : licet ex corrupto per putrefactionem femine in vtero sponte nascantur aliquando ranæ, ac serpentes; quas a mulieribus partu editas monstra vulgus appellat: Generans igitur homo vi sui feminis quomodocumq; corrupti monstrosos partus, eos nō vt suam prolem agnoscit; sed vt alienam repudiat; quia genericam naturam, vt puta non sibi propriam, sed alijs communem animalibus, alienam sibi opinatur. Ita ergo caussa monstrosi partus plerumque vna est imbecillitas virtutis generantis in masculeo femine residentis: quæ quidem imbecillitas, vt frequentissime prouenit ab exilitate caloris naturalis in femine degentis; quam solam respexisse videtur ibi Aristoteles; huiusmodi semen, a quo monstra producuntur, corruptum appellans, atque putrescens; quum putredo, & misti corruptio sit extinctio caloris interni apud e eundem autorem: ita pendere potest ab eiusdem feminis quacumque intemperie: siquidem virium robur qualitas est, naturalis temperamentum consequens; quam eo quomodocumque vitiato labefactari necesse est.

Ex corrupto femine quid enascatur.

Viriū robus quid sit.

Tertia caussa, & origo monstri multiformi animalium specie elicitur ex degenerata feminis anima in naturam alienam.

C A P. L X I.

VBi autem feminis robur non solum remitti contigerit, sed essentiam, ac formam variari, & in aliam speciem vel secundum totum, vel secundum partes degenerare; hinc nullo negotio monstrosi partus, & varias animalium species referentia

tia monstra contingere valebunt. Ac sane posse in alienam speciem semina mutari, apertissime constat in stirpibus, nam haud semel sata frumenta in lolium degenerarunt, & frequentissime in siliginem, ac vicissim siligo in frumentum commutatur ^a Columellæ, ^b Plinio, ac ^c Portæ: sic lolium vicissim satum vertitur in triticum; & linum in lolium; lolium itidem in ordeum ^d Theophrasto autore, ac Portæ ^e obseruatione. Quod autem stirpium seminibus in terra contingit, id ipsum animalium spermatibus in vtero feminarum contingere posse probabile est; nam Aristoteleo ^f decreto, & ^g Platónico theoremate, vtero, & matre animal vtitur, vt humo planta: quinimmo terra non mulierem conceptu, partuque; sed terram mulier vicissim imitatur, vt pote natura priorem. Vbi ergo masculi semen in vtero feminæ quauis de causa degenerauerit a pristina natura, eius anima in aliam speciem commutata: si quidem totum semen huiusmodi mutationem perpeffum fuerit, homo integrum animal diuersæ speciei, non monstrum, sed veluti monstrum, vt ait Plato in Cratylo, monstrosa generatione procreabit: sic mulier illa ex legitimo concubitu simium, sic altera suem; sic alia vrsum, sic alia leporem parere potuit. Sin autem feminis aliqua portio tantum degenerauerit in viliorem naturam, ac omnino mutata fuerit in alienam speciem; si quidem a reliquo spermate segregata fuerit, duo animalia diuersæ speciei ex eo femina pariet: ita mulier illa post humanum caput membranis inuolutum parere potuit serpentem, ac tertio suem: quanto enim propinquior † est suilli corporis natura corporeæ hominum substantiæ, tanto minus difficilis est huius in-

^a 2. d. rust. c.

^b li. 18.

^c lib.

vill. c.

^d lib. 8.

^e lib.

vill. c.

^f 2. d.

an. ca.

2. met.

t. 30.

^g In M.

xeno.

† G.

de fin.

med.

eam commutatio .ita etiam altera infantem parere
 quiuit, cuius dorso inhærebat homicida serpens :
 ex Rubeaquense siquidem habemus anno Domini
 M C D X C I V . Cracouiæ mulierem quamdam
 in platea , quæ a sancto Spiritu nomen habet, infantē
 exanimem peperisse , cuius dorso serpens viuens in
 hærebat arrodens, ac depascens cadauer infantis. At
 vero si seminis mutata portio in dissimilem speciem
 adhæserit immutatæ plane, ab vtrisque vna iunctis
 monstrum fieri valebit partes habens varia diuer-
 sorum animalium membra referentes ; sic mulier in-
 fantem parere potuit canino, bouillo, ac elephantino
 capite : sic mulier quæuis alia citra crimen nefariæ
 veneris monstrum varias animalium diuersæ speciei
 partes referens partu edere valuit : Id ipsum asseras
 de monstro ex feminis brutorum animatum orto,
 cui caput, aliave pars aliqua diuersæ speciei anima-
 lium membra æmularetur . Caterum de hac viuenti-
 um degenerandi potestate in aliam speciem a nobis
 agitur in opere *b De spontaneo viuentium ortu.*

b. 4.
 31. Ita ergo monstra multiformia, ex partibus diuer-
 sæ speciei animalium membra referentibus con-
 stituta, originis suæ caussam in paterno semine habe-
 re possunt, cuius aliqua, vel plures partes degenera-
 uerint a natura pristina, & in alienam speciem com-
 mutatæ fuerint; vndecumque illis aduenerit commu-
 tationis occasio; partes inquam illæ feminis degen-
 erant determinatæ, quibus a consimili parte parentis
 originalem materiam habentibus decreta erat a na-
 tura certarum illarum partium procreatio in foetu,
 quæ monstrosam naturam partui formaliter indunt.
 Non alia sane ratione in artibus ob artificis imperi-
 tiam peccata, & monstra fieri obseruabat Aristote-

les; i quæ contingere nouimus etiam vitio instrumenti, quo artifex indiget, ac vtitur ad operandum: est autem artifex imperitus a perito artifice degenerans; est item instrumentum ineptum a propria instrumenti natura degenerans.

*Quarta monstri multiformis varias animalium
species referentis origo, & causa eruitur
ex materiali fœtus principio.*

C A P. LXII.

Monstrosi eiusdem partus varias animalium species diuersis partibus referentis alia causa itidem in parentibus sine culpa existens doctore ^a Aristotele vna est materiei mala dispositio, quam ^a Auerroes materię inobedientiam appellauit: quæ enim absolute actus actiuorum non fiant perfecte nisi in patiente bene disposito ^b Aristotelis obseruatione; quumque omne quod recipitur per modum recipientis recipiatur; proculdubio vbi agens validum, minimeque a natura pristina degenerans, materiam optime dispositam sortitum fuerit; ex illa effectum sibi numeris omnibus quam simillimum formabit secundum naturæ tum genericæ, tum specificæ, tum etiam indiuidualis attributa omnia: sin autem idem agens materiam ineptam aliqua ratione offenderit, ac speciatim susceptioni accidentium indiuidualium; nec eam omnino subigere valeat; ex ea generabit quid sibi simile in essentia specifica, nō autem in figura exterioris indiuidui. Si vero maior adhuc extiterit materię ineptitudo; masculus ex eo feminam constituet. Ex materia vero adhuc ineptiori, non habente dispositiones exactas ad attributa

naturæ

i 2. Ph
t. 82.

a 4.
gen. a
ca. 3. &

b 2. de
t. 24. &

naturæ specificæ ; si quidem tota materiæ moles huiusmodi fuerit , ea non apta recipere parentum imaginem specificam, alienam induet ; sic femina ex masculo eiusdem speciei monstroso partu edere poterit animal integrum diuersæ speciei vt mulier elephantum , serpentem , simium , & id generis : sin autem aliqua tantum materiæ portio caruerit ea dispositione , qua opus est ad formam hominis subeundam ; habuerit autem eam, quæ sufficit ad induendam speciem animalis ; prout maiorem , aut minorem eam dispositionem naçta fuerit ; eo vel perfectioris , vel imperfectioris animalis naturam , & speciem induet illud membrum , quod ex ea portione materiæ determinate fiet ; sic homo capite anubidis , sic infans ore leporino enasci poterit . At si multiplices sint in materia conceptus portiones varijs membris constitutendis a natura destinatæ , quæ non habeant dispositionem proximam ad formam speciei eiusdem cum generante , sed tantum remotam ad naturam animalis , eamque multiplicem ; ex ea massa monstrum exorietur multas partes habens variorum generum animalium membra referentes ; vnaquaque portione materiæ pro varia sui dispositione ab eodem agente varias formas in se recipiente ; quod frequentissimum est in natura : nam simul ab eodem calore solis lutum induratur , cera liquefcit , capilli dealbantur , & carnes mulierum denigrantur , ob vnam materiæ variam dispositionem Aristotele c doctore . Sic ortum esse potuit Romanum monstrum superius tactum , cuius nuperrime distinctiorem habuimus historiam huiusmodi , nimirum hoc anno M DC XXX. die xxv. Maij. hora diei XXI II. transacta , in Platea Sciarre nuncupata , coniux proxenetæ cuiusdam , mulier non

deformis mariti bene formati, quæ pridem duos filios ediderat nunc optima sanitate fruentes, post vnus aut alterius molæ partum acerbissimis doloribus cruciata, bolis quibusdam theriacæ ac hyacinthi a Medico refecta, monstrum peperit multiformem, ab humana specie referens; nimirum capite canino, cum ore, ac pedibus anterioribus bufonis; coxis, ac tibijs in vnum vnitis seu colligatis veluti quadam cauda piscis Raiæ; color totius corporis infra colulum fuit veluti piscis Lingulacæ, quam Soleam vel Passerem Plinius appellat: corporis massa multum confusa terminabatur quadam diuisione, copulabaturque prædicta cauda; in cuius fine aderat oculus veluti Torpedinis: Positum hoc monstrum in Catiño aqua tepenti pleno, pedibus anterioribus motitabatur, ac si saluari natando niteretur; domesticæ mulieres quibusdam bacillis acutis monstrum pungentes submergentesq; suffocarunt. Ceterum ex materia, quæ maiorem quoque prædictis obtineat ineptitudinem ad subeundam parentum speciem, semen viuudum molam efformabit, rude carnis frustum, nullius animalis effigiem referens. Ex ineptissima denique materia efficiens caussa quantumuis robusta nullum viuens procreare poterit; vnde sterilis femina coniugium reddet infecundum; materia namque fetui maxime a matre inest. Ineptitudo igitur materiei, quam agens haud potest ad libitum formare, caussa est etiam vt ab hominibus generentur infantes monstrosi, varias partes ferinis similes habentes: Sic plane idem artifex in materiam dispositam pulchre formam simillimam ei, quam mente gerit, procreabit; sed ex materia contumaci, atque inepta, vt ex porphyrite, figuras rudes non effingere non poterit. Ad

hanc

i. 24.
i. 1.
i. 4.
i. 5.

hanc sane causam retulisse monstra videntur etiam sacrae paginae; quandoquidem vel Paræus ^d nobiscum apud Esdram ^e Prophetam legit mulieres, quæ fluentibus mensibus viro se commiscuerunt, monstra parituras.

Quinta monstri humani brutalem effigiem habentis origo, & causa ex virtutis alentis vitio elicitur.

C A P. LXIII.

4. c.
5en. an.
ip. 3.

DVdum propositæ monstrorum humanorum ferinam imaginem habentium causæ in aliquo parentum vitio constituunt: ceterum aliam eorundem causa ex vitio nutritionis in ipsis monstris existente cognoscimus; quæ potis est monstrum constituere non solum in vtero conceptum humanum, deformans, verum etiam iam natos homines antea perfectos in ferinam effigiem conformans. Si enim vis alens, cuius proprium est assimilare alimentum concoctum, & partibus humanis iam applicatum, suo munere hoc speciali fungi non valeat; procul dubio membrorum humanam formam prius habentiû constitutionem vitiabit, inducta quomodocumque ferina effigie: quam theoriam docuit apertissime nos Aristoteles. Et reuera quæ superius de vi formatrice conceptus ratio allata est, locum habet eundem in vi assimilatrice nutrimenti, seu conciliatrice nutrimento formam humanam; si enim ob debilitatem vis formatiua conceptus humanam effigiem in aliqua materia parte moliri non valens, alterius animalis figuram cogitur efficere; quid ni languida etiam vis in nutritione assimilatrix alimenti, quæ figuram partis præexistentis nutrimento communicare, deberet, suum

suum munus perficere non valens, animalis alterius vilioris in aliquibus partibus hominis enutriti effingat, & hac ratione monstrum humanum ferinas partes habens in esse constituat?

Sexta hominis monstrofe ferinas partes habentis origo, & caussa in alimentaris materiae vitio reperitur.

C A P. L X I V.

E Idem monstrorum generi caussam, & originem præbet cum in vtero, tum etiam extra vterum materiae alimentaris ineptitudo ad humanam formam alicuius partis recipiendam, nullo existente vitio in facultate nutriente; quippe quum omnis forma recipi debeat in materia a disposita, & omne quod recipitur haud nisi per modum recipientis recipiatur; sane si quædam portio alimenti iam alicui parti humanæ agglutinata dispositionem non habeat ad subeundam naturalem illius particulæ figuram, ab agente anima nutritiua caloris naturalis vsa ministerio figuram animalis alterius, ad quam obtinuerit maiorem propensionem, obtinebit; vnde fiet monstrum humanum ferina membra obtinens, in vtero quidem, si tale quid eueniat in nutricatu embryonis: extra vterum vero, si contigerit hoc homini adulto. Quæ duæ monstrorum caussæ si quando concurrant in aliquo, tunc promptius monstrum, quo de agimus, efficient. Ac sane talium monstrorum originem retulit Aristoteles in duas caussas nouissime allatas, nempe in debilitatem virtutis nutrientis foetum, quæ appositum alimentum nequeat ita bene speciei, ac naturæ humanæ assimilare; atque in materiae alimentaris ineptitudinem, quæ ad amissum nequeat a vir-

tute

a 2. d
an. t. 24.
26.

tute nutritiua fetus in humanam effigiem conformari; de quibus simul edisserit in hanc sententiam Aristoteles, *b Degenerat autem quod patitur, nec superatur, aut defectu facultatis eius, quod coquit, & mouet; aut copia, frigiditateque eius, quod concoquitur, & distinguitur: Quum enim partim superet, partim non superet, facit multiforme quod constituitur; ut Athletarum nonnullis per usum cibi nimium accidit; quum enim per copiam pastus natura nequeat superare, ut proportione augeat, formamque seruet eandem; diuersa efficiuntur partes, & adeo interdum, ut nihilo fere similes primis euadant.* Ita ergo geniti in utero fetus primum parenti similis, ob nutrimenti nimiam abundantiam, vel etiam ineptitudinem, nequeunte nutritoria virtute illud exacte subigere, vitiatur figura, pristina; vnde monstrum enascitur. Quod etenim ortis extra uterum degentibus, & adultis hominibus aliquando ab alimento euenit; id ipsum intra uterum viuentibus, & recens natis multo molliorem substantiam habentibus, ab eodem posse contingere probabile est. Porro in adultis mutata nimium ratione victus, mutari etiam effigiem faciei ex humana in monstrosam ferinæ similem, testatur & Aristoteles in Athletis, ut nuper vidimus, & Marcus Polus in seipso, patruo, & patre; nam ex eius historiæ Scythicæ præfatione, a Io. Baptista *c* Ramusio descripta, collegimus Nicolaum, Maffium, & Marcum Polos nobiles Venetos diu apud Scythas commoratos, eorumque victui assuetos, domum denique reuersos Tartarica facie, non multum a ferina dissimili, parum, aut nihil humanæ consimili, a nemine suorum cognitos fuisse. Sed & ratio huic sententiæ adstipulatur euidenter; quum enim certo experimento constet

puel-

b. de
g. an.
c. 3.

c. Nauig.
1. 2. init.

puellos alios lacte bouillo, aut equino, aut canino, mores, ac propensiones animo confimiles induere affectionibus animalis nutrientis; quumque alimentū longe magis immutare valeat corpus nutriti, quā illius animum; quid ni ex alimenti conditione iugiter in tenellum corpus embryonis agente, foetus aliqua parte adeo mutetur, vt ferinam effigiem sensim adeptus monstrosam induat imaginem? Culpa igitur alimenti seu quantitate, seu qualitate peccantis, monstra multiformia effici potuerunt.

Septima caussa, & origo monstri humani ferinam effigiem habentis ex morbo elicitur.

C A P. L X V.

IN humano etiam genere monstrosæ figuræ variorum animalium effigiem varijs partibus referentes nulla parentum, aut nutritionis culpa, sed sola vi morbi aliquando exoriuntur; materia morbificam faciem, manus, pedesve infantis etiamnum in vtero degentis in turpem belluæ figuram deformante. Quod vitium adultis etiam hominibus contingere possenouit Aristoteles, docuit experimentum, confirmauit ratio; Aristoteles quidem aperte asserentes in proposito, ^a *Proximam huic est morbus, quem satyriam appellamus; etenim in eo præ abundantia fluxionis, aut flatus crudi in partes faciei decumbentis, facies animalis diuersi, & satyri apparet.* Experimentum vero, quia passim a Medicis obseruatum habemus elephantiali morbo correptis hominibus faciem ex humana in ferinam mire deformari. Ratio demum, quia manuum, pedumq; digiti tenerrimi puellorum in vtero degentium humore aliquo exedente possunt

a 4. 6
gen. 2
cap. 3

possunt excoriari, ac in vnum iungi, & contracta cicatrice in formam anserini pedis, anatinave manus, coherente membranula, deformari: sic in ambustis adultis aliquando videmus mentum cum pectore, membranosa substantia turpiter copulari. Quid ni ergo etiam infantis in aluo materna commorantis mollissimum corpus habentis, ob morbum aliquem elephantiasi, ac satyriasi consimilem, facies in ferinã deformari potuerit ob materiam præter naturam ad vulcum transmissam, vel sola quantitate peccantem? huiusmodi autem figurã semper deinde retinent infantes etiam ab eo morbo liberati, tum ea materia, nutrimenti instar illis partibus agglutinata; tum quia figuræ ab ortu partibus alte defixæ, sunt indelebiles: quamobrem puelli postea enascuntur facie caninæ, vitulinæ, aut equinæ consimili: sed speciatim, os leporinum in foetu effingitur fisso siue ab erodentibus humoribus, siue aliunde labro superiori, & citra vnionem vtraque parte cicatricem induente. Poterunt autem huiuscemodi monstra sic & in vtero primum gigni, & extra vterum postremo fieri; vtrobi- que vrgente causa eorum procreatrice.

Octava causa, & origo monstri humani, brutorum effigiem in membris habentis, ex imaginatione parentum desumitur.

C A P. LXVI.

Vulgata præterea est hominum, multa variorum animalium membra in suo corpore monstrose a natura referentium; causa parentum imaginatio, non vulgato ab alijs modo, quo talis imaginatio ea monstra pariat; quem nos fuse alibi ^a explicauimus,

Dd hic

hic nobis minime rescribendum, tibi vero maxime relegendum. Profecto quemadmodum plerumque vsu venit, vt quæ grauida vehementius concupiuerit, vel etiam timuerit, exhorrueritue, illorum signa, & imagines apertissime in foetu conspiciantur; sic plane fieri potest (quod Pater etiam obseruauit in suo Dialogo *De præstantia, & vsu genitalium*) vt mater vtero gerens vitulinum caput, aut pedes edere desiderauerit vehementi appetitu, & natura eius effigiem puero latenter impresserit, qui proinde homo nascatur capite anubidis, aut vitulinis pedibus. Ac veluti mulier alba venerem agens sub albo viro magna sui verecundia ab æthiophe procul irridente visa foetum nigerrimum de candido coniuge sustulit; quemadmodum & illa, quæ cum viro candido iuncta æthiopis imaginem intuendo æthiopem alba concepisse, & peperisse dicitur ^b Hippocratis ingenio a crimine adulterij liberata, cui crediderunt sola imaginationis vi ex albis ortum fuisse nigrum. Nec non vicissim sicuti mulier nigra de nigro in æthiopia concipiens albam hominis imaginem sæpius intuens partum candidum edere potuit: Quin etiam vt oues Iacob inspectu virgarum sub aquis demersarum foetus modo unicolores, modo discolors pro virgarum imagine parturiebant: Ac demum vt mulier adultero subdita, viri aduentum anxie timens, filios adulterinos marito simillimos procreare solet; quidni ob imagines variarum ferarum, monstrofaque idola parentum phantasiæ quauis de causa siue in vigilia, siue in somnis obuerrantes nascantur pueri ferinis partibus deformati? quidni similiter ob imaginem humanam brutorum phantasiæ præsertim veneris, conceptusue, aut formationis tempore obuerrantem,

ani-

b Pa
lib.
cap.

animamque seu timore, seu spe, seu odio, seu quavis virtute imaginationis parere feræ possint etiam foetus partes animalium alterius speciei, atque hominis etiam figuram præferentes? Porro si verum fuisset Apuleium, & ante illum Lucianum præstigijs in asini formam commutatos, sub ea specie cum muliere viderem exercuisse; vxoremq; Milonis Hypatini Pamphilen in autem præstigiöse itidem efformatam ad amafios tranfuolasse; vt verum esse testatur acutissimus ^c Cæsalpinus, & ex ^d Vincentio ^e Maiolus, mulierem veneficam in quadam insula vnum e nautis illuc appulsis in asinum mire deformasse; quo interdum ad vehenda onera, noctu vero ad libidinem abuteretur; quid ni ex tali concubitu mulier concipiens foetum edere posset monstrificum ex humanis, & ferinis membris foede consarcinatum, alterius, vel vtriusque coeuntis phantasia spectro ferino alte depicta? etsi vero vtriusque parentis phantasia monstroso partui causam exhibere valet; hoc tamen magis maternæ, quam paternæ phantasiæ adscribendum est, tum quia pater in actu Veneris id solum præstare potest; femina vero etiam post congressum toto conceptionis, & formationis tempore; tum quia mulieres vehementiores habent imaginationes; vt belle, haud minus quam vere vulgo dici consueuerit, mulieres aut efflictim amare, aut crudeliter odisse, mediocriter non affici; sed quia potest hæc imaginatio vehemens in somno fieri nulla parentum animaduersione; propterea euenit vt ab imagine obiecti nimum phantasiam parentis laceffente monstrum exoriat, nec parens sciat se vnquam huiusmodi spectrum in memoria habuisse: Et quia quæ in somnis phantasiæ obuersantur spectra, plerumque chimerica sunt ex di-

Mulier aut
adit, aut
amat efflictim,
nil medium.

uerfissimorum animalium partibus turpiter conficta : proinde nullum est tam horribile, ac multiforme monstrum, cui sola imaginatio causam suppeditare nequeat : sed monstra brutali figura horrida gignere parereque mulieres, ex euentu compertissimum esse potest, quo superioribus annis matrona Sicula, quum vtero gerens mirabunda conspexisset in manu piscatoris ingentem Astacum nuper e mari captum; tempore partus cum humano foetu simul & astacum marinum peperit marino nil prorsus dissimilem ; quam historiam testis oculatus non ita pridem mihi retulit D. Franciscus Maria Delmonaco Sicus Drepranitanus Clericus Regularis, vir spectatæ doctrinæ, ac integerrimæ fidei ; qui & mulierem nouit, & ex ea natum astacum perspexit .

Nona caussa, & origo monstri varias animalium effigies habentis agnoscitur ex parentibus monstruosis .

C A P. LXVII.

SI qui vero monstruosi homines in hoc genere plura membra brutorum partibus similia obtinentes ita conformati fuerint, vt cum muliere seu pariter monstruosa, seu non monstruosa cōgredi valeant, & eam implere : profecto ex eo congressu mulier monstrum consimile partu edere valebit ; adeo natura gestit sibi similem essentiam procreare : atque huiusmodi monstra plurima nasci, hac ratione dicuntur in Africa, & in India : talia certe sunt ea, quæ tum Beatus Odoricus se vidisse testatur plura in viridario ab Indis pasci humana facie bruta : tum ab Olyssiponensibus in Insula ad meridiem conspecti Cinocephali : Aristoteles enim cōstitetur ex diuersis specie-

bus

a 2.
gen.
cap.

bus exorta monstra posse sibi confimilem, atque adeo monstrosam procreare sobolem.

Decima caussa, & origo monstri partes habentis brutorum membra, & humana referentes explicatur ex seminum mixtione, ac nefaria Venere.

C A P. LXVIII.

INsuper autem quum ex historijs, & ex Aristotele ipso habeamus mulieres bestijs nonnunquam coeuntibus succumbere; masculosque homines cum belluis corpora miscere: hinc sane fieri potest vt a mulieribus infantes edantur ferino capite, alijsque membris belluam referentes; & bestiarum hinnuli nascantur humanis partibus monstrosi, non aliunde quam a parentibus suorum membrorum figuras adepti; & ex varia speciei seminum commixtione ortum habentes. Ac sane testimonio Aristotelis, *coeunt animalia generis eiusdem secundum naturam; sed ea etiam quorum genus diuersum quidem sed natura non multum distet; si modo par magnitudo sit, & tempora sequent grauiditatis: raro id fit, sed tamen fieri & in canibus, & in vulpibus, & in lupis certum est: canes etiam Indici ex bellua quadam simili, & cane generantur: nec non in auibus salacioribus idem fieri visum est, vt perdicibus, & gallinis. Quin etiam aduncorum accipitres specie diuersi coire putantur: idemque in nonnullis alijs auibus euenire animaduersum est. In marinis nihil adhuc exploratum habemus dignum memoratu; qui tamen Phinobati appellantur, gigni creduntur ex squatina, & raia. Ad haec quod de Africa in prouerbio est, semper aliquid noui Africam afferre, propterea dicitur quod diuersa etiam genera coeant:*

nam

2. de
n. an.
p. 5.

nam ob aque penuriam terræ illius, vel etiam alienigena libidine copulantur, quum in loca paucissima rigua congregentur. Sed quum cetera sic orta rursus inter se coeant, generareque possunt: genus vnum mulorum sterile est; quippe quod neque secum, neque cum alijs iunctum generet. Hæc Aristoteles. Qui quum statuat diuersi generis animalia coire, ac prolem suscipere; dummodo nec eorum natura multum distet, nec magnitudo sit valde dispar, nec tempus grauiditatis inæquale admodum: non de monstroso partu, sed de nouis animalium speciebus, vt de mulis edisserit: fin autem natura coeuntium animalium valde diffideat, & magnitudo sit non parum dispar, grauiditatisque tempus euidenter inæquale; raro quidem prolem suscipient, sed eam frequentissime suscipient monstrosam varijs partibus diuersitatem naturæ parentum referentem: dixi frequentissime, quia nonnunquam secus euenisse suspicamur ex eo quod asserit Cælius In Co insula, rarum dictu, apud veterem autorem fidei integræ se legisse de grege ouiaro Nicippi ouem non ritu naturæ agnum, sed leonem peperisse; nimirum antea compressam a leone, stimulis veneris velut furioso primam sibi obuiam feminam feram insiliente: si enim canes cum lupis, vulpibus, & tygride coeunt Aristotele autore, ^b Oppiani, & ^c Portæ obseruatione; vt latius in opere *De perfecta constitutione hominis in utero* demonstraui-
mus; cur non possit leo cum oue, turgente materia, commisceri? sed frequentissime ex tam dissimilium coitu monstra nascuntur variorum animalium partes habentia. Id quod ex ipsomet Aristotele Paradoxorum secundo ^d Plutarchus se didicisse asserit, Aristonimum scilicet Ephesium filium Demonstrati mulieres

b 8. hist.
cap. 28.
2. de gen.
an. c. 4. 5.
c 2. mag.
nat. ca. 6.
cap. 17.
lib. 13.
cap. 14.
d Parallel.
29.

mulieres exosum afinam inijsse; quæ suo tempore fi-
 liam peperit formosissimam, Onoscelin nomine,
 quod sonat Afininis cruribus præditam. At ex pro-
 prio penu depromit ^{n Con-} ^{7. fa.} ^{5.} e alibi Plutarchus pastorem ex
 equa centaurum sustulisse in hanc sententiam, *Se-*
cundum hæc famulus accedens, Iubet, inquit, Perian-
der te una cum Thalete venire visum quid rei sit quod
modo est ad eum allatum; temere ne sit natum, an mon-
strum sit, atque prodigium; ipse enim valde videtur
perturbatus, contaminari, ac pollui eo sacrificium cen-
sens: Hæc locutus in domum quamdam nos deduxit,
unam ex his, quæ circa hortum erant: Ibi adolescens
quidam pastoralis, ut videbatur imberbis adhuc, forma
non contemnenda alioqui, explicato scorteo sacco,
monstravit nobis infantem equæ, ut aiebat, partu edi-
tum, superne ad cervices usque & manus humana,
forma, reliquas partes equinas habentem; ceterum in-
morem hominum recens natorum vagientem: ac Niloxe-
nus quidem, Dÿ auerruncet vociferatus, oculos auer-
tit: Thales autem aliquandiu in adolescentem intuitus,
deinde subridens, ut solebat identidem de arte mecum
iocari, Numnam, inquit, Diocles lustrationem ali-
quam molieris, negociumque Dÿs malorum profligato-
ribus facestes, re terribili scilicet, atque magna obla-
ta? Quidni, inquam ego? certe enim, Thales, por-
tenditur seditio, atque dissidium: metuoque ne malum
in ipsum penetret matrimonium, ac posteros, quum
Dea, priore nondum expiata, alteram hanc, ut cernis
iræ significationem edat: Ad hæc nihil respondens Tha-
les, sed ridens discessit, ac Periandro apud fores ob-
uiam facto nobis, scitatoque quid videretur de specta-
culo isto, omisso me, manum eius præhendit, & quæ,
inquit, Diocles mandabit, ea tu per ocium perages; ego
autem

autem tibi consulo vt equarum pastoribus non utaris, aut eis des mulieres: visus est mihi Periander his verbis auditis maiorem in modum delectari; nam & risum tollebat, & Thaleten amplexus osculabatur. Ita ergo Plutarcho sub persona Thaletis ortus est ille centaurus ex equa, cum qua pastor ille adolescens libidine percitus, ob inopiam mulierum, corpus miscuerat. Delrius *f* item, quæ in Saxonix syluis semihumana facie capta sunt monstra anno Domini MCCXL. ex nefario hominum, ac bestiarum coitu nata suspicatur; quam monstrorum plurimorum originem censet indubitatum. Cui tamen haud assentior sic olim bello Marsico ex Alcippe muliere natum elephantum; quia elephantum eam esse pudicitiam nouimus ex historijs, vt cum matre coire nulla ratione adigi valeat; & semel deceptum cum cooperta matre corpus miscuisse, qua detecta ita exhorruit facinus, vt seipsum exanimarit: quin & agens venerem occultissime latet; quomodo ergo vnquam mulierem comprimat? quomodo tam vastum animal cum muliere rem possit habere? quomodo mulier tam immani feræ se subijcere audeat? quomodo compressa pondere molis non suffocetur? Minus illi consentiam mulierem Heluetiam ex leone masculino leonem peperisse; qua fiducia mulier se leoni supponere audeat? Id ipsum dicas de muliere Papiensi, quæ cattum edidisse dicitur; quomodo enim felis exillimum genitale mulierem in venerem pellicere potuit? Sed horum origo in superius allatas cauffas, ac præcipue in parentum imaginationem referenda est: Illi autem damus mulieres se canibus supposuisse, & inde monstrum parere potuisse; quod Romæ contigisse testatur *g* Volaterranus, *b* Langius, & *i* Polydorus Virgilius mulieri

f tom. mag. dif. li. 2. q. 1

g lib. 2. *b* 2. epi med. c. 9 *i* 3. de Prodigij

lieri cuidam inuptæ. In hanc sententiam faciunt, quæ ^k Castanenda retulit in Annalibus Lusitaniæ de filijs ex muliere, ac Simio natis; mulierem nempe ob quoddam crimen in Insulam desertam nauī deportatam, quum ibi exposita fuisset, eam Simiorum, quibus frequens locus erat, agmen circūstetisse fremebundum; superuenisse vnum grandiolem, cui reliqui loco cesserint: hunc mulierem blande manu captam in antrum ingens abduxisse, eique cum ipsum, tum ceteros copiam pomorum, nucum, radicūque variarum apposuisse; & nutu vt vesceretur inuitasse; tandem a fera coactam ad stuprum; facinus hoc multis diebus continuatum adeo, vt duos ex fera liberos pepererit: ita miseram (quanto mors optabilior!) vitasse per annos aliquot; donec Deus misertus nauim eo Lusitanam detulisset; quumque milites in terram aquatum ex proximo ad antrum fonte excendissent; abessetque forte fortuna Simius; feminam ad inuisos diu mortales accurrisse, & occidentem ad pedes supplicasse, vti se facinore, & calamitossissima seruitute irent ereptum; ad sentientibusque, & casum miserantibus illis, eam cum ipsis nauim adscendisse. Sed ecce tibi Simium superuenientem inconditis gestibus, & fremitibus conjugem non conjugem reuocantem: vt vidit vela ventis data, concito cursu de liberis vnum matri ostentat, minatur, ni redeat, in mare præcipitaturum; nec segniter fecit, quod minatus: Tum recurrit ad antrum, & eadem velocitate ad litus rediens ostentat alterum, minatur, & demergit: subsequitur, donec vndæ natantem vicere. Rem totam Lusitania teste notissimam, & a Rege mulierem Vlyssipone addictam ignibus, quorūdam precibus vita impetrata, letum cum claustro perpetuo com-

Mira historia
 mulieris à St.
 mio com-
 pressæ.

emn.
 c.nat.
 c.8.

mutasse. ^l Ælianus, ^m Plinius, & Maiolus ⁿ Epi- ^l li. 6. c. ^m lib. ⁿ c. 2. ^o collo- ^{z.} ^o lib. 1. ^{cap. 75}
 copus asserit Homines cum feris coire, atque inde gi-
 gnere monstra. Saxo etiam Grammaticus, & Ioan-
 nes, atque Olaus ^o Magnus, duo fratres, ijdemque
 deinceps Episcopi Vpsalenses narrant in Suetia
 puellam ab vrfō raptam, constupratam, ferino con-
 cubitu gestasse vterum, & puellum infantem pilosum
 membris humanis partu edidisse; qui adolescens ex
 accepta vxore filium genuit nomine Tregellum,
 Sprachaleg; a quo Vlfō genitus est Suenonis Dano-
 rum Regis pater; quam historiam fufe superius: fuit
 autem vrfi filio natura humana, & figura; maxime
 superante vi materni feminis; & imagine concupitæ
 hominis paternam animam vehementissime percel-
 lente. Sic etiam relatu Delrij Sacerdotis Ioannes de
 Barro Pegufianos, & Sianitas Indiæ gentes originem
 trahere scribit a *p* cane, qui cum muliere corpus mi-
 scuerat. Quod autem ipse addit ex diuersæ speciei
 animalibus semper tertiæ speciei nasci, non recipio;
 tum quia ratio dictat si alterius parentis semen longe
 præualuerit, foetum suæ speciei generare similia in
 essentia, cum accidentibus tamen alterius: sin autem
 apta proportione citra vllius magnum excessum,
 coniungantur femina, tertia species enascitur;
 alias quidem monstrosa, si parentum essentia maxime
 diffideant, vt homo, & canis: alias vero non
 monstrosa, si non multum sit discriminis inter pa-
 rentes, vt inter equum & asinam, ex quibus ena-
 scitur mulus; lupum, & canem, ex quibus licisca.
 Quam sententiam apprime comprobant experimen-
 ta, & speciatim narratio, quam verissimam se Del-
 rius adiungere superioribus profitetur inquiring,

Delrius no-
 tatus.

p D. Au-
 de Ciuit
 Dei.
 Torque
 mad.
 Horti flo
 rid. dial.

Vacca ho-
 minem pe-
 perit.

*In hoc ipso Belgico fuit nefarius quidam, qui Vaccæ
 se*

se commiscuit: post visa bos prægnans, & post aliquot menses edere masculum fatum, non vitulum, sed puerum: adfuere non vnus, deque matris vacca cadentem utero adspexerunt: leuatumque de terra nutrici mulieri tradiderunt: adoleuit puer, baptizatus, & institutus Christianæ vite præceptis, pietati se addixit: & pro patre serio pœnitentiæ vacat operibus: homo quidem perfectus, sed qui sentiat in animo propensiones vaccinas, pascendi prata, & herbas ruminandi. Hæc ille: quibus suam sententiam destruit, statuens ex animalibus diuersæ speciei numquam gigni perfectum animal tertiæ speciei cum alterutro parentum: sed semper nouum animal tertiæ speciei: nam vere hominem, vacca ex homine peperit: quam historiam citat etiam

1 ap. 7. *Riolanus q inueniens. Ex vacca quidam nebulo in Germania genuit filium formosum, qui viuit omnino addictus pietati ad expiationem sui ortus: verum stupet illi animus, & belluinum quiddam redolet. Quod enim ad cacodæmonis astum refert vir insignis; id voluntarium est eius assertum, nulla comprobatione munitum: sed hac de re mox. His verisimile redditur, quod vetustiores historiæ testantur, Attilam Hunnorum Regem, vulgo flagellum Dei nuncupatum, ex muliere ortum a cane constuprata: humano spermate ferinum viribus superante: secus vbi æquipollent, monstrosa ex utroque parente species enascetur; hac enim ratione verisimile redditur, quod vulgo fabulosum existimatur, Pasiphæen olim Cretensium Reginam infano amore percitam intra Dædaleam Vaccam tauro se supposuisse, indeque minotauri monstrum conceptum peperisse. Denique vero & pleraque monstra, quæ noua semper affert Africa, ex variæ speciei animalium congressu*

riri, atque adeo nonnunquam ex hominum cum bel-
 luis nefaria miſtura, id mihi plane perſuadet, quod ea
 regio tum ob aeris calidiorem conſtitutionem valde
 prona eſt in Venerem; tum ob ſordidæ ſectæ licen-
 tiam homines a nefario belluarum congreſſu non
 abſtinent; quod nobis non ſemel teſtati ſunt inſi-
 gnes viri, qui apud illas gentes plurimos annos vi-
 xerunt. r *Ælianus etiam obſeruauit mulieres iniri* r 7. de
 a Cinocephalis, Hircis, & Canibus. Ceterum in ani- mal. c.
 malium genere variarum ſpecierum commiſtionem
 Veneream eſſe prolificam (quod plerique negare au-
 dent abſolute) præter experimenta, & Ariſtotelea
 decreta ſuperius allata, vna iam ratio e ſtirpibus de-
 prompta plane demonſtrat; quum enim vis generan-
 di cõmunis inſit apud / Ariſtotelem omnibus viuē- f 2. de
 tibus noſtratibus, hominibus, brutis, ac ſtirpibus ab t. 34. &
 vna, & eadem anima vegetali; profecto ſi diuerſarum
 ſpecierum plantæ coire quoquo pacto inuicem poſ-
 ſunt ad nouorum fructuum propagationem; eadem
 plane ratione diuerſis animalibus conuenientibus in
 vnum, prolem monſtroſam procreari continget vel
 Ariſtotelis t obſeruatione: At vero certo conſtat t 2. p
 inſitione, quæ congreſſus eſt, ac veluti Venus arbo- t. 83.
 rea, plantas vel natura ſteriles, alienos tamen a ſua 4. de
 natura fructus procreare; de qua pulchre Proper- an. c. 4
 tius,

Plantarum
 venus inſitio.

*Inſitor hic ſoluit pomofa vota corona,
 Quum pyrus inuiſo ſtipite mala tulit.
 pulchrius Ouidius,
 Venerit inſitio, fac ramum ramus adoptet,
 Stetque peregrinis arbor aperta comis:
 Cultus & in primis ſuccos emendat acerbos,
 Fiſſaque adoptinas accipit arbor opes.*

pul-

Geor. pulcherrime omnium Syrenophœnix ille, Virgilius,
*Et sæpe alterius ramos impune videmus
 Vertere in alterius, mutataque insita mala
 Ferre pyrrum, & prunis lapidosa rubescere corna.*
 & paullo post,

*Inferitur vero ex fœtu nucis arbutus horrida:
 Et steriles platani malos gessere valentes,
 Castanea fagos, ornusque incannit albo
 Flore pyri: glandemque sues fregere sub ulmis.*

Si ergo ex tam diuersi generis plantarum commistione fructus enascitur; quinimmo si arbor sua natura sterilis, accepto in se fecundæ stirpis seminario principio per infitionem, fructus ex eo producit; quidni ex animalium diuersæ speciei congressu fœtus edantur?

Arbor sua natura sterilis vt fructus edat:

*Dubitationes propositam theoriam urgentes diluuntur,
 & primo edacta ex Aristotele alicubi negante
 monstrum fieri ex animalibus diuersa speciei.*

C A P. LXIX.

SEd hic nos vrgent viri Clarissimi, quorum obiectiones præterire, nec vltius differre possumus ad propositæ monstrorum causæ confirmationem; aiunt autem plerique a Aristotelem aperte negare monstra fieri posse ex animalibus diuersæ speciei, quod vnicuique animali suum sit nascendi tempus distinctum: sed reuera hoc dubium soluit Aristoteles multo b prius asserens animalia diuersæ speciei habentia tempus grauiditatis quoquo pacto æquale cocuntia generare; licet quæ valde inæquale tempus nascendi obtinent, aut nūquam, aut raro admodum, simul congregientia procreent. Nobis deinde hic

Animali cuique suum esse nascendi tempus. Animalia diuersæ speciei quæ cocunt ad prolem.

de

4. de
 en. an.
 4.
 2. de
 en. an.
 5.

de monstrum natura tractantibus, quorum procreatio rara est, non officit eo loco Aristoteles ea proponens, quæ semper eodem modo, vel vt plurimum eueniunt. Deinceps autem obseruamus ibi Aristotelem negare Physiognomis duorum, aut trium animalium formas in vnum monstrum commisceri, quasi plura animalia seorsum concepta in vnum monstrum confunderentur; eaque potissimum, quæ diuersa nimium tempora nascendi obtinuerunt; at hoc non tollit quominus ex duorum animalium diuersæ

Exp'uribus speciebus vt nequeat vnū animal constare.

Monstrum ex coitu animalium diuersæ speciei vt oriatur.

Hominis natiuitas vt sit enormis.

Quibus vnicum sit grauiditatis tempus.

Autor septimestri partu editus.

Homo æquale tempus grauiditatis habet cum animalibus inæquali temporibus vt eri obtinentibus.

speciei coeuntium seminibus; quorum tempora nascendi possint eadem esse; tertium monstrum procreetur, vt homo cinocephalus, centaurus, minotaurus, & id generis: quippe hominem nouit idem Aristoteles *c* habere tempus vterum ferendi satis enorme; quum enim alijs animalibus singulis vnicum sit pariendi tempus; homini vni quamplura sunt; quippe quum & septimo mense (quod mihi contigisse a parentibus audiui sæpius) & decimo nascatur; atque etiam inter septimum, & decimum positus; qui enim mense octauo nascuntur, etsi minus, tamen viuere possunt: quin & sapientissimus Præceptor Costæus insigni edito libello *d* *De tempore partus do-* *d* cap. 27. 28

e 4. de gen. 2 cap. 4 inf.

dit homines etiam vndecimo, ac duodecimo mense natos: vt propterea homo cum animalibus variorum generum diuersa gestationis tempora obtinentibus æquale tempus grauiditatis habere valeat; & proinde ferina venere abutentes homines generare queant.

Altera dubitatio Maniliana, & Lucretiana diluitur, negans quid esse nobis commune cum feris, & plantis adinuicem.

C A P. L X X.

Objiciunt alij nihil gigni posse ex animalibus brutis, & homine; nihilque ex plantis diuersæ speciei; quippe concurrentia animantia ad communis sobolis propagationem communem aliquam naturam obtinere debent; attamen & Manilius negat nobis esse quid commune cum feris, & ^a Lucretius infitiat e pluribus plantis commistis tertium gigni,

Propterea quia que de terris nunc quoque abundant Herbarum genera, ac fruges, arbutaque læta; Non tamen inter se possunt complexa creari.

^{phyf.} cui assentiri videtur apertissime alicubi ^b Aristoteles inquiring non fieri vitem oleoproram, nec oleam vitiproram. Sed hæc refellit ratio, quæ primo contra Manilium constat apertissime nobis cum feris esse communem animalis naturam, & animam sensualem, ac vegetatricem, cuius munus proprium est vel Aristoteleo ^c decreto generare sobolem. Deinde contra Lucretium liquet factum sæpenumero fuisse vt arbor vna ramos aleret alios ferentes pyra, nuces alios, & alios poma: quin vt arbor eadem ex malo citrio, aurantioque, ac limonis ramis constitueretur. Certe natura sola non efficit vitem oleoproram, nec oleam vitiproram, vt ait ^d Aristoteles; id tamen facit ars, vel natura arti vnita in insitione; ars etenim plerumque naturam perficit Aristotelis obseruatione. Sed quid ni dixero sine artis auxilio a natura

Homini cum feris quid commune sit.

Ex pluribus plantis commistis tertium gigni.

Vt fiat vitis oleoproræ & olea vitiproræ.

In arboribus nata frumenta.

tura talia in plantis fieri ? legimus enim apud Plinium ^e in arboribus nata frumenta ; quin ex eadem ^e li. 18. radice germinasse oleam, & ilicem apud ^f Pausaniam ^{18.} in Arcadicis : sed hac de re fuse superius ; quæ hic ^f cap. nobis frustra repetenda non sunt. Immo vero si vitis, & olea sunt adeo diuersæ naturæ , vt in vnum iungi nequeant ad tertij constitutionem ; sic non omnia possunt omnibus animalia iungi promiscue ad sobolis procreationem ; sed tamen diuersæ speciei copulari possunt in venerem , vnde sobolem suscipiant, alias monstrose vtrosque parentes varijs partibus referente n in substantia , & alias citra monstri deformitatem vni parentum in substantia similem , alterius tantum nonnulla retinens accidentia .

Non omne animal cuique iunctum prolem procreare .

Tertia dubitatio viri eximij negantis ex varijs speciebus posse quid vni tantum parenti congenitum nasci : exercitatio cum acutissimo Delrio .

C A P. L X X I .

ARdua sane tertia difficultas est , quam vir egregius obijcit , negans ex congressu hominis cum bellua aut purum hominem , aut puram belluam eiusdem cum altero tantum parente speciei exoriri , afferens citatis verbis , ^a *Nam vt verus homo ex semine vaccini materia nascatur , & organica illa dispositio perfecta humani corporis in vacca vtero , & vaccina anima calore , ac virtute perficiatur : id Philosophos omnes mecum arbitror inter adueta computaturos .* Ceterum ego Philosophorum minimus doctissimi viri sententiam hac in re accipere non possum ; in primis enim sensuum euidencia comprobatum est post nefariam hominis cum vacca venerem , bouis vterum
intu-

^a Delr.
^{1.} mag.
lib. 2. q.
pag. 33

iatumuisse, ac ex iuuentæ aluo exiuisse puerum in omnibus hominem perfectum referentem, qui vaccinas propensiones haberet colendi prata, & herbas ruminandi: Philosophi autem omnes in rebus naturalibus, iisdemque sensui subiectis, a sensuum iudicio non discedunt: Quocirca Plutarchus Philosophus minime vulgaris assentit Agesilao, cui tertio Italicorum Fuluius Stellus a mulieribus animo alieno cum equa rem habuit: quæ suo tempore filiam edidit perpulchram; cui pater Eponæ nomen indidit: atque hæc Ethnicis Dea est, equorum procurationem gerens. Deinde verum hominem ex feminis vaccini sola materia non nasci dabimus viro egregio; at si cum vaccini feminis materia permistum fuerit humanum sperma; in idem nasci posse verum hominem non diffitebimur: haud enim magis mihi distant specie homines a canibus, vrsis, equis, asinis, ac simijs; quam platani a malis, castanæ a fagis, orni a pyris, vlni a quercubus, arbuti a nucibus, & corna a prunis: si ergo ex materia redundante nutritui platani, virtute principij feminarij malorum per insitionem platano impacti, possunt mala vera generari: si ex materia orni, virtute principij feminarij pyrorum ornis insiti, pyri flores, ac fructus nascuntur: si ex materia horridæ arbuti, vi principij feminarij nucis insiti, nuces exoriuntur: si ex materia vlni per insitionem feminarij principij roboris glandes producuntur; vt supra ex Virgilio b legimus, comprobante experimento: quidni Philosophi omnes arbitrentur ex vaccino semine virtute spermatis virilis illud optime subigentis posse verum hominem physice procreari? Immo quum experimento comprobatum sit pueros ab ortu ferino lacte altos in per-

Philosophi
qua iure a se
suum iudicio
non discedat.

Homo vt ex
vaccino se-
mine gigni
valeat.

Ornus vt py-
ra producat.

fectos homines adoleuisse : atque in Gallia speciatim recens natos infantes lacte vaccino pasci ; quumque Aristotele ^c doctore ex iisdem alatur ex quibus constamus, & quæ materia est nutritionis, eadem ^{c 2. 1} sit quæ prius fuit constitutionis : quidni ex vaccino ^{ge. t. 5} femine, ac sanguine, qui ex utero ad mammas delatus in lac transmutatur, infans humanus vi feminis virilis effici potuerit ? Deinceps autem organicam illam dispositionem perfectam humani corporis in vaccæ utero fieri posse nil mirum : quia vaccinus uterus aptus locus esse potest, in quo fetus humanus conferuetur, & cuius calore tepido foueatur, & cuius tegmento procul arceantur omnes iniuriæ exteriores ; aliasque functiones, & usus omnes erga semen, ac embryum humanum edere valeat, nihilominus quam humanus ; ut patet ex ijs, quæ alibi ^{d d Dep} de functionibus, & usibus uteri promulgauimus. ^{cōst. h}
 Demum vero concedentes viro eximio verum hominem in utero vaccino, ex vaccini feminis materia, solo calore animæ vaccinæ, ac virtute non perfici ; negamus verum hominem in aluo bouilla ex iuuençæ materia seminali, virtute feminis humani, & caloris in eius portione spirituosa vigentis haud posse constitui ; cooperatur quidem virtus vaccinæ animæ virtuti animæ in femine humano existentis ; sed tanquã agens secundarium agenti primario : & calor, non quidem animæ vaccinæ ; anima enim vel brutalis incorporea substantia est, nulli corporeæ qualitati subdita ; sed calor vaccini corporis fouere potest calorem humani feminis, & virtuti formatrici humano semini insidenti ceu instrumentum deseruire ad organizandas corporis humani partes, non secus atque calor plantæ ceu organum deseruit virtuti formatrici alie-

Anima incorporea est.

alienorum fructuum infitæ particulæ stirpis diuersæ speciei. Et sane vbi virtute humani seminis ex materia vaccina, seu verius ex mole compacta ex humano semine, ac vaccino tum semine, tum sanguine, conformatum fuerit corpus omnibus membris humanis; quidni dispositæ huic materiei, conceptuique a parente vegetalem, ac sentientem animam sortito, vel Aristotelis e decreto, extrinsecus adueniat rationalis anima, quibus prius vegetans, deinde animal, demum efficiatur homo? Hæc ea sunt, quibus a viri doctissimi sententia discedere cogor in proposito.

*Distincte magis explicatur origo humani
monstri ex fera nascentis.*

CAP. LXXII.

QUum possit igitur ex hominis, & feræ nefario congressu foetus exoriri, vt nuper ostendimus; quia non semper hic foetus vniusmodi nascitur, sed aliquando solam obtinet patris essentiam; aliquando solam maternam; aliquando vtramque simul in monstrosam naturam confarcinatam; & quia masculus homo cum fera femina commisceri potest, & vicissim mulier a bestia masculo subigi; operæ pretium est de horum singulo distincte agere. Si quidem nefarius homo bestiam compresserit, triplex inde partus enasci potest, vnus quidem homo perfectus, & hoc vbi masculi semen exacte femineo dominetur, ac illud ex toto subigat; sic puerum ex vacca genitum nuperrime vidimus: alter est brutum exquisitè matrem referens, ac nulla ex parte patrem; atque hoc fiet duplici ratione, vna est vbi materna

Ex homine
feram sub-
gente triplex
partus edi
potest.

Recipitur o-
ne per mo-
dum reci-
pientis -

Agens mate-
riæ quam for-
mâ tribuat.
Efficiens ut
sibi diffimile
producat.

Vt homo ex
fera femina
belluam gi-
gnat.

Ex homine
ac fera vt
monstrum
fiat.

materia inepta fit, quæ ab humano semine humano-
rum membrorum figuram, & naturam recipiat; sem-
per enim quodcumque recipitur per modum reci-
pientis recipitur; & ab eodem agente variæ materiæ
varijs decorantur formis, vilior quidem viliori, &
præstantior perfectiori; tribuit enim agens materiei
non nisi formam quam suscipere potest: ac efficiens
caussa licet formam sua præstantiorem nunquam effi-
cere valeat; & in materia disposita suæ consimilem
formam producat; impeditum tamen a materiæ ine-
ptitudine formam sua viliolem in ea progignit: qua-
re semen masculi hominis ex materia brutali, quæ ad
humanos artus induendos, & ad animam vegeta-
lem, ac sentientem humanæ partem, ac rationali as-
sociabilem subeundas inepta fit, ferina membra ma-
maternis consimilia, potissimum cooperante anima
feræ, format; illisque indit vegetalem, ac sentien-
tem animam, quæ imperfectioris notæ est, quam vt
possit rationali subijci, sed specificæ brutali subijci-
bilem. Altera vero ratio, qua ex humano semine in
vtero feræ fera matri similis ex toto constituitur, ac
patri dissimilis, est paterni seminis imbecillitas, quæ
quum nequeat subditam sibi materiam perfecte su-
bigere, cui non indit formam humanam, illi formam
conciliat animalis, & speciatim matri similis; quia
in efformando fætu sibi maternum semen coopera-
tur, quod natura studet constituere quid ei simile, a
quo exiuit. Sed hi duo partus licet monstruosam ha-
beant generationem, vere tamen monstra non sunt;
quocirca eos appellat ^a Plato veluti monstra. Ter-
tius vero partus ex homine ac fera genitus, qui vtri-
usque parentis effigiem habet in varijs partibus, mō-
struosus est, vt centaurus ille ortus ex equa a Pastore
subacta;

In C
tylo.

subacta; & puella illa cruribus afininis prædita ex
 affina compressa ab Aristonymo Ephesio nata, ^b Plu-
 tarchi testimonio, naturæ suæ causam habet vtriuf-
 que seminis in varijs partibus efformandis prædomi-
 nium, ac materiæ in varijs partibus variam disposi-
 tionem; in allatis enim exemplis paternum semen
 partibus supernis efformandis a natura dicatum, ro-
 bur habuit, & subditam materiam dispositam ad hu-
 manas partes induendas; contra partibus inferiori-
 bus fingendis destinatum, aut materiam ineptam hu-
 manæ formæ suscipiendæ reperijt, aut robur non ha-
 buit, quo illam exacte subigeret; vnde animalis
 membra effinxit, & cooperante matre matri similia.
 Sin autem mulier aut sponte se belluæ masculo sup-
 posuerit, aut vim a bellua patiatur; trium formarum
 partus edere poterit, nempe vel perfectum hominem,
 vt virgo illa in Sueuia ab Vrso compressa; vel puram
 belluam pariet, vt Lusitana mulier a Simio vim pas-
 sa; vel tertio monstrum vtriusque parentis formam
 retinens, vt mulier cani se turpiter subijciens, quæ
 puerum femicanem peperit: Porro mulier ex fera,
 feram patri similem nullo negotio concipere, ac pa-
 rere poterit; masculeo semine optime femineam ma-
 teriam subigente. At difficilius est mulierem ex vr-
 so, aut cane hominem integrum parere; id autem
 fieri poterit, si muliebris materia exactissimas habens
 ad humanam formam propensiones, & muliebris se-
 minis pars spirituosa, in qua vis actiua residet, robu-
 stior fuerit, quam semen masculeum; tunc enim con-
 iuncti ex masculeo, & femineo semine pars spirituo-
 sa ob prædominium virtutis humanæ hominem po-
 terit efformare; quod facilius adhuc efficietur, si pa-
 ter concumbens alta imaginatione defixam habuerit
 hominis

Mulier ex fe-
 ra triplicem
 partum ede-
 re potest.

Mulier ex fe-
 ra masculo
 vt feram con-
 cipiat.
 Mulier ex fe-
 ria hominem
 concipiat.

Sa-
 ur.con-
 al.29.

hominis effigiem; vt par est feras habuisse, quæ quasi naturali feritate deposita mulierum, earumdemque formosarum amplexus expetiuerunt, & exercuerunt.

Mulier ex fera vt monstrum vtriusque parentis effigiem habens pariat.

At vero mulierem ex fera monstrum in se humanas, & ferinas partes obtinens concipere, ac parere ideo contingit, quia in quibusdam partibus efformandis maternum semen paterno præualeat; in alijs vicissim paternum materno prædominetur in materia subigenda: sic plane in semicane mulieris, & canis filio, partes supra vmbilicum humanæ, inferiores caninæ fuere, quia seminis portio supernis partibus efformandis dicata materiam habuit digniorem, & partem spirituosam, in qua vis actiua residet, magis robustam, quæ a materno semine defluxit, patrisque coeuntis imaginatio a subditæ feminæ vultu, ac membrorum superiorum vehementius imagine commouebatur: ex aduerso spermatis portio partibus infernis constituendis inseruiens inepta fuit, quæ formam humanorum membrorum indueret; habuitque paterni seminis substantiam spirituosam robustiori vi præditum, quam materni. Idemque iudicium feras de alijs in eodem genere monstris variarum specierum animalia referentibus. Ceterum fieri etiam potest vt femina bellua ex homine puerum, & ex fera super incubante hinnulum concipiat; qui duo fætus ob vteri angustiam in vnum monstrum copulentur: Idipsum statuas de muliere, quæ humanum, & ferinum concubirum passa sit; ex homine siquidem hominem concipiens, & ex fera belluam, vtroque fætu ob angustiam vteri in vnum coagmentato, monstrum denique pariet; ita profecto genitus esse potuit partus ille monstruosus, quem anno Domini DCCCLIV mulier edidit, specie videlicet hominis, & canis integerrime

Mulier vt monstrum ferinum pariat.

tegerime corporibus coniunctis, dorso connexis, ac dorsis spina solidissime conglutinatis. Sed & hac ratione gigni etiam poterit citra gemellorum copulationem monstrum quibusdam partibus humanis ab hominis masculi femine constitutis; & quibusdam ferinis a bruti masculi spermate formatis, siue in utero mulieris, siue in aluo belluæ feminæ; quando & mulier, & bestia femina seorsum possunt deinceps hominis masculi, & bruti animalis venere perpeti. Tot ergo modis contingit ex variæ speciei feminum commistione monstra variorum animalium partes habentium physice procreari.

Iterata variorum venere vt monstra fiant.

Vndecima caussa, & origo monstri, variæ speciei animalium partes habentis, ex Cacodæmonis opera elicitur.

C A P. LXXIII.

VNdecimam, & postremam causam originis humani monstri varias brutorum figuras varijs partibus æmulantis in Cacodæmonem referre volumus cum viris egregijs; at vero multo plures modos, quam illi pronunciauerunt esse censemus, quibus vi dæmonum monstra contingant: in primis enim potest perfectus fetus a parentibus ortus vi dæmonis illudentis conspicientium sensus monstrosus apparere; vt enim præstigijs homo videbatur sibi, & alijs figuram a asini induisse; sic nullo negotio potest infans variorum animalium membris compaginatus apparere malo Dæmone aspicientium sensus illudente. Deinde potest Dæmon idem malus aliunde sublatum monstrum aliqua ex propositis causis enatum

Dæmonis astu multifariam possunt monstra fieri.

Homo præstigijs in asinū mutatus.

Maio!
loq. 2.

tum

Monstrum
suppositum.

Monstrum vt
constitui phy-
sice queat o-
pera Dæmo-
nis.

tum parturienti clandestine supponere, vero partu ablato, aut ficta grauiditatē. Deinceps potest Dæmon monstri constitutionem promouere applicando, vt dici consueuit, actiua passiuus, nempe singulas antea propositas monstrorum cauffas in vterum afferendo; nam vi Dæmonis, permittente Deo, potest tum generatrix, ac efformatrix virtus in semine degens adeo in quibusdam partibus eneruari, vt similem parentibus fætum constituere nequeat: tum feminis natura aliqua ex parte in viliorem essentiam deturbari, quæ non nisi animantis imperfectioris membra constituere apta sit: tum materiæ fætus partes aliquæ ineptæ reddi formæ eiusdem speciei cum parentibus: tum virtus fætus altrix labefactari ne possit alimento partibus applicato earum figuram conciliare: tum materies alimentaris ijs dispositionibus aliqua in parte priuari, quæ necessariae sunt ad induendam effigiē membrorum, quibus applicatur: tum in corpore fætus morbus induci, quo eius effigies in ferinam deformatur: tum imaginationi parentum eiusmodi spectrum alte infigi, quo monstrosus fætus enascatur: tum in vterum feminae variorum animalium semen prolificum latenter infundi, quorum missionem nuper nouimus huiusmodi monstrorum cauffam existerē: tum etiam in aluo grauidæ animantis semiformato fætui adiungi aliunde susceptum ex vtero feræ semieffictum catulum, & humano conceptui conglutinari in monstri constitutionem. Cuius quidem monstri cauffa efficiens proprie physica est; dæmon autem minister est, atque artifex apponens actiua passiuus, ingerens dispositiones, remouens, aut adducens impedimenta, solum motu locali monstrorum cauffas agitans. Tot ergo sunt Monstrorum

Monstra pro-
gignit Dæmō
solo motu lo-
cali cauffarū
physicarum.

ex varijs partibus diuersa diuimilium animalium in eodem genere membra referentibus origines, & causæ physicae.

Monstra multiformia fuisse constructa ex partibus referentibus animantia diuersi generis.

CAP. LXXIV.

REperiri etiam in rerum natura Monstra, quæ partes habeant referentes membra animalium diuersi generis, ex iisdem historicis manifeste constat: voco autem animalia diuersi generis, quæ non communicant eodem genere proximo: & sunt in quatuor classes distributa, Aues, pisces, terrestria perfecta, & insecta. Nam apud † Aelianum legimus, Sphingem, quicumque vel picturæ vel plasticæ operam dant, fingere alatum solent: Ceterum apud Clazomenios Suem alatum exortum fuisse auditum est, qui Clazomenios agros vastaret: quod quidem ipsum in libro de Clazomeniorum finibus Artemon confirmauit; vnde illic locus decantatus, Sus alatus nominatur. Id quod si cuiquam fabula videatur, non prohibeo: ego quod de animali dictum ab alijs non ignorabam, non inuitus retuli. Sic ad verbum Aelianus. Multo post Gualtherius cum Rubeaquense fatetur in Thracia ex muliere natum esse puerum, qui oculis, palpebris, & supercilijs caruit; manibus insuper, & brachijs; cui ad coxendices cauda piscis innata dependeret: quod monstrum vbi Mauritius Imperator vidit, interfici iussit, gladiumque statim est osculatus; mater autem monstri, quia nihil in eo gignendo peccauerat, absoluta est.

Anno Dñi

601.

minit huius monstri etiam ^a Riolanus. In Germania prope Lauffenburgum oppidum in finibus Heluetiorum ad Rhenum fluuium situm, natus est infans manibus, & pedibus anserinis, horrendo capite.

1274.

1512.

Rauennæ, quod obseruat etiam ^b Paræus, & Rueffus, ^c natum est monstrum cornu in summo capite, gerens, duabus alis instructum, carens brachijs, unico insiftens pede rapacium auium simillimo, in genu oculum habens, duplici sexu præditum, ceteris membris homo: huius meminere quoque Ioannes Multiuallius, & Gaspar Hedionus.

^a De
mof. cap

^b li. 24. c
cl 5. dec
ceptu c.

Licet huic monstro duo fuisse capita scripserit Marcellus Palonius † Romanus, agens de Clade Ra. † lib. uennæ his versiculis.

Hoc

- „ Hoc fama horrendum, sed re deformius ipsa
 „ Monſtrum erat, ab nimium, quod te pernicious alis
 „ Aggreditur, cornuque ſolo proſternit, itemque
 „ Bina tue excidia hæc cervici imponit; & ecce
 „ In tua ſupremas conuertit funera flammas.
 „ Nec generi ferro indulget, ruit omnis ab vno
 „ Sexus, & Emathios cognato ſanguine campos
 „ Strata virum, pelagus tranſmiſſa cadauera complent.
 „ More ratum, humano ſaturatos funere piſces
 „ Cana Thetis, nantesque horrent Nereides vndis.
 „ Hæc Diuum monitu fuerunt documenta ruine
 „ Monſtra Rauenna tue; quam nunc tumæſta dolensque
 „ Preſentem deſtes, quondam decorata triumphis.

Vbi in margine Libri hæc leguntur.

- „ Explaneatio Monſtri Rauennatis, Alis, Cornu, gemino
 „ Capite, Flammiſ, utroque ſexu, & Hominis Piſciſque
 „ forma inſigniti.

i. 24. Paræi d. testimonio in Boſci Regis Paroecia, in
 7. Blera ſylua via ad fontem Bellæ aquæ natus eſt puer
 1517. faciem ranæ obtinens : Viſus eſt Ioanni Bellange-
 rio Machinariæ Regiæ Chirurgo, coram Har-
 moijoppidi Iuſtitiaæ cuſtodibus, ac in pri-
 mis Ioanne Bribono eius loci pro-
 curatore regio : monſtri pater
 fuit Amadæus Paruus,
 mater Magdalena
 Sarbucata.

1544. Sed Argentinæ nobilis Alsatia metropoli orta est puella horrendo, atque in superiori parte aperto plane capite, lato ore, bouinis oculis, & naribus aquilinis. Stetini ortus est infans habens in vertice massam carnis referentem imaginem testudinis rufæ; in ceruice caudam carnosam instar muris, sed albescentem, qualis erat cutis sine pilis; capite fuit Therfitico; eius meminit etiam Finzelius. Et prima harum figurarum exprimitur.

i. 24. c. Paræo autore Antuerpiæ vxor Michaelis cuiusdam,
 qui operam Chalcographo locabat, commorantis
 apud Ioannem Molinū sculptorem, ad insigne pedis
 aurei, monstrum peperit canis prorsum effigie, nisi
 quod ceruice esset breuiore; capite vero auis, sed im-
 plumi: vitæ exors fuit, quod mater ante tempus pe-
 perisset. Eiusdem s̄ relatione aliud monstrum me-
 dio, intimoque in ouo compertum est, caput nempe
 facie humana, sed capillitio colubris vndique hor-
 rente; mentum ipsi tribus alijs colubris vibratis, ve-
 luti barba germinabat: conspectum est Augustodini
 in ædibus Bancheronis Caussidici, dum ancilla ova
 multa

1571.

multa frangeret butyro incoquenda : oui illius albumen feli exhibitum repentinam mortem intulit : Id monstrum in manus Baronis Senecij quum venisset, ad Carolum nonum Regem, Metis agentem, perlatum est.

Ad hoc genus monstri refertur & illa mulier Arretij, e cuius naso spicæ farris natæ sunt Iulij & Obsequentis testimonio.

Dantur itaque monstra ex membris diuersi generis animalium partes æmulantibus constituta.

g De
dig. c
109.

*Monstri humani membra viliorum animalium
habentis origo, & caussa prima in
apparentium refertur.*

CAP. LXXV.

AT vero monstrum illud longe turpius, quod ex membris animalium diuersi generis, perfectorum scilicet, ac imperfectorum; siue aereorum, ac terrestrium; siue aquatilium, ac terrenorum, ab iisdem fere caussis exoriri posse videtur; quæ sigillatim breuiter sunt percurrendæ. Profecto ex Physiognomicis habemus plerosque homines nasci capite, ac facie, ac vnguibus auium consimiles partes referentibus; quorum meminit Aristoteles in Physiognomicis, & post eum eius disciplinæ cultor eximius Ioann: Baptista Porta: quorum sane hominum partes alatae aliquando adeo distant ab humana figura, & adeo ad volucrum imaginem accedunt, vt vulgo, res non ita subtiliter intuenti, monstra esse putentur, ac prædicentur: Quin & Historici superioris ætatis hac in re vel vulgi famam secuti, vel cum vulgo non ita diligenter hominum membra dispicientes, quod primo aspectu sibi monstrum visum est, posteritati scribentes, vere monstrum esse tradiderunt: quod tamen vulgi placitum viris clarissimis de rei natura imponere non debet.

Monstra
vulgi.

Historici qui
vulgares opi-
niones hau-
serint.

Secunda monstri diuersi generis origo, & caussa ex imbecillitate virtutis generantis colligitur.

CAP. LXXVI.

SEd veri monstri diuerso genere contentorum animalium partes habentis altera caussa est imbecil.

Seminis virtus factum, constituens triplex.

Vis generatrix imbecilla ut monstrum pariat.

Homines insignes pediculis enecti.

Ortus cichthonij.

becillitas virtutis efficientis factum, quæ in parte feminis spirituosâ degit; quum autem triplex sit huiusmodi virtus; generatiua, quæ materiæ conceptus tribuit esse specificum; separatiua, quæ partes materiæ conceptus varijs membris constituendis destinatas prius absque ordine in vnum confusas segregat, & suis quasque locis collocat; & formatiua, quæ singulis partibus materiæ rite collocatis propriam determinatorum membrorum figuram impertitur: sane quæcumq; harum virtutum adeo imbecilla fuerit in aliqua parte conceptus, ut perfecti animalis attributa illi nequeat impertiri, ei conditiones partis animalis imperfecti communicare cogitur. Ac ut speciatim primo loco de vi generante agamus; proculdubio quemadmodum in quibusdam viris principibus vi morbi adeo labefactata est virtus illa, cuius est in nutritu alimento formam substantialem partis alendæ communicare, atque adeo ex alimento carnem generare; ut alimentum etsi suapte natura probum in vermes, ac pediculos conuertere cogatur misere hominem enecantes; quod accidisse legimus apud ^a Aristotelem, & ^b Plinium Alcmani Poetæ, Pherecidi Syro, & Syllæ Dictatori; eadem ratione in fætu contingere potest, ut virtus generatiua crurum, exempli gratia, adeo langueat, ut eam materiam in humana crura conuertere non valens, in serpentum, aut anguillarum, aut piscium extremitatem conuertere potuerit; cuiusmodi originem habere potuit monstrum Erichthonio simile, cui ortum asserunt antiqui ex Vulcano, & Minerua; & certum quum claudus esset Vulcanus pars feminis crurium genitrix ab eius cruribus originem trahens, adeo imbecillis esse potuit, ut citra figmentum Erichthonij procreare

a 5. Hi
cap. 3.
b lib.
cap. 43
li. 11.
33.

procreare valuerit . licet non negem prisca illius Eri-
chthonii ortum esse potuisse figmentum .

*Tertia monstri diuersigeni origo, & causa in-
debilitate formatricis reponitur.*

CAP. LXXVII.

S In autem ea virtus in parentum femine debilis
extiterit , ad quam ex officio pertinet determina-
torum membrorum configuratio ; & ita debilis, vt
materiæ certis membris constituendis destinata con-
formationem perfecti animalis tribuere non possit ;
efficiens quod potest imperfectioris animantis figu-
ram illis partibus impertitur : atque hac sane ratio-
ne mulier illa Thraciæ anno Domini DC I. pue-
rum generare potuit adeo monstrosum , vt ei oculis,
& brachijs carenti , ad coxendices cauda piscis in-
nata dependeret : quod monstrum Mauritius Impe-
rator interfici iussit , matre nullius criminis reatum
habente nihil molestata .

*Vis forma-
tiua debilis
vt monstra
constituat.*

*Quarta caussa, & origo monstri multigeni ex imbe-
cillitate virtutis separatricis deducitur.*

CAP. LXXVIII.

Q Votiescumque vero contigerit in spirituosa
parte feminis eam virtutem languidam esse ,
quæ discernendis portionibus materiæ, va-
riorum membrorum formam accepturis, dicata est a
natura ; separatrix illa vis suo munere in quibusdam
partibus non functa , vt puta in digitis aut manuum ;
aut pedum , foetum humanum producit pedibus an-
serinis , ac manibus anatinos pedes referentibus : cu-

*Vis discreti-
ua debilis vt
monstra effi-
ciat.*

iufmodi monftrum enatum fcimus Anno Domini
 M C C L X I V. prope Lauffenburgum. Sin au-
 tem tres iftæ virtutes fimul imbecillitatem contraxe-
 rint ; omnes opus fuum non integre obeuntes , mon-
 ftri deformioris cauffa effe poterunt : ac fane ob ha-
 rum omnium virtutum imbecillitatem genitum effe,
 potuit, quod natum eft Anno Domini M D X I.
 monftrum Rauennæ, puer fcilicet alas brachiorum,
 loco habens, oculum in genu, vno pede nixus, eo-
 que auium rapacium ; & cornu habens in fronte ;

Monftri Ra-
 uennatis ori-
 gò explicatur

Nam vis generatrix imbecilla humani cruris, ac
 pedis loco, auis pedem construxit : vis formatiua de-
 bilis alarum figuram brachijs dedit ; vis discretiua,
 & ordinatiua languida materiam pedum in duos fin-
 dere

dere non potuit; oculorum materiæ partem in genu delapsam ad suum locum in capite transferre nequirit; & osseam materiam alteri cruri necessariam de capite ad inferiora trahere non valens, ibi in cornu concrefcere fuit.

Quinta cauffa, & origo monſtri multigenij refertur ad feminis degenerationem.

C A P. L X X I X.

Ceterum quacumque de cauffa semen parentum aliqua fui portione a natura pristina nimium degenerauerit; multæ siquidem huius rei cauffæ afferri possunt; tantusque fit a pristino statu lapsus, vt ex subdita sibi materia fætum congenium omnino constituere nequeat; cogitur aliquas in fætum partes, quibus construendis portio feminis degener speciatim dicata est, efformare in speciem diuersissimi animalis. Sic genita esse potuit femina illa Argentinæ in Alsatia, cui os latissimum fuit, & nares ad instar aquilæ.

Sexta cauffa monſtri poligenij materia ineptitudo esse ostenditur.

C A P. L X X X.

AT si ceteris cauffis bene se habentibus, materiale principium fætus aliquas portiones habuerit adeo male dispositas, vt ineptæ omnino sint recipiendæ naturæ aliis congenæ; quam possunt recipientes, diuersi generis monstrum constituunt; hac ratione ex heterogenea, & contumaci materia gigni potuit monstrum illud Stetini ortum in suburbio an-

nō Domini M D L I V. cui , præter alia multa horribilia , pedes fuere similes vnguibus curuis , & aduncis Lutræ ; & ocelli vitrei , ac renidentes , splendentesque , vt oua Lucij piscis ; ac loco faciei cincin- nus similis pilis felinis .

Septima caussa , & origo monstri diuersigeni desumitur ex debilitate virtutis alentis fetum .

C A P . L X X X I .

Quin etiam vbi aliqua in parte corporis embryonis vis alens adeo labefactata fuerit , vt alimentum membro agglutinatum in substantiam illius plene commutare nequeat , ex eo iam ad naturam viuientis induendam vltimas dispositiones adeptæ , præ imbecillitate imperfectissimum genus animalium procreat , vermes videlicet , ac ferpentes , lumbricosue ; qui crescentes , & altera parte fetui adherentes , monstrum diuersigenium constituere possunt , puerum scilicet anguibus hirtum , aut capite Medusæ instar , aut alia corporis parte : si namque in aluo puelli iam nati vermes longiores exoriuntur nonnumquam ex non maligna materia , nec putri , nec ortu spontaneo : quod ex eo patere potest vnicuique , quia non raro scatentes in aluo vermibus homines nihil perpetiuntur , non tormina , non febres , non alia symptomata , quæ vermes e putri excrementorum colluue sponte genitos consequi consueuerunt ; si inquam in partibus internis humani corporis ex benigna materia oriuntur vermes ; quia nutrientis animæ vis assimilatrix nimium languida præparato alimento nequit formam perfectioris animalis impertiri ; sed insecti naturam indere cogitur innoxios

Puer medusæ capite vt gigni valeat .

noxios vermes procreans: quid ni eiusdem generis vermes producere valeat in substantia carniū ad corporis superficiem positarum? quod vbi contingat, exertis capitibus ex cute serpentibus, residui corporis extrema parte carniū substantiæ conglutinatis, & nutritione adauctis, monstrum diuersigenicum exorietur.

Octaua caussa, & origo monstri diuersigenij ex inepto partium alimento educitur.

C A P. L X X X I I.

AT vero si alimentum, quo fætus enutritur in vtero, siue ob permissionem tetri alicuius vaporis, humorisue, siue ob propriam intemperiem, ineptum sit, cui ab alente anima, quamuis robore polleat, perfecti viuētis natura concilietur; ab ea imperfecti animalis, ad quam solam propensum est, naturam suscipit; quod animal si quapiam ex parte corpori fætus adhæreat, monstrum constituet diuersi generis animalium membra turpiter obtinens. Non alia sane ratione ^a Strabonis, ac Diodori ^b Siculi testimonio Æthiopes, qui Silli appellantur, locustis viuētes a prauo alimento id patiuntur, vt ex eorum corporibus erumpant vermes, a quibus ij misere depascuntur, infelicem vitam infelicissima nece terminantes.

Sillorum vita, & mors miserrima.

b. 16.
b. 4.

Nona caussa, & origo monstri multigenij ex morbo fætus adducitur. C A P. L X X X I I I.

PVellos in vtero multa morborum genera perpeti vetus est; Si ergo aliqua portio carnosa embrij putre-

putredine concepta occasionem det ortui serpentis, aut ranæ, aut cuiusuis alterius animalium, quæ inter insecta numeratur, & spontaneam generationem habere possunt; quemadmodum fit vt quæ sponte nascuntur non raro vnâ partem solam animalis absolutam obtineant hærentem alteri materiæ nondum mutata; vt de Niloticis muribus obseruat alicubi ^a Plineus ^a li. 9. 68. in Aegypto decrecente Nilo (quod stato quodam tempore fit) exiguos mures reperiri, inchoato opere genitalis aquæ, terræque, iam parte corporis viuentes, nouissima effigie etiamnum terrena : Quod suauissime describit ^b Ouidius ^b i. me

Sic vbi deseruit madidos septemflus agros

Nilus, & antiquo sua flumina reddidit alueo,

Aethereoque recens exarsit fidere limus,

Plurima cultores versis animalia glebis

Inueniunt; & in his quedam modo cæpta per ipsum

Nascendi spatium; quedam imperfecta, suisque

Trunca vident humeris; & eodem corpore sepe

Alterapars viuit, rudis est pars altera tellus.

Infans caudatus
ut
oriatur.

Ita profecto contingere potest vt in corpore fetus generentur in varijs partibus capita ranarum, caudæ murium, semilumbrici, cohærentes puello in formam horribiliter monstrosam. Hac plane ratione ortum esse potuit monstrum ex puero & serpente compaginatum anno Domini M. CD XCIV. a muliere Cracouia partu editum; ea etenim factum enixa est, qui affixum dorso serpentem viuum gestabat, qui mortuum puellum arrodebat.

*Decima causa, & origo monstri multigenij ex
parentum imaginatione hauritur.*

C A P. LXXXIV.

C Eterum in hoc monstrorum, varia diuersi generis animalium membra obtinentium, ortu primas tenet parentum vehemens phantasia; si enim matre valde appetente, aut exhorrente aliquod in-
animum, fœtus plerumque nascitur illius rei simula-
chrum euidentissimum in corpore gestans: quid ni ex
parentum, ac matris potissimum affectu vehementi,
ac imagine alicuius monstri, aut variorum anima-
lium seu in vigilia, seu in somno visa, occasio tribua-
tur virtuti formatrici monstrum efformandi varias
diuersorum animalium partes in corpore gestans? sic
plane cum Paræo, & Bellangerio putamus Magda-

lenam Sarbucatam febre diuexatam, muliercu-

læ consilio rana viua manus palmæ affixâ,

tamdiu detinenda quamdiu im-

moraretur parti; ac eo ha-

bitu viri amplexus e-

xercentem, at-

que inde

conci-

ipientem,

suo tempore pe-

perisse puerum facie ranali.

*Infans ranali
facie vt ge-
nitus.*

Vnde

*Vndecima causa, & origo monstri diuersi generis ad
parentes monstrosos refertur.*

CAP. LXXXV.

NEmini dubium arbitror ex traditis, si puer hic ranali facie ad aetatem adultam peruenisset, mulierisque coniugio vsus fuisset, ex ea, licet integra forma, illum consimile sibi monstrum suscipere potuisse: si quidem partes seminis a paterna facie primordialem originem habentes; quum natura semper sibi simile in omnibus procreare gestiat in materia, ex qua filioli facies constitui debet; facile consimilem ranæ imaginem delinearent: id tamen necessa-

Natura semper gestit simile generare.

cessarium non ponimus; quia materni seminis portio spirituosâ, & prolifica deformitatem paternam corrigere poterit, si vires validas obtinuerit; ac eo magis, quo natura, si non sit impedita, semper de possibilibus efficit quod melius est, a Aristotelis observatione.

Duodecima causa, & origo monstri polygenij habetur in seminum permissione.

CAP. LXXXVI.

QUum inter animantia, quæcumque genere proximo ab homine dissident, præter imperfecta terrestria, volucres sint, & aquatilia bruta; ut nullum fuisse reor unquam veneris congressum ulli hominum cum terrestribus insectis; ita cum marinis animalibus, & pennatorum genere coitum hominibus esse produnt historici; nam quum Venetij essem (inquit Gillius) quidam Dalmatæ, spectata fide viri mihi religiose testati sunt se ad oppidum Dalmatiæ, Spalatrum nuncupatum, vidisse marinum hominem, qui se spectantibus summum terrorem iniecit, quum se in terram incitauisset ut mulierem, quæ circum littus tum versabatur, corripere; verum ubi eam fugere perspexisset, statim ad mare regressus in amaram maris sedem petiuit: eundem mihi descripserunt hominis omnino speciem, similitudinemque gerere. Itemque magna fide homines, qui ad mare rubrum per multum temporis versati essent, sanctissima asseueratione mihi affirmarunt illic marinos homines sæpe capi solere; quorum durissimis pellibus calceamenta tam robusta conficiant, ut ad quindecim annos durent. In nauigatione

Homines est
marinis bel-
lius conuise.
Marini ho-
minis histo-
ria.

Pisces huma-
na facie.

ne Hamburgensis cuiusdam, peracta anno Domini
M D XLIX. e Portugallia meridiem versus in
 orbem nouum, legitur reperiri pisces in aquis huma-
 na specie in vtroque sexu; cauda tamen oblonga
 squamis piscium obsita, cruribus breuibus iuxta cau-
 dam prominentibus, faciem ab humana parum de-
 flectere. Ioan. Baptista ^a Ramusius in præfatione ^{a t. 1.}
 ad navigationem Hannonis Cartaginiensis testatur ^{ui. p.}
 in Africano littore a Lusitanis inuentum fuisse cada-
 uer magnum ab vndis eiectum, manibus, pedibus,
 totoque corpore homini omnino simile, nisi quod to-
 tum squamis tegebatur, capilli vt filamenta subtilia
 summam ob duritiem rigeant. ^b Alexander item ^{b 38.}
 ab Alexandro quum hominis marini, & Nereidum ^{ni. die}
 mirabiles historias exposuisset, subdit, sed super om-
 nia nostro æuo haud ab simile factum comperimus in
 Epiro, profecto exemplum inter pauca memorabile,
 quod nonnulli prodendum posteris putarunt, &
 actis quoque publicis testatum est: Ad fontem iugis
 aquæ, ad quem mulieres ex oppidulo aquatum ven-
 titabant, Tritonem, seu marinum hominem e spe-
 lunca, quam forte ibi nactus fuerat, obseruare soli-
 tum si quando solam ad aquas accedentem, aut per
 littus ambulanti mulierem videret, ipsum ex vn-
 dis, & spelunca leni gressu, tacitisque vestigijs defili-
 re, & a tergo accedere, ac vi compressam mulierem
 ex insidijs adoriri, & ad mare concubitus causa ar-
 ripere, arreptamque sub vndis deferre consueuisse:
 Quod quum apud loci incolas percrebuisset, diligen-
 tius marinum hominem obseruasse; & quum diutu-
 le laqueos illi intendissent, haud multo post dolo ca-
 ptum, & laqueis vinctum cepisse: quumque cibo ab-
 stineret, extra aquas diutius viuere nequisse; squa-
 loreque

Tritonis hi-
storia.

loreque tandem, ac tædio ad extremam tabem venisse: Tenet fama Venereos eos, & flagrantissime mulierum amafios esse: propterea oppidi incolas edicto inhibuisse ne qua deinceps ad fontem mulier nisi viris comitata accederet. Hæc nos, & huiusmodi ab his, qui diuersa maria pererrant, & eadem monstra placidis aquis colludentia vidissent, & in occursum nautis exertis capitibus ab vndis accurrisse, & voces audisse referebant, plerumque accepimus. Baptistæ quoque Fulgosij relatu Eugenio IV. Pontifice apud urbem Sebenicum in Illyrico captus est marinus homo, qui ad mare puerum trahebat: is currentibus, qui rem aspexerant, lapidibus, fustibusque vulneratus in siccum retractus est. Huius effigies pene humana, nisi quod cutis anguillæ similis erat, & in capite duo parua habebat cornua; manus quoque duorum tantum digitorum formam exprimebant: pedes autem in duas veluti caudas finiebantur, a quibus ad brachia alæ, vt in vespertilione, extendebantur. Denique Bellonij, ^c Cardani, & aliorum relatione in lacum quemdam Pomeraniæ per inundationes maximas (post sæuas maris tempestates) delatum piscem mulierem, captumque, & ad Edam eius regionis urbem deportatum Cornelius Amsterodamus scripsit; cui ad muliebria munera exequenda promptitudinem quamdam fuisse recenset (mutam, & salacissimam fuisse Cardanus asserit) atque aliquot post annos cum eius loci mulieribus vixisse; sed nunquam loqui potuisse. Næ si hanc marinam feminam ab homine impleri, aut a Tritone supradicto mulierem aliquam grauidam fieri contigisset; monstrum humanum marinas partes, piscisque membra obtinens oriri potuisset.

Hominis marini cornuti historia.

Piscis mulieris historia.

Decima tertia caussa originis Medusæi capitis in ouo gallinæ. CAP. LXXVII.

Medusæi capitis in ouo compertigenerationis.

Semen retentum venenum fieri. E putrido semine serpentes fieri.

Gallinæ res fædus & venenatas deuorant.

Auerrois mulier vt sine coitu grauidafuerit.

Difficillimam explicatu fateor originẽ Medusæi capitis, adeoq; monstri ex humano capite vndique capillorum loco, & barbæ anguibus horrente, quod in ouo gallinæ compertum legimus ex Paræo; nisi enim hominem ad eam dementiam peruenisse dicamus, qui gallinæ venere abusus fuerit; humano femine partim corruptione venenatorum animalium naturam adepti, partim viribus integris in capitis humani formam efformato: scimus enim venenum fieri semen retentum; & ex eo putrido, ac veneni naturam quoquo pacto habente serpentes fieri mirum non est: venenatam vero substantiam in ouo illo inclusam fuisse docuit experimentum, quo constat oui eius albumen feli exhibitum repentinam mortem intulisse. Dicere poterimus gallinam, quippe animans est eius conditionis, vt foeda quæque in terra comperta deuoret, nec ab anguibus viuis abstineat; gallinam inquam forte alicubi terræ nuper impactum virile semen deuorasse, menstruum sanguinem, ac serpentis oua comedisse, gallouæ rabido succubuisse; quo factum est vt inter cetera ouum genuerit, in quo foeda hæc omnia contenta caussa medusæi capitis extiterint; a virili femine capite formato; a muliebri sanguine venenato albumine; & ab ouis serpentinis anguibus effectis; galli femine generationem adiuuante, quo basiliscum fieri fama est. Ac certe tale quid contingere potuisse in gallina non negasset ^a Auerroes asseuerans mulierem balneum a 2. col
cap. 1

eo intra vterum attracto, sine coitu grauidam euasisse: nec alter ille Doctor inquiens filiam cum patre dormientem, illius semine nocturna pollutione latentem effuso in aluum a matrice attracto, nullo crimine grauidam fuisse: Mira sunt hæc, fateor, & rara; sed de monstris agimus, quorum naturam, & miram, & raram esse ^b dudum ostendimus. lib. 1.
& seq. Monstra enim non essent, si facile, si frequenter, si citra admirationem exorirentur. Fieri quoque potuit id monstrum a Gallina, quæ semen humanum, menstruumque deuorauerit, & serpenti succubuerit; nam gallinas cum viperis, & aspibus coire, testata mihi fuit Iulia famula; quæ dum apud suos degeret, non semel obseruauit gallinam ab aspide comprimi; cuius oua fota, non pullos, sed paruos excluderent serpentes: eam diluculo egredi e domo ad radicem quercus; ibi crocitu maritum aspidem vocare; totam diem cum eo commorari; frequenter illi succumbere; ac non nisi sero ad tugurium regredi: seque, ac parentem huius historiæ testem profiteri. Gallinam ego domi alui quinque digitos habentem in vtroque pede, quæ post oua multa mediocria, pullum edidit, infra columbaceum, sine luteo, in cuius albumine serpens, ac veluti vermis erat; in quem luteum mutatum fuisse suspicor; etenim noui clarissimum virum Fabricium ab Aquapendente in oui luteo vermem satis magnum inter comedendum comperisse; quo mire stomachatus ouorum esum dilectissimum diutius intermisit.

Decima quarta caussa, & origo monstri multigenij ad vim mali Demonis refertur.

C A P. LXXXVIII.

Dæmon mō-
strum pro-
creans de
sua substan-
tia nihil ad-
miscet fætui.

IN his etiam monstribus, membra ex distantissimo animalium genere obtinentibus, procreandis malos Dæmones, Deo summo permittente, caussæ rationem habere posse probabile est; nam eorum opera possunt variorum animalium tum semina prolifica, tum etiam fætus in vnum vterum comportari, ac turpiter inuicem copulari; tum partes variæ configurari; tum caussæ singulæ dudum a nobis propositæ ad monstri generationem accommodari, non quidem e sua substantia quidpiam admiscentes; sed solum applicando naturalibus passiuis actiua physica, & procul arcendo quæcumque horum actionem, & illorum passionem impedire possent in proposito: sic fortasse ^a Iuppiter olim, qui Dæmon fuit, Cycni formam indutus Lædam compressit; vnde orta Helene guttur olorum habuisse dicitur.

^a 2.
ge. I
li. 11
& 8

Monstri Cacodæmonis effigiem referentis existentia patet. *C A P. LXXXIX.*

DEnique vero aliquando etiam extitisse monstra adeo dira, vt teterrimam cacodæmonis imaginem præferrent, litterarum monumentis consignatum est a varijs autoribus; in primis enim Cornelius ^a Gemma, obseruatione quoque ^b Ri- ^a 1.
mo 6
^b ca

cum

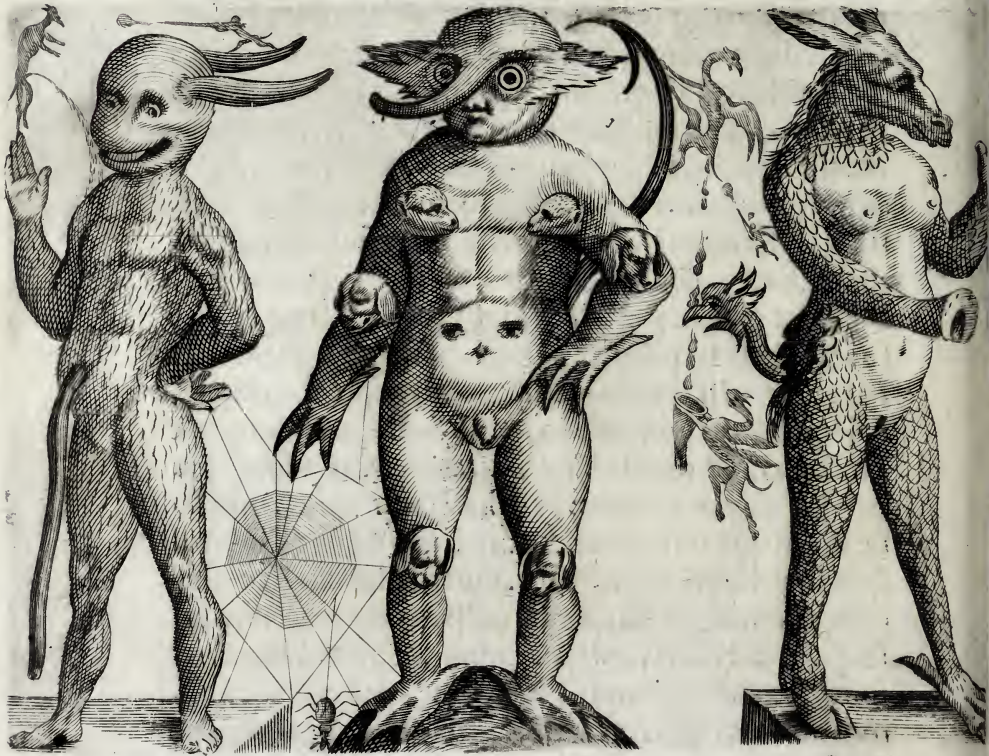
Anno Dñi
1543.

cum Rubeaquenſe, infans natus eſt ex honeſtis, & nobilibus parentibus teter admodum, & horribilis aſpectu; flammeis, & radiantibus oculis; ore, nari- buſque bouinis, cornu figura exertis, ac prominen- tibus; dorſo pilis caninis hiſpido; ſimiarum facie- bus in pectore extantibus qua mammarum locus, oculis felium ſubtus vmbilicum hipogaſtrio affixis, tetrus, ac minacibus canum capitibus ad vtrumque cubitum, & pedis vtriuſque patellam antrorſum ſpectantibus; figura pedum cyeni; cauda furſum re- flexa, & recurua, longitudine vlnæ dimidiæ; qua- tuor horas ab ortu vixit. Aliud monſtrum parum huic diſſimile poſtea in Cracouia natum ^c Munſte- rus, ^d Cardanus, & ^e Rueffus aſſeuerant, infan- tem ſcilicet promuſcidem naſi loco gerentem; oculis rotundis, & alatis; auribus aſininis; alijs duobus oculis ſupra vmbilicum; cauda muris, ſed bifida, & adeo longa, vt caput ſuper excederet; manus, pe- desque quaternis digitis ad vnguem accipitris ſimil- imis; ſed tres membrana, velut anſerini colligaban- tur: ſub alis, & intra cubitos, & ſupra genua ſingu- la capita canum prominebant, vt eſſent numero ſex; ſuperuixiſſe fertur tribus horis. C. Lycoſtheni, in Marchiæ villa Dammenuualde prope Vuitſtock, coloni cuiuſdam coniunx monſtrum quod deſcribit Fincelius, edidit: Infans toto corpore fuit ſpadiceo colore, capite cornuto, oculis craſſis, prominenti- bus, abſque naſo, patulo ore, quod longitudine ſpitamæ diſtentum fuit, in cuius medio lingua can- dida eminebat, & quadrata; colli expers; caput enim ſcapulis accreuit; corpus totum inflatum, & rugo- ſum, brachia in lumbis hæſerunt, pedes longe tenuiſſimi: ab vmbilico autem ſpecies laxi inteſtini de- pendit

1547.

Cof-
103.
12. de
ubilit.
5. de
conceptu
ap. 3.

pendit ad pedes. Cacodæmonem referens, vt harum prima figura refert, non minus quam secunda, quæ primum monstrum præfert, ac tertia, quæ designat monstrum Romæ in amne Tyberino inuentum M CD XCVI. corpore humano, capite asinino, cuius manus vna humanæ, altera vero elephantino pedi similis erat: Pedum alter aquilinos vngues, alter calceum corneum bouinum exprimebat. Ventrem habuit femineum, mammis egregie ornatum: totum corpus autem squamis erat vndique obductum, excepto ventre ac pectore; circa posteriora, habens caput senile barbatum, & aliud præterea instar draconis flammæ expuentis. Ita Lycosthenes.

In eadem serie monstrorum poni debet aliud a
 24. c. f. Paræo descriptum, dum ait, Apud Subalpinos in
 Quiero, decem a Taurino miliaribus posito oppidu- 1578.
 lo, Matrona honesta fatum peperit, cornua quinque
 sibi aduersa, & arietinis similia, capite gerentem; cui
 præterea a summa fronte ad occiput in dorsum fere
 totum prælongum carneum frustum pendebat, ca-
 pitij muliebris instar habens: circum collum vero
 alia caro duplex aduoluebatur, tanquam collare
 subuculæ: extrema vtriusque manus digitorum vn-
 cos rapacium auium referebant; genua tanquam in
 poplitibus erant: crus dextrum, pesque item dexter
 rubro colore præfulgebant; reliquum corpus bati-
 co erat colore: Magno cum clamore in lucem
 prodijisse dicitur; quo sic obstetrices con-

sternatæ fuerunt, & reliquæ mulie-
 res clinicæ, vt e vestigio ab
 ædibus puerperæ se in-
 fugam dederint.

De eo monstro
 quum

Subalpinorum Princeps rescuisset, iussit
 id ad se adduci; nec dici potest quam
 varia fuerint aulicorum de
 ipso iudicia.

Ad idem genus monstri Dæmoniformis referendum videtur illud terribile, tum quod C. Lycosthenes vitulo monachum appellat, natum Anno M D XXII. Vualtersfodorf vno a Fribergo lapide, pago ditionis Cellensis, villa rustici cognomento Stecheri, de quo monstro Martinus Lutherus, damnatæ memoriæ, libro edito, suam exposuit sententiam: tum quod huic valde simile Paræus ait natum in Stecquer Saxonie pago, quaternis pedibus bubulis, oculis, ore, & naribus vitulinis, carneo rubro & rotundo in vertice tuberculo, carnea præterea ex collo in dorsum velut cuculla pendente, lacerisq; & discissis femoribus deforme: tum demum illud, quod corpori muliebri caput horribile habuit cornibus duobus arietinis deforma-

formatum, vertice concauo, oculis grandioribus, absque palpebris prominentibus, naso leonino, ore patulo, ac largiter hiante, indeque lingua; auribus magnis, ac sine collo, in has effigies.

Re vera igitur in natura compertæ sunt decem a nobis antea ex Monstri forma essentiali deductæ monstrorum differentia, quæ sunt Monstrum mutilum, excedens, ancipitis naturæ, difforme, informe, enorme, multiplex in vna specie, multiformis speciei, multigenium, & diuersigenium.

Monstri cacodæmonis effigiem habentis origo, & caussa prima defumitur ex parentum imaginatione.

C A P. X C.

Postremo in hoc loco se se nobis offert explicanda caussa, & origo monstrorum tetram, & horribilem cacodæmonis effigiem obtinentium. Et sane illorum duas arbitror phyficas esse caussas; vna quidem est imaginatio parentis; nam si mulier coeat cum viro personato Dæmonis imagine; aut si malefica sit ab incubo Dæmone pati assueta sub horrenda illa specie; sciatque, ac putet se cum malo Dæmone corpus miscere; nil mirum si aliquando inde concipiens, monstrum cacodæmonis effigie pariat: Dæmon enim assumpto sibi corpore, quo venerem sensibilem agat, semen prolificum alicuius hominis defert in vterum feminæ, vnde illa vi feminis hominem concipit; sed vi spectri alta imaginatione repositi Dæmoniformem parturit: Possent autem mulieres cum incubo Dæmone modo humanam, modo ferinam, modo etiam horribiliorem formam induto congruere, & inde concipere, ac parere vi feminis prolifici aliunde in vterum feminæ comportati, fuisse probavit ^a Deltrius, non reclamante Platone in Cratylo. Immo vero etiam huiusmodi spectrum animo mulieris insculpi potest ex solo auditu, lectuue de natura, & deformitate Dæmonis; quin & somnians talem imaginem concipere potest animo, qua vteri conceptus deformetur in Dæmonem. Audiui enim a disertissimo Iulio Guastauino Genuense, Torquatam Tassum, Etruscam illam Phœnicem, quo ipse familiariter utebatur, post concipium

Monstri dæmoniformis
duæ caussæ
phyficæ.

Dæmon ^v
venerem cū
muliere
exerceat.

^a mag.
disquis.
to. 1. li. 2.
9. 15.

lium illud horrendum cacodæmonum tam belle descriptum, habuisse in phantasia monstrosas dæmonum formas tam alte defixas, vt eas ex animo depellere non posset, sed vel inuitus in earum recordationem trahebatur, vnde tristis etiam incedebat; hincque melancholia illi aut orta, aut certe adaucta est, qua misere torquebatur nobilis Poeta: certe si femina, vt Sappho, extitisset, eaque imaginatione concepisset; vel si vir mulierem impleuisset; monstrum Dæmoniforme generare potuisset. Tale quid forte a tetro somnio contigit honestæ illi matronæ, quæ apud Subalpinos monstrum Dæmoniforme peperit; vt supra vidimus apud ^b Paræum.

Tassus vnde melancholicus.

i. 25. c.

Monstri Dæmoniformis altera causa, & origo explicatur ex causis prius adductis.

C A P. X C I.

ALtera vero causa monstri cacodæmonis effigiem habentis est, quia Dei permisso malus Dæmon in alio grauidæ partes conceptus transformet in horrendam imaginem, adiectis cornibus, cauda, rapacibus vnguibus, & alijs id generis; atque id, vt sæpenumero diximus, applicando actiua naturalia physicis passiuis, ac remouendo cuncta impedimenta, quæ intentum sibi opus prohibere valent: Qua quidem in re nihil ipse de suo ponit; Dæmon vt quum sit substantia incorporea, & nullum obtineat monstra efficiat. accidens materiale; quum tota monstri natura sita sit in corpore materialibus accidentibus affecto: sed solum naturalia corpora mouet de loco ad locum; qui motus est illa, de qua nuper, applicatio actiuorum passiuis. Et sane Intelligentijs ab omni materiæ

262 Fort. Lic. de Monstrorum Cauffis,
riæ nostratis commercio separatis nullam aliam vim
tribuit Aristoteles, qua immediate agant in substan-
tia corporea, nisi loco motricem.

Peroratio. *C A P. X C I I.*

HÆc de physica monstrofi hominis constitutio-
ne; immo vero de monstrorum cauffis, natu-
ra, & differentijs dicta sint: In quibus conscriben-
dis si quid a S. R. E. improbatum effluxit e calamo,
id etiam nunc expungo, & non scriptum volo; sin-
autem quid probis, doctisque viris, ac veritati con-
sentaneum protuli, hoc summo Deo honorum om-
nium largitori acceptum referatur: cui decus, & ho-
nor sit in perpetuum.

F I N I S.

APPROBATIONES.

Ego Dominus Alexander Maphæus Venetus Clericus Regularis I. V. Artium, ac Sacræ Theologiæ Doctor, Patauij; in nostro Gymnasio SS. Simonis, & Iudæ Theologiæ Professor diligenter, & accurate perlegi Opus Perillust. & Excell. D. Fortunij Liceti De Monstrorum natura caussis, & differentijs; in quo nihil est, quod Fidei integritati, sanctorum Patrum Doctrinæ, & Christianis moribus egregie non consonet, sed undique exquisitam subtilitatem, sapientiam, eruditionem, & rerum varietatem redolet, multaque à nullo usque huc explicata miro ordine, & doctrina diligentissime, & accuratissime pertractantur. Quapropter opus dignissimum censeo, quod ad omnium Studiosorum Vtilitatem quamprimum typis excusum in lucem prodeat.

Datum Patauij in nostra Domo SS. Simonis & Iudæ die 14. Decemb. 1625.

D. Alexander Maphæus Cler. Reg.

Stante fide vt sup. Fr. Paulus Sans. Inquisitor Paduæ admittit vt imprimatur.

1615. a 21. Gennaro /

Hauendo io Agostino Dolce Segretario letto vn libro in foglio di carte ottanta, scritto à penna dell' Eccell. Sig. Fortunio Liceti Genouese intitolato De Monstrorum caussis natura, & differentijs Libri duo: Principia Quæcunque raro contingentia: finisce Cui decus, & honor fit in perpetuum; nel quale non hauendo trouato cosa contraria alla santa Fede, Prencipi, & buoni costumi: lo giudico con giuramento degno di Stampa.

Agostino Dolce Segretario.

GLi Eccellentifs. Sig. Esecutori contra la Biafema In-
frascritti : Hauendo hauta fede dalli Sig. Refforma-
tori dello Studio di Padoa per relatione ad'effi fatta dalli due
à questo deputati, cioè dal Reuerendo Inquisitor di Padoa, &
dal cir. Secretario del Senato Marc' Antonio Padauin, che
nelle Additioni aggiunte al libro intitolato de Monftrorum
Causis, stampato in Padoua, Autore Fortunio Liceto, non
vi è cofa contra la Santa Fede Catolica, Principi, ò buoni
costumi, & è degno di stampa, concedono licenza, che possi
effer stampato in questa, & in ogn'altra Città, Terra, &
Luoco del Serenifs. Dominio. Douendo nel rimanente poi effer
esequite tutte le parti in materia di stampe.

Dat. die 8. Ianuarij 1629.

D. Gerolimo Corner Cau.

Proc.

D. Pietro Bondumier.

D. Marc' Antonio Zen.

} Esecutori contra la Bia-
fema.

Excellentifs. Mag. Contra Blasphemiam.

Marcus Antonius Breatus.

P A T A V I I,
Apud Variscum Varisci ad Puteum Pictum.

Superiorum Permissu.

INDEX

ALPHABETICVS

RERVM NOTABILIVM

LOCVPLETISSIMVS:

In quo primus numerus librum, secundus capitulum indicat.

A

Cephalī monstri origo explicata. lib. I. cap. 33.

A cephalī qui monstra non sint. I. 1.

A cephalos pectore oculato non esse monstra. I. 12.

actio physica est cum motu. 2. 1.

actio physica tactu fit. 1. 2.

actus actiuorum in pariente disposito fieri. 2. 6. 62.

actus distinguit qui, & quomodo. I. 13.

actus est ratio cognoscendi. 1. 9.

actus qui specificas differentias constituat. I. 13.

admirabilia quae sint, quae non sint. I. 11.

admirabilia rapiunt homines ad sui meditationem. I. Praef.

adultera cur pariat filios marito similes. 2. 66.

adulter qui non sit, licet adulterium commiserit, sciens cum qua rem habuerit. 2. 46.

adultos homines monstruosam naturam induere. 2. 64.

agrotantes ut sibi caussa euadant figura monstruosa. 2. 29.

athiopeſ vñ phantasia filios albos pro-

creare posse. 2. 46.

athiopeſ femina quae forma sint. 2. 46.

athiopeſ veteres India nomine appellabant. 2. 46.

athiopeſ more nigri filij ex candidis parentibus orti non sunt monstra. 2. 46.

africa ut semper aliquid noui afferat. 2. 68.

agens agit quatenus est actu. 2. 60.

agens imbecillum se habet ad validum ut id quod potentia est ad id quod est actu. 2. 66.

agens materiei quam formam tribuat. 2. 72.

agens omne gestit sibi simile constitueri. 2. 11.

agens ut formam suam uiliorem procreet. 2. 72.

agentia pure physica, ut ex necessitate operentur. 2. 36.

agentium cunctorum naturalium finis. I. 12.

agni equini pedibus. I. 4.

agnus humano capite. 2. 58.

agnus siminino capite. I. 14.

agnus triceps. I. 4.

albos filios Aethiopeſ non esse monstra.

Ll

I N D E X

- fra.* 1.46.
alens vis ut monstra efficiat. 2.63.
alimentum ut sit monstrorum causa.
 1.64.
alimur iisdem, ex quibus costamus. 2.71.
amarantibi monstrum. 1.5.
ambusti monstrofi. 2.65.
analogatum primum cetera patefacit.
 1.13.
anaticula vno crure nixa. 1.4.
anceps monstrum quodnam sit. 1.13.
*ancipitis monstri causa ut sit parentum
 imaginatio.* 2.28.
ancipitis monstri causa prima que sit.
 2.23.
androgyni qui monstra sint. 2.53.
androgyni utroque sexu utentes. 2.53.
androgynum monstrum quale sit. 2.53.
andromeda athiops. 2.46.
angustantia uterum plura. 2.5.
angustia uteri ex quibus causis pendeat.
 2.15.39.
*angustia uteri procreat monstra infor-
 mia.* 2.39.
*angustia uteri ut causa sit monstri ex-
 cedentis.* 2.15.
*animalia diuersae speciei que coeant ad
 prolem.* 2.69.
*animali cuique suum esse nascendi tem-
 pus.* 2.69.
*animal non omne cuique iunctum pro-
 creare sobolem.* 2.70.
*animal non semper tertiae speciei nasci
 ex parentibus diuersa natura.* 2.68.
*animal vnum ut constare nequeat ex
 pluribus speciebus.* 2.69.
anima est vita causa. 1.9.
anima incorporea est. 2.71.
animam esse monstri formam remotam.
 1.8.
*anima nulli est corporea qualitati sub-
 dita.* 2.71.
*anima partes vitiores in actionibus suis
 a nobiliori gubernari.* 2.19.
anima ut sit vna. 1.8.
*anser biceps, vno collo, quaternis pedi-
 bus, cum gemino podice.* 1.4.
*anser duplici colle, quaternis alis, & pe-
 dibus.* 1.4.
*anserinis pedibus, & manibus puer ena-
 tus.* 2.74.
*antonij Cianfij e dorso, et brachijs flam-
 mas erupisse crepitantes.* 2.48.
apparentia monstra. 2.75.
*arbor vna fructus diuersarum specie-
 rum proferens.* 2.10.
arbor ea vna que sit. 2.68.
arbores, variae ut in vnum coeant. 2.20.
arbutus ut nuces ferat. 68.71.
aristomenis cor pilosum. 2.50.
aristomenis fortitudo. 2.50.
aristotelis locus illustratus. 2.12.
*arquati morbi natura mirabilis in Py-
 thagora.* 2.49.
*ars monstra efficit non sine opera natu-
 ra.* 2.29.
ars naturam perficit. 2.70.
*ars natura iuncta facit oleam viripro-
 ram.* 2.70.
*ars non potens facere quod vellet, efficit
 quod potest.* 1.11.
*ars non semper assequitur intentam for-
 mam.* 1.6.
ars ut efficiat monstra. 2.29.
arte monstra effici posse. 2.29.
*artifex imperitus ut se habeat ad peri-
 tum.* 2.61.
*artificiosa corpora cur sint minus sub-
 stantia quam naturalia.* 1.11.
artis opera vnde denominentur. 1.6.
artis peccata ut eueniant. 2.61.
ascanij de vertice flamma erumpens.
 2.48.
*assuetorum adiumentorum priuatio mor-
 bos,*

R E R. N O T A B.

bos, & mortem inducit. 2.19.
astacus partu editus a matrona Sicula.
 2.66.
athletas in monstra degenerasse. 1.13.
attila ex muliere, et cane ut ortus. 2.68.
auerro mulier ut sine coitu granida
fuerit. 2.87.
aurea glandes ut e palma physice deflu-
xerint. 2.49.
aurei cruris allegoria. 2.47.
aurei cruris Pythagora origo explicata.
 2.47. & seqq.
aurei cur dicti sint primi homines. 2.47.
aureum femur Pythagora. 2.47. & seqq.
aures curtae ut in stitione resciantur. 2.29.
auctores alij De Monstris, ut egerint.
 1. Praef.
auctor septimestri partu editus. 2.69.

B

B *Arbati pueri ut nascantur.* 2.50.
Bartholomaei Turriani laus. 2.52.
basilea monstri historia. 2.37.
basiliscus ut fiat. 2.87.
bellua marina coitus cum homine. 2.86.
bellua femina ut hominem concipiat mon-
strosam. 2.72.
belluam ut gignat homo ex fera femi-
na. 2.72.
bellua ut ex homine, ac bruto monstra
concipiat. 2.72.
bestia qua diuersi generis coeuntes gene-
rent. 2.68.
bestias ab hominibus nequam subactas
monstra parere. 2.68.
biceps homo. 1.3.
biceps infans carens altero brachio. 2.22.
biceps infans tertiam manum habens in
collo. 2.30.
biceps puella cuius materiei excessu ge-
nita. 2.12.
bicipites pueri. 1.3.
bieorporeus homo ab umbilico sursum.

2.10.

bliri monstrum. 1.5.
bonamicus notatus. 2.52.
bos biceps. 1.4.
bos quinque pedibus. 1.4.
bos ex equa bouem genuit equinis pedi-
bus. 1.4.
brachiorum expertis origo. 2.3.
brachiorum expertus homo à nativitate.
 2.2.
brutis uicium est pariendo tempus. 2.69.
brutorum monstra varia. 1.4.7.

C

C *Acodemonis effigie monstrum mu-*
lier peperit. 2.89.
caelo nulla deformitas inest. 1.12.
caelum non agit sine motu. 2.1.
caelum non est generabile, & corruptibi-
le. 1.9.
caelum ut sit nostratum causa. 1.10.
caelum ut sit monstrorum causa. 2.1.
calceamenta quindecim annos duran-
tia. 2.86.
caliditas regionis venerem acuit. 2.68.
calor excedens ut lapides in corpore
creet. 2.52.
caloris excessus, & defectus ut monstra
pariat. 2.38.
calor idem colliquat ceram, & indurat
lutum. 2.62.
calor idem dealbat capillos, denigrat car-
nes. 2.62.
calor maternus qui sit instrumentum vir-
tutis formatricis. 2.19.
caluarie deauratae sunt scytharum pccu-
la. 2.47.
canes cum lupis, vulpibus, ac tygride coi-
re. 2.68.
canis biceps. 1.4.
canis capite auis. 2.74.
canis triceps. 1.4.
capite carens orta puella. 2.30.

Ll 2 capite

I N D E X

- capite Medusae puer ut gigni valeat . 2.81.
- capitis materni violenta concussio cur monstrum efficiat magis quam dorso, aut ventris . 2.20.
- capitis medusae comperti in ovo generatio . 2.87.
- capra cornu habens in crure . 1.4.
- caput exerens se ex umbilico hominis . 2.10.
- caput habens puer e sinistro enatum humero . 2.30.
- caput humanum partu editum . 2.2.
- caput insolita magnitudinis . 2.10.
- caput Medusae in ovo compertum . 2.74.
- caput membranis inuolutum ut mulier parere potuerit . 2.3.
- caput qua ratione materia nimium affluat . 2.18.
- caput sine busto diu non viuit, nec in utero . 2.3.
- caput unum duobus pueris ab ortu datum . 2.10.
- cardanus notatur . 1.13. 2.19.
- cardanus monstruosus . 1.5.
- carmelita monachus ut habuerit capillos flammigeros . 2.48.
- castratum animal ut coire, & generare possit . 2.7.
- caudam e syluestri victu homini erumpere non est probabile . 1.13.
- caudatus infans ut oriatur . 2.83.
- caussa dua physica monstri demoniformis . 2.9a.
- caussa vterum angustantes . 2.5.
- caussa communes non sunt in definitione ponenda . 1.11.
- caussa varia ineptitudinis materia factus . 2.6.
- caussa naturales aurei femoris Pythagorae . 2.48.
- Caussa efficiens formam sua digniorem efficere non potest . 2.72.
- caussa efficiens vna communis esse potest omnibus monstris . 2.1.
- caussa finalis ob quam placenta in utero signatur . 2.32.
- caussa finalis omnium monstrorum non vna . 2.1.
- caussa in quam sunt effectus resoluendi . 2.3.
- caussa monstrorum ut sit ineptitudo materia . 2.6.
- caussa monstrorum rara . 2.20.
- caussa monstrorum indeterminata . 2.20.
- caussa monstri efficiens primaria, & proxima . 1.10.
- caussa monstri formalis quotuplex, quaeque sit . 1.8.
- caussa monstri ancipitis varia . 2.25. & seqq.
- caussa monstrorum quatuor sunt generum . 2.1.
- caussa monstrorum effectrices remotae qua . 1.10.
- caussa proxima, ac remota discriminē . 1.8.
- caussa proxima quod habeat essentialē . 1.8.
- caussa qua non pariant scientiam . 2.1.
- caussa qua sit suis effectibus tempore posterior . 1.2.
- caussa remota quid habeat essentialē . 1.8.
- centaurus . 1.3.
- centaurus ex equa, & pastore natus . 2.68.
- centaurus ut oriatur . 2.69.
- cervus habens posteriores partes equinas . 1.4.
- chirurgorum imperitia ut efficiat monstra . 2.29.
- ciceronis opinio de monstri etymologia exploditur . 1.2.
- cineas qui parere potuerit . 2.53.

R E R V M N O T A B.

inocephali meridionales. 2.67.
inocephalos non esse monstra. 1.12.
inocephalus homo ut nascatur. 2.69.
laudi à natiuitate monstra nõ sunt. 1.1.
colore partium fetus variare potest parentum imaginatio. 2.9.
columbarum pulli monstrosi. 1.4.
columbas saepe parere. 1.5.
compositorum essentias manifestant simplicium natura. 2.23.
conceptui materiam non detrahit phantasia parentum. 2.9.
conceptus secundus ut fiat sine coitu iterato. 2.15.
conceptus est corpus viuens. 1.9.
conceptus quando, & quomodo fiat. 1.9.
confusa theoria vitanda. 1.13.
constitutionis, & nutritionis materia eadem. 2.71.
contareni Comites Ioppe ut primũ creati. 2.46.
corde piloso qui fuerint homines. 2.50.
corua ut prunis sint matres. 2.68.
cornutum infantem matrona peperit. 2.89.
coxendici e femore ut ignis exiluerit. 2.48.
crurus aurei Pythagora secunda causa physica. 2.48.
crurus aureum Pythagora. 2.47.
cucumeris monstrum. 1.5.
cyclopes non esse monstra. 1.12.

D

Dæmon ut venerem cum muliere exerceat. 2.90.
dæmon assumpto corpore est viuens æquiuoce. 1.13.
dæmon est substantia incorporea. 2.91.
dæmonis astu multifariam possunt monstra fieri. 2.73.
dæmoni formis monstri dua causa physica. 2.90.

dæmonis opera ut monstrum physice fieri valeat. 2.73.
dæmoni ferme monstrum ut vi phantasia orietur. 2.90.
dæmon monstra progignit applicando ætæna passiuus, hoc est solo motu locali causarum physicarum. 2.73.
dæmon ut monstra efficiat. 2.88. 91.
dæmon monstorum causa primaria non est, sed minister. 2.73.
dæmon monstrum procreans de sua substantia nihil admittet. 2.88. 91.
dæmon ut queat monstra generare. 2.1.
dæmon qua forma Ladam compresserit. 2.88.
dæmonum Rex ut ab urso originem duxerit. 2.51.
debille agens cur cedat robusto in operando. 2.60.
debilitas formatricis ut efficiat monstrum mutila. 2.40.
debilitatis formatricis multa cause enumerata. 2.40.
debilitas virtutis nutrientis ut monstrum efficiat. 2.64.
debilis vis genetrix ut monstra constituat. 2.77.
debilis vis formatrix ut monstra constituat. 2.77.
deficientis monstri causa. 2.23.
definitionis officium quid sit. 1.11.
definitio ex quibus texti debeat. 1.11.
definitio monstri ut sit inuestiganda. 1.11.
definitio monstorum assertur. 1.11.
definitio non traditur per causas communes. 1.11.
definitionis perfecta minus. 1.12.
definitio monstri ut exprimat causam finalem. 1.12.
definitio monstri ex quibus texenda sit. 1.12.

defini-

I N D E X

- definitio monstri vt explicet causſam effe-*
tricem. 1.12.
deformitas in Cælo nulla. 1.12.
degenerare ſemen faciunt multa. 2.79.
delruſ notatus. 2.78.
determinatio materia indeterminata ut
fiat. 2.6.
dæmoniformia monſtra nata. 2.89.
deo vt ſimilia fiant mortalia. 1.12.
deum reipſa non efficere omnia monſtra
proxime. 1.2.
deum ſolum poſſe omnia monſtra effice-
re. 1.2.
deus cur agat non phyſice, ſed eminent-
ter. 1.11.
deus ubi ſit Ariſtoteſi. 2.1.
deus vt ſit monſtrorum cauſſa, 1.10.11.
differentia monſtri ſpecifica à forma
deducta. 1.12.
difficilis Petrarchæ locus explicatus.
 1.46.
difficilius cur ſit naturam errare in plan-
tis formandis, quã in animalibus. 1.5.
difforme monſtrum quod ſit. 1.13.2.
difforme monſtrum vt conſtituantur a
placenta. 2.32.
difforme monſtrum vt à motu fiat. 2.30.
difforme monſtrum vt fiat à mola. 2.33.
difforme monſtrum vt oriatur à mate-
ria viſciditate. 2.36.
difforme monſtrum vt fiat à facultate
diſcretiua ſeminis. 2.35.
difformis monſtri varia hiſtoria. 2.30.
difformis monſtri origines, & cauſſa va-
ria. 2.31. & ſeqq.
diluuio antiquior Ioppe. 2.46.
Diſcreticis virtutis in ſemine neceſſi-
tas. 2.35.
diſcretiua debilis vt monſtra efficiat.
 2.78.
diſcrimen cauſſæ proxima à remota. 1.8.
diſſimile ſibi vt producat efficiens. 2.72.
diſſimilia ſibi qua, & cur generet. 2.59.
diſtortis mire manibus, ac pedibus puer
vt ortus. 1.39.
diuiſio materialis monſtri ſecunda reij-
citur. 1.13.
diuiſio monſtri à materia duplex. 1.13.
diuiſio monſtri mutili. 2.3.
diuiſio quarta monſtri recipitur à vario
tate forme. 1.13.
diuiſio tertia monſtri qua. 1.13.
diuiſio vt conforat definitioni. 1.11.
duodecimo menſe nati homines. 1.69.
duplici capite natus homo. 2.10.

E

- E**ffectio rerum mutatio eſt. 1.6.
 effectrices monſtri cauſſa remota.
 1.10.
 effectus quam cauſſam ſui tempore præ-
 cedant. 1.2.
 effectus in quam cauſſam ſint reſoluen-
 di. 2.3.
 efficiens cauſſa vna communis eſſe poteſt
 omnibus monſtris. 2.1.
 efficiens monſtrorum ſecundarium. 1.10.
 efficiens monſtri primariũ duplex. 1.10.
 efficientis proximi varias eſſe ſpecies.
 1.10.
 efficiens proximum eiufdem rei duplex.
 1.10.
 efficiens monſtrorum immediatum, &
 principale. 1.10.
 efficiens vt ſibi diſſimile producat. 2.72.
 elephãti cum muliere nulla venus. 2.68.
 elephantino capite puer. 2.61.
 elephanti pudicitia. 2.68.
 enorme monſtrum quod ſit. 1.13. 2.45.
 enormis monſtri tres differentia. 2.45.
 enormis vt ſit hominis natiuitas. 2.69.
 enormium monſtrorum cauſſæ, ac origi-
 nes varie explicat e. 2.47. & ſeqq.
 epona mulier ex equa, & homine orta.
 2.71.

R E R V M N O T A B.

F

- equæ pullus bos fuit equinis tantum pedibus. 1.4.
- equiceruus. 1.4.
- Equi collum manu confricatum scintillaj ignium emittens. 2.48.
- equuleus binis pedibus. 1.4.
- equos mire monstruosus humano pede. 2.58.
- equus humano capite. 2.58.
- equus humanis pedibus. 2.58.
- equus Tiberij ore flammigabat. 2.48.
- errores natura varij in monstri origine. 1.7.
- error natura monstrum generantis in quo sit. 1.7.
- erichthonij ortus. 2.76.
- erichthos pilosus homo. 2.45.
- excedens calor vt lapides in corpore faciat. 2.52.
- excedens monstrum quodnam sit. 2.13.
- excedens monstrum vt fiat ex morbo factus. 2.21.
- excedens monstrum vt fiat ob uteri angustiam. 2.16.
- excedens monstrum ex parente monstruoso. 2.17.
- excedens monstrum vt fiat solo nutrimento. 2.18.
- excedens monstrum & in utero, & extra uterum fieri posse. 2.18.
- excedens monstrum qua materia constituat. 2.12.13.
- excedens monstrum ex materia penuria vt oriaur. 2.13.
- excedentia monstra duum generum. 2.10.
- excedentia monstra que sint. 2.10.
- excedentis monstri plurima historia. 2.10.
- excedentis monstri caussa plures. 2.11.
- excedentis monstri origo varia. 2.19.
- existentia rerum vt comprobetur. 1.3.
- exos infans vnde genitus. 2.3.
- Factum nullum caret causa effectrice. 1.6.
- facultas discretiua seminis vt monstra difformia producat. 2.35.
- factum constituens virtus seminis triplex. 2.76.
- factum exoriri posse ex bruti, & hominis eongressu. 2.71.72.
- fatus biceps. 3.
- fetus lapideus in utero. 2.45.
- fetus ortus rotunda figura. 2.37.
- fetus in utero a magno morbo cur raro conualescat. 2.8.
- fagi vt ferant castaneas. 2.68.
- fecunditas vnde insit semini. 1.10.
- felem cum muliere non couisse. 1.68.
- folium monstra varia. 1.4. & 2.58.
- femineum semen a masculco gubernari in operando. 1.55.
- femina eur possit omnem defectum masculci supplere. 2.7.
- femina vt in masculum mutari poterit. 2.54.
- femur aureum Pythagora. 2.45.
- fera caput habentes humano simile. 2.59.
- fera mulierum amplexus expetentes, & exercentes. 2.72.
- fera quid habeant commune cum homine. 2.70.
- fera ex homine triplicem partum edere potest. 2.72.
- feram vt mulier ex fera masculco concipiat. 2.72.
- ferinam effigiem vt induant homines extra uterum. 2.64.
- ferina venere abutentes homines generare posse. 2.69.
- ferinū monstrum vt mulier edat. 2.72.
- ferreum genus hominum quod nam sit. 2.47.

ferro

I N D E X

- fervo eadenti consumitur malignitas.* 2.19.
ficuura monstra. 1.5.
figura omnium monstrorū non una. 21.
figura est forma accidentalis. 1.11.
figura membrorum a qua virtute formantur 2.38.
figuras partium fetus variare potest parentum imaginatio. 2.9.
figura indelebiles qua. 2.65.
filij non monstrosi cur, & quando fiant ex parentibus monstrosi. 2.7.
filios adultera cur marito similes efficiat 2.66.
filios albos ex ethiopicis ortos non esse monstra. 2.46.
filius urfi qualis fuerit ex muliere. 2.51.
finalis causa omnium monstrorum non una. 2.1.
finalis causa monstri ut in definitione exprimitur. 1.12.
finis animantium perfectorum proprius. 1.7.
finis monstri proprius. 1.7.
finis monstri quo differat a fine viventis perfecti. 1.7.
finis monstri remotus, & communis. 1.7.
finis cunctorū agentium naturalium. 1.12.
finis cuius gratia placenta in utero generatur. 2.32.
finis perficit. 1.2.
firmantum monstrum. 2.31.
flamma erumpentes e corporibus equorum, & hominum viventium. 2.48.
forma omnis in qua materia recipitur. 2.64.
forma essentialis monstri qua. 2.1.
forma ut in materia sit. 1.8.
forma cum fine coincidit. 1.8.
forma monstri duplex. 1.8.
forma monstrorum remota qua. 1.8.
forma perficiens materiam remotam
- qua sit.* 1.8.
forma specifica monstri. 1.8.
formatrix vim qua debilem reddat. 2.38.
formatrix virtus imbecilla ut monstra informia efficiat. 2.38.
formatrix virtus in semine ut operetur. 2.19.
formatrix virtus est agens mere naturale. 2.36.
formatrix debilis ut monstra constituat. 2.77.
franciscus Guidus memoria monstrum. 2.48.
francisci Guidi brachia frictione lavigata flammam halare consuevisse. 2.48.
frequentia non parium admirationem. 1.11.
frigore lapides ut fiant in humano corpore. 2.52.
fronte connexa puella. 2.10.
frumēta nata in arboribus. 1.5. & 2.70.
frumenta in lolium degenerare. 2.61.
frustra nihil esse. 1.6.
fulmine tacti duo viri ut monstrose coniuncti sint in unum. 2.19.
fungi ex lapide nati. 1.5.
fungi infimum obtinet vegetaliū gradum. 1.5.
fungi in ramis diuisi. 1.6.
fungi turionis ut asparagi. 1.6.
fungorum monstra. 1.6.
fungos lapidesecre. 2.49.
fur qui non sit, licet furatus sit. 2.46.
futura mala cur non sint fines monstrorum. 2.46.

G

- G** *Allinacei oripedes.* 1.4.
gallinaceus quadrupes. 1.4.
gallina cur ceteris animalibus sint magis monstrifica. 1.5.

galli-

R E R V M N O T A B.

Gallina res fadas, & uenenatas deuorat. 2.87.
gallinarum pulli monstrifici. 1.4.
gallus quinque pedibus. 1.4.
gemelli pectore coherentes. 2.10.
gemelli unum caput habentes commune. 1.10.
gemelli in utero formati ut copulentur 2.20.
gemelli simul concepti aequalem habent molem corporis. 2.14.
gemella ad nates iuncta. 2.10.
gemelli nati variis membris coniuncti. 2.10.
gemini supra umbilicum infra unum corpus habentes. 2.10.
generandi vis communis plantis, & animalibus. 2.68.
generandi vis solis perfectis uiuentibus inest. 2.53.
generans ut sobolem sibi similem procreet. 2.59.
generans quam speciem intendat. 1.7.
generantis primarium institutum quid sit. 1.12.
generantis uirtus ex quot, & quibus eonflata sit. 2.60.
generare sibi simile esse opus natura perfectissimum. 2.52.
generatio monstrorum triplex est absolute. 2.1.
generatio cur dicatur natura. 1.6.
generatio proles cuius anima officium sit. 2.70.
generantis uirtus imbecilla, ut monstra paria. 2.77.
generis essentialia singula speciei ad sunt. 1.7.
generis monstrorum amplitudo. 1.12.
genitale puer habuit in vertice. 2.30.
genus in definitione substantia quid explicet. 1.12.

genus proximum monstri. 2.68.
gibbi homines non sunt monstra. 1.1.
gigantes non esse monstra. 1.12.
gigantes cur monstra non sint. 2.11.
glandes aurea de palma defluxa. 1.5.
glandes aurea, ut physice defluerint e palma. 2.49.
glandes orta ex ulmo. 2.68.
glandes ut fiant ab ulmo. 2.71.
glauci marini fabula. 1.13.
grauida mulier sine coitu. 2.87.
graviditatis signa certissima. 2.45.
graviditatis tempus aequale ut habeat homo cum animalibus habentibus: & aqualia utriusque tempora. 2.69.
graviditatis tempus quibus sit unicum. 2.69.

H

H *Elena unde guttur odorinum habuerit.* 2.88.
heliodorus non est historicus, sed Poeta. 2.46.
herculea monstra, qua fuerint. 1.9.
hermaphroditos omnes monstra non esse. 2.53.
hermaphroditus ex viro concipiens, & mulieres grauidas efficiens. 2.53.
hermogene cor pilosum fuisse. 2.50.
hircus ortus absque posterioribus pedibus mire gradens solis anterioribus. 1.4.
historia canis castrati Venerem exercentis. 2.7.
historia mariti hominis. 2.86.
historia tauri castrati vaccam implentes. 2.7.
historia trionis. 2.86.
historia mira mulieris ex simio filios parientis. 2.68.
historia marini hominis cornuti. 2.86.
historia mira uersi puellam constuprantis, & grauidam efficiens. 2.51.

M m histo-

I N D E X

- Historia qui vulgares opiniones auferint.* 2.75.
hominem ut mulier ex fera concipiat. 2.72.
homines belluino capite. 2.58.
homines aut feris coire, & monstra procreare. 2.68.
homines cū marinis belluis couisse. 2.86
homines duo fulmine tanti congregare monströse in unum. 2.29.
homines e suo corpore ignium scintillas excutere soliti. 2.48.
homines ex cane a muliere nati. 2.68.
homines ferina Venere abutentes generare posse. 2.70.
homines insignes pediculis enecti. 2.76.
hoies optimi qui sint apud Soythas. 2.47
homines primi cur dicti sint aurei. 2.47.
homines quadrupedes quid fuerint. 1.13.
homines undecimo mense nati. 2.69.
homini caudam e vicin siluestri exoriri non est probabile. 1.13.
homini cum feris quid commune sit. 2.70.
hominis conditio peculiaris est enormia ceteris monstrare. 1.2.
hominis cum insectis nulla Venus. 2.86.
hominis marini historia. 2.86.
hominis natiuitas, vt sit enormis. 2.69.
hominis Venus cum pennatis. 2.86.
hominū corpora in lapides mutata. 2.52.
hominum monströse mutilorum historia varia. 2.2.
homo aequale tempus grauiditatis vt habeat cum animalibus inaequalia vteri tempora obrimentibus. 2.69.
homo canino capite. 2.58.
homo capite a nubidis vt oriatur. 2.62.
homo capite colloque anferis. 2.58.
homo cornua generis, carens naso, lingua quadrata, sine collo. 2.58.
homo cruribus, & pedibus bouillis. 2.58.
homo eui dimidiū alterius cohaerebat. 1.3
homo cui ex ventre alter propendebat colloctus. 2.3.
homo cui puer ex pectore visus exiēs propendebat. 2.10.
homo equino capite. 2.58.
homo ex fera femina ut belluam gignat. 2.72.
homo habens auriculas brutales. 1.3.
homo habens caput bouis. 1.3.
homo lunatas habens manus, et plantas. 2.37.
homo marinus captus in illyrio. 2.86.
homo praestigij in asinum mutatus. 2.3.
homo quadrimanus. 1.3.
homo quatuor pedes habens. 1.3.
homo qui, & quomodo in asini formam mutatus. 2.66.
homo rerum omnium scientiam natura desiderat. 1. Praef.
homo sine brachijs natus. 2.2.
homo sine cruribus ortus. 1.3.
homo vacca filius. 2.68.
homo vrsi filius. 2.68.
homo ut ex uaccino semine gigni valeat. 2.71.
homo, vt sit rerum omnium mensura. 1.13.
humana monstra in se habere quacunque brutalibus, & plantalibus conuenire possunt. 2. Praef.
humana monstra sunt praecipuum analogatum. 1.13.
humana monstra vt arte efficiantur. 2.29.
humanorum monstrorū differentia. 2.1.
humazorum monstrorum historia mira 2.2. & sequentibus.
humanorum monstrorum crigo generatim affertur. 1.10.

I

I Anum veserens infans Androgynus. 2.10.
 icteritiamirabilis Pythagora. 2.49.

R E R. N O T A B.

ideur Oteri quid sit. 2.32.
ignes ex humano corpore mire profilientes. 2.48.
ignis adurendo vt monstra efficiat. 2.29.
ignis fatuus quid. 2.48.
ignis non vrens qui. 2.48.
ilex, & olea ex eadem radice orta. 2.70.
imaginatio matris non potest augere, nec minuere materiam fetus. 2.19.
imaginatio parentum sine eorum animaduersione, vt sit monstrorum, causa. 2.66.
imaginatio parentum cur non sit causa monstri mutili. 2.9.
imaginatio parentum vt efficere valeat monstra excedentia. 2.19.
imaginatio parentum, vt efficiat monstrum informe. 2.42.
imaginatio parentum quando nequeat gemellos conglutinare. 2.19.
imaginatio parentum, vt efficiat monstra multiformia. 2.47. & 56.
imaginatio parentum vt sit monstrorum causa. 2.66.
inanimata non esse vere monstra. 1.12.
indici frumenti monstrum. 1.5.
ineptitudinis materia fetus causa varia. 2.6.
ineptitudo materia vt sit causa monstri. 2.6. & 62.
infans auribus oculis, et naribus carens. 2.2.
infans barbatus natus est. 2.45.
infans capite anubidis. 1.3.
infans caput habens enatum ex humero sinistro. 2.30.
infans caudatus vt oriatur. 2.83.
infans cornutus. 2.58.
infans in feram verti non potest. 1.13.
infans natus canino capite. 2.61.
infans ortus absque capite. 2.2.
infans ortus absque manibus, et pedibus. 1.3.

infans promuscidem loco nasi gerens. 2.89.
infans rotundus. 1.13.
infans solo sexu masculus corpore muliebri. 2.55.
infantes duo ab vna capite pendentes. 2.10.
infantis pilosi origo. 2.50.
infans quadriceps. 1.3.
informe monstrum quid sit 1.13. & 2.37. & 38.
informe monstrum vt fiat a motu. 2.40.
informe monstrum, vt fiat ob vteri angustiam. 2.39.
informia monstra vt fiant ob Venerem menstruatam. 2.44.
informitatis vnus Parentis alter vt consulere valeat. 2.43.
iniustus non est omnis iniuste agens. 2.46.
institio vt sit plantarum Venus. 2.68.
instrumenti inepti ratio. 2.61.
intelligentia, vt sit monstrorum causa. 2.1.
intelligentijs vim solam loco motricem dat Aristoteles. 2.91.
Ioppe Ciuitates duae. 2.46.
ioppe que sit antiquior diluio. 2.46.
ioppe Contarenorum comitatus vt primum facta. 2.46.

L

Labia curta vt institione reficiatur. 2.20. & 29.
ladam compressit demon. 2.88.
lasi parentes cur interdum lasos, interdum non lasos filios procreent. 2.7.
lapidescentia varia. 2.52.
lapides fungiferi. 1.5.
lapidescentis pueri origo. 2.52.
lapidescere fungos. 2.49.
lapidescere frondes. 2.49.
lapidescere fructus. 2.49.
lapides in corpore vt a calore fiant. 2.52.

I N D E X

- lapides in hemine vt à frigore fiant.* 2.52.
lapideus fetus in vtero. 1.13. & 2.45.
lapidosa materia in genu mulieris. 2.52.
latromanibus à natiuitate carens. 2.2.
lauiua de capite flama erumpens. 2.48.
laurus ficum germinauit. 1.5.
laurus platanum germinauit. 1.5.
laurus palmam germinauit. 1.5.
laurus orta in platano. 1.5.
laurus orta in quercu. 1.5.
laurus orta in cerafo. 1.5.
leonem cum muliere nō conuisse, qua leonem peperit. 2.68.
leo ex oue vt nasci potuerit. 2.68.
leonida cor pilosum. 2.50.
leonida fortitudo. 2.50.
leporino ore vt oriatur infans. 2.62.
lepus ex muliere ortus. 2.61.
lepus quatuor auribus, & octo pedibus. 1.4.
licisca quid sit. 2.68.
limones monstrofi. 1.5.
lingua fissi exerta ex ore distorto puelli. 2.30.
linum vertitur in lolium. 2.61.
lolium vertitur in triticum. 2.61.
luporum, & canum coitus. 2.68.
- M*
- M** *Acrocephali monstra nō sunt.* 1.1.
mala non sunt monstrorum fines. 1.2.
mala futura cur non sint fines monstrorum. 1.2.
malus vt pyra ferat. 2.68.
marci Poli effigies mira. 2.64.
manus puelli exerta ex collo. 2.30.
marini hominis historia. 2.86.
masculi semen gubernat femineū. 2.53.
masculo mulier. 1.13.
mates centaurus. 1.3.
*mater cur non possit omnem patris defec-
 tum supplere.* 2.7.
materia essentialem habitudinem habet ad formam. 1.9.
materia ineptitudo ut sit causa monstri. 2.62.
materia est potentia. 1.9.
materia visciditas vt monstrum difforme constituat. 2.36.
materia ex se indeterminata vt determinetur. 2.6.
materia non vna omnium monstrorum. 2.1.
materia proxima monstri qua sit. 1.9.
materia monstri proxima non est corpus viuens quoad animam. 1.9.
materia monstri remota, qua. 1.9.
materia proxima generis remota est speciei. 1.8.
materia que immediate sibi uniri formam postulet. 1.12.
materia sub caelestium duplex. 1.9.
materia vt à physico noscatur proprie. 1.9.
materni capitis petius quam dorsi aut ventris violenta concussio cur monstrum efficiat. 2.20.
maternus calor, qui sit instrumentum deseruiens virtuti formatrici. 2.19.
matrona cornutum monstrum peperit. 2.89.
maximi Aquilani Medici corpus flammigare consuevit. 2.48.
medicus vt plagas debeat inficere. 2.19.
medusei capitis in ouo comperti generatio. 2.87.
membra sunt partes corporis viuentis. 1.10.
membrosum figura qua virtute formetur. 2.38.
menstruata mulieres monstra pariunt. 2.62.
menstrua vt monstrum producere valeant.

R E R. N O T A B.

- leant. 2.44.
menstruum alimentare quando per mi-
stum sit seminario. 2.44.
militis seruus vt concipere, ac parere po-
nerit. 2.53.
minotauri ortus. 2.68.
moguntini monstri mira historia. 2. 19.
molamira forma. 2.3.
molam in utero quid sit. 2.33.
mala vt efficiat monstrum difforme.
 2.33.
mollia qua in aere durefcent. 2.52.
monoculi qui monstra non sint. 1.1.
monopodes non esse monstra. 1.12.
monstra cur non perficiantur euentis.
 1.2.
monstra cur sint admirabilia. 1.praf.
monstra extra matris uterum facta.
 1.13.
monstra fieri in solis viuentibus. 1.9.
monstra fieri ex secundario natura in-
stituto. 1.11.
monstra Herculi domita quid fuerint.
 1.9.
monstra horribilia. 1.3.
monstra in brutis. 1.9.
monstra in stirpibus. 1.9.
monstra in quibus frequentiora. 1.5.
monstra in quo genere sint. 1.8.
monstra metaphorice qua sint. 1.2. & 9.
monstra mutila qua sint. 2.3.
monstra nil monstrant futurum. 1.2.
monstra non esse accidentia. 1.11.
monstra non esse causas futurorum. 1.2.
monstra non nisi malorum signa esse va-
lere. 1.2.
monstra non esse pygmao. 1.12.
monstra non esse preter naturam. 1.11.
monstra non fieri ex primario natura in-
stituto. 1.11.
monstra non indicant, futura quia sint
futurorum effectus. 1.2.
monstra non sunt omnia vulgo apparez-
ta. 2.59.
monstra non omnia sunt uniformia. 2.1.
monstra sunt oblationes natura. 1.12.
monstra pariunt admirationem viden-
tibus. 1.11.
monstra fiunt in utero plura quam ex-
tra. 1.9.
monstra proprie dicta. 1.1.
monstra qua fiunt in utero, & qua ex-
tra. 1.9.
monstra qua sibi similia generent. 2.67.
monstra qua non sint, licet male constru-
cta, & parentibus dissimilia in essen-
tia. 1.12.
monstra quatuor habere causas. 1.6.
monstra quid sint. 2.11.
monstra sunt absoluta, nō relatiua. 2.46.
monstra sunt errata natura. 1.2.
monstra sunt effectus natura. 1.7.
monstra sunt ortui & interitui obnoxia.
 1.9.
monstra sunt substantia non ratione for-
me. 1.11.
monstra sunt dissimilia natura parē: um
& imperfecta. 1.11.
monstra vere qua sint. 1.1.
monstra vere non sunt inanimata.
 1.12.
monstra vt differant ab ostentis. 1.1.
monstra, vt differant à prodigijs. 1.1.
monstra vt sint in genere bonorum.
 1.1.
monstra vulgi qua sint. 1.1.
monstra. vide excedentia
monstri cause remora qua. 1.10.
monstri causa formalis explicata. 1.8.
monstri communis descriptio. 1.1.
monstri definitio, ex quibus texenda.
 1.12.
monstri definitio vt sit indaganda.
 1.11.

monstri

- monstri damoniformis dua cause physica.* 2.90.
monstri efficiens proximum. 1.10.
monstri finis remotus, & communis. 1.5.
monstri forma specifica. 1.8.
monstri generatio in fraturā. qua. 2.1.
monstri generatio supernaturalis qua. 2.1.
monstri materia proxima qua. 1.9.
monstri perfecta definitio. 1.12.
monstri prima diuisio exploditur. 1.13.
monstris similia sunt ostenta, non vere monstra. 1.9.
monstris similia sunt prodigia, non vere monstra. 1.9.
monstris similia sunt portenta non vere monstra. 1.9.
monstri specifica differentia à forma deducta. 1.12.
monstri vera etymologia explicatur. 1.2.
monstrorum causa coadiuuans. 1.10.
monstrorum causa finalis explicata. 1.7.
monstrorum causa indeterminata. 2.20.
monstrorum descriptio. 1.7.
monstrorum diuisio e triplici fonte. 1.13.
monstrorum efficiēs causa quid sit. 1.10.
monstrorū efficiens instrumentale. 1.10.
monstrorum efficiens causa, quas habeat differentias. 1.10.
monstrorum exacta cognitio qua sit. 1. Pref.
monstrorum forma specifica quid sit. 1.8.
monstrorum generis amplitudo. 1.12.
monstrorum genus proximum. 1.12.
monstrorum hmanorum historia mira. 1.3. & 2.2.10. 22. 30. 37. 45. 53. 58. 74. 89.
monstrorum mutilorum historia varia. 2.2.
monstrorū originem habentia, non substantiam qua sint. 1.10.
monstrorū origo non monstri. 1.12.
- monstrorum physice descriptio.* 1.1.
monstrorum procreatio rara. 2.69.
monstrorum quatuor causarum genera. 1.6.
monstrorum species omnes ad decem redacta. 1.13.
monstrorum theoria specialis. 1.13.
monstrorū genita non monstra. 2.72.
monstrum anceps. vide anceps.
monstrum difforme. vide difforme.
monstrum enorme. vide enorme.
monstrum ex animalibus diuersa speciei ut oriatur. 2.69.
monstrum excedens. vide excedens.
monstrum excedens, ut ex angustia uteri proueniat. 2.16.
monstrum informe. vide informe.
monstrum multiforme in eadem specie. 1.13.
monstrum multiforme in diuersa specie. 1.13.
monstrum multi generis. 1.13.
monstrum mutilum. 1.13.
monstrum mutilum vide truncum.
monstrum suppositum. 2.73.
monstrum non semper est id cuius origo est monstrorū. 2.46.
monstrum uniforme. vide uniforme.
morbi regij vis in femore Pythagora. 2.49.
morborum medicatrix natura. 2.21.
morbus monstrorum causa. 2.65.
morbus ut efficiat monstra excedentia. 2.21.
more hominum vnde coniectentur physionomi. 2.59.
mortalia ut aternitatem assequantur. 1.12.
motor quid sit. 1.6.
motus ut efficiat monstrū informe. 2.40.
mulier Auerroi citra coitum grauida. 2.87.

R E R V M N O T A B.

- mulier aut odit aut amat afflictim, nil
medium. 2.66.
- mulier brachijs à natiuitate carēs. 2.2.
- mulier elephātū, vt parere valeat. 2.62.
- mulier ex fera masculo vt feram concipiat. 2.72.
- mulier ex fera triplicem parum edere potest. 2.62.
- mulier ex homine, ac bruto deinde coeuntibus vt monstra pariat. 2.72.
- mulier habens crura asinina. 1.3.
- mulier in auem efformari solita. 2.66.
- mulier menstruatua concipiens monstra facile parit. 2.44.
- mulier sine coitu quomodo possit in se ipsam semen effundere. 2.15.
- mulier vt monstrum ferinum pariat. 2.72.
- mulierem cum elephanto non coiuisse. 2.68.
- mulierem cum leone non coiuisse. 2.68.
- mulierem ex fele non peperisse. 2.68.
- mulieres barbato capite. 2.55.
- mulieres bestijs succumbentes monstra parere. 2.68.
- mulieres ex cane peperisse. 2.68.
- mulieres vt in viros mutari possint. 2.54.
- mulieres qua bestijs succubuerint. 2.68.
- mulieris piscis historia. 2.86.
- mulorum genus sterile est. 2.68.
- multiforme monstrum. 1.13.
- multiformia monstra qua sint. 2.53.
- mulus tripes genitus. 1.4.
- mutatio nulla est sine motore. 1.6.
- naures miloici semiformati. 2.83.
- N
- Abuchodonosor vt induerit feram. 1.13.
- ares precise vt in sitione resciantur. 2.20. & 29.
- ascendi tempus suum esse cuique anima-
- li. 2.69.
- nasus proboscidem referēs in dorso pul-
la. 2.30.
- natiuitas hominis vt sit enormis. 2.69.
- natura cur difficiliter erret in pangendis
plantis quam in constituendis anima-
libus. 1.5.
- natura de possibilib. quādo efficiat quod
melius est. 2.85.
- natura monstris generantis error in quo
consistat. 1.7.
- natura opus perfectissimum quod sit. 2.53.
- natura opera omnia formam habēt. 1.6.
- natura prauaricationes cur monstra di-
centur. 1.12.
- natura institutum in procreatione mon-
stri. 1.12.
- natura, varij errores. in monstri origi-
ne. 1.8.
- natura generans quid primario inten-
dat. 1.11.
- natura gestit sibi similem essentiam pro-
creare. 2.57.67. & 86.
- natura hominis gestit quod rarum no-
uit alteri monstrare. 1.2.
- natura in monstri procreatione vt suo
sine frustretur. 1.7.
- natura mire perinax est in generanda
sobole quam simillima parenti. 2.43.
- natura morborum medicatrix. 2.8.21.
- natura nihil agit frustra. 1.6.
- natura non peccat in forma monstri re-
mota. 1.8.
- natura non potens facere quod vellet,
efficit quod potest. 1.11.
- natura nostratis rei cuiuslibet satagit
seipsam in specie perpetuare. 2.48.
- natura omnia efficit ex materia. 1.6.
- natura qua faciat ex secundario sui ia-
stituto. III.
- natura precipua est forma. 1.6.

I N D E X

- natura semper agit propter finem* . 1.6.
natura semper efficit de possibilibus quod melius est . 2.3.
natura semper formam consequitur . 1.6.7.
natura sola non facit uitem oleo proram, sed artis ministerio usa . 2.70.
naturale agens ut ex necessitate operetur . 2.36.
naturalia signa sunt duum generum . 1.2.
northumbria monstrum mirabile . 2.10.
nursinorum monstrorum origo explicata . 2.3.
nutritionis, & constitutionis materia eadem . 2.71.
nutricatio sola ut efficiat monstra . 2.18.
nutrimentum ut sit monstrorum causa . 2.64.
- O
- O** *ctimestres partus viuere possent* . 2.69.
oculi in humeris puella acephala . 1.5.
oculus anima carens est aquiuoce oculus . 1.9.
olea, & illex ex eadem radice germinant . 1.5. & 2.70.
ouoscelis puella ut ortum duxerit ex asina . 2.68.
opinio vulgaris de Monstri etymologia conuellit . 1.1.2.
organizatio disponit corpus ad animam . 1.7.
organizatio fit post conceptionem . 1.9.
organizatio hominis fieri potest in utero uaccino . 2.71.
organizatio in quo subiecto fit . 1.9.
organizatio non est in corpore ut est quid ab anima contra distinctum . 1.9.
organizatio ut fiat etiam in adulto uiuente extra uterum . 1.9.
orientia ex secundario natura instituta que sunt . 1.11.
- origo monstri ex animalibus diuersa speciei explicatur* . 2.69.70.
origo monstri Rauennensis . 2.78.
origo monstrorum naturalis . 2.1.
origo monstruosa eorum, qua monstra nota sunt . 1.12. & 2.46.
origo mulieris virile caput habentis . 2.54.
origo puelli ranali facie . 2.84.
origo pueri lapidescentis . 2.52.
origo pueri semipiscis . 2.76.
ornus ut pyra producat . 2.68.71.
orta ex parentibus diuersi generis qua fecunda sint . 2.68.
orius Erichonij . 2.76.
ostenta sunt in rebus inanimis . 1.9.
ostenta ut a monstris differant . 1.1.
ossu ceti Andromeda Romam translata . 2.46.
ouis absque podice . 1.4.
ouis leonem ut parere potuerit . 2.68.
ouis nata capite bouis . 1.4.
- P
- P** *alma ferens aureas glandes* . 1.5.
palma ut aureas glandes physice iulerit . 2.49.
paraus notatus . 2.19.
parentes laesi filios interdum laesos, interdum non laesos generant . 2.17.
parentes monstriosi cur, & quando filios monstroso generent . 2.7.
parentes monstriosi cur, & quando generent filios monstrosos . 2.7.
parentes monstriosi ut possint procreare filios monstrosos . 2.17.42.
parentum imaginatio ut efficere valeat monstra excedentia . 2.19.
parentum phantasia quando nequeat gemellos conglutinare . 2.12.
pariendi tempus unicum brutis . 2.69.
partu septimestri cecitus Author . 2.69.
partus triplex edi potest ex homine fo

R E R V M N O T A B.

- ram subigente. 2.72.
 pasiphaa venus nefaria. 2.68.
 patavini monstri natura. 2.18.
 paternum semen quādo supplere nequeat
 defectum materno materia. 2.7.
 mater vi phantasia ut monstra efficiat.
 2.66.
 peccata in arte ut fiant. 2.61.
 peccata natura cur monstra dicantur.
 1.12.
 peccatum natura monstra generantis in
 quo consistat. 1.7.
 peffloribus coniuncti gemelli. 2.10.
 pediculis enecti homines insignes. 2.76.
 peponis monstrum. 1.5.
 pes equivoce qui sit. 1.9.
 petrarcha locus difficilis. 2.46.
 phantasia materna ut sit monstri causa.
 2.84.
 phantasia non potest materiam augere.
 2.11.
 Phantasia non potest materiam minue-
 re. 2.11.
 phantasia parentis quid possit, & quid
 non possit in fetus constitutione. 2.9.
 phantasia parentum alborum potest fa-
 tus nigros efficere. 2.46.
 phantasia parentum cuius monstri caus-
 sa esse nequeat. 2.9.
 phantasia parentum non potest conceptui
 materiam detrakere. 2.9.
 phantasia parentum ut efficiat mōstrum
 informe. 2.42.
 phantasia qua monstra parere possit.
 2.11.
 phantasia ut sit causa monstri Demo-
 niformis. 2.9.
 phantasia parentum quantum possit in-
 faum. 2.56.
 philosophi qua in re a sensuum iudicio
 non discedant. 2.71.
 physicum qua deceat contemplari. 2.29.
 physiognomi vnde coniectentur mores
 hominum. 2.59.
 piceni monstri delineatio. 2.37.
 pilosa virgo. 2.45.
 pilosi pueri origo. 2.50.
 pilosum cor vti esse potuerit. 2.50.
 pisces humana facie. 2.86.
 pisces qui ex diuersi generis parentibus
 oriuntur. 2.68.
 piscis mulieris historia. 2.89.
 placenta cuius finis gratia in utero gene-
 retur. 2.32.
 placenta est vteri recur. 2.32.
 placenta vbi sita sit in utero. 2.32.
 placenta ut constituat monstra diffor-
 mia. 2.32.
 placenta ut generetur in utero. 2.32.
 plaga qua maligna non sunt. 2.19.
 plaga ut à Medico infligi debeant agro-
 tis. 2.19.
 planta natura steriles ut fructus edant.
 2.68.
 planta ut simpliciorē naturam habeant,
 quam animalia. 1.5.
 plantarum varia monstra. 1.5.
 plantarum monstra cur sint rariora
 quam animalium. 1.5.
 plantarum partes lapidescere. 2.49.
 plantarum venus qua sit. 2.68.
 plantis e pluribus commissis tertium fie-
 ri. 2.70.
 platanus ut ferant mala. 2.68.71.
 platoni fabula fuit familiaris. 1.13.
 porcellus à muliere partu editus. 2.2.61.
 porcus capite, omoplatis, ac pedibus an-
 terioribus humanis. 2.58.
 porcus facie, pedibus, ac manibus huma-
 nis. 2.58.
 porcus ore, & capite humano. 1.3.
 porcus vno capite, quatuor auribus, dua-
 bus linguis, octo pedibus, infra umbi-
 licum geminus. 1.4.

- porcus. vide Sus.*
portenta fiunt in inanimis. 1.9.
portenta vt à monstribus differant. 1.1.
potentia noscitur habitu. 1.9.
præter naturam orientia quot, quaque sint. 1.11.
primatio assuetorum adiumentorum inducit morbos, & mortem. 2.19.
prodigia contingunt in rebus inanimis. 1.9.
prodigia vt à monstribus dissideant. 1.1.
pruna monstrosa. 1.5.
puella ab urso compressa vt pilosum infantem pepererit. 2.51.68.
puella carens altera manu ab ortu. 1.3.
puella cruribus asininis vt orta. 2.72.
puella bicorporca vsque ad umbilicum. 2.10.
puella naribus aquilinis, & oculis bouinis. 2.74.
puella obrinens aures in scapulis. 2.39.
puella semicanem peperit. 2.58.
puella sine coxis, & cruribus orta. 2.2.
puella villosa. 2.45.
puella unimana orta. 1.3.
puella vt in virum mutari potuerit. 2.54.
puelli nutricum mores, seu propensiones cum lacte bibunt. 2.64.
puelli vaccino lacte nutriti. 2.71.
puellus quatuor manus, pedes, aures, & oculos habens. 1.3.
puellus tripes. 1.3.
puer alatus absque brachijs. 2.74.
puer à pectore infra vnus, supra duplex. 2.10.
puer biceps. 1.3.
puer caudam habens in cernice. 2.74.
puer cornu in summo capite habes. 2.74.
puer collo, & auribus leporinis. 2.58.
puer faciem habens rane. 2.74.
pueri ferinas partes habentes vt vi phantasia nascantur. 2.66.
puer genitale habens vertici agnatum. 2.30.
puer habens caput arietis. 1.3.
puer oculum habens in genu. 2.78.
pueri duo vno capite conuincti. 2.10.
pueri lapidescentis origo. 1.52.
pueri nati sine oculis, & absq; naso. 1.3.
puer manibus, & pedibus aserinis. 2.74.
puer meatum vesica non habens in extremitate penis, sed prope anum. 1.3.
puer medusæo capite vt gigni valeat. 2.81.
puer natus absque foramine vesica. 1.3.
puer natus absque ossibus. 2.37.
puer natus bouillo capite. 1.61.
puer ore leonino. 2.58.
puer ortus absque pedibus. 2.2.
puer podicem ab origine habens in anteriori parte transpositum. 1.3. et 2.53.
puer quatuor manus, totidemque pedes habens. 1.3.
puer semipiscis, ex muliere natus. 2.74.
puer semicanis ortus. 2.58.
puer sine capite ortus. 2.2.
puer sine manibus ortus. 1.3.
puer sine pedibus ortus. 1.3.
puer umbilicum habens in tibia. 2.30.
puer unimanus tripes. 1.3.
puer unimanus. 1.3.
puer vnico pede auium nixus. 2.74.
pulli gallina quatuor alis, & totidem pedibus. 1.4.
putredo quid. 2.60.
putridum semen in serpentes abire. 2.87.
pygmaï monstra non sunt. 1.12.
pygmaï cur non sint monstra. 2.3.
pyramidalis figura homo vt fieri potuerit. 2.41.
pyra vt producantur ab orno. 2.71.
pythagora crus aureæ. 2.45. 47. & seqq.
pythagora femoris aurei causa naturales. 2.48. & seqq.

R E R V M N O T A B.

Q

Quadrupes puella. 1.3.
quarta monstrorum diuisio recipitur à varietate forma. 1.13.
quasi monstra non monstra quæ sint. 1.1.
quatuor pedes habens puer. 2.10.
quatuor pedes, et totidem manus habens puer. 1.3.
qui aliena manu cibum porrigente comedit, raro nutrimenti copia suffocatur. 2.14.
quinque pedes habens equus. 1.4.

R

Radice ex eadem olea germinauit, & ilex. 2.70.
rana partu edita à mulieribus. 2.60.
ranalis facie puer. 2.74.
raritas sola non constituit monstrum. 2.46.
rauenna monstrum horrendum. 2.74.
rauennatis monstri origo explicatur. 2.78.
recipitur omne, quod recipitur, per modum recipientis. 2.62.72.
relatiua esse paria. 1.9.
repetitio inutilis vitanda est in sciētijis. 1.13.
rerum existentia ut comprobetur. 1.3.
rex Dania ut ab vrso puellam subigente ortum traxerit. 2.51.
robur virium quid sit. 2.67.
robur omne agendi ab actu est. 2.60.
rosa monstrum. 1.5.
rotundus infans. 1.13.
rueffij monstrum ut genitum sit. 2.44.

S

Salix cerasum edidit. 1.5.
salix iuglandem edidit. 1.5.
sambuci monstrum uuas ferens. 1.5.
sarzani monstri generatio explicata. 2.36.
satyria morbus. 2.65.

satyros non esse monstra. 1.12.
satyrus ex capella ortus. 2.58.
saxonia monstrum valde informe. 2.37.
scythæ cur bibant ex caluarijs deauratis. 2.47.
scytharum facies ferina similis. 2.64.
semen corruptum quid sit. Arist. 2.60.
semen corruptum habere naturam dissimilem generanti. 2.60.
semen femineum in operando gubernari à masculo. 2.55.
semen paternum quando supplere nequeat defectum materna materia. 2.7.
semen unde fecunditas em habeat. 2.4.
semen retentum fieri venenum. 2.87.
semen unius parentis corrigere posse vitium alterius. 2.40.
semen ut in seipsam effundere possit mulier sine coitu. 2.15.
semicanis origo patet. 2.72.
semidamon. 1.13.
semine corrupto quid oriatur. 2.60.
semine corrupto ut monstra gignantur. 2.60.
semina mutari posse in alienam speciem. 2.61.
semina parentum in utero simul permisceri. 2.60.
semini necessaria est virtus discretiua. 2.35.
seminis determinata portio cur deficere possit. 2.3.
seminis, aut menstrui quacunque portio non potest quacunque fatus partem constituere. 2.3.
seminis virtus fatum constituens triplex. 2.76.
seminum commistio qua monstra producat. 2.68.
sensuum iudicia qua in re non reluctentur Philosophi. 2.71.
septimestri partu editus Autor. 2.69.

I N D E X

Serpens duorum capitum. 1.4.
Serpens homicida ex muliere cum puero natus. 2.61.
Serpentes feri e putrido semine. 2.87.
Serpentes in viero mulieris ut gignantur. 2.3.
Serpentem peperit mulier. 2.61.
Seruilio Tullio dormienti flamma circa verticem emicuit. 2.48.
Seruus militis ut concipere, & parere potuerit. 2.54.
Sicarius brachijs ab origine carens. 2.2.
Signa grauiditatis certissima. 2.45.
Signa physica sunt duum generum. 1.2.
Siligo in frumentum mutatur. 2.61.
Sillorum vitu, & mors miserrima. 2.82.
Simia quadam mire hominem referunt. 1.13.
Similitudo vulgo non discernitur ab identitate. 2.59.
Simium ut valeat parere mulier. 2.62.
Simius ex muliere ortus. 2.61.
Simius mulierem grauidam ut fecerit. 2.68.
Simplices natura manifestant essentiam compositi. 2.23.
Simplicia cur non admittant errorem in sui ortu. 1.8.
Somniorum spectra chimerica. 2.66.
Species a generante intenta quatuorplex. 1.7.
Species a generante intenta qua sit. 1.7.
Species exterior qua. 2.59.
Species interior qua sit. 2.59.
Species monstrorum suprema decem. 1.13.
Sponie orta semigenita. 2.83.
Stetini monstri origo. 2.80.
Stetini monstrum mirabile. 2.30.
Stirpes habere monstra. 1.5.
Stirpium monstra ut arte efficiantur. 2.29.
Substantia corporea omnes sunt compo-

sita. 1.11.
Substantia pura qua sint. 1.11.
Substantia qua sint ex parte materia solus, non ex parte forma. 1.11.
Superfatatio ut monstrum efficiat. 2.14.
Superfatatio rara. 2.14.
Superfatatio quando fieri valeat. 2.14.
Superfatatio quomodo fieri valeat. 2.14.
Superfatatio non fit sine coitu iterato. 2.15.
Sues nati sine auribus. 1.4.
Sus alatus. 2.74.
Sus humanas manus, & pedes habens. 1.4.
Sus humano capite natus. 2.58.
Sus octonis pedibus, quaternis auribus, canino capite. 1.4.
Sus ortus anserinis pedibus. 1.4.
Sus. vide Porcus.
Syrenas non esse monstra. 1.12.
Syriaca Ioppe ciuium omnium antiquissima. 1.46.

T

T *Aurus castratus quomodo vaccam grauidam reddere potuerit.* 2.7.
tempus grauiditatis quibus sit vnicum. 2.69.
tempus pariendi vnicum brutis. 2.69.
terra vterus, & mater. 2.61.
terebinthus in olea natus. 1.5.
tergoribus coniuncti puelli. 2.10.
trachelij monstrum. 1.5.
theodorici pater ex toto corpore scintillas ignium profudit. 2.48.
Thoma Contareni comitis Ioppe laus. 2.46.
tiberij equus ore flammam emittebat. 2.48.
tregellus vsi nepos. 2.51.
trimannus puer. 1.4.

tripes

R E R. N O T A B.

- tripes homo, & terra brachia gerens or-
tus. 2.10.
tripes mulus. 1.4.
tripes vni manus puer. 1.3.
tritiscum in siliginem mutari. 2.61.
tritonones non esse monstra. 1.12.
tritonones mulierum arafios esse. 2.86.
tritonis historia. 2.86.
trunca monstra cur non oriantur ex ima-
ginatione parentum. 2.9.
trunca monstra fieri ob uteri angustiam.
2.5.
trunca monstra que fiunt ex defectu ma-
teria. 2.3.
trunca monstra vt nascantur ex defectu
materia. 2.3.
trunca monstra que sint. 2.3.
trunca monstra vt vi morbi oriantur.
2.8.
trunci monstri diuisio. 2.3.
trunci monstri origo ex debilitate virtu-
tis formatricis. 2.4.
rondorsij monstrum horrendum. 2.37.
tygridis, & canis coitus. 2.68.
- V
- V**acca filius pedibus vitulinis, ca-
pite humano barbato, & pectore
humano. 2.58.
vacca hominem peperit. 2.68.
vacca podicem habens in meatu vesicae.
1.4. & 2.53.
vaccino semine vt homo possit exoriri.
2.71.
vaccinus uterus aptus est, in quo fiat fa-
tus humanus. 2.71.
vaciuntini monstri origo explicata.
2.23.
venenum fieri semen retentum. 2.87.
venerem Damon vt exerceat cum mulie-
re. 2.90.
venere variorum iterata vt monstra
fiant. 2.72.
venus barbata. 2.53.
venus plantarum que sit. 2.68.
venus varij generis animantium proli-
fica est. 2.68.
ventre imo coniuncti puelli. 2.10.
vermes quando non ex putri materia
fiant in aluo puelli. 2.81.
vermes in ovo. 2.81.
vermes vt ex benigna materia in aluo
puelli oriantur. 2.81.
villosus puer natus. 2.45.
virium robur quid sit. 2.60.
virga aurea monstrum. 1.5.
viromulier. 1.13.
virtus discretina seminis vt monstra
producat. 2.35.
virtutis discreticis in semine necessitas.
2.25.
virtus generantis ex quot facultatibus
conflata. 2.60.
virtus generantis ex quibus sit faculta-
tibus conflata. 2.60.
virtus generantis vt varia sit. 2.60.
virtus que formet membrorum figuras.
2.38.
visciditas materia ut constituat monstra
difformia. 2.36.
vis discretina debilis ut monstra efficiat.
2.78.
vis formatina debilis vt monstra consti-
tuat. 2.77.
vis formatrix membrorum est agens me-
re naturale. 2.36.
vitis vt fiat oleo prora. 2.70.
vitulus breeps. 1.4.
vitulus duo habuit capita canina cum
dentibus. & septem pedes. 1.4.
vitulus caninum caput habens ad cau-
dam. 1.4.
vitulus habens caput pueri. 1.3.
vitu-

INDEX RER. NOTAB.

- vitulus oculis, naso, auribus, cruribus,*
& digitis humanis . 2. 58.
vitulus sextipes . 1. 4.
viuentia omnia substantias esse . 1. 11.
viuentia quæ generent sibi simile . 2. 59.
viuentis nostratis suprema species quot
sint . 1. 13.
viuentis nostratis suprema species qua
sint . 1. 13.
viuentis triplex consideratio . 1. 9.
viuentium forma est substantia, & ani-
ma . 1. 8.
vltmi monstrum . 1. 5.
vltmi vt glandes edant . 2. 68. 71.
umbilicus puero exiens e tibia . 2. 30.
uniforme monstrum quod sit . 1. 13.
uniformium monstrorum excedentium
realis existentia . 2. 10.
unipedes qui monstra non sint . 1. 1.
unimanus tripes puer . 1. 3.
volucrum coitu. cum homine . 2. 86.
vr̄si filius homo . 2. 68.
vr̄sus ex muliere quæ filium suscepit .
2. 51.
uterum angustantia . 2. 5.
uteri angustia ex quibus caussis pendeat,
2. 16. & 39.
uteri angustia vt sit causa monstri exce-
dentis . 2. 16.
uteri angustia vt pariat monstra infor-
mia . 2. 39.
uteri collum non esse peni omnino confi-
mille . 2. 54.
uteri mala conformatio qua monstra ef-
ficiat . 2. 31.
uteri mola vnde oriatur . 2. 33.
uteri iecur quid sit . 2. 32.
uua barbata . 1. 5.
vulgi monstra qua . 1. 1. & 2. 75.
vulgi monstra non esse vere monstra.
1. 12.
vulgi opinio de monstri etymologia con-
futatur . 1. 2.
vulgares opinioniones qui hauserint histori-
ci . 2. 75.
vulpes cum canibus coire . 2. 68.

F I N I S.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

Ne præsens pagella prodiret inanis, placuit in ea describere Catalogum operum hæctenus editorum ab Autore huius voluminis.

FORTVNII LICETI

1. **D**E Ortu animæ humanæ libri tres. Genuæ Apud Iosephum Pauonium. MDCII. in 4.
2. Peripatetica, Medicaque placita Papirio Cabalietto disputanda oblata. Genuæ. Apud Iosephum Pauonium. MDCV. in 4.
3. De Vita libri tres. Genuæ. Apud Iosephum Pauonium. MDCVI. in 4.
4. De his qui diu viuunt sine alimento libri quatuor. Patauij. Apud Petrum Bertellium. MDCXII. in f.
5. De Perfecta constitutione hominis in vtero liber vnus. Patauij. Apud Petrum Bertellium. MDCXVI. in 4.
6. De Animarum coextensione corpori libri duo. Patauij. Apud Petrum Bertellium. MDCXVI. in 4.
7. De spontaneo Viuentium ortu libri quatuor. Vicetiæ. Apud Franciscum Bolzettam Bibliopolam Patauinum. MDCXVIII. in f.
8. De Lucernis antiquorum reconditis libri quatuor. Venetijs. Apud Euangelistam Deuchinum. MDCXXI. in 4.
9. De Nouis Astris, & Cometis libri sex. Venetijs. Apud Ioannem Guerrilium. MDCXXII. in 4.
10. Controuersia de Cometarum attributis. Venetijs. Apud Georgium Valentinum. MDCXXV. in 4.
11. De Intellectu Agente libri quinque. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXVII. in f.
12. Scholium de Cælo Bullæ. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXVII. in f.
13. Varia nostri temporis Heroum Elogia. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXVII. in f.

Typographus Lectori.

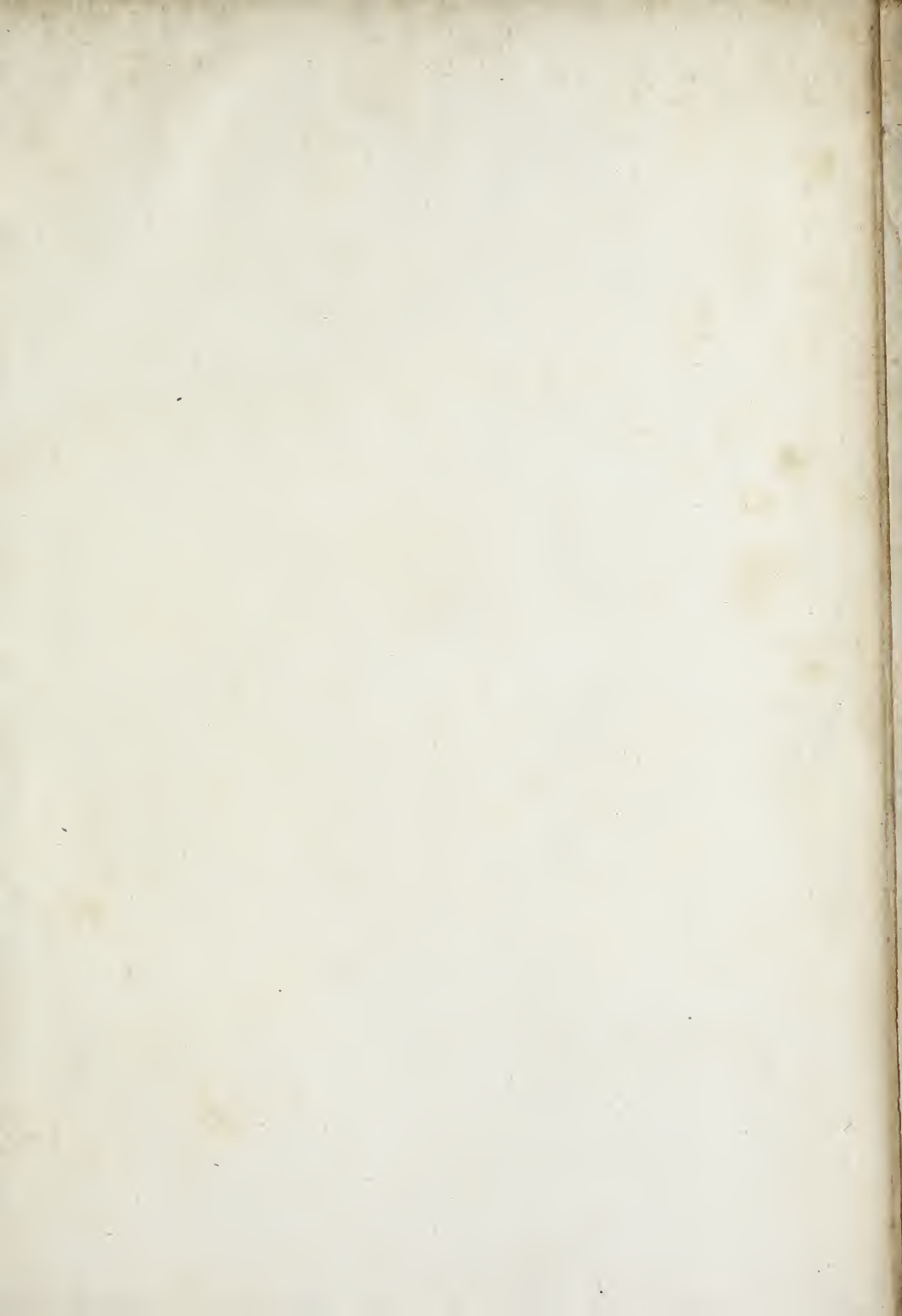
14. Imitationes figurati Metri a Simmia Rhodio inuenti. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXVII. in 12.
15. De Immortalitate Animæ rationalis ex Aristotele libri quatuor. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXXIX. in f.
16. Allegoriæ Peripateticæ de Generatione, Amicitia, & Priuatione, ad antiquissimum *Elia Lelia Crispis* Epitaphium libri duo Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXXIX. in 4.
17. Encyclopædia ad Aram Nonarij Terrigenæ. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXX. in 4.
18. Encyclopædia ad Aram Publilij Optatiani Porphyrij. Patauij. Apud Gasparem Criuellarium. MDCXXX. in 4.
19. De Anima subiecto corpori nil tribuente: Deque Seminis Vita, & efficientia primaria in formatione fætus. Patauij. Apud Variscum Variscium. MDCXXXI. in 4.
20. De ferijs Altricis animæ, Nemesericæ Disputationes. Patauij. Apud Variscum Variscium. MDCXXXI. in 4.
21. De Monstorum caussis, natura, & differentijs. II. edit. cum iconibus, libri duo. Patauij. Apud Paullum Frambottum, MDCXXXIII.

R E G I S T R V M,

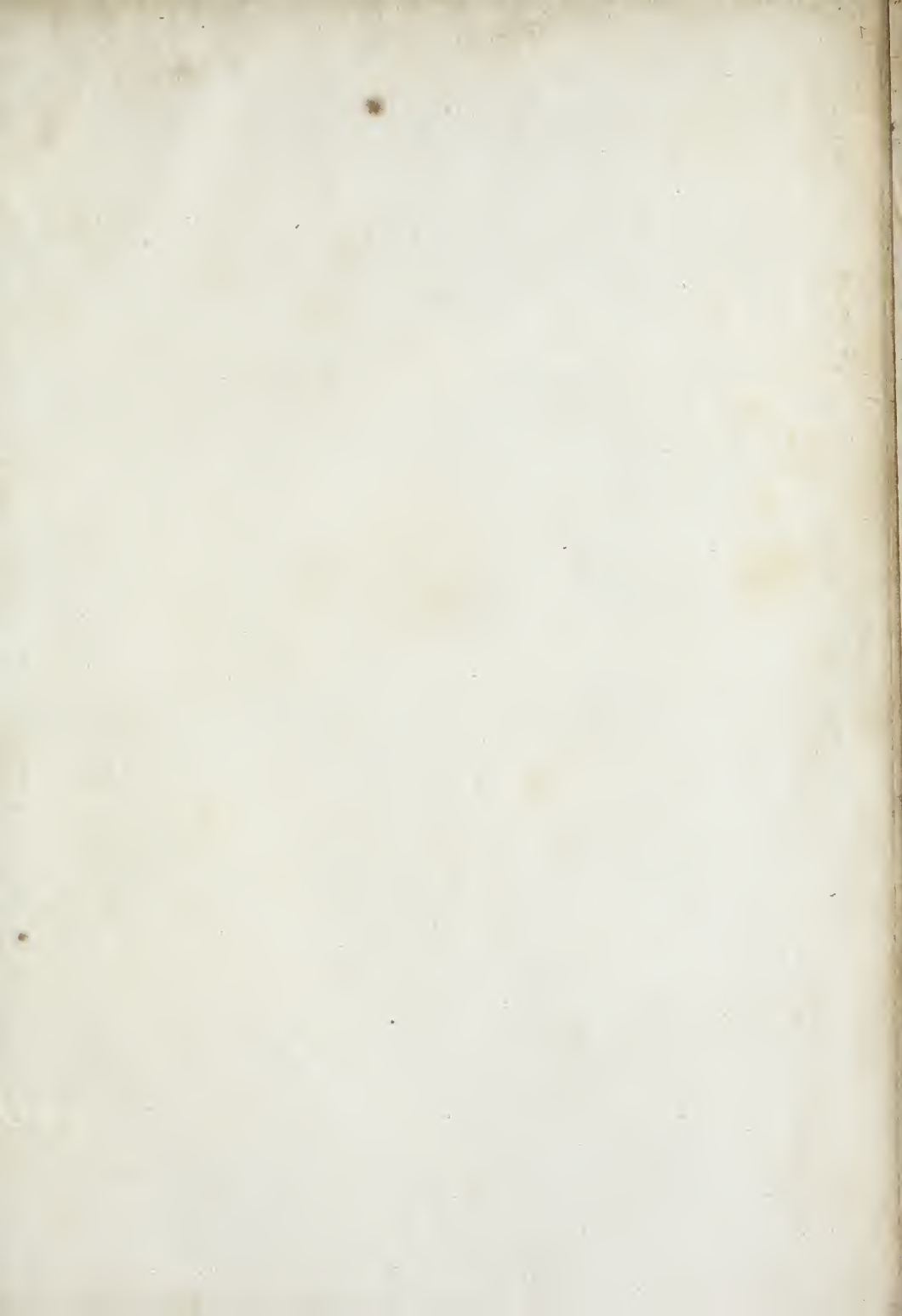
† † A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y
Z Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn.

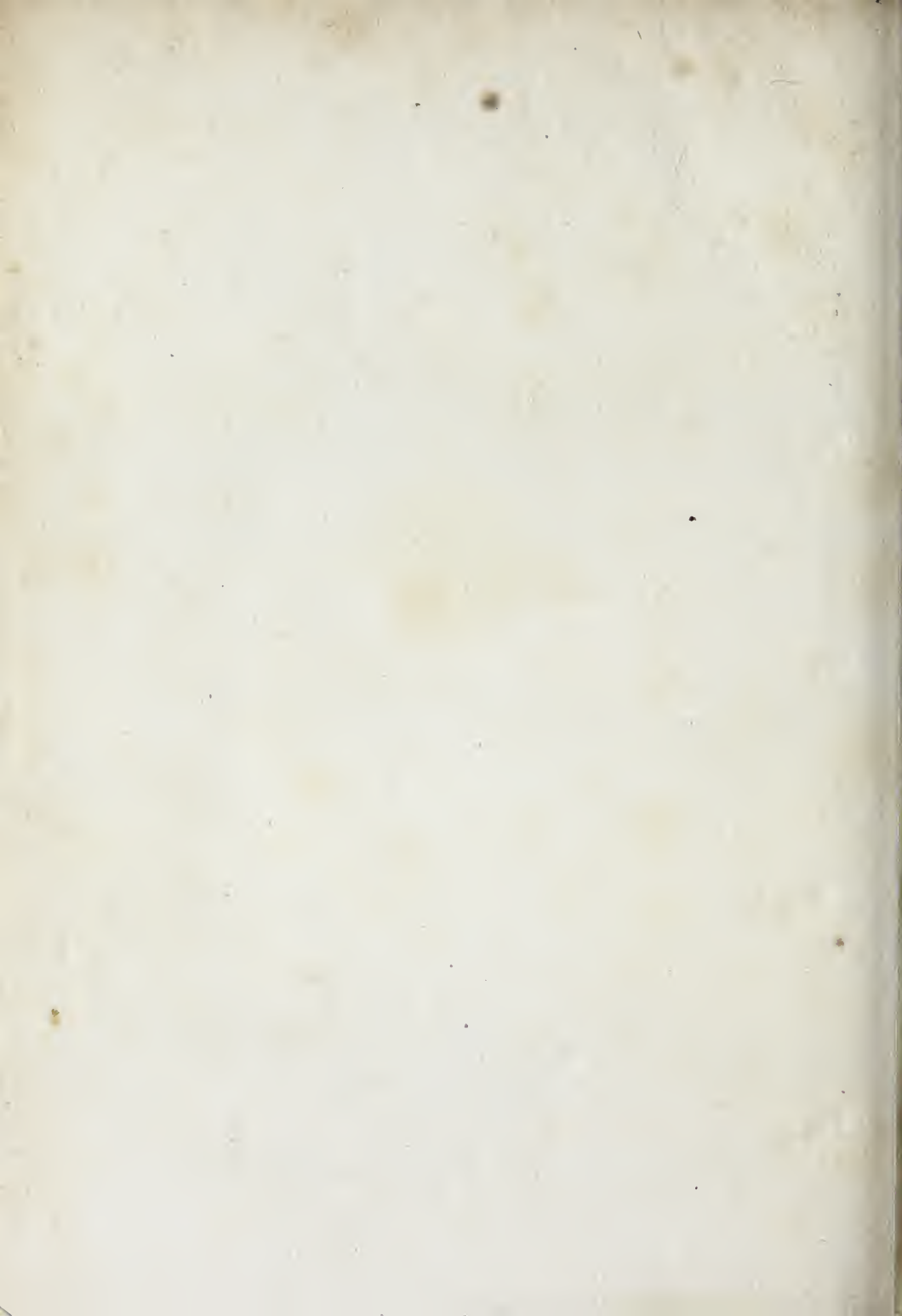
PATAVII, Apud Paullum Frambottum.
M. DC. XXXIII.

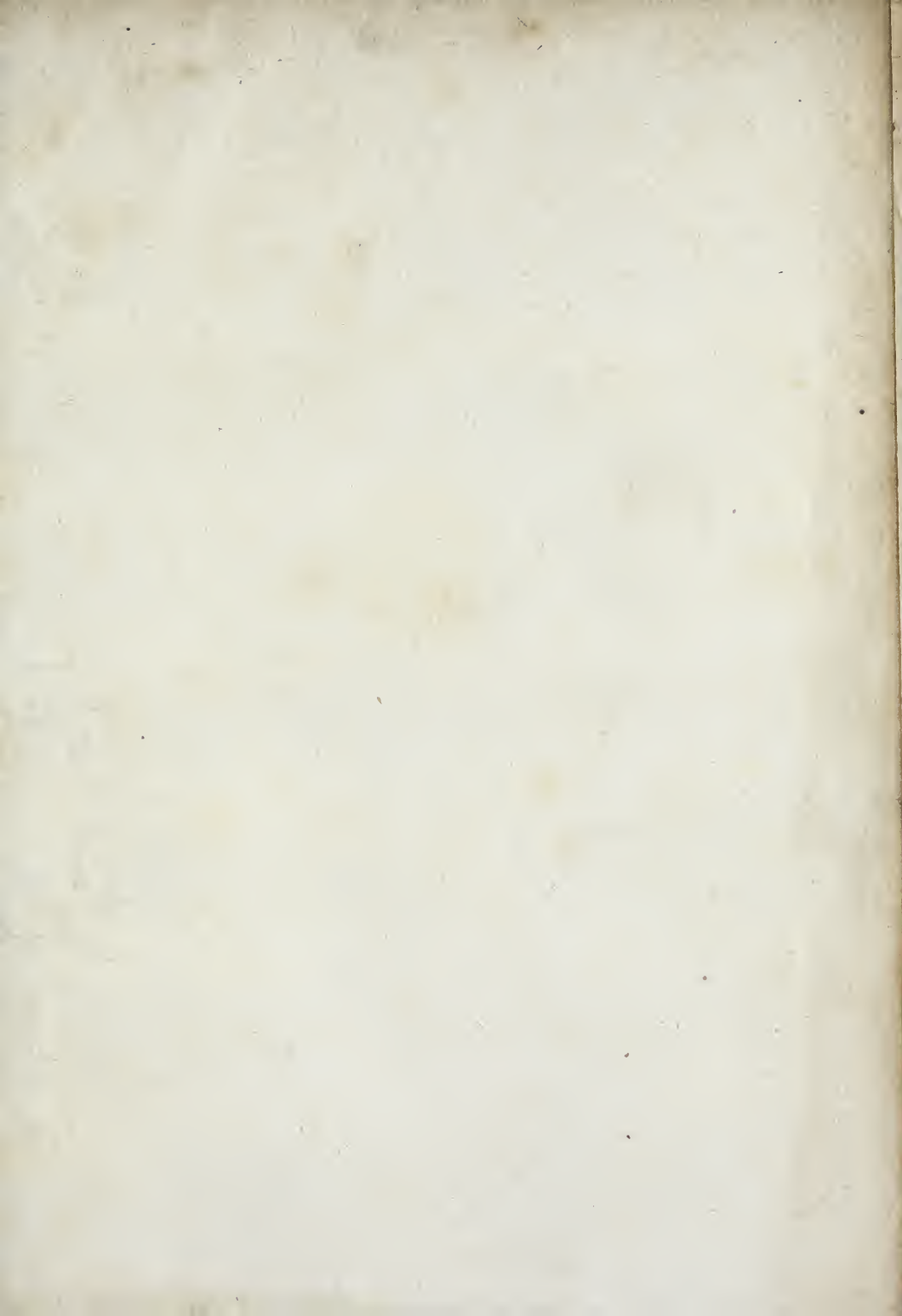
SUPERIORVM PERMISSV.

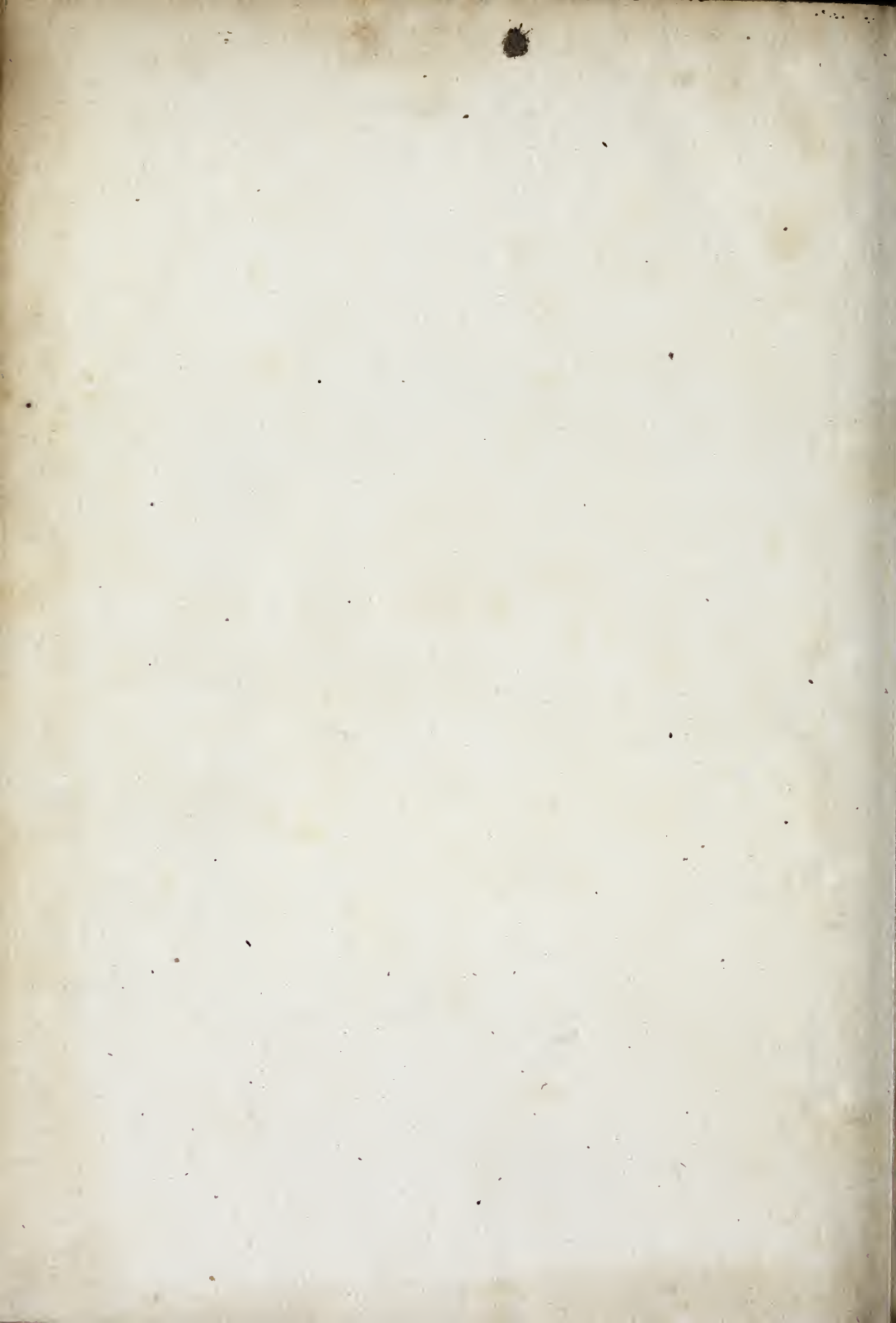

6. 1996. 52.

656

16

